

การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

ว่าที่ร้อยตรี เทพศักดิ์ อมรวัฒนวงษ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการเมืองการปกครอง

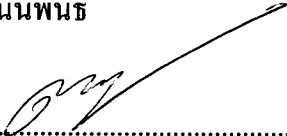
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

มกราคม 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

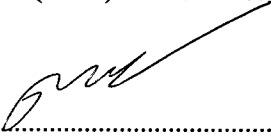
อาจารย์ผู้ควบคุมงานวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ ว่าที่ร้อยตรี เทพศักดิ์ อมรวัฒนวงษ์ ฉับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการเมืองการปกครอง ของมหาวิทยาลัยบูรพา
ได้

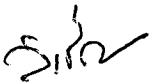
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โปธิสว่าง)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

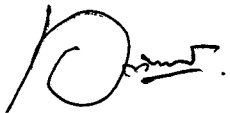

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ (พิเศษ) พันตำรวจเอก ดร.ปกรณ์ มณีปกรม์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โปธิสว่าง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยตำรวจเอก ดร.วิเชียร ต้นศิริคงคล)

..... กรรมการ
(ดร.โชติสา ขาวสนิท)

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการเมืองการปกครอง ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร)

วันที่ 19 เดือน มกราคม พ.ศ. 2561

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้ที่เสียสละให้ทุกสิ่งทุกอย่างแก่ผู้วิจัย หากไม่มีบิดา มารดาคอยอยู่เคียงข้างและให้กำลังใจ ผู้วิจัยคงมีอาจจะมาถึงจุดนี้ได้

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.ไพฑูรย์ โปธิสว่าง ที่มีได้เป็นเพียงแต่อาจารย์ที่ปรึกษาหลักในการทำวิทยานิพนธ์ แต่ยังเป็นผู้มีพระคุณที่ให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสในการศึกษาระดับปริญญาโท

ขอขอบพระคุณ ผศ. ร.ต.อ. ดร. วิเชียร ต้นศิริกงกล ที่มีได้เป็นเพียงแต่อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมในการทำวิทยานิพนธ์ แต่ยังเป็นผู้ที่คอยช่วยเหลือและแนะนำสิ่งต่าง ๆ ให้กับผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ รศ.(พิเศษ) พ.ต.อ. ดร. ปกรณ์ มณีปกรณ์ ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่ามาเป็นประธานในการสอบปิดเล่มให้กับผู้วิจัย และยังได้แนะนำสิ่งต่าง ๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ให้แก่ผู้วิจัย เพื่อที่จะได้ปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ดร.โชติสา ขาวสนิท ที่ได้สละเวลาอันมีค่ามาเป็นกรรมการสอบปิดเล่มให้กับผู้วิจัย และยังได้แนะนำสิ่งต่าง ๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ให้แก่ผู้วิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.ไพฑูรย์ โปธิสว่าง, ผศ. ร.ต.อ. ดร. วิเชียร ต้นศิริกงกล, ดร.โชติสา ขาวสนิท, ผศ.ดร.วงพัทตร์ ภูพันธ์ศรี, และ ดร. วัลลภ ศัพท์พันธ์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย โดยให้คำแนะนำต่างๆ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือวิจัยให้สมบูรณ์มากขึ้น

ขอขอบพระคุณประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยาที่ให้ความร่วมมือในการร่วมตอบแบบสอบถามและให้สัมภาษณ์กับผู้วิจัย

ขอขอบคุณพี่ ๆ และเพื่อน ๆ ร.ม. รุ่นที่ 5 ที่มีมิตรภาพและไม่ตรีจิตที่ดีต่อกันเสมอมา สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ที่ได้ให้ทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์ และลดหย่อนค่าเล่าเรียนให้กับผู้วิจัย รวมถึงการให้โอกาสผู้วิจัยได้เข้ามาทำงาน

ว่าที่ ร.ต. เทพศักดิ์ อมรวัฒนวงษ์

58910272: สาขาวิชา: การเมืองการปกครอง; ร.ม. (การเมืองการปกครอง)

คำสำคัญ: อำนาจทางการเมือง/ นายกเมืองพัทยา/ การเมืองท้องถิ่น/ ชลบุรี

เทพศักดิ์ อมรวิฒนวงษ์: การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (THE ENTERING TO THE POLITICAL POWER OF THE PATTAYA GOVERNOR) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ปกรณ์ มณีปกรณ์, ประ.ค., ไพฑูรย์ โพธิสว่าง, ร.ค., วิเชียร ดันศิริคงคล, ร.ค., โชติสา ขาวสนิท, ร.ค. 179 หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ข้อที่ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา และข้อที่ 2. เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา วิธีการศึกษาจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จำนวน 399 คน นำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิค การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) กำหนดนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ .05 เพื่อตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ซึ่งเป็นข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ส่วนวัตถุประสงค์ข้อที่ 3. เพื่อศึกษาวิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา นั้น จะใช้วิธีการสัมภาษณ์ประชากรในพื้นที่กลุ่มตัวอย่างแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์เกี่ยวกับวิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยาเพื่อสนับสนุนข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยามีอยู่ 6 ปัจจัย โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านระบบอุปถัมภ์ รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย, ปัจจัยด้านการแจกเงินหรือสิ่งของ, ปัจจัยด้านตัวบุคคล (คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษย์สัมพันธ์), ปัจจัยด้านนโยบาย, และปัจจัยด้านการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ เขตพื้นที่เมืองพัทยา The Entering to the political power = - 2.540 + .933 Patronage + .032 Campaign - .014 Money + .038 Relation - .016 Policy + .008 Donation ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพนั้น จากการสัมภาษณ์พบว่า วิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา มีการใช้วิธีการอุปถัมภ์เป็นหลัก ซึ่งในพื้นที่ของเมืองพัทยานั้นเป็นพื้นที่ของการผูกขาดอำนาจทางการเมืองท้องถิ่น มีการสร้างเครือข่ายพรรคพวกไว้อย่างหนาแน่น มีการจัดตั้งกลุ่มการเมือง โดยใช้ชื่อว่า “ทีมเรารักพัทยา” เพื่อสร้างความเป็นเอกภาพให้กับกลุ่มการเมือง บริบทแวดล้อมโดยรอบของสังคมเป็นไปในลักษณะการอุปถัมภ์ซึ่งกันและกัน ส่วนข้อเสนอแนะควรนำผลวิจัยในครั้งนี้ไปขยายขอบเขตการวิจัย จนนำไปสู่การพัฒนาทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ รวมถึงภาครัฐจะต้องสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนให้เกิดขึ้น

58910272: BACHELOR OF POLITICAL SCIENCE (POLITICS AND GOVERNMENT)

KEYWORD: POLITICAL POWER / PATTAYA GOVERNOR/ LOCAL POLITICS/

CHONBURI

THEPSAK AMORNWATTHANAWONG: THE ENTERING TO THE POLITICAL
POWER OF THE PATTAYA GOVERNOR. THE THESIS COMMITTEE: PAKORN

MANEERAKORN, Ph.D., PAITHOON BHOTHISAWANG, Ph.D., VICHIEEN

TANSIRIKONGKHON, Ph.D., SHOTISA COUSNIT, Ph.D. 179 P. 2017.

This research aims to 1. study the factors affecting the entering to the political power of the Pattaya Governor 2. classify of factors affecting the entering to the political power of the Pattaya Governor and 3. study the way that the Pattaya Governor steps up to the political power. The sample size are 399 residents, randomly selected from Pattaya City area for the study. The data was collected by the questionnaire method and analysed with the Stepwise Multiple Regression Analysis technique are the statistical significance is .05. Together with the quantitative research, the interview was conducted to collect the data from the sample group, key informant to analyse the way that the Pattaya Governor enters into the political power.

The result shows that there are 6 factors relating to the entry into the political power of the Pattaya Governor. The most influencing factor was patronage system, followed by campaigning (platform speech), sponsorship and money giveaway, person (character of interpersonal relation), policy, and donation for social works respectively, with the statistical significance at .05. The equation is written as “The Entering to the political power in Pattaya City = -2.540 + .933 Patronage + .032 Campaign - .014 Money + .038 Relation - .016 Policy + .008 Donation”. In terms of qualitative research, the results gathered by interviewing also revealed that the way that the Pattaya Governor performed in order to step up to the political power was mainly patronage. In Pattaya City, the local political power was monopolized. Networking was firmly founded. The political group called ‘Rao Rak Pattaya’ was established to create the image of the political group’s unity. The surrounded context of society was designed to patronize each other. For recommendation, according to the research’s outcomes, the scope of study should be further expanded, which then leads to the development of both theory and practice, as well as, the support from government on public participation

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ง
สารบัญภาพ.....	จ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	4
ขอบเขตการทำวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยปฏิบัติการ.....	7
2 แนวคิด ทฤษฎี งานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	9
ทฤษฎีอำนาจ.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับการเมืองท้องถิ่น.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง.....	20.
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
กรอบแนวความคิดของการวิจัย.....	38
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
การวิจัยเชิงปริมาณ.....	40
พื้นที่วิจัย.....	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	40
การสุ่มตัวอย่าง.....	41
การสร้างเครื่องมือวัด.....	42
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	42

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาวิธีการเข้าสู่อำนาจ.....	43
วิธีการเข้าถึงข้อมูล.....	44
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
การตรวจสอบข้อมูล.....	45
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
ส่วนที่ 1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	47
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายก เมืองพัทยา และระดับของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายก เมืองพัทยา.....	51
ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายก เมืองพัทยา.....	65
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	83
สรุปผล.....	84
อภิปรายผล.....	87
ข้อเสนอแนะ.....	105
บรรณานุกรม.....	107
ภาคผนวก.....	112
ภาคผนวก ก.....	113
ภาคผนวก ข.....	118
ภาคผนวก ค.....	120
ภาคผนวก ง.....	126
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	179

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	สรุปข้อมูลที่ได้จากการอ้างอิง.....	38
2	การสุ่มตัวอย่างประชากร 399 คน จากประชากรทั้งหมด 113,083 คน โดยสุ่มแบบ ชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วนของพื้นที่ในเขตเมืองพัทยา.....	41
3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	47
4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	48
5	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	48
6	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ.....	49
7	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	49
8	จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุ.....	50
9	จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของรายได้ต่อเดือน.....	50
10	จำนวนค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามปัจจัยที่มี ผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา.....	50
11	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นตอนที่ 1-6 ของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ของผู้ที่ได้เข้าสู่อำนาจทางการเมืองและ ได้ดำรงตำแหน่งนายกเมืองพัทยา(การได้รับเลือกตั้ง).....	52
12	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นตอนที่ 6 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)ของผู้ที่ได้เข้าสู่อำนาจทางการเมืองและ ได้ดำรงตำแหน่งนายกเมืองพัทยา(การได้รับเลือกตั้ง).....	54
13	ผลการพยากรณ์ของตัวแปรทั้ง 6 ตัว เกี่ยวกับการได้เข้าสู่อำนาจทางการเมืองของ นายกเมืองพัทยา(การได้รับเลือกตั้ง).....	55
14	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	64
15	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ.....	66

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจ (Power) อิทธิพล (Influence) ควบคุม (Control) และครอบงำ (Domination).....	13
2 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	39
3 ผลก่อนการทดสอบสมมติฐาน วิเคราะห์ข้อมูลการถดถอยแบบพหุคูณแบบขั้นตอนของผู้ที่ได้เข้าสู่อำนาจทางการเมืองและได้ดำรงตำแหน่งนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง).....	62
4 ผลหลังการทดสอบสมมติฐาน วิเคราะห์ข้อมูลการถดถอยแบบพหุคูณแบบขั้นตอน.....	63

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยซึ่งขึ้นอยู่กับรัฐธรรมนูญ โครงสร้าง กระบวนการ สภาพแวดล้อมทางการเมือง ซึ่งได้แก่ ระบบและสถานะทางเศรษฐกิจ รวมตลอดทั้งประชาชนผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งที่มีความตื่นตัวและมีจิตสำนึกในทางการเมืองมากขึ้นเรื่อยๆ ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นเรื่องของระบบประชาธิปไตย ซึ่งจะนำไปสู่ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยตามครรลองที่ต้องการให้เกิดขึ้น โดยกติกาต่าง ๆ กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ กฎหมายเลือกตั้ง กฎหมายพรรคการเมือง ข้อบังคับการประชุมสภา พระราชบัญญัติในการบริหารราชการแผ่นดิน ฯลฯ (ลิขิต ธีรเวคิน, 2549, หน้า 442)

ในความเป็นระบอบประชาธิปไตยซึ่งขึ้นอยู่กับรัฐธรรมนูญ โครงสร้าง กระบวนการ สภาพแวดล้อมทางการเมือง ดังที่กล่าวมาข้างต้นนั้นมิได้หมายถึง บริบททางการเมืองระดับชาติเพียงอย่างเดียวเท่านั้นแต่ยังรวมถึงบริบททางการเมืองท้องถิ่นด้วย ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างรากฐานระบอบประชาธิปไตยให้มีความมั่นคง โดยบริบททางการเมืองท้องถิ่นในเชิงโครงสร้างนั้นนั้นมิได้แตกต่างจากบริบททางการเมืองระดับชาติมากนัก หากแต่แตกต่างกันในอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ รวมถึงขนาดพื้นที่ที่ใช้ในการปกครองและการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งบริบทการเมืองท้องถิ่นในสังคมไทยมีลักษณะที่อาจกล่าวได้ว่า

การเมืองท้องถิ่นเป็นเรื่องของทั้งการเข้ามาแสวงหาอำนาจ และใช้อำนาจของบุคคล/กลุ่มบุคคลเพื่อผลประโยชน์ของสาธารณะ หรือกลุ่มคนเฉพาะกลุ่ม หรือเฉพาะบุคคลในท้องถิ่นนั้น ภายใต้บริบทของการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอำนาจและผลประโยชน์ในท้องถิ่นนั้น (ปธาน สุวรรณมงคล, 2554, หน้า 25)

อำนาจและผลประโยชน์จึงมักจะอยู่คู่กันเสมอภายใต้บริบทของการเมืองท้องถิ่น ในแต่ละท้องถิ่นเมื่อมีการเมืองจึงมีเรื่องของอำนาจ และผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง และจะผูกพันกับประชาชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นผลมาจากการกระจายอำนาจทางการเมือง

การกระจายอำนาจทางการเมืองหรือการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเป็นการจัดความสัมพันธ์ทางอำนาจระหว่างรัฐบาลกลางกับท้องถิ่น โดยการถ่ายโอนภารกิจ อำนาจการตัดสินใจ และทรัพยากรจากส่วนกลางให้แก่ส่วนท้องถิ่นไปดำเนินการตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น (ปธาน สุวรรณมงคล, 2554, หน้า 38-39)

ในแต่ละท้องถิ่นจึงได้รับการกระจายอำนาจทางการเมืองที่เป็นไปในลักษณะคล้ายกัน ซึ่งเมืองพัทยาก็เป็นท้องถิ่นอีกท้องถิ่นหนึ่งที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจ อำนาจการตัดสินใจ และ ทรัพยากรจากส่วนกลาง ซึ่งไม่ต่างกับท้องถิ่นอื่น ๆ มากนัก เนื่องจาก เป็นผลมาจากการกระจาย อำนาจทางการเมืองนั่นเอง

เมืองพัทยายเป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 มีพื้นที่ส่วนหนึ่งในเขตจังหวัดชลบุรี เมืองพัทยานี้เป็นหน่วย การปกครองส่วนท้องถิ่นเพียงแห่งเดียวที่เคยนำเอาการจัดการปกครองแบบผู้จัดการเมือง (City manager) อย่างหลาย ๆ เมืองในสหรัฐอเมริกามาใช้ ซึ่งรูปแบบนี้ผู้บริหารมาจากการว่าจ้าง เพื่อที่จะ ได้ผู้บริหารมืออาชีพและปลอดจากการเมือง ต่อมาเมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีผลบังคับใช้ ได้กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสภาท้องถิ่นต้องมาจากการ เลือกตั้ง จึงยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 และตรา พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา (สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2559, หน้า 1)

เมืองพัทยา ตาม พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา ปี 2542 ได้กำหนดรูปแบบ แตกต่างไปจากเดิม ตาม พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 มาเป็นการให้มีการ เลือกตั้งนายกเมืองพัทยาโดยตรงจากประชาชน โครงสร้างการบริหารเมืองพัทยาก็ประกอบด้วย (โกวิท พวงงาม, 2555, หน้า 304 - 305)

1. สภาเมืองพัทยา

2. นายกเมืองพัทยา

1. สภาเมืองพัทยา ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 24 คน อยู่ในวาระคราวละ 4 ปี ซึ่ง เลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเมืองพัทยา และสภาเมืองพัทยาให้มีประธานสภาเมือง พัทยา 1 คน รองประธานสภาเมืองพัทยา 2 คน แล้วเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง และให้มีหน้าที่ ดำเนินการประชุมและดำเนินกิจการอื่น ๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับเมืองพัทยา

2. นายกเมืองพัทยา ให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนในเขตเมืองพัทยา ดำรง ตำแหน่งคราวละ 4 ปี และนายกเมืองพัทยาสามารถแต่งตั้งรองนายกเมืองพัทยาจำนวน ไม่เกิน 4 คน สำหรับปลัดเมืองพัทยา ให้ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าสำนักปลัดเมืองพัทยา เป็น ผู้บังคับบัญชาพนักงานเมืองพัทยาและลูกจ้างเมืองพัทยา รองจากนายกเมืองพัทยา และทำหน้าที่เป็น เลขานุการสภาเมืองพัทยา มีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการ และการจัดประชุม และงานอื่นตามที่สภา เมืองพัทยามอบหมาย

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 ส่งผลให้มีการเลือกตั้งนายกเมืองพัทยาโดยตรง ซึ่งนายกที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรง มีรายนามและระยะเวลาการดำรงตำแหน่งดังนี้

นายไพรัช สุทธิธำรงสวัสดิ์	12 ก.พ. 2543 – 11 ก.พ. 2547
นายนิรันดร์ วัฒนศาสตร์สาธร	27 มี.ค. 2547 – 26 มี.ค. 2551
นายอิทธิพล คุณปลื้ม	4 พ.ค. 2551 – 3 พ.ค. 2555
	17 มิ.ย. 2555 – 16 มิ.ย. 2559

(ทำเนียบนายกเมืองพัทยาตาม พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542)

จากการศึกษาและการสังเกตการณ์ นายกเมืองพัทยาทั้ง 3 คน ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรง มีความสัมพันธ์ในลักษณะการเป็นพวกทางการเมืองกลุ่มเดียวกัน มีการใช้เครือข่ายทางการเมืองที่มีลักษณะคล้ายกัน เพื่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมือง

การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองมีหลากหลายวิธีขึ้นอยู่กับ สภาวะแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ของท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งเมืองพัทยาเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ จึงมีเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอีกมิติหนึ่ง เป็นมิติที่แตกต่างจากท้องถิ่นอื่น ๆ ในประเทศ เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้นำหรือนักการเมืองท้องถิ่นจึงมีวิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองที่แตกต่างกับท้องถิ่นอื่น ทั้งเรื่องของการใช้ระบบอุปถัมภ์, การกำหนดนโยบาย, การสร้างสื่อสารทางการเมือง เป็นต้น โดยอาจจะเป็นผลมาจากวัฒนธรรมท้องถิ่น พฤติกรรมของคนในท้องถิ่น และโครงสร้างอำนาจในท้องถิ่น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้หลอมรวมกันจนกลายเป็นรูปแบบการเมืองท้องถิ่นของเมืองพัทยา

นับตั้งแต่มีการกำหนดพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม อันเป็นผลมาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เมืองพัทยาได้จัดให้มีการเลือกตั้ง สมาชิกสภาเมืองพัทยา และนายกเมืองพัทยาโดยตรง เมื่อมีการเลือกตั้งเกิดขึ้น ทำให้นักการเมืองท้องถิ่นมีบทบาทและวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ หรือการเข้าสู่อำนาจให้เกิดขึ้น ด้วยวิธีการใช้ระบบอุปถัมภ์, การกำหนดนโยบาย, การสื่อสารทางการเมือง เป็นต้น

การใช้ระบบอุปถัมภ์ การกำหนดนโยบาย และการสื่อสารทางการเมือง เป็นข้อสังเกตขึ้นต้นของผู้ทำการศึกษาวิจัยว่าเป็นวิธีการสำคัญของการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในเขตเมืองพัทยา โดยบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในเมืองพัทยาที่มีความชัดเจนในการเข้าสู่อำนาจและการรักษาอำนาจทางการเมือง โดยการใช้ระบบอุปถัมภ์ การกำหนดนโยบาย และการสื่อสารทางการเมือง จะอยู่ในช่วงปี พ.ศ. 2555

การศึกษาเรื่อง “การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา” ผู้วิจัยจึงได้
 ทำการศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา และระดับ
 ของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา รวมถึงวิธีการเข้าสู่อำนาจทาง
 การเมืองของนายกเมืองพัทยา ในปี พ.ศ. 2555 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่นายกเมืองพัทยามีวิธีการการเข้าสู่
 อำนาจทางการเมือง เค้นซัดที่สุด

คำถามการวิจัย

1. ปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา
2. ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา มีระดับมากน้อย
 เพียงใด
3. การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา มีวิธีการอย่างไร

วัตถุประสงค์ในการทำวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา
2. เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา
3. เพื่อศึกษาวิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

ขอบเขตการทำวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

ผู้วิจัยจะกำหนดขอบเขตด้านประชากรที่ใช้ในการวิจัย โดยกำหนดประชากรที่มี
 ภูมิลำเนาในเขตพื้นที่เมืองพัทยา ซึ่งมีจำนวน 113,083 คน ซึ่งจะเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม
 จำนวนทั้งสิ้น 399 คน โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในเขตพื้นที่เมืองพัทยา ประกอบด้วย ตำบลนาเกลือ
 ตำบลหนองปรือ ตำบลห้วยใหญ่ ตำบลหนองปลาไหล และเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก โดย
 ใช้แบบสัมภาษณ์เก็บข้อมูลในกลุ่มเป้าหมาย จำนวนประมาณ 14 คน

ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลกับประชากรที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป (ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง) และเป็นผู้ใช้
 สิทธิเลือกตั้งนายกเมืองพัทยาในปี พ.ศ. 2555 (การเลือกตั้งนายกเมืองพัทยาคั้งล่าสุด) เพื่อให้ได้
 ข้อมูลที่ถูกต้อง และสมบูรณ์มากที่สุด

2. ขอบเขตด้านเวลา

ใช้ระยะเวลาระหว่างวันที่ 1 กันยายน 2559 ถึง วันที่ 1 สิงหาคม 2560

สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ระบบอุปถัมภ์มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

สมมติฐานที่ 2 นโยบายมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

สมมติฐานที่ 3 ตัวบุคคลมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

คุณสมบัตส่วนตัวทางด้านการศึกษามีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

คุณสมบัตส่วนตัวทางด้านการมีมนุษย์สัมพันธ์มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

สมมติฐานที่ 4 การสื่อสารทางการเมืองมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

การจัดเวทีปราศรัยมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

การใช้วิธีการหาเสียงผ่านสื่อมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

เมืองพัทยา

สมมติฐานที่ 5 การบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคมมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

สมมติฐานที่ 6 การแจกเงินหรือสิ่งของมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. คาดว่าผลการศึกษาในครั้งนี้จะนำไปสู่การเป็นตัวแบบการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยาในการเลือกตั้งครั้งต่อไป

2. คาดว่าผลการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการขับเคลื่อนความเป็นประชาธิปไตยในสังคมไทยได้มากขึ้น ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับชาติ

3. คาดว่าผลการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อวงการวิชาการรัฐศาสตร์ สามารถนำผลการศึกษาในครั้งนี้ไปเปรียบเทียบ วิเคราะห์ กับบริบทท้องถิ่นอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาแก้ไขปรับปรุง ให้ดีขึ้น รวมทั้งสามารถนำผลการศึกษาในครั้งนี้ไปวิเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ หรือรูปแบบทั่วไป ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การเข้าสู่อำนาจทางการเมือง หมายถึง การได้เข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองโดยมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดิน

นายกเมืองพัทยา หมายถึง ผู้สมัครนายกเมืองพัทยาระยะการเลือกตั้งท้องถิ่นในเขตพื้นที่เมืองพัทยา

เมืองพัทยา หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ โดยมีพื้นที่ที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบ 4 ตำบล ประกอบด้วย ตำบลนาเกลือ ตำบลหนองปรือ ตำบลห้วยใหญ่ และตำบลหนองปลาไหล

ระบบอุปถัมภ์ หมายถึง การตอบแทนหรือช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างเครือญาติ ลูกน้อง พวกพ้อง ข้าราชการ และนักการเมือง

นโยบาย หมายถึง นโยบาย”พัทยาสมคูล สู่พัทยายังยืน” 4 กลุ่มนโยบายเร่งด่วน ประกอบด้วย นโยบายด้านเศรษฐกิจ นโยบายด้านสังคม นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ และนโยบายด้านวัฒนธรรม

ตัวบุคคล หมายถึง ลักษณะบุคลิกภาพ วิสัยทัศน์ การศึกษา การมีมนุษยสัมพันธ์ และทักษะการพูดสื่อสาร ของผู้สมัครนายกเมืองพัทยา

การสื่อสารทางการเมือง หมายถึง การนำเสนอข่าวหรือผลงานต่าง ๆ ของนายกเมืองพัทยา โดยใช้วิธีการผ่านสื่อและเทคโนโลยี รวมถึงการณรงค์หาเสียงของผู้สมัครนายกเมืองพัทยา โดยใช้การสื่อสารผ่านวิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ไลน์ ไลน์ เฟสบุ๊ค การเดินหาคะแนนเสียงตามบ้าน และการจัดเวทีปราศรัย

การบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม หมายถึง การบริจาคเงินส่วนตัวให้แก่ส่วนรวมหรือสาธารณะของนายกเมืองพัทยาหรือการใช้อำนาจหน้าที่ในฐานะผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นศูนย์กลางในการรับบริจาคเงินหรือสิ่งของเพื่อช่วยเหลือสังคม

การแจกเงินหรือสิ่งของ หมายถึง การแจกจ่ายเงินหรือสิ่งของให้แก่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งหรือครอบครัว โดยผ่านตัวแทนและเครือข่ายหรือตัวผู้สมัครดำเนินการเองในช่วงก่อนการเลือกตั้งระยะเวลาหนึ่ง

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยระดับปฏิบัติการ

การเข้าสู่อำนาจทางการเมือง หมายถึง การเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งในที่นี้หมายถึง บุคคลผู้นั้นจะต้องเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเมืองพัทยาและได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นอันดับหนึ่งและได้ดำรงตำแหน่งนายกเมืองพัทยา

นายกเมืองพัทยา หมายถึง ผู้สมัครนายกเมืองพัทยาชนะการเลือกตั้งท้องถิ่น ในเขตพื้นที่เมืองพัทยาในปี พ.ศ. 2555

เมืองพัทยา หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ซึ่งมีนายกเมืองพัทยาเป็นผู้นำองค์กร โดยมีพื้นที่ที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบ 4 ตำบล ดังนี้

1. ตำบลนาเกลือ
2. ตำบลหนองปรือ
3. ตำบลห้วยใหญ่
4. ตำบลหนองปลาไหล

ระบบอุปถัมภ์ หมายถึง การตอบแทนหรือช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างเครือญาติ ลูกน้อง พวกพ้อง ข้าราชการ และนักการเมือง โดยเป็นไปในรูปแบบการตอบแทนหรือช่วยเหลือในการลงคะแนนเสียงให้แก่ผู้สมัครนายกเมืองพัทยา

นโยบาย หมายถึง นโยบายที่เกี่ยวข้องกับ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติและด้านวัฒนธรรม รวมถึงผลงานโดยรวมที่ผ่านมาของผู้สมัครนายกเมืองพัทยา

ตัวบุคคล หมายถึง บุคลิกภาพลักษณะเด่นของผู้สมัครนายกเมืองพัทยา ซึ่งประกอบด้วย

1. การศึกษา
2. การมีมนุษยสัมพันธ์
3. ทักษะการพูดสื่อสาร

การสื่อสารทางการเมือง หมายถึง ผู้สมัครนายกเมืองพัทยาใช้สื่อต่าง ๆ ในการหาเสียงและนำเสนอผลงานต่าง ๆ ในขณะที่ได้ดำรงตำแหน่งนายกเมืองพัทยา โดยสื่อต่าง ๆ นั้น ได้แก่

1. วิทยู
2. โทรทัศน์
3. อินเทอร์เน็ต
4. ใบปลิว
5. แผ่นพับ
6. การเดินหาคะแนนเสียงตามบ้าน

7. การจัดเวทีปราศรัย

การบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม หมายถึง การบริจาคเงินส่วนตัวให้แก่ส่วนรวมหรือสาธารณะของนายกเมืองพัทยาหรือการใช้อำนาจหน้าที่ในฐานะผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นศูนย์กลางในการรับบริจาคเงินหรือสิ่งของเพื่อช่วยเหลือสังคม เช่น การบริจาคเงินให้แก่เด็กกำพร้า, งานการกุศล, และสิ่งสาธารณะต่าง ๆ

การแจกเงินหรือสิ่งของ หมายถึง การแจกจ่ายเงินหรือสิ่งของให้แก่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งหรือครอบครัว โดยผ่านตัวแทนและเครือข่ายหรือตัวผู้สมัครดำเนินการเองในช่วงก่อนการเลือกตั้งระยะเวลาหนึ่ง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา ผู้วิจัยได้ทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นแนวทางการศึกษา มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีอำนาจ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการเมืองท้องถิ่น
3. แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. กรอบแนวความคิดของการวิจัย

ทฤษฎีอำนาจ

การแบ่งประเภทระบบการเมืองที่รู้จักกันดีได้แก่ การแบ่งประเภทของ แมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber) ในหนังสือ The theory of social and economic organization ซึ่ง เวเบอร์ แบ่งประเภทระบบการเมืองออกเป็น 3 ประเภท คือ (ไพฑูริย์ โพธิสว่าง, 2559, หน้า 20)

1. ระบบการเมืองที่อาศัยประเพณีเป็นที่ยึดมั่นแห่งอำนาจการปกครอง (Traditional polity)
2. ระบบการเมืองที่อาศัยคุณลักษณะพิเศษ ของตัวผู้ปกครองเป็นรากฐานแห่งอำนาจ (Charismatic polity)
3. ระบบการเมืองที่อาศัยเหตุผล-กฎหมายเป็นรากฐานของอำนาจการปกครอง (Rational - Legal polity)

จากการแบ่งประเภทระบบการเมืองออกเป็น 3 ประเภท ตามแนวคิดของ แมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber) นั้น มีประเภทระบบการเมืองที่อาศัยเหตุผล-กฎหมายเป็นรากฐานของอำนาจการปกครอง (Rational - Legal polity) ซึ่งถือว่าเป็นแหล่งที่มาของอำนาจทางการเมือง โดยผู้วิจัยจะใช้ระบบการเมืองที่อาศัยเหตุผล-กฎหมายเป็นรากฐานของอำนาจการปกครอง (Rational - Legal polity) เป็นฐานองค์ความรู้ในการทำวิจัยเรื่อง “การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา” อำนาจทางการเมือง (Political Power) (สมเกียรติ วันทะนะ, 2557, หน้า 35)

อำนาจหน้าที่ (Authority) เป็นฐานที่มาของอำนาจทางการเมือง (Political power) อำนาจหน้าที่ คือ อำนาจที่เกิดจากการทำหน้าที่ การทำหน้าที่เป็นการกระทำตามตำแหน่ง ดังนั้น สังคม

มนุษย์ทุกสังคมจึงตั้งตำแหน่งผู้นำสูงสุดที่มีหน้าที่ปกครองสังคมนั้น ๆ ขึ้น และที่ระบุนำนาจที่ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวจะพึงมีเพื่อจักได้ทำหน้าที่ของตนให้สมบูรณ์ได้

ดังนั้น บุคคลที่ดำรงตำแหน่งผู้นำที่มีอำนาจปกครองสูงสุดของสังคมหนึ่ง ๆ จึงมักจะอ้าง (Claim) อยู่ตลอดเวลา ทั้งโดยเปิดเผยหรือโดยนัยว่าตนคือผู้ที่เหมาะสมที่สุดที่จะทำหน้าที่ดังกล่าว และด้วยเหตุเดียวกันนี้ คนจึงควรมีอำนาจหน้าที่ (อำนาจที่เกิดจากการทำหน้าที่ = Authority) และการใช้อำนาจของตนควรได้รับการเชื่อฟังและร่วมมือจากผู้คนในสังคม

การอ้างความเหมาะสมของผู้มีอำนาจหน้าที่ (Authority) คือ การใช้อำนาจทางการเมือง (Political power) ถ้ามีผู้เห็นชอบกับการกล่าวอ้างของเขาและให้การสนับสนุนเขา การเห็นชอบคล้อยตามดังกล่าวก็คือการคล้อยตามทางการเมือง (Political compliance)

ด้วยเหตุนี้จึงมักกล่าวกันว่า อำนาจหน้าที่และอำนาจทางการเมือง กับความชอบธรรมและอำนาจในการสร้างความชอบธรรมนั้นเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดเสมือนหนึ่งด้านสองด้านของเหรียญเดียวกัน

อำนาจทางการเมือง (Political power) อ้างความเหมาะสมในการนำ ส่วนอำนาจในการให้ความชอบธรรม (Legitimate power) คือ การยอมรับหรือตอบปฏิเสธต่อการอ้างข้างต้น ระบบการเมืองที่มีเสถียรภาพ คือ ระบบที่การอ้างความเหมาะสมของผู้นำทางการเมืองได้รับการยอมรับจากสมาชิกของระบบการเมืองนั้น ๆ

ความหมายของพลังอำนาจ อิทธิพล อำนาจหน้าที่

การศึกษาพลังอำนาจจะมีคำที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมักพบบ่อยและทำให้เกิดความสับสนอยู่หลายคำ ได้แก่ พลังอำนาจ อิทธิพล และอำนาจหน้าที่ แต่ละคำมีความหมายแตกต่างกันออกไป ดังนี้ (วาโร เฟ็งส์วาศ์, 2555, หน้า 3-4)

พลังอำนาจ (Power) เป็นคำที่มาจากภาษาละตินว่า “โปเตเร” (Potere) หมายถึงมีความสามารถเหนือปรากฏการณ์หรือผู้อื่น ส่วนคำศัพท์ภาษาไทยนั้น พลังอำนาจ หมายถึง อำนาจหรือพลัง Daft (1992, p. 387) ได้ให้ความหมายของพลังอำนาจว่า หมายถึงความสามารถของบุคคลหรือหน่วยงานในองค์กร ซึ่งมีอิทธิพลต่อบุคคลอื่น เพื่อนำมาซึ่งผลที่ต้องการ ส่วน Robbins (1989, p. 339) ได้ให้ความหมายของพลังอำนาจว่า หมายถึงความสามารถซึ่งบุคคลหนึ่งมีอิทธิพลเหนือพฤติกรรมของบุคคลอีกคนหนึ่ง เพื่อให้กระทำบางอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Gordon (1990, p. 589) ที่ได้ให้ความหมายของพลังอำนาจว่าหมายถึงศักยภาพหรือความสามารถแท้จริงที่จะมีอิทธิพลต่อผู้อื่นให้กระทำในทิศทางที่ตนต้องการ โดยสรุป พลังอำนาจ หมายถึง ความสามารถของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น ทำให้บุคคลอื่นเชื่อฟังและยินยอมปฏิบัติตาม

อิทธิพล (Influence) เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของพลังอำนาจ อิทธิพลจัดเป็นพลังอำนาจที่ไม่เป็นทางการ (Informal power) ซึ่ง Luthans (1985, p. 447) ได้อธิบายว่าอิทธิพลหมายถึงพลังอำนาจส่วนบุคคล (Personal influence) ซึ่งเกิดขึ้นนอกขอบเขตของอำนาจหน้าที่ อิทธิพลนี้อาจมาจากคุณสมบัติส่วนตัว (Personal quality) ก็ได้ นอกจากนี้รวมถึงความเป็นผู้เชี่ยวชาญ บุคลิกลักษณะส่วนตัว และจากองค์ประกอบตามสถานการณ์อื่น ๆ ด้วย (Situational factors) นอกจากนี้ การจูงใจ การเกลี้ยกล่อม การเสนอแนะ ต่างก็เป็นรูปแบบหนึ่งของอิทธิพล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2536, หน้า 14-15) ที่อธิบายว่าอิทธิพลเป็นรูปหนึ่งของพลังอำนาจ และเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยที่การกระทำของบุคคลหนึ่งมีผลกระทบต่อความคิด ทักษะหรือการกระทำของอีกบุคคลหนึ่ง การใช้อิทธิพลมีรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจูงใจ การเกลี้ยกล่อม การเสนอแนะเมื่อผู้นำใช้อิทธิพลผู้ตามจะเชื่อฟังและปฏิบัติตาม ทั้ง ๆ ที่ผู้ตามมีสิทธิที่จะใช้ดุลพินิจว่าควรปฏิบัติตามหรือไม่สรุปได้ว่า อิทธิพลหมายถึงความสามารถของบุคคลในการจูงใจ โน้มน้าวให้บุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงความคิด เจตคติ และพฤติกรรม โดยปราศจากการขู่บังคับหรือใช้กำลัง

อำนาจหน้าที่ (Authority) เป็นส่วนหนึ่งของพลังอำนาจ บางครั้งมีผู้เรียกว่าพลังอำนาจที่เป็นทางการ (Formal authority or legal authority) หรือพลังอำนาจตามกฎหมาย (Legalistic power) อำนาจหน้าที่เป็นพลังอำนาจที่เกิดจากกฎเกณฑ์ ขอบบังคับ กฎหมาย ระเบียบ ประเพณี ค่านิยมทางวัฒนธรรม ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า อำนาจหน้าที่เป็นพลังอำนาจที่เกิดจากสถาบันหรือองค์การ (Institutionalized power) ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ Flippo (1970) ที่ว่า อำนาจหน้าที่เป็นพลังอำนาจของสถาบัน สอดคล้องกับแนวคิดของ เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2536, หน้า 15) ที่กล่าวว่าอำนาจหน้าที่เป็นพลังอำนาจที่องค์กรมอบให้กับผู้ดำรงตำแหน่ง เพื่อที่จะได้ปฏิบัติภารกิจขององค์กรได้สำเร็จ เมื่อบุคคลได้รับมอบหน้าที่ให้ปฏิบัติ บุคคลนั้นก็จะมีความรับผิดชอบและความรับผิดชอบ อย่างไรก็ตาม พลังอำนาจหน้าที่จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกยอมรับว่าถูกต้องชอบธรรม โดยสมาชิกยินยอมด้วยความเต็มใจ นอกจากนี้ Vecchio (1995, p. 298) ได้อธิบายว่าอำนาจหน้าที่หมายถึงสิทธิที่จะมีอิทธิพลเหนือคนอื่น ในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกันของฝ่ายต่าง ๆ สรุปได้ว่า อำนาจหน้าที่ หมายถึง อำนาจตามกฎหมายที่องค์กรมอบให้กับผู้ดำรงตำแหน่งเพื่อที่จะปฏิบัติภารกิจขององค์กรได้สำเร็จ

จากแนวคิดเกี่ยวกับพลังอำนาจ อำนาจหน้าที่ และอิทธิพล ที่กล่าวมาจะเห็นว่าต่างมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน อำนาจหน้าที่หมายถึงสิทธิที่จะต้องตัดสินใจกระทำ และใช้ทรัพยากรขององค์กร โดยมีพลังอำนาจบังคับการกระทำของผู้อื่นในองค์กรให้เป็นไปตามการตัดสินใจนั้น ๆ พลังอำนาจคือแรงผลักดันอย่างหนึ่งซึ่งอาจจะเกิดจากความรู้สึก หรือความสามารถที่ได้รับการยอมรับ พลังอำนาจและอำนาจหน้าที่มีความเกี่ยวพันกันอย่างใกล้ชิด โดยที่อำนาจหน้าที่เป็น

สิทธิในการกระทำบางสิ่งบางอย่าง พลังอำนาจก็คือแรงผลักดันที่จะเสริมพลังให้แก่สิทธิดังกล่าว ส่วนอิทธิพลคือความสามารถในการชักจูง หรือ โน้มน้าวความคิดหรือพฤติกรรมของบุคคลอื่นให้คล้อยตาม อิทธิพลแตกต่างจากพลังอำนาจ เพราะอิทธิพลเป็นยอมรับด้วยความสมัครใจ และมักจะ เป็นไปโดยไม่รู้ตัว ส่วนพลังอำนาจมักจะเป็นไปโดยการบังคับ

แหล่งที่มาของพลังอำนาจ

French and Raven (1959 cited in Owens, 1995, p. 118) ได้จำแนกแหล่งที่มาของพลังอำนาจไว้ 5 แหล่ง ดังนี้ (วาโร เฟิงส์วาศ์, 2555, หน้า 4-5)

1. พลังอำนาจจากการให้รางวัล (Reward power) เป็นพลังอำนาจที่เกิดขึ้นจากการที่ผู้บริหารสามารถ ให้คุณ ให้รางวัล ให้ตำแหน่ง หรือผลประโยชน์แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาสามารถปฏิบัติภารกิจหรือแสดงพฤติกรรมที่พึงปรารถนา

2. พลังอำนาจจากการบังคับ (Coercive power) เป็นพลังอำนาจที่มีพื้นฐานมาจากการสร้างความกลัว การบังคับ ข่มขู่ หรือลงโทษ เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติภารกิจ หรือแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา

3. พลังอำนาจจากการเชี่ยวชาญ (Expert power) เป็นพลังอำนาจที่มีพื้นฐานมาจากการที่ผู้บริหารมีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ หรือการมีข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานพลังอำนาจจากการเชี่ยวชาญเกิดจากคุณลักษณะของบุคคล ซึ่งไม่จำเป็นต้องมีตำแหน่งบริหาร

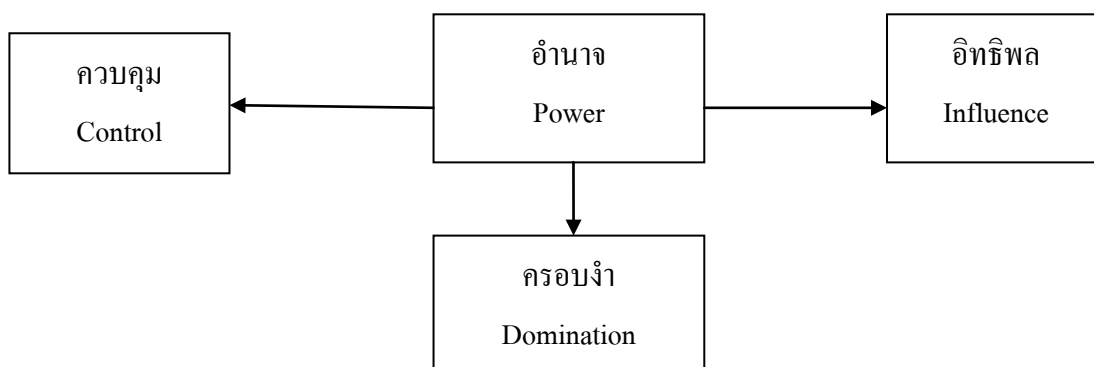
4. พลังอำนาจตามกฎหมาย (Legitimate Power) เป็นพลังอำนาจที่มากับตำแหน่งหน้าที่ โดยที่มีพื้นฐานมาจากกฎ ระเบียบ คำสั่ง ซึ่งผู้บริหารสามารถใช้พลังอำนาจจากตำแหน่งที่ตนครองอยู่

5. พลังอำนาจจากการอ้างอิง (Referent Power) เป็นพลังอำนาจที่เกิดจากผู้อื่นมีความนิยมในตัวผู้บริหารหรือมีความปรารถนาที่จะเอาแบบอย่าง ที่มาของพลังอำนาจจากการอ้างอิงเกิดจากการมีบุคลิกภาพพิเศษและลักษณะที่ผู้อื่นอยากเอาเป็นแบบอย่าง พลังอำนาจจากการอ้างอิงไม่จำเป็นต้องเกิดจากการมีตำแหน่งบริหาร

ต่อมาได้มีนักวิชาการใช้กรอบแนวคิดพลังอำนาจของ French and Raven (1959) ใน การศึกษาและได้เพิ่มเติมอีก 2 พลังอำนาจ กล่าวคือ Raven and Gruglanski (1975) ได้เสนอพลังอำนาจจากข่าวสาร (Information power) เป็นพลังอำนาจที่เกิดจากการที่ผู้บริหารมีข่าวสาร ข้อมูลที่มีคุณค่าหรือเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา ส่วน Hersey and Blanchard (1985) ได้เสนอพลังอำนาจจากการพึ่งพา (Connection power) เป็นพลังอำนาจที่เกิดจากผู้บริหาร

เกี่ยวข้องกับใกล้ชิดหรือมีความสัมพันธ์กับผู้มีพลังอำนาจทำให้พลอยมีพลังอำนาจไปด้วย (Lussier, 1996, p. 287)

โดยสรุปแหล่งที่มาของพลังอำนาจมีอยู่ 7 แหล่ง ได้แก่ พลังอำนาจจากการให้รางวัล พลังอำนาจจากการบังคับ พลังอำนาจจากการเชี่ยวชาญ พลังอำนาจตามกฎหมาย พลังอำนาจจากการอ้างอิง พลังอำนาจจากข่าวสาร และพลังอำนาจจากการพึ่งพา

ภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจ (Power), อิทธิพล (Influence), ควบคุม (Control), และครอบงำ (Domination) (สมเกียรติ วันทะนะ, 2557, หน้า 2)

ตามแผนภาพนี้ ออลเซ็นและมาเจอร์ อธิบายว่า (สมเกียรติ วันทะนะ, 2557, หน้า 2 - 3)

1. อำนาจ (Power) คือ ความสามารถของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่จะสร้างผลกระทบต่อพฤติกรรมหรือความคิดของคนอื่น ๆ ทั้ง ๆ ที่มีการต่อต้าน (... Power is the ability to affect the actions or ideas of others, despite resistance.) เมื่อมองในแง่นี้ เราจะเข้าใจเรื่องอำนาจได้ก็จะต้องเข้าใจในรูปของกระบวนการที่มีพลวัต (Dynamic process) มิใช่สิ่งของที่หยุดนิ่งและให้ใครครอบครองเป็นเจ้าของไว้ได้ (A static possession) แต่ด้วยเหตุที่ภาษาอังกฤษ คำว่า power ใช้เป็นคำกริยาในตัวของมันเองไม่ได้ ดังนั้นการแสดงตัวของอำนาจในชีวิตทางสังคมจึงมักใช้ผ่านคำกริยา 2 คำ คือ control และ influence ซึ่งคำกริยาทั้ง 2 นี้ ต่างกันแบบตรงกันข้ามดังจะได้อธิบายต่อไป

2. การควบคุม (Control) คือ การใช้อำนาจที่ผู้ใช้ (Initiator) สามารถจำกัดทางเลือกหรือกำหนดพฤติกรรมตอบสนองของผู้รับอำนาจ (Recipient) ได้อย่างชัดเจนหรือคาดคะเนได้ค่อนข้างแม่นยำ

3. การใช้อิทธิพล (Influence) คือ การใช้อำนาจที่ผู้ใช้ไม่สามารถจำกัดทางเลือกหรือกำหนดพฤติกรรมตอบสนองของผู้รับอำนาจได้อย่างชัดเจน การคาดคะเนการตอบสนองทำได้แม่นยำน้อยกว่าการใช้อำนาจแบบควบคุม

4. การครอบงำ (Domination) คือ รูปแบบของการใช้อำนาจในระดับสังคมที่มีการจัดโครงสร้างองค์กรอย่างถาวร (Structured patterns of social power) ซึ่งต่างกับการใช้อำนาจระหว่างบุคคลต่อบุคคล หรือในกลุ่มขนาดเล็ก ซึ่งเราเรียกว่าการใช้อำนาจของบุคคลหรือระหว่างบุคคล (Personal or interpersonal power) ในกรณีหลังนี้ไม่ต้องคิดศัพท์ขึ้นใช้เป็นการเฉพาะเหมือนในกรณีแรก

การสร้างพลังอำนาจ

ในองค์การทุกรูปแบบ ทั้งผู้บริหารและผู้ตามต่างพยายามสร้างพลังอำนาจ หรือสร้างฐานพลังอำนาจวิธีการที่พบค่อนข้างมาก มีดังนี้ (เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์, 2536, หน้า 23 – 25 อ้างถึงใน วาโร เฟ็งสวัสดี้, 2555, หน้า 7)

1. การแลกเปลี่ยนประโยชน์เป็นการเจรจาหรือทำสัญญา ซึ่งอาจเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้ โดยสาระของการเจรจาหรือสัญญาก็คือแต่ละฝ่ายจะประกันว่าจะให้อะไรกับอีกฝ่ายหนึ่ง

2. การเอามาเป็นพวก สามารถกระทำได้หลายลักษณะ ดังนี้

2.1 การส่งเสริมให้เป็นใหญ่ เป็นหัวหน้า หรือเป็นผู้บริหารในกลุ่มนั้น โดยมีความเชื่อว่าเมื่อเขาได้ดีเขาจะไม่ลืมคนส่งเสริม

2.2 แต่งตั้งให้มาเป็นกรรมการระดับนโยบายที่สูงขึ้น เมื่อตนเองต้องมาร่วมเป็นกรรมการกำหนดนโยบายในระดับสูง จึงยากที่จะมาวิพากษ์วิจารณ์หรือเรียกร้องอะไร เพราะตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกรรมการที่กำหนดนโยบายนี้

2.3 แต่งตั้งให้เป็นกรรมการบริหารระดับสูง เป็นความพยายามที่จะสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานของตนกับหน่วยงานอื่น จึงเชิญผู้บริหารของหน่วยงานอื่นมาเป็นกรรมการบริหารของหน่วยงานตน

3. การสร้างพันธมิตร วิธีการนี้เป็นการร่วมมือระหว่างกลุ่มหรือเป็นการรวมทรัพยากรของสองกลุ่มหรือมากกว่าสองกลุ่มเข้าด้วยกัน เพื่อที่จะให้มีพลังอำนาจเหนือกลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมเป็นพันธมิตรด้วย เช่น ประเทศต่าง ๆ รวมตัวกันเป็นพันธมิตรในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เพื่อที่จะให้กลุ่มพันธมิตรมีพลังอำนาจเหนือกลุ่มอื่น หรือมีพลังอำนาจมากพอที่จะต่อต้านกลุ่มอื่นได้

4. การมีอิทธิพลในการกำหนดเกณฑ์ การให้ผู้แทนกลุ่มต่าง ๆ เข้ามาเป็นผู้กำหนดเกณฑ์ การจัดสรรทรัพยากร ผู้แทนของกลุ่มมักจะคำนึงถึงประโยชน์ของกลุ่มตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ดังนั้น ถ้าใครมีพลังอำนาจในการกำหนดเกณฑ์ก็ย่อมจะมีพลังอำนาจ เช่น การตั้งกฎเกณฑ์ การพิจารณาความดีความชอบ ผู้บริหารระดับสูงจะมีอำนาจในการตั้งกฎเกณฑ์ดังนั้นก็จะเป็นผู้มีพลังอำนาจ

5. การควบคุมข้อมูล เนื่องจากข้อมูลเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับการตัดสินใจ ดังนั้นถ้าใครมีข้อมูลผู้นั้นก็จะมีพลังอำนาจ ผู้บริหารบางคนมักจะเปิดเผยข้อมูลเฉพาะพรรคพวกของตนก่อนที่จะประกาศให้คนทั้งหลายทราบภายหลัง คนได้รับข้อมูลก่อนย่อมได้เปรียบในการเตรียมตัวเขียนโครงการ หรือเตรียมการกำหนดกิจกรรมใด ๆ ก่อน

6. การให้บริการพิเศษ ใครที่สามารถให้บริการพิเศษแก่คนอื่น ๆ ได้ย่อมมีพลังอำนาจ การให้บริการพิเศษในที่นี้หมายถึงการให้บริการที่พิเศษกว่าการปฏิบัติตามธรรมเนียมราชการปกติ ได้แก่การให้บริการที่รวดเร็วกว่า สะดวกกว่า เช่น การใช้บริการของเจ้าหน้าที่การเงิน ซึ่งเจ้าหน้าที่มักจะถือว่าตนเองมีพลังอำนาจเพราะสามารถให้บริการพิเศษแก่คนอื่นได้ ผู้บริหารบางคนมักสร้างฐานพลังอำนาจโดยการอนุมัติเรื่องต่าง ๆ โดยไม่ผ่านขั้นตอนตามลำดับ เป็นต้น

วิเคราะห์ทฤษฎีอำนาจโดยผู้วิจัย

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้อำนาจในความหมายอำนาจหน้าที่ (Authority) และที่มาของอำนาจ การเข้าสู่อำนาจตามกฎหมายใช้หลักแนวคิดของ แมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber) คือ Rational - Legal polity ซึ่งได้อำนาจมาจากวิธีทางกฎหมาย โดยในที่นี้คือการเลือกตั้งตามกฎหมายไทยในช่วงนั้น และผู้วิจัยจะวิเคราะห์รายละเอียดเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

อำนาจหน้าที่ (Authority) เป็นฐานที่มาจากอำนาจทางการเมือง (Political power) อำนาจหน้าที่ คือ อำนาจที่เกิดจากการทำหน้าที่ การทำหน้าที่เป็นการกระทำตามตำแหน่ง ดังนั้น สังคมมนุษย์ทุกสังคมจึงตั้งตำแหน่งผู้นำสูงสุดที่มีหน้าที่ปกครองสังคมนั้น ๆ ขึ้น และที่ระบอบอำนาจที่ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวจะมีเพื่อจักได้ทำหน้าที่ของตนให้สมบูรณ์ได้

อำนาจหน้าที่ เป็นส่วนหนึ่งของพลังอำนาจ บางครั้งมีผู้เรียกว่าพลังอำนาจที่เป็นทางการ (Formal authority or legal authority) หรือพลังอำนาจตามกฎหมาย (Legalistic power) อำนาจหน้าที่เป็นพลังอำนาจที่เกิดจากกฎเกณฑ์ ข้อบังคับ กฎหมาย ระเบียบ ประเพณี ค่านิยมทางวัฒนธรรม ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า อำนาจหน้าที่เป็นพลังอำนาจที่เกิดจากสถาบันหรือองค์การ (Institutionalized power) ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ Flippo (1970) ที่ว่า อำนาจหน้าที่เป็นพลังอำนาจของสถาบัน สอดคล้องกับแนวคิดของ เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2536, หน้า 15) ที่กล่าวว่าอำนาจ

หน้าที่เป็นพลังอำนาจที่องค์กรมอบให้กับผู้ดำรงตำแหน่ง เพื่อที่จะได้ปฏิบัติภารกิจขององค์กรได้สำเร็จ เมื่อบุคคลได้รับมอบหน้าที่ให้ปฏิบัติ บุคคลนั้นก็จะมีความรับผิดชอบ แต่อย่างไรก็ตาม พลังอำนาจหน้าที่จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกยอมรับว่าถูกต้องชอบธรรม โดยสมาชิกยินยอมด้วยความเต็มใจ นอกจากนี้ Vecchio (1995, p. 298) ได้อธิบายว่าอำนาจหน้าที่ หมายถึงสิทธิที่จะมีอิทธิพลเหนือคนอื่น ในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกันของฝ่ายต่าง ๆ สรุปได้ว่า อำนาจหน้าที่ หมายถึง อำนาจตามกฎหมายที่องค์กรมอบให้กับผู้ดำรงตำแหน่งเพื่อที่จะปฏิบัติภารกิจขององค์กรได้สำเร็จ

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นผนวกกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ได้ว่า อำนาจทางการเมือง หมายถึง อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

และจากการนำเสนอทฤษฎีอำนาจ ผู้วิจัยสามารถสรุปสาระสำคัญในทางปฏิบัติได้ว่า ในทุกสังคมไม่ว่าจะเป็นระดับโลก ระดับประเทศ ระดับท้องถิ่น หรือแม้กระทั่งระดับองค์กร ในทุกหนทุกแห่งย่อมมีเรื่องของอำนาจ เข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นส่วนตัวว่าทุกสังคมย่อมมีการเมืองภายในสังคมนั้น ๆ ดำรงอยู่ตามธรรมชาติของมนุษย์ที่อาศัยอยู่ร่วมกัน เมื่อมีการเมืองจึงมีเรื่องของอำนาจ เข้ามาเกี่ยวข้อง และการควบคุม อิทธิพล การครอบงำ จะตามเข้ามาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

แนวคิดเกี่ยวกับการเมืองท้องถิ่น

ก่อนที่จะทำความเข้าใจแนวคิดเกี่ยวกับการเมืองท้องถิ่น เราจำเป็นจะต้องทำความเข้าใจบริบทโดยรวมของการเมืองเสียก่อน ทั้งทางด้านแนวคิด หรือทฤษฎี เพื่อเป็นรากฐานทางความคิด และสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองระดับชาติสู่การเมืองระดับท้องถิ่น

คำว่า “การเมือง” หรือ “Politics” เป็นคำที่ถูกกล่าวถึงบ่อยมากที่สุดคำหนึ่ง และเป็นคำที่มีผู้ให้ความหมายไว้แตกต่างกันจนบางครั้งผู้ศึกษารัฐศาสตร์หรือผู้สนใจการเมืองก็สับสนเหมือนกันว่า คำนี้หมายถึงอะไรกันแน่ เมื่อพิจารณานิยามของ “การเมือง” สามารถแยกออกเป็น 7 กลุ่ม (ปธาน สุวรรณมงคล, 2554, หน้า 3 - 10) คือ

กลุ่มที่ 1 มองการเมืองว่าเป็นเรื่องของอำนาจ อำนาจที่ว่านี้ก็คือ “อำนาจของรัฐ” หากจะกล่าวไปแล้ว อำนาจรัฐ หรืออาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “อำนาจอธิปไตย” ประกอบด้วย อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ ความสนใจของผู้ที่เห็นว่าการเมืองเป็นเรื่องเกี่ยวกับอำนาจ มิจำกัดอยู่เพียงการมองว่ารัฐประกอบไปด้วยดินแดน ประชากร อำนาจอธิปไตย และรัฐบาล แต่ยังให้ความสำคัญไปถึงคำถามที่ว่าอำนาจขึ้นอยู่กับรัฐ หรืออำนาจขึ้นอยู่กับการเมือง หรือการเมืองถูกกำหนดโดยรัฐ

อัลมอนต์, บิงแฮม และ รัสเซล (Almond, Bingham & Russell, 2004, p. 2) ที่มองว่า การเมืองเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงบังคับต่อคนในสังคมการเมือง

กลุ่มที่ 2 การเมืองเป็นเรื่องของอำนาจและผลประโยชน์ เป็นการอธิบายการเมืองในเชิง ประจักษ์จากพฤติกรรมของผู้ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับอำนาจรัฐ ดังที่ ชัยอนันต์ สมุทวณิช เห็นว่า “การเมืองคือกิจกรรมซึ่งผลประโยชน์ที่แตกต่างกัน ซึ่งรวมอยู่ในหน่วยการปกครองหนึ่ง ๆ ได้รับการ ประสานผลประโยชน์โดยได้รับโอกาสที่จะร่วมมืออำนาจตามสัดส่วนของสำคัญของกลุ่ม ...” (ชัยอนันต์ สมุทวณิช, 2520, หน้า 15)

กลุ่มที่ 3 การเมืองเป็นเรื่องของการต่อสู้กันระหว่างกลุ่มการเมืองต่าง ๆ เพื่อเข้าไปมีส่วน ในการจัดสรรผลประโยชน์ของรัฐ

กลุ่มที่ 4 การเมืองเป็นเรื่องของความขัดแย้ง นิยามนี้เห็นว่าความขัดแย้งเป็นธรรมชาติ ของการเมือง

กลุ่มที่ 5 การเมืองเป็นเรื่องของการจัดสรรแบ่งปันทรัพยากรในสังคม ชัยอนันต์ สมุท วณิช เห็นว่าสำนักพหุนิยมยอมรับนิยามของ “การเมือง” ว่าเป็นการแบ่งปันคุณค่าในสังคม โดยที่ การแบ่งปันนั้นเป็นไปโดยมีการยอมรับทางอำนาจ (ชัยอนันต์ สมุทวณิช, 2541, หน้า 4) การเมืองจึง เป็นเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดว่า “ใครได้อะไร เมื่อใด อย่างไร” ซึ่งเดวิด อีสตัน (David Easton) ได้ นิยามว่า การเมืองเป็นการใช้อำนาจหน้าที่ในการจัดสรรแบ่งปันสิ่งมีคุณค่าให้กับสังคมอย่างเป็น ธรรมชาติ (The authoritative allocation of values for society) นิยามนี้ได้รับการกล่าวขวัญถึงมากจากผู ศึกษาทางด้านรัฐศาสตร์เป็นการมองการเมืองแบบที่บทบาทหรือส่วนเกี่ยวข้องในการจัดสรร แบ่งปันสิ่งมีคุณค่าในสังคม เช่น งบประมาณ ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น

กลุ่มที่ 6 การเมืองเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับนโยบายสาธารณะ ทั้งนี้ นโยบายสาธารณะเป็น สิ่งที่แสดงเจตนารมณ์ของผู้มีอำนาจรัฐ โดยเฉพาะฝ่ายบริหารที่จะกระทำหรือไม่กระทำการใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะ และนโยบายสาธารณะเกี่ยวข้องกับการจัดสรรทรัพยากรของ สังคมให้กับกลุ่มคนในสังคมด้วย นักวิชาการ เช่น ซีโอดอร์ โลวี (Theodore Lowi) จำแนกนโยบาย ออกเป็น 4 ประเภท (Lowi, 1964, p. 691) ได้แก่ นโยบายการจัดระเบียบกฎเกณฑ์ (Regulative policy) นโยบายการจัดสรรทรัพยากร (Distributive policy) นโยบายการจัดสรรทรัพยากรใหม่ (Redistributive policy) และนโยบายต้นแบบ (Constituent policy)

กลุ่มที่ 7 การเมืองเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางสังคม (Social relation) เป็นปฏิสัมพันธ์ ที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลกับบุคคลหรือระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมที่อาจมีความเหมือนกันหรือ แตกต่างกันทางความคิด อุดมการณ์หรือความแตกต่างทางผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มอันเป็น

สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นปกติในสังคมการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยเฉพาะในสังคมแบบพหุที่มีความหลากหลายทางสังคมอันเนื่องมาจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจหรือความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา กรอบแนวคิดวิเคราะห์การเมืองท้องถิ่น

กรอบแนวคิดวิเคราะห์การเมืองท้องถิ่นเพื่อทำความเข้าใจกับปรากฏการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในระดับท้องถิ่นนั้นต้องพิจารณาในสองมิติ กล่าวคือ มิติของการเมืองระดับชาติกับมิติการเมืองระดับท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วยการเมืองภาคตัวแทนและการเมืองภาคพลเมืองเป็นภาคส่วนสำคัญ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจ-ผลประโยชน์ต่อกันและกัน โดยคำนึงถึงบริบทของสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยี อันเป็นปัจจัยภายนอกและภายในที่มีผลกระทบต่อการเมืองท้องถิ่น (ปธาน สุวรรณมงคล, 2554, หน้า 17)

ปัจจัยทางการเมืองที่สำคัญได้แก่ ระบบการเมืองที่เป็นอยู่มีความเป็นประชาธิปไตยหรือเป็นเผด็จการ และหากเป็นประชาธิปไตยแล้วมีความเป็นประชาธิปไตยมากน้อยเพียงใด ก็เป็นคำถามที่ต่อเนื่องกันมา เนื่องจากว่าความเป็นประชาธิปไตยหรือไม่ เพียงใดนั้นมีผลต่อการเมืองท้องถิ่นด้วยในฐานะที่การเมืองระดับท้องถิ่นเป็นส่วนย่อยของการเมืองระดับชาติ ตัวอย่างเช่น การเมืองท้องถิ่นในสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นการเมืองท้องถิ่นที่รัฐมีบทบาทควบคุมกำกับท้องถิ่นใกล้ชิด แม้มีอิสระในการดำเนินการก็ตามแต่สิทธิเสรีภาพทางการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชนก็มีอยู่จำกัด เพราะระบบการเมืองใหญ่หรือประเทศเป็นระบบสังคมนิยม ในทางตรงกันข้าม ประเทศที่มีระบบการเมืองแบบประชาธิปไตย เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา การเมืองท้องถิ่นก็จะเข้าไปในลักษณะที่ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพทางการเมือง และมีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่า

การเมืองระดับชาติมีบทบาทสำคัญในการกำหนดกฎ กติกา ในการดำเนินการทางการเมืองในระดับท้องถิ่น ได้แก่ รัฐธรรมนูญ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องรองลงมาและนโยบายของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการเมืองท้องถิ่นเป็นกรอบทางการเมืองในฐานะที่การเมืองท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งของการเมืองระดับชาติ และยังสามารถพิจารณาได้ในเชิงของความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างการเมืองระดับชาติ และระดับท้องถิ่นที่ต้องดำรงอยู่ในฐานะที่การเมืองท้องถิ่นเป็นฐานรากสำคัญของการเมืองระดับชาติมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกันอยู่ด้วย

การเมืองท้องถิ่นประกอบด้วยการเมืองภาคตัวแทน และการเมืองภาคพลเมือง ทั้งสองส่วนต่างมีความสำคัญในการเมืองท้องถิ่น โดยมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจ-ผลประโยชน์ระหว่างกันอย่างใกล้ชิด

สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจก็มีผลต่อการเมืองท้องถิ่นเช่นกัน โดยเฉพาะเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่ให้ความเป็นเสรีในการดำเนินธุรกิจ และส่งเสริมการแข่งขันทางธุรกิจทำให้สังคมพัฒนา

สู่การเป็นพหุสังคม เกิดกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ขึ้นหลากหลาย และมีบทบาทเรียกร้อง หรือต่อรองกับรัฐมากขึ้น เพื่อขยายและหรือปกป้องผลประโยชน์ของกลุ่มตน

ท้องถิ่นที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจสูง เช่น ชุมชนเมืองใหญ่หรือท้องถิ่นที่มีสิ่งที่มีคุณค่า เช่นทรัพยากรธรรมชาติอยู่มากก่อให้เกิดการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มการเมืองต่าง ๆ ในการจัดสรรแบ่งปันทรัพยากรและรับผลพวงจากการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยมีการแข่งขันกันทั้งโดยเปิดเผยและไม่เปิดเผย

ในสังคมท้องถิ่นแบบประชาธิปไตย กระบวนการเลือกตั้งเป็นช่องทางที่ชอบธรรมในการเข้าสู่ตำแหน่งการใช้อำนาจทางการเมือง ซึ่งมีกลุ่มการเมืองต่าง ๆ เข้ามาแข่งขันกันอย่างเข้มข้นเพื่อให้ชนะการเลือกตั้ง และได้เข้าไปทำหน้าที่จัดสรรแบ่งปันผลประโยชน์สาธารณะของท้องถิ่นหรือในบางท้องถิ่นก็อาศัยความรุนแรงทางการเมืองเพื่อเข้ามามีส่วนในการจัดสรรสิ่งมีคุณค่าในท้องถิ่นนั้น

สภาพแวดล้อมทางสังคม วัฒนธรรม มีผลต่อการเมืองท้องถิ่นจะเห็นได้ว่าสังคมเมืองและสังคมชนบทมีวิถีการดำเนินชีวิตที่มีความแตกต่างกัน รวมถึงวัฒนธรรม ประเพณีอันเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อความคิด ความเชื่อของคนในสังคม โดยคนในสังคมเมืองส่วนมากมักเป็นผู้มีความรู้มีการศึกษาที่ดี ได้รับข้อมูลข่าวสารมากจึงมีความรู้ ความตระหนัก และร่วมปกป้องสิทธิ เสรีภาพของตนเอง นำไปสู่การมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างแข็งขัน

ในสังคมท้องถิ่นชนบท ที่คนส่วนใหญ่ยังผูกติดอยู่กับวัฒนธรรม ประเพณีความเชื่อดั้งเดิมอยู่มาก ในฐานะที่เป็นสิ่งที่อยู่ในวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น เช่น วัฒนธรรมแบบเชื่อฟังผู้อาวุโส ระบบอุปถัมภ์ ระบบเครือญาติ เป็นต้น สิ่งดังกล่าวนี้บ่งบอวยังมีอิทธิพลมากต่อระบบความคิดของคนและพฤติกรรม แม้ว่าอาจค่อย ๆ ลดลงไปบ้างก็ตาม เพราะความเจริญของสังคมและความก้าวหน้าของการสื่อสาร สภาพแวดล้อมทางสังคมวัฒนธรรมเหล่านี้ทำให้การเมืองท้องถิ่นมีความแตกต่างกันไปในแต่ละสภาพของท้องถิ่น

ในสังคมโลกาภิวัตน์ทุกวันนี้ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการสื่อสารโทรคมนาคมเป็นไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่ายผ่านทางโทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต เฟสบุ๊ก (Facebook) ทวิตเตอร์ (Twitter) โดยสามารถติดต่อสื่อสารและรับข้อมูลได้ตลอดเวลา ส่งผลให้ประชาชนมีความรู้และความคิดเห็นทางการเมืองที่แตกต่างกันและเปลี่ยนไปอยู่ตลอดเวลาตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ และมีผลกระทบต่อทั้งการเมืองระดับชาติและการเมืองระดับท้องถิ่น

ในยุคปัจจุบันนี้ การสื่อสารทางการเมือง (Political communication) เป็นปัจจัยทางการเมืองที่มีความสำคัญต่อการเมืองท้องถิ่นมากที่สุด เพราะการสื่อสารทางการเมืองส่งผลต่อการ

เรียนรู้หรือการกล่อมเกลாத่างการเมืองโดยผ่านทางสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ที่มีผลต่อกลุ่มประชาชนโบราณสังคมทุกเพศ ทุกวัย และยังสามารถสร้างความชอบธรรมทางการเมืองให้เกิดขึ้นได้ด้วย และมีอิทธิพลทางจิตวิทยาต่อการตัดสินใจของประชาชนผู้รับข่าวสารไปในทิศทางที่ผู้ส่งสารต้องการได้

ดังนั้น เมื่อวิเคราะห์เข้าไปภายในการเมืองระดับท้องถิ่นพบว่ามิมีปฏิสัมพันธ์ทางการเมืองเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ทั้งจากการเมืองภาคตัวแทน และการเมืองภาคพลเมือง ส่วนความเข้มข้นหรือความรุนแรงทางการเมืองมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับประเด็นการเมืองที่มีอยู่ในท้องถิ่นและภาคส่วนที่เข้ามาเกี่ยวข้อง วัฒนธรรมทางการเมือง และการสื่อสารทางการเมืองที่เกิดขึ้นภายในและระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทำให้การเมืองท้องถิ่นเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันและกันอย่างต่อเนื่อง ผู้ศึกษาการเมืองท้องถิ่นจึงต้องวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นองค์รวมเพื่อเข้าใจการเมืองท้องถิ่นนั้น โดยไม่เหมารวม (ปธาน สุวรรณมงคล, 2554, หน้า 19-22)

แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

วิสุทธิ โปธิแท่น (2524, หน้า 63) ที่ได้ให้ความหมายการเลือกตั้งไว้ว่าการเลือกตั้งหมายถึง การที่บุคคลได้เลือกบุคคลหนึ่งหรือบุคคลจำนวนหนึ่งจากหลาย ๆ คน หรือจากบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งบัญชีหนึ่ง หรือบัญชีจำนวนหนึ่งจากบัญชีรายชื่อหลาย ๆ บัญชี เพื่อให้ไปกระทำการ อันหนึ่งอันใดแทนตน ความหมายเช่นนี้เห็นได้ว่าได้จำแนกประเภทของการเลือกตั้งไปและแบ่งปรัชญาแนวคิดการเลือกตั้ง ไว้ในตัว

วิชา ไชยสาร (2541, หน้า 8-9) ให้ทัศนะว่า การเลือกตั้งเป็นกิจกรรมทางการเมืองที่ประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยได้มีส่วนร่วมทางการเมือง (Participation) อันเป็นกลไกที่แสดงออกซึ่งเจตจำนงของประชาชนที่เรียกร้อง หรือสนับสนุนให้มีการกระทำหรือการละเว้นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งในทางการเมือง หรือตัดสินใจในนโยบายสาธารณะที่จะมีผลกระทบต่อประชาชน โดยประชาชนทั่วไปเลือกผู้แทนหรือพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์นโยบายและวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับตนด้วยความคาดหวังว่าผู้แทนหรือพรรคการเมืองที่ตนเลือกให้ไปใช้อำนาจอธิปไตยแทนตนนั้นจะนำอุดมการณ์ และนโยบายในการบริหารประเทศและทำหน้าที่พิทักษ์ผลประโยชน์ของตนเอง การเลือกตั้งจึงเป็นกระบวนการแสวงหาทางเลือกในการเมืองปกครองของประชาชน นั่นเอง

อมรา รักษาสัตย์ (2543, หน้า 7) ได้อธิบายว่า ในบรรดากระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งตัวแทนในการใช้อำนาจทางการเมืองแทนประชาชนนั้นเป็นที่ยอมรับว่าการเลือกตั้ง (Election) เป็นรูปแบบพื้นฐานที่เหมาะสมที่สุดภายใต้รูปแบบอันหลากหลายของการให้ได้มาซึ่งผู้แทนของ

ประชาชน การเลือกตั้งถือได้ว่าเป็นกิจกรรมที่สะท้อนแสดงออกซึ่งเจตจำนง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในการส่งบุคคลหรือคณะบุคคลเชิงกลุ่มการเมืองที่มีอุดมการณ์และแนวนโยบายในการใช้อำนาจอันสอดคล้องกับความต้องการของตนเข้าไปปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด รวมตลอดจนถึงการตัดสินใจในนโยบายสาธารณะเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนเป็นองค์รวม และท้ายที่สุดคือการสร้างความกินคืออยู่ดีให้แก่ตน ในฐานะที่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย การเลือกตั้งจึงเป็นเครื่องมืออันสำคัญและเป็นช่องทางให้ประชาชนสามารถแสวงหาทางเลือกในการปกครองและสนองความต้องการของเขาเอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิตรา สมบัติรัตนานันท์ (2557) ได้วิจัยเรื่อง วัฒนธรรมทางการเมืองของชนชั้นกลางในจังหวัดชลบุรี: กรณีศึกษากลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการก่อรูป และพัฒนาการของชนชั้นกลางในกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น รวมถึงการก่อรูป พลวัต ปัจจัย และเงื่อนไขเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองของชนชั้นกลางในกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชลบุรี วิธีวิธีการศึกษาจะใช้การวิจัยเชิงคุณภาพแนวประวัติศาสตร์โดยใช้การวิจัยเอกสาร และการสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่า การก่อรูปและพัฒนาการของกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชลบุรีเป็นส่วนหนึ่งที่อยู่ในกระบวนการทางประวัติศาสตร์ของการก่อรูปและขยายตัวชนชั้นกลางในจังหวัดชลบุรี วัฒนธรรมทางการเมืองของกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชลบุรีเป็นวัฒนธรรมแบบทุนนิยมเชิงอุปถัมภ์ กล่าวคือ เป็นระบบความคิดความเชื่อที่มองพื้นที่สาธารณะทางการเมืองเป็นพื้นที่สำหรับการสะสมทุน โดยเข้าไปมีอำนาจทางการเมืองจะใช้ระบบอุปถัมภ์ผ่านกระบวนการเลือกตั้ง วัฒนธรรมทางการเมืองของกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น เป็นผลคลี่คลายทางประวัติศาสตร์มาจาก วัฒนธรรมทางการเมืองของชนชั้นกลางที่มีการก่อรูปมาตั้งแต่สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น โดยมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือ อุดมการณ์สะสมทุนบนฐานระบบเครือญาติของชาวจีนอพยพ และระบบไพร่ ในช่วงต้นรัตนโกสินทร์ วัฒนธรรมทางการเมืองดังกล่าวมีพลวัตจากสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น ไปสู่ยุคปฏิรูปการปกครองหลังสนธิสัญญาเบาว์ริง หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 และหลังเหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 มาจนถึงปัจจุบันนั้นเกิดจากกระบวนการผลิตซ้ำทางวัฒนธรรม โดยมีปัจจัยและเงื่อนไขที่มีผลต่อการผลิตซ้ำคือ การเปลี่ยนระบอบการเมืองและเงื่อนไขเสริมทางเศรษฐกิจและ/หรือทางการเมืองในแต่ละยุค

ธนัญญ์ ศรีโอบษ์ (2556) ได้วิจัยเรื่อง พลวัตของเครือข่ายอำนาจท้องถิ่นในจังหวัดชลบุรี ในยุคของการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพลวัต ปัจจัยที่มีผล และผลกระทบของเครือข่ายอำนาจท้องถิ่นในจังหวัดชลบุรีในยุคของการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น การ

วิจัยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพโดยใช้การวิจัยเอกสารและการสัมภาษณ์ประกอบกับการวิเคราะห์ตีความ ในเชิงคุณภาพ ผลการศึกษาพบว่า พลวัตของเครือข่ายกระจายอำนาจของจังหวัดชลบุรี ได้ปรับเปลี่ยนจากเครือข่ายอุ้มภัก์ในแบบดั้งเดิมในรุ่น นาย ก เป็นผู้นำนาสู่เครือข่ายอุ้มภัก์ในแบบสมัยใหม่ในรุ่นลูกของครอบครัว ก พลวัตการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นผลมาจากปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการ คือ การปรับเปลี่ยน โครงสร้างอำนาจทางการเมืองระดับชาติ การปรับรูปแบบการสะสมทุนของครอบครัว ก และความแตกต่างของภาวะการณ์นำอุปถัมภ์ระหว่าง นาย ก กับคนในรุ่นลูก ส่วนผลกระทบที่สำคัญของเครือข่ายกระจายอำนาจในจังหวัดชลบุรี ได้แก่ เครือข่ายกระจายอำนาจที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาประชาธิปไตยท้องถิ่นในจังหวัดชลบุรี และการสร้างความไม่เป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรในท้องถิ่น

ศิวัช บุญเกิด (2556) ได้วิจัยเรื่อง พัฒนาการเครือข่ายอำนาจท้องถิ่นหลังการเปลี่ยนแปลง 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516: กรณีศึกษาจังหวัดราชบุรี การวิจัยเรื่องพัฒนาการเครือข่ายอำนาจท้องถิ่นหลังการเปลี่ยนแปลง 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516: กรณีศึกษาจังหวัดราชบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการก่อรูปและการก้าวขึ้นสู่อำนาจ การสร้าง การสืบทอดอำนาจและการเปลี่ยนแปลงเครือข่ายของกลุ่มอำนาจท้องถิ่นจังหวัดราชบุรีหลังการเปลี่ยนแปลง 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 วิธีการศึกษาใช้การวิจัยเชิงคุณภาพแนวประวัติศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า เดิมทีเครือข่ายอำนาจท้องถิ่นจังหวัดราชบุรีมี 4 เครือข่าย คือ เครือข่ายอำนาจจอมพล ป.พิบูลสงคราม เครือข่ายอำนาจจอมพลถนอมและจอมพลประภาส เครือข่ายอำนาจหลวงสิทธิเทพการ และเครือข่ายอำนาจของพรรคประชาธิปัตย์ เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงวันที่ 14 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2516 เป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในโครงสร้างท้องถิ่นจังหวัดราชบุรี กล่าวคือ เครือข่ายอำนาจจอมพลถนอมและจอมพลประภาส ได้สลายตัวและเสื่อมอำนาจลง และก่อเกิดกลุ่มเครือข่ายใหม่ คือ เครือข่ายอำนาจของนายทวีช กลิ่นประทุม และเครือข่ายอำนาจของนายจรูญ วัฒนการ ขึ้น สำหรับเครือข่ายอำนาจของพรรคประชาธิปัตย์นั้น ได้สืบทอดอำนาจผ่านแกนนำรุ่นก่อตั้ง และการศึกษาในครั้งนี่ยังพบว่าเครือข่ายอำนาจของหลวงสิทธิเทพการก็มีการปรับเปลี่ยนและสืบทอดอำนาจผ่านนายวินิจ วังตาล สำหรับเครือข่ายจอมพล ป.พิบูลสงคราม ได้เสื่อมอำนาจและสลายตัวลง สำหรับการสร้างเครือข่ายของกลุ่มอำนาจท้องถิ่นในจังหวัดราชบุรีนั้นมี 3 ลักษณะ คือ 1. การสร้างเครือข่ายโดยการแลกเปลี่ยนทรัพยากรภายในเครือข่าย 2. การสร้างเครือข่ายโดยการแลกเปลี่ยนทรัพยากรกับเครือข่ายอื่น 3. การสร้างเครือข่ายโดยการผลิตซ้ำอุดมการณ์ ต่อมาหลังปี พ.ศ. 2539 เครือข่ายอำนาจหลัง 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 ได้มีการสืบทอดและเปลี่ยนแปลงขึ้นอีกครั้ง กล่าวคือ เครือข่ายนายทวีช กลิ่นประทุม ได้สืบทอดอำนาจมายังนายสรอรรถ กลิ่นประทุม เครือข่ายพรรคประชาธิปัตย์สืบทอดมายังแกนนำรุ่นต่อมา สำหรับเครือข่ายนายวินิจ วังตาล นั้น ได้เสื่อมอำนาจและล่มสลายลง นอกจากนั้นแล้วยังมีกลุ่มเครือข่าย

ใหม่ที่อยู่ในท้องถิ่นแตกตัวขึ้นมาอีก 3 เครือข่าย คือ เครือข่ายพ่อค้าฟาร์มสุกร เครือข่ายผู้รับเหมาท้องถิ่น และเครือข่ายตลาดศรีเมือง สำหรับปัจจัยที่นำไปสู่การแตกตัวของกลุ่มเครือข่ายใหม่หลังปี พ.ศ. 2539 มี 3 ปัจจัย คือ 1. การเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดราชบุรีอย่างก้าวกระโดดหลังปี พ.ศ. 2531 2. การจัดสรรทรัพยากรไม่ลงตัวของเครือข่ายเก่า 3. การเบียดเบียนการเมืองรูปแบบเก่าของสังคมท้องถิ่นราชบุรี

พีรภัทร จันทร์พรหม (2555) ได้วิจัยเรื่อง โครงสร้างอำนาจในชุมชนกับการเมืองท้องถิ่น: ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลคลองจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. โครงสร้างอำนาจทางการเมืองของกลุ่มต่าง ๆ 2. บทบาทของกลุ่มการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจในการกำหนดนโยบายสาธารณะและการดำเนินกิจการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองจินดา 3. ปัญหาและอุปสรรคทางการเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองจินดา เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 15 คน ประกอบด้วยกลุ่มผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กลุ่มพนักงานส่วนท้องถิ่น และกลุ่มตัวแทนภาคประชาชน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยใช้แบบสัมภาษณ์และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการวิจัย พบว่า 1. โครงสร้างอำนาจในตำบลคลองจินดา มีกลุ่มอำนาจทางการเมือง 4 กลุ่มประกอบด้วย กลุ่มสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มผู้นำท้องถิ่น กลุ่มนักธุรกิจ และกลุ่มประชาชน โดยกลุ่มสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทในการใช้อำนาจทางการเมืองมากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มผู้นำท้องถิ่น ทั้งสองกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่แสดงบทบาททางการเมืองท้องถิ่นเป็นหลัก ส่วนกลุ่มนักธุรกิจ และกลุ่มประชาชนไม่แสดงออกถึงการใช้อำนาจทางการเมืองโดยตรง โดยรวมลักษณะโครงสร้างอำนาจทางการเมืองเป็นแบบเครือข่าย 2. กลุ่มสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทสำคัญที่สุดในการกำหนดนโยบายสาธารณะและการดำเนินกิจการสาธารณะ ส่วนกลุ่มผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการให้คำปรึกษาและจำกัดบทบาทไม่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจกำหนดนโยบายโดยตรง นอกจากนี้การจัดสรรแบ่งปันงบประมาณเป็นไปตามกฎหมายท้องถิ่น โดยเน้นการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เปิดโอกาสให้กลุ่มต่าง ๆ ได้เข้ามาในลักษณะของการประชุมปรึกษาหารือ ให้ความสำคัญเห็นและข้อเสนอแนะ 3. ปัญหาและอุปสรรคทางการเมืองท้องถิ่นตำบลคลองจินดา มีลักษณะของการใช้ระบบอุปถัมภ์อันเนื่องจากระบบเครือข่ายที่เข้มแข็งทำให้เกิดการผูกขาดอำนาจทางการเมือง โดยเฉพาะกลุ่มสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีการสืบทอดอำนาจทางการเมือง ส่งผลให้การเมืองท้องถิ่นไม่มีการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะในเรื่องถ่วงดุลอำนาจ

ลักษณะ ทัศนคติ (2553) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ในการเมืองท้องถิ่น ไทย: ศึกษากรณีความสัมพันธ์ของนักการเมืองกับผู้นำชุมชนในเขตคลองสานกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. ลักษณะความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ระหว่างนักการเมืองกับผู้นำชุมชนในเขตคลองสาน 2. รูปแบบความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ระหว่างนักการเมืองกับผู้นำชุมชนในเขตคลองสาน และ 3. ผลกระทบจากความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ระหว่างนักการเมืองกับผู้นำชุมชนในเขตคลองสาน กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตคลองสาน จำนวน 1 คน สมาชิกสภากรุงเทพมหานครเขตคลองสาน จำนวน 1 คน สมาชิกสภาเขตคลองสาน จำนวน 2 คน และผู้นำชุมชนในเขตคลองสาน จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ แบบเก็บข้อมูลจากการสังเกตการณ์ และแบบเก็บข้อมูลจากเอกสาร การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า 1. ลักษณะความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ระหว่างนักการเมืองกับผู้นำชุมชนในเขตคลองสานมีการช่วยเหลือกันอย่างต่อเนื่อง ผู้อุปถัมภ์หรือผู้ให้ให้มากกว่ารับ ลักษณะการให้ไม่ได้มีการแลกเปลี่ยนกันครั้งต่อครั้ง แต่เป็นการให้เพื่อหวังประโยชน์ระยะยาว 2. รูปแบบความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์เป็นความสัมพันธ์โดยทางอ้อม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะติดต่อผ่านนักการเมืองท้องถิ่นหรือเลขานุการ สมาชิกสภากรุงเทพมหานครจะติดต่อผ่านสมาชิกสภาเขตหรือเลขานุการ ส่วนสมาชิกสภาเขตมีความสัมพันธ์เป็นเพียงตัวกลางระหว่างผู้อุปถัมภ์กับผู้รับการอุปถัมภ์ และ 3. ผลกระทบจากความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ระหว่างนักการเมืองกับผู้นำชุมชนในเขตคลองสานมีทั้งด้านบวกและด้านลบ ผลกระทบในด้านลบ คือ เป็นจุดเริ่มต้นของการคอร์รัปชัน เกิดแบบอย่างของการยึดผลประโยชน์แลกเปลี่ยนระหว่างกันของคนภายในชุมชนที่ไม่คำนึงถึงคุณธรรม จริยธรรม การได้รับความช่วยเหลือจากนักการเมืองเกิดความไม่เท่าเทียมกันระหว่างชุมชน ผู้นำชุมชนมีบทบาทในการชี้นำทางการเมือง การเลือกตั้งขาดความโปร่งใสทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการทางการเมือง เกิดผลเสียต่อการพัฒนาทางการเมืองแบบประชาธิปไตย มีการแบ่งสรรผลประโยชน์ทางการเมืองไม่เท่าเทียมกันโดยยึดความสัมพันธ์ส่วนตัวเป็นหลัก นักการเมืองขาดความร่วมมือกันในการทำงานเพื่อประชาชนและเกิดการผูกขาดทางการเมือง ส่วนผลกระทบในด้านบวก คือ ทำให้ชุมชนมีแหล่งความช่วยเหลือแหล่งอื่นที่นอกเหนือจากราชการและได้รับการพัฒนาด้านสาธารณูปโภคทันต่อความต้องการของชุมชน นักการเมืองและชุมชนได้เรียนรู้ความต้องการของกันและกัน เกิดผู้นำในการพัฒนาชุมชนทำให้ประชาคมท้องถิ่นที่มีความร่วมมือกัน ประชาชนสนใจการเมืองท้องถิ่นเกิดเรียนรู้การทำงานทางการเมืองและสร้างนักการเมืองท้องถิ่น เกิดเครือข่ายทางการเมืองที่ทำงานทางการเมืองให้กับท้องถิ่น

ฤกษ์ชัย พูลสวัสดิ์ (2552) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของกลุ่มธุรกิจ ในการเมืองระดับท้องถิ่นของไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลกะรน จังหวัดภูเก็ต มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. วิธีการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น 2. ปัจจัยในการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ชนชั้นนำ และสมาชิกของกลุ่มธุรกิจในชุมชนเขตพื้นที่เทศบาลตำบลกะรน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง 6 กลุ่ม จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า 1. วิธีการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองในท้องถิ่นของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นมี 4 วิธี คือ การให้ผลประโยชน์ตอบแทน โดยแบ่งเป็นการตอบแทนภายในองค์กรเทศบาล และภายนอกองค์กรเทศบาล การให้การศึกษาอบรมเพิ่มความรู้ในด้านอาชีพ การใช้ระบบอุปถัมภ์ เป็นการอุปถัมภ์อย่างชอบธรรมโดยใช้อำนาจหน้าที่ การใช้ความสัมพันธ์ทางเครือญาติที่มีลักษณะในเชิงอุปถัมภ์ 2. ปัจจัยในการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองในท้องถิ่น ได้แก่ ความมีภาวะการณืเป็นผู้นำของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ความอาวุโสของหัวหน้ากลุ่มที่ได้รับการเลือกตั้งมาหลายสมัย และการที่กลุ่มการเมืองท้องถิ่นมีเครือข่ายอาศัยอยู่ในพื้นที่ ทำให้การปฏิสัมพันธ์ของนักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชนเป็นไปในลักษณะที่ดีต่อกัน

ไพฑูรย์ โพธิสว่าง และวิเชียร ต้นศิริคงคล (2556) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งของผู้นำทางการเมืองในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งของผู้นำทางการเมืองในประเทศไทย แล้วนำมาสร้างเป็นสมการทางคณิตศาสตร์ เพื่อให้ทราบว่า การได้รับคะแนนเสียงนั้นเกิดจากปัจจัยใดบ้าง และแต่ละปัจจัยมีความสำคัญมากน้อยเพียงใดและอย่างไร จึงได้ทำการสุ่มตัวอย่างผู้มีสิทธิเลือกตั้งจากเขตเลือกตั้ง 4 ภาค ในภาคเหนือซึ่งเป็นเขตเลือกตั้ง ส.ส. จำนวน 423 ตัวอย่าง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเป็นเขตเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านจำนวน 302 ตัวอย่าง ภาคกลางซึ่งเป็นเขตเลือกตั้งนายกเทศมนตรี 393 ตัวอย่าง และภาคใต้ซึ่งเป็นเขตเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 404 ตัวอย่าง มาทำการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) ผลการวิจัยพบว่า ในภาคเหนือ ปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งของผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นอันดับ 1 ซึ่งขณะการเลือกตั้งและได้เป็น ส.ส. คือคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด (Personal) รองลงมาคือกลยุทธ์การหาเสียง (Campaign) และกลโกง การพนันและการติดสินบนของเจ้าหน้าที่ (Fraud) ซึ่งสามารถนำมาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ ภาคเหนือ Obtaining the vote 1 = 45.93 + .14 Personal + .08 Campaign - .05 Fraud ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นอันดับ 1 และได้เป็นผู้ใหญ่บ้านมีปัจจัย

สำคัญคือ การสังกัดกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมือง (Party) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมา คือ คุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครรับเลือกตั้ง (Personal) กลยุทธ์การหาเสียง (Campaign) ญาติมิตรช่วยเหลือแนะนำ (Patronage) การแจกจ่ายทรัพย์สินและเงิน (Money) การบริจาคแก่ชุมชน (Donation) และกลโกง การพนัน และการคิดสินบนเจ้าหน้าที่ (Fraud) ตามลำดับ ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ Obtaining the vote $1 = 29.68 + .96 \text{ Party} - .63$

Personal + .20 Campaign - .47 Patronage + .18 Money + .29 Donation + .24 Fraud ในภาคกลาง ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นอันดับ 1 ได้เป็นนายกเทศมนตรี มีปัจจัยสำคัญคือ กลยุทธ์การหาเสียง (Campaign) กลโกง การพนันและการคิดสินบนเจ้าหน้าที่ (Fraud) และคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครรับเลือกตั้ง (Personal) ซึ่งสามารถนำมาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ ภาคกลาง Obtaining the vote $1 = 50.65 + .42 \text{ Campaign} - .14 \text{ Fraud} + .06 \text{ Personal}$ และสุดท้ายคือ ภาคใต้ ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นอันดับ 1 ได้เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล มีปัจจัยสำคัญคือ คุณสมบัติ

ส่วนตัวของผู้รับสมัครเลือกตั้ง (Personal) การแจกจ่ายทรัพย์สินและเงิน (Money) ซึ่งสามารถนำมาเขียนสมการได้ดังนี้ ภาคใต้ Obtaining the vote $1 = 53.09 + .382 \text{ Personal} - .07 \text{ Money}$ ข้อเสนอแนะจากการวิจัยนี้ คือ หน่วยงานที่ทำหน้าที่จัดการเลือกตั้ง ควรหาวิธีการป้องกันกลโกง การพนัน และการคิดสินบนเจ้าหน้าที่ และป้องกันการแจกจ่ายทรัพย์สินเงินทองให้แก่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพื่อให้ได้รับคะแนนเสียงเพิ่มขึ้น ส่วนนักการเมืองและพรรคการเมืองควรพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ในสมการว่าปัจจัยใดที่จะมีผลทำให้ตนเองและตัวแทนพรรคของตนได้รับชัยชนะในการเลือกตั้ง สำหรับนักวิจัยควรนำวิธีการวิจัยนี้ไปขยายขอบเขตการวิจัยให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น จนสามารถนำมาสร้างเป็นทฤษฎีทางการเมืองยุคใหม่ได้

เชษฐา ไชยสัจย์ (2555) ได้วิจัยเรื่อง การสื่อสารทางการเมืองที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การออกเสียงเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่น: กรณีศึกษา การเลือกตั้งท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาการสื่อสารทางการเมือง และพฤติกรรมออกเสียงเลือกตั้งท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี 2. ศึกษากลยุทธ์การใช้สื่อสารทางการเมืองในการหาเสียงเลือกตั้งท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี 3. ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล และการสื่อสารทางการเมือง ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมออกเสียงเลือกตั้งท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี และ 4. เปรียบเทียบระดับอิทธิพลของการสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อพฤติกรรมออกเสียงเลือกตั้งท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 400 คน และผู้สมัครรับเลือกตั้งท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 16 คน โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยค่า

ที่ (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) และค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 26-35 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และมีรายได้ 10,001-15,000 บาท
 2. ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี เห็นว่าการสื่อสารทางการเมืองมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่น ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยเห็นว่าสื่อบุคคลมีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมาคือ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อเฉพาะกิจ
 3. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่นทุกครั้ง ส่วนใหญ่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่นครั้งล่าสุด ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งเนื่องจากการคมนาคมไม่สะดวก และไปลงคะแนนเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่นด้วยจิตสำนึก
 4. เพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับอิทธิพลของการสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งท้องถิ่น ในภาพรวม และด้านสื่อเฉพาะกิจ แตกต่างกัน
 5. ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับอิทธิพลของการสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งท้องถิ่น ด้านสื่อบุคคล แตกต่างกัน
 6. อาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับอิทธิพลของการสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งท้องถิ่น ด้านสื่อเฉพาะกิจ แตกต่างกัน
 7. เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สื่อบุคคล และสื่อสิ่งพิมพ์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งท้องถิ่น ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่น
 8. อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สื่อบุคคล และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีความสัมพันธ์พฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งท้องถิ่น ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่นครั้งล่าสุด
 9. กลยุทธ์ในการใช้การสื่อสารทางการเมืองในการหาเสียงเลือกตั้ง มีดังนี้ กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ตนเอง การประเมินผลหาเสียง เกี่ยวกับทีมงาน การสร้างเงื่อนไขกับทีมงาน การสื่อสารด้วยคำขวัญ นโยบายการหาเสียง การใช้หวัะแนน และการปราศรัย
- พินสุดา วงศ์อนันต์ (2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองระดับท้องถิ่นของชุมชนที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์: กรณีศึกษาตำบลแม่สลองนอก อำเภอแม่ฟ้าหลวง

จังหวัดเชียงราย มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของชุมชนตั้งแต่พ.ศ. 2540-2552 2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง ทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของชุมชน และ 3. เพื่ออธิบายและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลง ทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของชุมชนที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองระดับท้องถิ่นตั้งแต่ พ.ศ. 2540-2552 โดยเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept interview) กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informant) ประกอบกับการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม (Participation observation) การสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม (Non-participation observation) ตลอดจนการศึกษาจากเอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษาพบว่า ชุมชนตำบลแม่สลองนอกมีการเปลี่ยนแปลงทาง ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอย่างเป็นพลวัต (Dynamic) ทั้งที่เกิดจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก โดยเฉพาะสถานการณ์ทางการเมืองระหว่างประเทศและการเมืองภายในประเทศในช่วงตั้งแต่ พ.ศ. 2527 เป็นต้นมา ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการกำหนดนโยบายของประเทศไทยต่อชุมชนแห่งนี้ ทั้งนี้ ผลจากการกำหนดนโยบายของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นโยบายการผสมกลมกลืน (Assimilation) ผ่านระบบการศึกษาสมัยใหม่ นโยบายการพิจารณาให้สัญชาติ การส่งเสริมการประกอบอาชีพที่สุจริตและการสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว ทำให้ชุมชนแห่งนี้มีการเปลี่ยนแปลง ทางด้านการเมืองจากเดิมที่ปกครองโดยทหารสู่การปกครองส่วนท้องถิ่นและการปกครองส่วน ท้องถิ่น ด้านเศรษฐกิจก็เปลี่ยนจากอดีตโดยเน้นระบบทุนนิยม และพึ่งพาการท่องเที่ยวเป็นหลัก สำหรับในด้านสังคมและวัฒนธรรมมีการปรับตัวและรับการเปลี่ยนแปลงแบบสมัยใหม่จาก ภายนอกเข้าสู่ชุมชนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์

ทั้งนี้ ผลพวงของการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของ ชุมชนได้ก่อให้เกิดการแตกตัวทางชนชั้นคือเกิดกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่ได้รับการศึกษาสมัยใหม่ ได้รับ สัญชาติ ต่างก็ต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งลักษณะเช่นนี้ จึงส่งผลโดยตรงต่อการ เปลี่ยนแปลงทางการเมืองระดับท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนตำบล) ของชุมชนคือ อดีต โครงสร้าง อำนาจของชุมชนมีลักษณะโครงสร้างอำนาจแบบผูกขาดในการตัดสินใจ (Monolithic structure of power) โดยกลุ่มชนชั้นนำที่เป็นกลุ่มลูกหลานอดีตทหารจีนคณะชาติเท่านั้น แต่เมื่อ โครงสร้างของ ชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงและมีการแตกตัวทางชนชั้น ประกอบกับการกระจายอำนาจสู่รัฐท้องถิ่น ซึ่งเป็นการเปิดพื้นที่ทางการเมืองให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรง ทำให้การ เข้าสู่อำนาจทางการเมืองมีการเปลี่ยนแปลงในด้านของตัวบุคคล อีกนัยหนึ่งหมายความว่า โครงสร้างอำนาจของชุมชนเริ่มมีการกระจายอำนาจหรือหลากศูนย์อำนาจ (Polycentric structure of

power) มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการเป็นชนชั้นนำ ในทางการเมือง (Governing elite) ก็พบว่า บุคลิกลักษณะส่วนบุคคล (Personality) ความสัมพันธ์แบบเครือญาติ (Kinship relation) ความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ (Patron-client relation) ความเป็นชาติพันธุ์ (Ethnicity) และอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ (Ethnic identity) ตลอดจนการเป็นพันธมิตรทางการเมือง (Alliance/ Faction) เป็นปัจจัยสำคัญในการเข้าสู่การมีอำนาจในรัฐท้องถิ่น

อภิญา โทธิไสย (2552) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างฐานอำนาจกับการเมืองท้องถิ่น :

กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทอง จังหวัดนนทบุรี มีวัตถุประสงค์ 4 ข้อ คือ 1. เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการเลือกตั้งและวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในพื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทอง 2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นของประชาชนในพื้นที่เขต 3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างฐานอำนาจกับการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่เขต และ 4. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง พฤติกรรมทางการเมืองที่เหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น

จากการศึกษาพบว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทอง สร้างฐานอำนาจจากตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งเอง ซึ่งเป็นผู้ใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่ เป็นที่รู้จักและได้รับความไว้วางใจจากประชาชน นอกจากนี้ ยังมีผลงานที่สนองตอบความต้องการของประชาชนในด้านต่าง ๆ และยังทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก โดยไม่เลือกปฏิบัติ สำหรับข้อเสนอแนะต่อผู้สมัครรับเลือกตั้งและสมาชิกในกลุ่มการเมืองท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนตำบล) เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ และนำมาซึ่งความสำเร็จในทางการเมือง คือ 1. ควรเร่งการประชาสัมพันธ์ของกลุ่มตนเอง เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้และเข้าใจในตัวผู้สมัครและสมาชิกในกลุ่มได้มากและชัดเจนขึ้น 2. ควรเพิ่มกิจกรรมที่ทำร่วมกันในกลุ่มของตนเองเพื่อเป็นการสร้างความผูกพันยิ่งขึ้น และยังคงมีการจัดองค์กรภายในกลุ่มการเมืองในท้องถิ่นให้ชัดเจน 3. ควรจัดให้มีการอบรมสัมมนา ให้ความรู้ และเพิ่มบทบาททางการเมือง ให้แก่สมาชิกในกลุ่มให้มากขึ้น 4. ควรเพิ่มความถี่ในการพบปะกับประชาชนให้มากยิ่งขึ้น 5. ควรส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถในการใช้สื่อของสื่อมวลชนในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสรับรู้ข่าวสารจากหลาย ๆ ช่องทางมากขึ้น 6. ควรดำเนินกิจกรรมเพื่อช่วยพัฒนาท้องถิ่นอย่างจริงจัง ยึดมั่นในประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน จนทำให้ประชาชนในพื้นที่เกิดความไว้วางใจเชื่อมั่น และยอมรับ

กฤตยาณี พิธเนตร (2557) ได้วิจัยเรื่อง นักการเมืองและโครงสร้างอำนาจในจังหวัดสมุทรปราการ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาถึงการ เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมในจังหวัดสมุทรปราการ ช่วงปี พ.ศ. 2538-2555

2. ศึกษาถึงการ เปลี่ยนแปลงบทบาทของกุ่มนักการเมืองดั้งเดิมในจังหวัดสมุทรปราการ
3. ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของ การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมในจังหวัดสมุทรปราการ กับ การเกิดขึ้นของกุ่มนักการเมืองใหม่ โดยการศึกษาในครั้งนี้ใช้วิธีการศึกษาวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยอาศัยการเก็บรวบรวมเอกสาร เพื่อนำมาวิจัยในส่วนที่เป็นแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

จากการศึกษาพบว่า สภาพเศรษฐกิจและสังคมในจังหวัดสมุทรปราการ มีการพัฒนาขึ้นอย่าง ต่อเนื่อง โดยเห็นได้ชัดเจนจากการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของ จังหวัด ไม่ว่าจะเป็น ภาคการเกษตรหรือภาคอุตสาหกรรม มีการขยายตัวของหมู่บ้านจัดสรร รวมไปถึง การเพิ่มขึ้นของ จำนวนประชากรในจังหวัดสมุทรปราการ

ในส่วนของกลุ่มการเมืองดั้งเดิมนั้น ภายหลังจากที่นายวัฒนา อัสวเหม หัวหน้ากลุ่ม อัสวเหม แพ้การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 ประกอบกับเรื่องคดีทุจริตที่ดิน คลองด่าน ทำให้นายวัฒนา อัสวเหม และกลุ่มอัสวเหมไม่มีบทบาททางการเมืองในสมุทรปราการ อย่างสิ้นเชิง ถึงแม้ว่าบทบาททางการเมืองในระดับชาติของกลุ่มอัสวเหมจะลดลงอย่างมาก แต่ อย่างไรก็ตาม กลุ่ม อัสวเหมยังคงมีบทบาทในการเมืองระดับท้องถิ่นอยู่มากเช่นกัน

ส่วนเรื่องการเกิดขึ้นของกลุ่มการเมืองใหม่นั้น มีบทบาททางการเมืองภายหลังจากมีการ เลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปี พ.ศ. 2544 เป็นต้นมา เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่ เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้แนวคิดของประชาชนเปลี่ยนแปลงไปด้วย ประชาชนให้ความสำคัญกับ นโยบายของพรรคการเมือง ก่อให้เกิดกระแสความนิยมพรรคไทยรักไทยขึ้น จึงนำไปสู่การเกิดขึ้น ของกลุ่มการเมืองใหม่ ในจังหวัดสมุทรปราการ

มงคล เกษประทุม (2552) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของนักการเมือง ท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอศรีเมือง จังหวัดสุโขทัย มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1. กระบวนการและขั้นตอนในการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของ นักการเมืองส่วนท้องถิ่นในอำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย และ 2. ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างฐาน อำนาจทางการเมืองของนักการเมืองส่วนท้องถิ่นในอำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย เป็นการวิจัย เชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่าง 24 คน ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบล 6 คน นักการเมืองใน องค์การบริหารส่วนตำบล 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์แบบ เจาะลึก และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า 1. กระบวนการและขั้นตอนในการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของ นักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย จำแนกออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนก่อน สมัครรับเลือกตั้ง นักการเมืองอุทิศเวลาให้กับงานส่วนรวม งานสังคม หรือช่วยงานตามหมู่บ้าน

งานศาสนพิธี เพื่อเป็นการแสวงหาผู้สนับสนุน ขึ้นตอนระหว่างการสมัครรับเลือกตั้ง นักการเมืองมีกระบวนการรณรงค์หาเสียงโดยการพูดคุยกันในหมู่ญาติ พี่ น้อง หรือเพื่อนก่อน แล้วจึงพูดคุยเป็นวงกว้างขึ้น ขึ้นตอนระหว่างการดำรงตำแหน่ง นักการเมืองท้องถิ่นใช้อำนาจกำหนดนโยบาย ตลอดจนทบทวน แก้ไขเพิ่มเติมนโยบายต่าง ๆ พัฒนาท้องถิ่นให้ตรงตามที่ตนหาเสียง และตอบสนองต่อความต้องการของผู้สนับสนุน และขึ้นตอนเตรียมความพร้อมในการสมัครรับเลือกตั้งครั้งใหม่ คือการติดต่อประสานงาน ประสานความร่วมมือกับผู้สนับสนุนอย่างสม่ำเสมอ แสวงหาผู้สนับสนุนใหม่จากการออกงานชุมชนหมู่บ้านที่เป็นส่วนรวมมากขึ้น 2. ปัจจัยที่ผลต่อการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย จำแนกออกเป็น 6 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านครอบครัว เป็นปัจจัยพื้นฐานของนักการเมืองท้องถิ่นรองจากปัจจัยด้านครอบครัว ซึ่งหากได้รับการสนับสนุนจากเครือญาตินักการเมืองจะประสบความสำเร็จในการเลือกตั้ง ปัจจัยด้านเพื่อน เป็นปัจจัยที่ช่วยนักการเมืองลงพื้นที่ ช่วยในการแสวงหาผู้สนับสนุนให้นักการเมืองได้รับการเลือกตั้ง ปัจจัยด้านผู้อุปถัมภ์ เป็นทั้งปัจจัยภายใน และปัจจัยเสริมจากภายนอกที่ช่วยสนับสนุนนักการเมืองให้ประสบความสำเร็จจากบารมีของผู้อุปถัมภ์ โดยเฉพาะผู้อุปถัมภ์เป็นรัฐมนตรี นักการเมืองระดับประเทศ ข้าราชการระดับสูงในจังหวัด ปัจจัยด้านผู้รับอุปถัมภ์เป็นปัจจัยที่สนับสนุนนักการเมือง โดยการรักษาสถานะแดนในพื้นที่ ตามหมู่บ้าน หรือกลุ่มบ้าน และปัจจัยด้านเงินทุน เป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนนักการเมืองให้ประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งและการดำรงตำแหน่งทางการเมือง แหล่งที่มาของเงินทุนมาจากครอบครัว หรือผู้ให้การอุปถัมภ์

วิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยผู้วิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้วยตนเองประกอบกับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและที่ปรึกษาร่วม มีเนื้อหาสาระ วัตถุประสงค์ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยของผู้วิจัย

ทั้งนี้ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ในบทที่ 2 นั้น ผู้วิจัยจะนำเสนอเฉพาะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยย้อนหลังไปไม่เกิน 10 ปี เพื่อให้ข้อมูลของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความทันสมัย และใกล้เคียงกับงานวิจัยในปัจจุบันของผู้วิจัยมากที่สุด

สรุปข้อมูลที่ได้จากการอ้างอิงของนักวิชาการต่าง ๆ

เพื่อให้เกิดข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลอ้างอิงจากนักวิชาการที่ได้กล่าวถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองมากแล้วไว้ในบทที่ 2 นี้ ก่อนจะกำหนดกรอบแนวความคิดของการวิจัย เพื่อที่จะทำให้ข้อมูลที่นำมาเขียนในตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความหนักแน่นและครอบคลุมเนื้อหาได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงขอลำดับข้อมูลอ้างอิงจากนักวิชาการต่าง ๆ ดังนี้

ระบบอุปถัมภ์

นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2536, หน้า 171-172) ได้อธิบายว่า เป็นระบบความสัมพันธ์ของคน 2 ฝ่าย ซึ่งไม่เท่าเทียมกันในหลาย ๆ ด้าน ต่างฝ่ายต่างก็มาแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการของกันและกัน แต่เป็นการแลกเปลี่ยนที่ไม่เหมือนกัน ผู้ใหญ่อาจให้สินค้าแก่ผู้น้อย ในขณะที่ผู้น้อยให้บริการแก่ผู้ใหญ่หรือกลับกันตามแต่กรณี ความสัมพันธ์ลักษณะนี้ดำรงอยู่ได้ไม่ใช่เพียงเพราะต่างฝ่ายต่างได้ประโยชน์เท่านั้น แต่ต้องมีอุดมการณ์ที่ช่วยจรรโลงความสัมพันธ์อย่างนี้เอาไว้

ลิขิต ชีรเวทิน (2549, หน้า 514) ได้อธิบายว่า ระบบอุปถัมภ์ เป็นฐานของสถาบันสังคม การเมืองการปกครองบริหารของไทยมาตั้งแต่สมัยโบราณ กล่าวคือ ภายใต้ระบบดังกล่าวจะมีผู้อุปถัมภ์คอยให้คุณให้โทษกับคนที่ติดตามให้การสนับสนุนตน หรือที่เรียกว่าผู้อยู่ใต้อุปถัมภ์ โดยต่างคนได้ประโยชน์จากกันและกัน ในทำนองน้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่า ส่วนใหญ่ผู้อุปถัมภ์จะเป็นผู้ซึ่งมีฐานะทางสังคมสูง มีอำนาจและบารมีทั้งในทางการเงินและการปกครองบริหาร ขณะเดียวกันบุคคลซึ่งอยู่ในฐานะดังกล่าวก็จำเป็นต้องมีลูกน้องคอยระดับบารมี รวมตลอดทั้งคอยช่วยเหลือในการทำงาน ทำราชการ เพราะจะอยู่โดดเดี่ยวแต่ผู้เดียวไม่ได้

ศุภรัตน์ เลิศพานิชย์กุล (2538, หน้า 101-102) ได้อธิบายเพิ่มเติมถึงลักษณะของความสัมพันธ์นี้ว่า เป็นความสัมพันธ์ที่มีใช้ญาติและมีฐานะไม่เท่าเทียมกัน ฝ่ายที่เหนือกว่าจะอยู่ในฐานะผู้อุปถัมภ์ และฝ่ายที่อยู่ต่ำกว่าจะเป็นผู้รับอุปถัมภ์ ทั้ง 2 ฝ่ายมีความผูกพันกันเป็นการส่วนตัว มีการแสวงหา และแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ระหว่างกัน ผู้อุปถัมภ์จะให้ประโยชน์ในความคุ้มครอง ส่วนผู้รับอุปถัมภ์ก็จะให้ผลประโยชน์ตอบแทนในรูปของความจงรักภักดี แรงงานและของกำนัล

อकिन รพีพัฒน์ (2518, หน้า 79) ที่เห็นว่า ระบบอุปถัมภ์ เป็นความสัมพันธ์ส่วนตัว ระหว่างผู้ที่เหนือกว่า คือ มีทรัพยากร หรือ มีอำนาจมากกว่า กับผู้ที่ด้อยกว่า คือ ผู้ที่มีทรัพยากร หรือ มีอำนาจน้อยกว่า โดยผู้ที่เหนือกว่าให้การอุปการะช่วยเหลือคุ้มครองป้องกันให้แก่ผู้ที่ด้อยกว่า และผู้ที่ด้อยกว่าให้การสนับสนุน ทำงานให้โดยยอมรับใช้และเชื่อฟังเป็นการตอบแทน และเป็นการแสดงถึงความกตัญญูทดแทน

Scott (1997 อ้างถึงใน อมรา พงศาพิชญ์ และปรีชา คุวินทร์พันธ์, 2539, หน้า 47) ได้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับอุปถัมภ์และผู้อุปถัมภ์ อาจนิยามได้ดีในกรณีของความสัมพันธ์คู่ (ระหว่าง 2 คน) ที่ความสัมพันธ์มีลักษณะเป็นกลไก (Instrumental relationship) โดยบุคคลหนึ่งมีสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจสูงกว่า (ผู้อุปถัมภ์) จะใช้อิทธิพลทรัพยากรของตนในการช่วยปกป้องคุ้มครองหรือให้ประโยชน์หรือทั้งสองอย่างแก่บุคคลที่มีสภาพต่ำกว่า (ผู้รับอุปถัมภ์) ซึ่งจะต้องตอบแทนโดยการให้การสนับสนุน ให้ความช่วยเหลือหรือการให้บริการส่วนตัวต่อผู้

อุปถัมภ์ เงื่อนไขอีก 3 ประการ ของลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์และผู้รับอุปถัมภ์ คือ ความไม่เท่าเทียมกัน ความสัมพันธ์ส่วนตัว และความยืดหยุ่นไม่เฉพาะเจาะจง

สนธิ สัมครการ (2533, หน้า 32) แบ่งระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทยได้เป็น 4 รูปแบบ คือ

1. ระบบอุปถัมภ์ในหมู่ญาติ นับว่าเป็นระบบที่เก่าแก่มากระบบหนึ่งในสังคมไทยตามวัฒนธรรมความสัมพันธ์ระหว่างญาติอาวุโส (พี่ พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย) กับญาติผู้น้อง (น้อง ลูก หลาน หลาน) เป็นความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์อย่างชัดเจน และน่าจะเป็นระบบที่คงทนถาวรที่สุดด้วย

2. ระบบอุปถัมภ์ในหมู่มิตรสหาย ความเป็นเพื่อนในสังคมไทยปรากฏออกมาได้หลายรูปแบบ เช่น เพื่อนเล่น เพื่อนร่วมรุ่น เพื่อนร่วมชั้น เพื่อนสถานศึกษา และเพื่อนตาย เป็นต้น ความคาดหวังระหว่างเพื่อนมีความลึกซึ้งและมากกว่าบางสังคม เพื่อนในสังคมไทยคาดหวังต่อกันมากกว่า ความเป็นเพื่อนแท้มักจะวัดกันได้ด้วยพฤติกรรมความช่วยเหลือเกื้อกูลกันหรือทางที่เพื่อนซึ่งมีฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจสูงกว่าให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อนผู้ด้อยฐานะอย่างสม่ำเสมอ ความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อนก็จะแน่นแฟ้นยิ่งขึ้นจนถึงขั้นกลายเป็นญาติสนิทกันก็ได้ เพื่อนผู้ได้รับความอุปถัมภ์ทางด้านวัตถุก็จะตอบแทนด้วยความจงรักภักดี การรู้จักบุญคุณ คอยป้องกันเพื่อนผู้ให้ความอุปถัมภ์ด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามสติปัญญา และความสามารถที่ตนมีอยู่ การตอบแทนบุญคุณบางครั้งก็แสดงออกด้วยการนำสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ มาให้ในโอกาสอันควร

3. ระบบอุปถัมภ์ในองค์กรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นของรัฐหรือของเอกชนก็ตาม มักจะถูกมองในแง่ลบอยู่ตลอดเวลาว่าระบบอุปถัมภ์ทำให้ระบบบริหารขาดประสิทธิภาพ ซึ่งก็มีส่วนจริงอยู่บ้าง การใช้ระบบอุปถัมภ์มากเกินไปก็อาจจะทำให้เกิดความระส่ำระสาย เกิดการเสียขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอยู่นอกวงอุปถัมภ์ได้เช่นกัน

4. ระบบอุปถัมภ์ระหว่างอาชีพ เป็นระบบอุปถัมภ์ที่น่าจะมีลักษณะคงทนน้อยกว่าแบบอื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้ว แต่ลักษณะอื่น ๆ ของระบบอุปถัมภ์ก็ยังมีครบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการปฏิบัติต่างตอบแทน ความสูงศักดิ์ของผู้อุปถัมภ์และความจงรักภักดีของผู้รับอุปถัมภ์ สำหรับสังคมไทยระบบอุปถัมภ์ระหว่างอาชีพหรือข้ามอาชีพนี้ อาจจำแนกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่มข้าราชการ พ่อค้า กับกลุ่มนักการเมือง ชาวไร่ ชาวนา การอุปถัมภ์ระหว่างข้าราชการและพ่อค้าเป็นไปในรูปของการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ทางด้านวัตถุระหว่างกันมากกว่า คือว่าฝ่ายราชการจะอำนวยสิทธิประโยชน์ให้แก่พ่อค้า นักธุรกิจ ซึ่งจะเป็นฝ่ายทดแทนบุญคุณหรือตอบแทนด้วยการให้เงินทองหรือทรัพย์สินมีค่าอย่างอื่น

นโยบาย

นายกเมืองพัทยาได้ใช้นโยบายการหาเสียง 4 กลุ่มนโยบาย คือ 1.นโยบายด้านเศรษฐกิจที่เน้นไปที่ด้านการท่องเที่ยวเป็นหลัก เนื่องจากความได้เปรียบทางความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล 2. นโยบายด้านสังคม เช่น ศูนย์รับแจ้งสายด่วน 1337 รวมไปถึงกลุ่ม “พิทยาทีม” ที่รวมกำลังทุกภาคส่วนเข้าร่วม ซึ่งมีกำลังทั้งในส่วนของเจ้าหน้าที่จากภาครัฐ และอาสาสมัครที่ออกปฏิบัติการช่วยเหลือได้ตลอด 24 ชม. 3. นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ และ 4. นโยบายด้านนวัตกรรมนั้น ได้ดำเนินการเพื่อส่งเสริม สร้างสรรค์ภูมิปัญญาท้องถิ่นไปสู่งานวัฒนธรรมระดับนานาชาติ (ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้จากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการออนไลน์ ฉบับวันที่ 11 มิถุนายน 2559) ด้วยเหตุนี้ การใช้นโยบายดังกล่าวจึงส่งผลให้โอกาสในการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองมีมากขึ้น โดยผู้วิจัยจะขอกล่าวถึงรากฐานความคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะเพื่อเป็นองค์ความรู้ที่จะทำให้สามารถเข้าใจคำว่านโยบายได้มากขึ้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กุลชน ธนาพงศธร (2535, หน้า 563) ให้ความหมายว่า นโยบายสาธารณะ หมายถึง แนวทางกว้าง ๆ ที่รัฐบาล (ไม่ว่าระดับใดก็ตาม) หนึ่ง ๆ ได้กำหนดขึ้นไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางชี้นำให้มีการกระทำต่าง ๆ เกิดขึ้นตามมา ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้นั้นเอง

ถวัลย์ วรเทพพิพิธ (2540, หน้า 10) อธิบายว่า นโยบายสาธารณะเป็นแนวทางปฏิบัติของรัฐบาลเพื่อแก้ไขปัญหาในปัจจุบันเช่นกัน แต่ขยายเพิ่มเติมว่า การกำหนดนโยบายก็เพื่อป้องกันและหลีกเลี่ยงปัญหาในอนาคต และเพื่อก่อให้เกิดผลที่พึงปรารถนา

ศุภชัย ยาวะประภาส (2538, หน้า 3) กล่าวว่านโยบายสาธารณะเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรมของรัฐบาล ซึ่งรวมถึงกิจกรรมที่ผ่านมาในอดีต กิจกรรมที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบัน และกิจกรรมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

วิจิตร ศรีสอ้าน และ ทองอินทร์ วงศ์โสธร (2551, หน้า 8) เปรียบเทียบไว้ว่านโยบายเป็นเสมือนเข็มทิศและหางเสือ ทั้งสองอย่างมีความสำคัญในการเดินเรือ เข็มทิศบอกทิศทาง หางเสือทำให้ถูกทาง เข็มทิศและหางเสือสำคัญต่อการเดินเรือฉันใด นโยบายก็สำคัญต่อการบริหารและการดำเนินการฉันนั้น

ประชุม รอดประเสริฐ (2547, หน้า 16-17) กล่าวว่า นโยบายมีความสำคัญการบริหารโดยสรุป คือ นโยบาย 1. ช่วยให้ผู้บริหารทราบว่า จะทำอะไร อย่างไร 2. ช่วยให้ผู้บุคลากรทุกระดับชั้นในองค์กรหรือหน่วยงานได้เข้าใจถึงภารกิจของหน่วยงานที่ตนสังกัด 3. ก่อให้เกิดเป้าหมายในการ

ปฏิบัติงาน 4. ส่งเสริมการใช้อำนาจของผู้บริหารให้เป็นไปโดยถูกต้อง มีเหตุผล และมีความยุติธรรม และ 5. ช่วยให้เกิดการพัฒนาทางการบริหาร

การสื่อสารทางการเมือง

Denton and Woodward (1990 อ้างถึงใน เสถียร เขยประทับ, 2551, หน้า 22-23) ให้ความหมายการสื่อสารทางการเมืองหมายถึง การอภิปรายสาธารณะ (Public discussion) เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรสาธารณะ โดย อำนาจที่เป็นทางการที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตัดสินใจในทางนิติบัญญัติและทางการบริหาร ตลอดจนการอนุมัติ หรือการลงโทษที่เป็นทางการ และยังรวมถึงวาทกรรมทางการเมืองที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน ซึ่งเป็นการสื่อสารที่ผู้ส่งสารมีเจตนาที่จะมีอิทธิพลต่อสภาพแวดล้อมทางการเมือง ความสำคัญของการสื่อสารขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2545, หน้า 27) ได้ให้ความหมายการสื่อสารทางการเมืองไว้ว่าเป็นกระบวนการในการชี้แนะ และตรวจสอบพลังความพยายามของมนุษย์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทั้งปวง คำนึงถึงพลังของประชาชน การสื่อสารทางการเมืองจึงไม่เชื่อในเรื่องชะตากรรม แต่เชื่อมั่นในความสามารถและการกระทำของมนุษย์ที่อาศัยผลประโยชน์จากธรรมชาติของการเมือง การสื่อสารทางการเมืองจึงเป็นเรื่องของมนุษย์ที่แสวงหาประโยชน์ เสมือนเกษตรกรอาศัยความสามารถและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของตนในการเพาะปลูกและการเก็บเกี่ยวซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของผลผลิตในธรรมชาติ

เสรี วงษ์มณฑา (2546, หน้า 721-724) ได้นำเสนอบทบาทของการสื่อสารในกระบวนการทางการเมือง ดังนี้

1. การสร้างทัศนคติทางการเมือง การพูดคุย การเผยแพร่ การประชุม การอบรม การแจกใบปลิว การติดป้ายประกาศ การแจกแผ่นพับ ข่าว และบทความทางวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือหนังสือพิมพ์และนิตยสาร สามารถที่จะช่วยสร้างสำนึกทางการเมือง ค่านิยมทางการเมือง และทัศนคติทางการเมืองให้แก่ประชาชนได้ การชี้ให้ประชาชนเห็นผลงานของรัฐบาลนั้น นอกจากจะสร้างความนิยมในตัวรัฐบาลแล้ว ยังทำให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นในระบบการปกครองที่เรา กำลังใช้อยู่ในขณะนี้ด้วย ในทางตรงกันข้าม ถ้าข่าวคราวที่ออกมามีแต่คำต่อว่ารัฐบาล ชี้ความล้มเหลวของรัฐบาล ประชาชนก็จะเสื่อมศรัทธาในรัฐบาลและในบางครั้งอาจหมายถึง การเสื่อมศรัทธาในระบบการปกครองที่เรา กำลังใช้อยู่ด้วยก็ได้ ข่าวคราวที่เกี่ยวกับนักการเมืองจะสร้างความรู้สึกให้แก่ประชาชนว่าเขาศรัทธาในนักการเมืองเพียงใด และจะทำให้เขารู้สึกต่อไปด้วยว่าเขาควรจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมืองมากน้อยเพียงใด

2. สร้างความสนใจในการเมือง ในสมัยก่อนนั้นคนส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจการเมืองนัก เพราะไม่ค่อยได้รู้ข่าวคราวของการเมือง ไม่ค่อยพบเห็นนักการเมืองหรือผู้บริหาร แต่ในปัจจุบันนี้ข่าวคราวของรัฐบาลมีให้อ่านกันเป็นประจำนักการเมืองจะเป็นข่าวให้เห็นทั้งในหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เสียงพูดของเขาจะมีให้ได้ยินทางวิทยุกระจายเสียง เรื่องราวของเขาจะถูกวิพากษ์วิจารณ์ทางนิตยสารอยู่เป็นประจำเพราะฉะนั้นคนยุคนี้ก็จะสนใจข่าวการบ้านการเมืองเพิ่มมากขึ้น

3. สร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเมือง นอกเหนือจากการสร้างความสนใจแล้ว การสื่อสารยังถูกนำมาใช้สร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเมือง ได้อย่างมาก การเผยแพร่ประชาธิปไตยโดยสื่อบุคคลก็ดี โดยสื่อมวลชนก็ดี ได้ทำให้ประชาชนเข้าใจดีขึ้นว่า ประชาธิปไตยคืออะไร การพูดหมายถึงกฎหมายการออกพระราชบัญญัติต่าง ๆ ในปัจจุบันประชาชนมีความรู้ความเข้าใจยิ่งขึ้น

4. สร้างบทบาททางการเมือง ความสนใจที่ก่อให้เกิดความรู้และทัศนคตินั้นได้นำไปสู่การกำหนดบทบาททางการเมือง ประชาชนในปัจจุบันได้รู้ถึงบทบาท สิทธิและหน้าที่ของตนเองในฐานะที่เป็นประชาชนดีขึ้น การเขียนจดหมายถึงสื่อมวลชนก็เป็นการแสดงบทบาททางการเมือง การเดินขบวน การร้องเรียนรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ก็เป็นการใช้การสื่อสารแสดงบทบาททางการเมือง การลงคะแนนเสียงถือเป็นการสื่อสารรูปแบบหนึ่งที่บอกให้นักการเมืองรู้ว่าเราต้องการใครหรือไม่ต้องการใคร ว่าเราสนใจเลือกตัวบุคคลหรือพรรค การได้รับข่าวสารทำให้เรารู้บทบาททางการเมืองและการแสดงบทบาททางการเมืองก็เป็นการส่งข่าวสารไปยังผู้บริหารเช่นกัน

5. การสื่อสารเป็นการนำเอารัฐบาลไปอยู่ในบ้านของประชาชน ในปัจจุบันนี้แม้เราจะไม่เคยพบผู้บริหารรัฐบาลเลย แต่เราก็มีความรู้สึกเขาเหล่านั้นอยู่ในบ้านของเรา เขาอยู่ในหนังสือพิมพ์ที่เราอ่าน เขาอยู่ในข่าวโทรทัศน์ที่เราดู เขาอยู่ในวิทยุที่เราฟัง การสื่อสารจึงกลายเป็นแหล่งความรู้ที่ดีเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของรัฐบาล

6. การสื่อสารมวลชนทำให้ความสนใจของประชาชนมีลักษณะเป็นนานาชาติ ในปัจจุบันนี้โทรคมนาคม การส่งข่าวผ่านดาวเทียมทำให้ความสนใจของประชาชนเปลี่ยนไป แทนที่จะสนใจแต่เพียงสิ่งที่อยู่รอบตัวใกล้ตัวเท่านั้น กลับไปสนใจสิ่งที่ไกลตัว มีความเป็นสากลกันมากยิ่งขึ้น ทำให้รัฐบาลต้องตื่นตัวกับการตอบสนอง

7. การสื่อสารถูกนำมาใช้ในการรับรองสถานภาพ ก่อนที่จะเป็นนักการเมืองคนบางคนไม่เป็นที่รู้จักเลย แต่การที่สื่อมวลชนเขียนถึงเขาบ่อย ๆ ในวงสนทนามีคนพูดถึงเขาบ่อย ๆ คนที่มีความสำคัญก็มีความสำคัญขึ้น สถานภาพเขาเป็นอะไรก็จะได้รับการยอมรับขึ้น เพราะฉะนั้นในการ

เสนอให้นักการเมืองให้รับใช้ประชาชนนั้น พรรคการเมืองจะสร้างการยอมรับโดยการเสนอบุคคลดังกล่าวในสื่อมวลชนด้วยความถี่สูง ให้คนรู้จักคุณสมบัติ และผลงานต่าง ๆ ของเขา

ตัวบุคคล, การบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม, และการแจกเงินหรือสิ่งของ

จักรพันธ์ มิตรพักแว่น (2549, หน้า 41) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่สำคัญในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งมี 4 ประการ ดังนี้ (ผู้วิจัยจะขอเสนอเพียงแค่สองประการแรกเนื่องจากสองประการแรกมีความสอดคล้องกับตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมากที่สุด)

1. ตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งหมายความว่ารวมถึงคุณสมบัติส่วนตัว รูปร่างหน้าตา บุคลิกลักษณะ อาชีพ ความรู้ความสามารถ ความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ การตัดสินใจ การเลือกใช้คน ผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ละคนมีจุดอ่อนจุดแข็งไม่เหมือนกัน บางคนพูดเก่ง บางคนมีฐานะดี บางคนมีความรู้ดีซึ่งเป็นคุณสมบัติส่วนตัวที่ผู้สมัครต้องนำมาสร้างความนิยมให้เกิดขึ้น

2. ทรัพยากรที่ใช้ในการหาเสียงเลือกตั้งอาจเรียกได้ว่าทรัพยากรทางการเมือง ได้แก่

2.1 เงิน นับว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

2.2 คณะผู้ทำงานช่วยเหลือในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

2.3 ยานพาหนะ หมายถึง ยานพาหนะทุกชนิดที่ใช้ในการหาเสียงเลือกตั้งขึ้นอยู่กับ

ความจำเป็นและความพร้อมของผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ละคน

2.4 เทคโนโลยีสมัยใหม่ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ในการประมวลผลรวบรวมข้อมูลซึ่งช่วยให้ผู้สมัครทำงานได้รวดเร็วตัดสินใจได้ง่ายหรืออย่างน้อยก็มีเครื่องเสียงดีทันสมัยทำให้ปราศรัยในกลุ่มคนมาก ๆ ได้

กระมล ทองธรรมชาติ และคณะ (2531, หน้า 6) ได้กล่าวว่า ในการเลือกตั้งนั้น เราปฏิเสธไม่ได้ว่า เงินมีบทบาท ทั้งโดยตรงและทางอ้อม บทบาทที่เห็นได้ชัดเจนที่สุด ได้แก่การใช้เงินในการรณรงค์ในการหาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งในแต่ละครั้งนั้นผู้สมัครแต่ละคนจะต้องใช้เงินในการดำเนินกิจกรรมการหาเสียงต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นค่าพิมพ์ป้ายโฆษณา แผ่นพับ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปหาเสียงตามหมู่บ้านต่าง ๆ เพื่อเข้าถึงประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู หรือค่าจ้างหัวคะแนน ตลอดจนการซื้อที่โฆษณาในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือซื้อเวลาโฆษณาในวิทยุและโทรทัศน์ก็จำเป็นที่จะต้องใช้จ่าย ผู้สมัครบางคนยอมเสียเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในเขตเลือกตั้งของตน เช่น สร้างหรือซ่อมวัด โรงเรียน สะพาน และเส้นทางคมนาคมต่าง ๆ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในงานสังคมเพื่อเสริมสร้างบารมีของตน เช่น งานมงคลสมรส งานบวช งานทอดผ้าป่า เป็นต้น นอกจากนั้นผู้สมัครอาจต้องเสียค่าใช้จ่ายในรายการอื่น ๆ อีก

สรุปข้อมูลที่ได้จากการอ้างอิงของนักวิชาการต่าง ๆ สรุปได้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สรุปข้อมูลที่ได้จากการอ้างอิง

นักวิชาการที่ให้ความเห็นสอดคล้องกับตัวแปรอิสระ	ความสอดคล้องระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม
นิธิ เอียวศรีวงศ์ ลิจิต ชีรเวทิน ศุภรัตน์ เลิศพาณิชย์กุล อकिन รพีพัฒน์ Scott สนิท สมักรการ ไพฑูรย์ โพธิสว่าง และวิเชียร ตันศิริคงคล	ระบบอุปถัมภ์มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา
กุลชน ธนาพงศธร ถวัลย์ วรเทพพุดพิงษ์ ศุภชัย ยาวะประภาส วิจิตร ศรีสอาน ประชุม รอดประเสริฐ	นโยบายมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา
เคนตัน และ วูดเวิร์ด สุรพงษ์ โสธนะเสถียร เสรี วงษ์มณฑา ไพฑูรย์ โพธิสว่าง และวิเชียร ตันศิริคงคล	การสื่อสารทางการเมืองมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา
จักรพันธ์ มิตรพักแว่น กระทบ ทองธรรมชาติ และคณะ ไพฑูรย์ โพธิสว่าง และวิเชียร ตันศิริคงคล	ตัวบุคคล, การบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม, และการแจกเงินหรือสิ่งของมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

กรอบแนวความคิดของการวิจัย

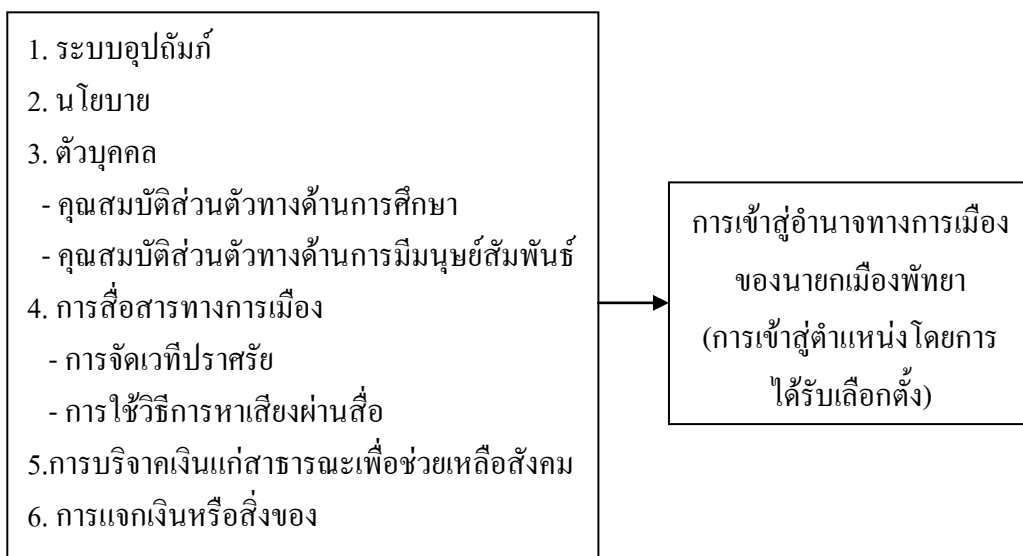
ก่อนที่จะทำความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบแนวความคิดของการวิจัย ผู้วิจัยจะขอเสนอรูปแบบสมการที่เข้าใจง่ายในเบื้องต้นก่อนนำไปสู่กรอบแนวความคิดของการวิจัยดังนี้

อำนาจหน้าที่(Authority) → ที่มาของอำนาจได้มาจาก Legal-Rational Authority → การเลือกตั้ง → การเข้าสู่ตำแหน่งนายกเมืองพัทยา → การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

จากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรูปแบบสมการที่เข้าใจง่ายในเบื้องต้น ทำให้ผู้วิจัยสามารถกำหนดกรอบแนวความคิดของการวิจัยได้อย่างชัดเจน และได้เสนอออกมาเป็นกรอบแนวความคิดของการวิจัย ดังนี้ (ภาพที่ 2)

ตัวแปรอิสระตัว

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

จากการนำเสนอวัตถุประสงค์ของการวิจัย แนวความคิด ทฤษฎี รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง “การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา” ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีดำเนินการวิจัย แบบผสมผสาน (Mixed methodology) ซึ่งจะเป็นการผสมผสานการวิจัย 2 รูปแบบ คือการใช้วิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เป็นหลัก และใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เข้ามาช่วยเสริมเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของข้อมูลในเชิงเจาะลึก และการผสมผสานการวิจัย 2 รูปแบบนี้จะชี้ให้เห็นถึง 1. ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา 2. ระดับของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา 3. วิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา โดยการวิจัยในแต่ละรูปแบบจะมีแนวทางในการดำเนินการ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

พื้นที่วิจัย

ผู้วิจัยจะกำหนดพื้นที่วิจัยเฉพาะในเขตเมืองพัทยา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ซึ่งจะแบ่งพื้นที่การวิจัยออกเป็น 4 ตำบล ประกอบด้วย 1. ตำบลนาเกลือ 2. ตำบลหนองปรือ 3. ตำบลห้วยใหญ่ 4. ตำบลหนองปลาไหล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย โดยใช้ข้อมูลประชากรในเขตเมืองพัทยา ซึ่งมีจำนวน 113,083 คน (สถิติเมืองพัทยา, 2559)

การกำหนดขนาดตัวอย่างที่เป็นประชากรในเขตเมืองพัทยา ซึ่งมีจำนวน 113,083 คน จะใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ ที่ได้นำเสนอสูตรการคิดขนาดตัวอย่างที่เหมาะสม โดยการวิจัยกำหนดให้มีความคลาดเคลื่อน ± 0.05 ภายใต้อัตราความเชื่อมั่น 95%

ใช้สูตรของยามานะ (Yamane, 1973, p.726 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ โพธิ์สว่าง, 2556, หน้า 167)

$$\text{สูตรคือ } n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรในเขตเมืองพัทยา จำนวน 113,083 คน สามารถแทนค่าได้ดังนี้

$$\begin{aligned} n &= \frac{113,083}{1+113,083(0.05)^2} \\ &= 399 \end{aligned}$$

ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรในเขตเมืองพัทยา จำนวน 113,083 คน เมื่อนำมาคำนวณแทนค่าตามสูตรของยามานะ จะได้จำนวนขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 399 ตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยจะใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional stratified random sampling) เมืองพัทยาแบ่งพื้นที่ออกเป็น 4 ตำบล ประกอบด้วย ตำบลนาเกลือ ตำบลหนองปรือ ตำบลห้วยใหญ่ และตำบลหนองปลาไหล

ผู้วิจัยต้องการสุ่มตัวอย่างประชากร 399 คน จากประชากรทั้งหมด 113,083 คน โดยสุ่มแบบชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วนของพื้นที่ในเขตเมืองพัทยา จำแนกตามพื้นที่วิจัยดังนี้

ตารางที่ 2 การสุ่มตัวอย่างประชากร 399 คน จากประชากรทั้งหมด 113,083 คน โดยสุ่มแบบชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วนของพื้นที่ในเขตเมืองพัทยา

ตำบล	ประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
ตำบลนาเกลือ	46,143	163
ตำบลหนองปรือ	64,771	228
ตำบลห้วยใหญ่	169	1
ตำบลหนองปลาไหล	2,000	7
รวม	113,083	399

ในลำดับถัดไปเมื่อทำการสุ่มแบบชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วนแล้ว จึงเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง ดังที่ได้จำแนกไว้ตามตารางที่ 1

ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการแจกแบบสอบถามเฉพาะผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเมืองพัทยา ซึ่งจะมีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป และเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งนายกเมืองพัทยาในปี พ.ศ. 2555 (การเลือกตั้งนายกเมืองพัทยาล่าสุด) เพื่อให้เกิดความเที่ยงตรงมากที่สุด

การสร้างเครื่องมือวัด

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้ครบประเด็นตัวแปรให้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงได้สร้างแบบสอบถามโดยได้เลือกการวัดระดับกลุ่มหรือนามมาตรา (Nominal scale) การวัดแบบจัดอันดับ (Ordinal scale) และการวัดแบบอัตราส่วน (Ratio Scale) สำหรับการวัดข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านภูมิหลังสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม และผู้วิจัยได้เลือกการวัดแบบช่วง (Interval scale) สำหรับการวัดข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

ทั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา ซึ่งแบบสอบถามได้สร้างขึ้นโดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นนั้นแบ่งออกเป็น 2 ส่วน มีรายละเอียดที่สำคัญดังนี้

คำถามส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา ซึ่งมีทั้งหมดอยู่ 9 ข้อ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเติมตัวเลขตั้งแต่ 0 – 100 ซึ่งเป็นการใช้มาตราวัดเป็นแบบช่วง (Interval Scale)

คำถามส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหรือเติมตัวเลขตามข้อเท็จจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยได้เลือกการวัดระดับกลุ่มหรือนามมาตรา การวัดแบบจัดอันดับ และการวัดแบบอัตราส่วน

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญในการตัดสินใจ และพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ซึ่งแบบสอบถามได้ผ่านค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญเป็นที่เรียบร้อย อีกทั้งงานวิจัยและแบบสอบถามนี้ได้ผ่านการตรวจสอบ และพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

2. ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้แบบสอบถามนั้นมีความสมบูรณ์มากที่สุด

3. ผู้วิจัยนำไปทดสอบ (Try - out) และหาค่าความเชื่อมั่น โดยทดสอบกับประชากรในเขตพื้นที่ที่มีลักษณะ (การเมือง เศรษฐกิจ สังคม)ใกล้เคียงกับเมืองพัทยา คือ พื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข จำนวน 30 คน และคำนวณสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธีการหาค่าด้วยสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ซึ่งได้ค่า .726 จึงถือได้ว่าแบบสอบถามนั้นสามารถนำไปทดสอบกับพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัยได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จ ซึ่งประมวลผลโดยคอมพิวเตอร์ ใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติ .05 เพื่อค้นหาค่าตอบว่าปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา และปัจจัยภูมิหลังของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยามาวิเคราะห์ค่าสถิติโดยใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาวิธีการเข้าสู่อำนาจ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษา 1.ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา 2. ระดับของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา 3. วิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา การศึกษาวิเคราะห์ว่ามีปัจจัยใดบ้าง และระดับของปัจจัยมีมากน้อยเพียงใด ที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา ผู้วิจัยได้เลือกใช้การวิจัยเชิงปริมาณในการศึกษา

ส่วนการศึกษาระดับวิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา ว่ามีวิธีการอย่างไรนั้นผู้วิจัยได้เลือกใช้การวิจัยเชิงคุณภาพในการศึกษา

พื้นที่ศึกษาและกลุ่มตัวอย่าง

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์วิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา จะครอบคลุมพื้นที่ในเขตเมืองพัทยา ซึ่งจะแบ่งพื้นที่ออกเป็น 4 ตำบล ประกอบด้วย ตำบลนาเกลือ ตำบลหนองปรือ ตำบลห้วยใหญ่ และตำบลหนองปลาไหล

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างและประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์จำแนกตามขั้นตอนและระเบียบวิธีที่ใช้ดังนี้

1. วิธีการสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจะดำเนินการสุ่มตัวอย่าง กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูล
 - วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เพื่อที่จะสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key information) ซึ่งได้แก่ ผู้นำชุมชน กลุ่มประชาชนทั่วไป ข้าราชการที่สังกัดเมืองพัทยาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับกรวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ประมาณ 14 คน

วิธีการเข้าถึงข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แบ่งการเข้าถึงข้อมูล และการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็น 2 ส่วน คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลทางด้านเอกสาร และการรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลด้านเอกสาร (Review data) เช่น หนังสือพิมพ์ บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น
2. การรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (Field data) ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interview) และการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key information)
 - 2.1 การเตรียมความพร้อม

ศึกษาค้นคว้าองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา จากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 2 รวมถึงข้อมูลข่าวสารที่ได้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ
 - 2.2 วิธีการเข้าถึงข้อมูล
 - ระยะที่ 1 เข้าสู่พื้นที่การศึกษา เพื่อรู้จักชุมชนโดยรวม โดยการพบปะพูดคุยกับผู้คนในเขตเมืองพัทยา เพื่อสังเกตการณ์
 - ระยะที่ 2 เข้าสู่กลุ่มเป้าหมาย โดยการแนะนำตัว และบอกถึงวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ซึ่งผู้วิจัยจะชี้แจงให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ทราบถึงเหตุผลของการสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์จะใช้เวลาไม่เกิน 60 นาที ต่อ 1 คน ในการสัมภาษณ์นั้นจะมีการจดบันทึก และบันทึกเสียง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ครบถ้วน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การทบทวนและรวบรวมเอกสาร (Document review) ที่เกี่ยวข้องกับ ศึกษาวิเคราะห์ ข้อมูลข่าวสารที่ได้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ข้อมูล ข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

2. ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้การสัมภาษณ์กับกลุ่มผู้ให้ ข้อมูลประมาณ 14 คน

ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้แบบสัมภาษณ์ที่ได้ผ่านการตรวจสอบจากคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

การสัมภาษณ์แบ่งเป็น 3 แบบ ตามวิธีการวิจัยดังนี้

1. การสัมภาษณ์แบบเปิดกว้างไม่จำกัดคำตอบ คือ การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ
2. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เป็นการสัมภาษณ์ในลักษณะโดยตรง เจาะลึกกลุ่มเป้าหมาย
3. การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แนวคำถามที่ใช้สัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ ซึ่งเป็นคำถามในลักษณะปลายเปิด เพื่อ เปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้ตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งได้แก่ การ สัมภาษณ์แบบเปิดกว้างไม่จำกัดคำตอบ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) และการ สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informal interview)

2. เครื่องบันทึกเสียง กล้องถ่ายภาพ และสมุดจดบันทึก เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จาก การสัมภาษณ์ให้สมบูรณ์มากที่สุด

การตรวจสอบข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบวิเคราะห์ข้อมูลเหล่านั้นในลักษณะการตรวจสอบแบบสามเส้า กล่าวคือ

1. ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content validity) โดยอาศัยดุลยพินิจของ ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแบบสอบถาม ก่อนที่จะลงพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

2. วิธีการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation method) ซึ่งกระทำได้ 3 ลักษณะ

2.1 การตรวจสอบข้อมูลด้านสามเส้าข้อมูล จะเน้นการตรวจสอบข้อมูลที่ได้มาจาก แหล่งข้อมูลต่าง ๆ แล้วนำมาตรวจสอบว่ามีความเหมือนกันหรือไม่ ซึ่งถ้าทุกแหล่งข้อมูลได้ข้อ ค้นพบมาเหมือนกัน แสดงว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มามีความถูกต้อง

2.2 การตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านผู้วิจัย จะเน้นการตรวจสอบจากผู้วิจัยหรือผู้เก็บข้อมูลต่างคนกันว่า ได้ค้นพบข้อมูลเหมือนกันหรือไม่ ซึ่งถ้าผู้วิจัยหรือผู้เก็บข้อมูลทุกคนได้ข้อค้นพบมาเหมือนกัน แสดงว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มา มีความถูกต้อง

2.3 การตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านทฤษฎี จะเน้นการตรวจสอบว่าถ้ามีการใช้ทฤษฎีที่หลากหลายแล้ว ข้อมูลที่ได้จะเหมือนกันหรือไม่ ถ้าผู้วิจัยพบว่าไม่ว่าจะนำทฤษฎีใดมาใช้ก็จะได้ข้อมูลที่เหมือนกัน แสดงว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มา มีความถูกต้อง

3. การตรวจสอบงานวิจัย และแบบสอบถามเชิงคุณภาพนี้ ได้ผ่านการตรวจสอบและพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสังเกตการณ์ การใช้แนวคิด ทฤษฎี เป็นต้น และนำมาสร้างข้อสรุป เพื่อวิเคราะห์และตีความหมายของข้อมูล (Analysis and interpretation of data) เพื่อสนับสนุนข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการเก็บข้อมูลทั้งเชิงปริมาณ โดยการแจกแบบสอบถาม จำนวน 399 คน และเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จำนวน 14 คน ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณแบบขั้นต้น (Stepwise Multiple Regression) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ .05 เพื่อตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์และตีความหมายของข้อมูล (Analysis and interpretation of data) เพื่อสนับสนุนข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา และระดับของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

ทั้งนี้การนำเสนอข้อมูลในส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 จะนำเสนองานวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งจะอธิบายข้อมูลตัวเลข และการวิเคราะห์ผลโดยวิธีการทางสถิติประกอบตารางแสดงผล และส่วนที่ 3 จะเป็นการนำเสนองานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

ส่วนที่ 1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยสามารถสร้างเป็นตารางสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	199	49.9
หญิง	200	50.1
รวม	399	100

จากตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่างของประชาชนที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดมีสัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงมีจำนวนใกล้เคียงกันมาก กล่าวคือเป็นเพศชาย จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.9 และเป็นเพศหญิง จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.1

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
23 – 35 ปี	116	29.1
36 – 50 ปี	161	40.3
51 – 65 ปี	122	30.6
รวม	399	100

จากตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด โดยภาพรวมอยู่ในกลุ่มที่มีอายุ 36 – 50 ปี มากที่สุด มีจำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 รองลงมา เป็นกลุ่มที่มีอายุ 51 – 65 ปี จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 และกลุ่มที่มีอายุ 23 – 35 ปี จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา /มัธยมศึกษา /ปวช.	143	35.9
อนุปริญญา /ปวส. /ปวท.	127	31.8
ปริญญาตรีขึ้นไป	129	32.3
รวม	399	100

จากตารางที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา/มัธยมศึกษา/ปวช. จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 รองลงมามีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 และมีการศึกษาระดับ อนุปริญญา/ปวส./ปวท. จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพหลัก	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ	128	32.1
พนักงานเอกชน/ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/อิสระ อื่น ๆ	173	43.3
เกษตรกร ทำนา-ทำไร่ ทำสวน/เลี้ยงสัตว์	98	24.6
รวม	399	100

จากตารางที่ 6 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดมีอาชีพพนักงาน
เอกชน/ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/อิสระ อื่น ๆ จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาคืออาชีพ
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 และมีอาชีพเกษตรกร
ทำนา-ทำไร่ ทำสวน/เลี้ยงสัตว์ จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
9,000 – 15,000 บาท	103	25.8
15,001 – 25,000 บาท	147	36.9
25,001 – 35,000 บาท	111	27.8
มากกว่า 35,000 บาท ขึ้นไป	38	9.5
รวม	399	100

จากตารางที่ 7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามจะอยู่ในกลุ่มผู้ที่มีรายได้ต่อ
เดือน 15,001 – 25,000 บาท จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9 รองลงมาเป็นผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน
25,001 – 35,000 บาท จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 รองลงมาเป็นผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน 9,000
– 15,000 บาท จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 และผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 35,000 บาท
ขึ้นไป จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุ

อายุ	จำนวน (N)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
	399	43.35008	11.76133

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ยอายุของกลุ่มตัวอย่างอยู่ที่ 43 ปี

ตารางที่ 9 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของรายได้ต่อเดือน

รายได้	จำนวน (N)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
	399	23,350.877	9,171.5746

จากตารางที่ 9 พบว่าค่าเฉลี่ยรายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างอยู่ที่ 23,350 บาท

ตารางที่ 10 จำนวนค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	Variance
patronage	399	0	100	93.54	14.617	213.651
policy	399	10	100	40.60	13.898	193.150
education	399	0	85	63.51	7.822	61.180
relation	399	10	100	83.54	8.393	70.445
campaign	399	0	100	73.03	8.933	79.796
media	399	0	90	74.96	9.050	81.900
donation	399	10	100	31.92	14.893	221.810
money	399	0	95	14.91	12.996	168.884
score	399	6	96	89.64	13.976	195.341
Valid N (listwise)	399					

จากตารางที่ 10 สามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านระบบอุปถัมภ์ (Patronage) ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถาม (N) จำนวน 399 คน มีผู้ที่ให้ค่าต่ำสุด (Minimum) 0 มีผู้ที่ให้ค่าสูงสุด (Maximum) 100 และมีค่าเฉลี่ย (Mean) สูงที่สุดอยู่ที่ 93.54 รองลงมา คือ ปัจจัยด้านตัวบุคคล(คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ หรือ Relation) ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถาม (N) จำนวน 399 คน มีผู้ที่ให้ค่าต่ำสุด 10 มีผู้ที่ให้ค่าสูงสุด 100 และมีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ 83.54, ปัจจัยด้านการสื่อสารทางการเมือง(การใช้วิธีการหาเสียงผ่านสื่อต่าง ๆ หรือ media) ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถาม (N) จำนวน 399 คน มีผู้ที่ให้ค่าต่ำสุด 0 มีผู้ที่ให้ค่าสูงสุด 90 และมีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ 74.96, ปัจจัยด้านการสื่อสารทางการเมือง(การจัดเวทีปราศรัย หรือ Campaign) ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถาม (N) จำนวน 399 คน มีผู้ที่ให้ค่าต่ำสุด 0 มีผู้ที่ให้ค่าสูงสุด 100 และมีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ 73.03, ปัจจัยด้านตัวบุคคล(คุณสมบัติส่วนตัวทางการศึกษา หรือ Education) ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถาม (N) จำนวน 399 คน มีผู้ที่ให้ค่าต่ำสุด 0 มีผู้ที่ให้ค่าสูงสุด 85 และมีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ 63.51, ปัจจัยด้านนโยบาย (Policy) ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถาม (N) จำนวน 399 คน มีผู้ที่ให้ค่าต่ำสุด 10 มีผู้ที่ให้ค่าสูงสุด 100 และมีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ 40.60, ปัจจัยด้านการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม (Donation) ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถาม (N) จำนวน 399 คน มีผู้ที่ให้ค่าต่ำสุด 10 มีผู้ที่ให้ค่าสูงสุด 100 และมีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ 31.92 และปัจจัยด้านการแจกเงินหรือสิ่งของ (Money) ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถาม (N) จำนวน 399 คน มีผู้ที่ให้ค่าต่ำสุด 0 มีผู้ที่ให้ค่าสูงสุด 95 และมีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ 14.91 ตามลำดับ

ทั้งนี้ผู้ที่ตัดสินใจเลือกนายกเมืองพัทยา (Score) มีผู้ตอบแบบสอบถาม (N) จำนวน 399 คน มีผู้ที่ให้ค่าต่ำสุด 6 มีผู้ที่ให้ค่าสูงสุด 96 และมีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ 89.64

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวเป็นการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของแต่ละตัวแปรที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา โดยใช้ค่าเฉลี่ยเป็นการวัดจัดอันดับ ซึ่งวิธีการดังกล่าวเป็นวิธีการที่ยังไม่สามารถสรุปได้อย่างชัดเจนว่าปัจจัยแต่ละปัจจัยมีระดับแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) เพื่อค้นหาคำตอบให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา และระดับของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลให้ครอบคลุมพื้นที่ในเขตเมืองพัทยาทั้ง 4 ตำบล คือ ตำบลนาเกลือ 163 คน ตำบลหนองปรือ 228 คน ตำบลห้วยใหญ่ 1 คน และตำบลหนองปลาไหล 7 คน รวมทั้งสิ้น 399 คน

ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อที่จะได้ทราบว่าปัจจัยแต่ละปัจจัยมีอิทธิพลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา มากน้อยเพียงใด ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณแบบขั้นตอน จะทำให้ได้ปัจจัยต่าง ๆ เข้ามาสู่สมการเป็นขั้นตอน ขั้นตอนละ 1 ปัจจัย เรียงลำดับตามความสำคัญและอิทธิพลของปัจจัยนั้น ซึ่งจะเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 แต่ในงานวิจัยจะเน้นนำเสนอผลการวิจัย โดยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลของขั้นตอนที่ 6 มาแสดงสำหรับผู้ที่ได้เข้าสู่อำนาจทางการเมืองและได้ดำรงตำแหน่งนายกเมืองพัทยา(การได้รับเลือกตั้ง) เพราะเป็นขั้นตอนที่ปรากฏผลลัพธ์ของการวิจัยออกมาทั้งหมด และเป็นการทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้วย ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นตอนที่ 1-6 ของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ของผู้ที่ได้เข้าสู่อำนาจทางการเมืองและได้ดำรงตำแหน่งนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง)

Coefficients (a)

Model		Unstandardized		Standardized	t	Sig.
		Coefficients		Coefficients		
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	.438	.331		1.324	.186
	patronage	.954	.003	.997	272.938	.000
	campaign					
	money					
	relation					
	policy					
	donation					
2	(Constant)	-2.133	.418		-5.102	.000
	patronage	.942	.003	.985	272.122	.000
	campaign	.050	.006	.032	8.904	.000
	money					
	relation					
	policy					
	donation					

ตารางที่ 11 (ต่อ)

Model		Unstandardized		Standardized	t	Sig.
		Coefficients		Coefficients		
		B	Std. Error	Beta		
3	(Constant)	-1.845	.419		-4.401	.000
	patronage	.941	.003	.984	275.379	.000
	campaign	.050	.006	.032	9.018	.000
	money	-.013	.004	-.012	-3.667	.000
	relation					
	policy					
	donation					
4	(Constant)	-2.669	.476		-5.609	.000
	patronage	.937	.004	.980	266.285	.000
	campaign	.034	.007	.022	4.803	.000
	money	-.012	.004	-.012	-3.547	.000
	relation	.028	.008	.017	3.495	.001
	policy					
	donation					
5	(Constant)	-2.145	.486		-4.412	.000
	patronage	.930	.004	.973	238.310	.000
	campaign	.032	.007	.020	4.476	.000
	money	-.011	.003	-.010	-3.169	.002
	relation	.039	.008	.023	4.661	.000
	policy	-.014	.004	-.014	-3.905	.000

ตารางที่ 11 (ต่อ)

Model		Unstandardized		Standardized	t	Sig.
		Coefficients		Coefficients		
		B	Std. Error	Beta		
6	(Constant)	-2.540	.517		-4.915	.000
	patronage	.933	.004	.976	229.558	.000
	campaign	.032	.007	.021	4.576	.000
	money	-.014	.004	-.013	-3.751	.000
	relation	.038	.008	.023	4.629	.000
	policy	-.016	.004	-.016	-4.253	.000
	donation	.008	.004	.008	2.176	.030

a Dependent Variable: score

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นตอนที่ 6 ของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ของผู้ที่ได้เข้าสู่อำนาจทางการเมืองและได้ดำรงตำแหน่งนายกเมืองพัทยา(การได้รับเลือกตั้ง)

Model		Unstandardized		Standardized	t	Sig.
		Coefficients		Coefficients		
		B	Std. Error	Beta		
6	(Constant)	-2.540	.517		-4.915	.000
	patronage	.933	.004	.976	229.558	.000
	campaign	.032	.007	.021	4.576	.000
	money	-.014	.004	-.013	-3.751	.000
	relation	.038	.008	.023	4.629	.000
	policy	-.016	.004	-.016	-4.253	.000
	donation	.008	.004	.008	2.176	.030

จากตารางที่ 12 แสดงว่ามีระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อควบคุมตัวแปรอื่นให้เป็นค่าคงที่ ตัวแปรทางด้านระบบอุปถัมภ์, การสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย), การแจกเงินหรือสิ่งของ, ตัวบุคคล (คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษยสัมพันธ์), นโยบาย, และการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม มีความสัมพันธ์กับการได้เข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง) และใช้พยากรณ์การได้เข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง) โดยมีประสิทธิภาพของการพยากรณ์ 99.6%

ตารางที่ 13 ผลการพยากรณ์ของตัวแปรทั้ง 6 ตัว เกี่ยวกับการได้เข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง)

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.997(a)	.995	.995	1.019
2	.998(b)	.996	.996	.931
3	.998(c)	.996	.996	.917
4	.998(d)	.996	.996	.904
5	.998(e)	.996	.996	.888
6	.998(f)	.996	.996	.884

a Predictors: (Constant), patronage

b Predictors: (Constant), patronage, campaign

c Predictors: (Constant), patronage, campaign, money

d Predictors: (Constant), patronage, campaign, money, relation

e Predictors: (Constant), patronage, campaign, money, relation, policy

f Predictors: (Constant), patronage, campaign, money, relation, policy, donation

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าการพยากรณ์ตัวแปรทั้ง 6 ตัว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการได้เข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง) ได้ร้อยละ 99.6 และถ้าทราบค่าของตัวแปรทั้ง 6 ตัว สามารถคาดคะเนการได้เข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง) จากสมการถดถอยดังนี้

เขตพื้นที่เมืองพัทยา The Entering to the political power = - 2.540 + .933 Patronage + .032 Campaign - .014 Money + .038 Relation - .016 Policy + .008 Donation

เมื่อ The Entering to the political power = การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา(การได้รับเลือกตั้ง)

Patronage = ระบบอุปถัมภ์

Campaign = การสื่อสารทางการเมือง(การจัดเวทีปราศรัย)

Money = การแจกเงินหรือสิ่งของ

Relation = ตัวบุคคล(คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการเมืองมีมนุษย์สัมพันธ์)

Policy = นโยบาย

Donation = การบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม

จากสมการข้างต้น (The Entering to the political power) แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง) มีอยู่ 6 ปัจจัย ซึ่งมีความสำคัญแตกต่างกัน ลดหลั่นกันลงมา กล่าวคือปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยาที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ระบบอุปถัมภ์ (Patronage) รองลงมาคือ การสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัยหรือ Campaign), การแจกเงินหรือสิ่งของ(Money), ตัวบุคคล (คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการเมืองมีมนุษย์สัมพันธ์หรือ Relation), นโยบาย (Policy), และการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม (Donation) ตามลำดับ

จากสมการดังกล่าวสามารถอธิบายได้ดังนี้ ถ้าผู้ที่เข้าสู่อำนาจทางการเมือง(ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเมืองพัทยา) ไม่มีการใช้ระบบอุปถัมภ์ ไม่มีการใช้การสื่อสารทางการเมือง(การจัดเวทีปราศรัย) ไม่มีการแจกเงินหรือสิ่งของ ไม่มีคุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการเมืองมีมนุษย์สัมพันธ์ (ตัวบุคคล) ไม่มีการใช้นโยบายในการหาเสียง และไม่มีการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม คาดว่าจะได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้ง (เข้าสู่อำนาจทางการเมือง) -2.540

จากการอธิบายดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า เมื่อผู้ที่ได้เข้าสู่อำนาจทางการเมือง (ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเมืองพัทยา) ไม่มีการใช้ปัจจัยทั้ง 6 ปัจจัย จะไม่มีโอกาสได้รับคะแนนเสียง เพราะผลลัพธ์ค่าคะแนนที่ออกมาเป็นค่าติดลบ ซึ่งเป็นการบ่งบอกว่าปัจจัยทั้ง 6 ปัจจัยนี้มีความสำคัญต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา ถ้าหากไม่มีทั้ง 6 ปัจจัยเป็นองค์ประกอบ ก็จะไม่มีโอกาสในการเข้าสู่อำนาจทางการเมือง (ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเมืองพัทยา)

จากสมการข้างต้นยังสามารถอธิบายได้อีกว่า เมื่อผู้ที่ได้เข้าสู่อำนาจทางการเมือง(ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเมืองพัทยา) มีการใช้การสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย) เท่ากัน มีการแจกเงินหรือสิ่งของเท่ากัน มีคุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการเมืองมีมนุษย์สัมพันธ์ (ตัวบุคคล) เท่ากัน มี

สิ่งของเท่านั้น มีคุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษย์สัมพันธ์ (ตัวบุคคล) เท่านั้น และมีการใช้นโยบายในการหาเสียงเท่านั้น ถ้าผู้ที่ได้เข้าสู่อำนาจทางการเมือง (ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเมืองพัทยา) มีการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคมเพิ่มขึ้น คาดว่าผู้ที่ได้เข้าสู่อำนาจทางการเมือง (ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเมืองพัทยา) จะได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งเพิ่มขึ้น .008

ผลการวิจัยที่สามารถเขียนเป็นสมการทางคณิตศาสตร์ได้แสดงให้เห็นถึงแนวทางในการสร้างทฤษฎีทางการเมืองว่า ผู้ที่ได้เข้าสู่อำนาจทางการเมือง (ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเมืองพัทยา) จะต้องคำนึงถึงปัจจัยอะไรบ้าง และควรใช้ปัจจัยต่าง ๆ มากน้อยเพียงใดในการเป็นเครื่องมือนำไปสู่การเข้าสู่อำนาจทางการเมือง (ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเมืองพัทยา)

จากการวิเคราะห์ผล จะพบว่า ระดับของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง) ค่าที่ได้มีค่าน้อยกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ทางสถิติ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 หรือมีความเชื่อมั่นที่ 95% ดังนั้นจึงเป็นการยอมรับสมมติฐานการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลสามารถนำมาเขียนเป็นรูปสมการถดถอยที่คำนวณโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (Standardized Coefficients หรือค่า Beta) ได้ดังนี้

Beta Model : The Entering to the political power = .976 Patronage + .021 Campaign - .013 Money + .023 Relation - .016 Policy + .008 Donation

เมื่อ The Entering to the political power = การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง)

Patronage = ระบบอุปถัมภ์

Campaign = การสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย)

Money = การแจกเงินหรือสิ่งของ

Relation = ตัวบุคคล(คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษย์สัมพันธ์)

Policy = นโยบาย

Donation = การบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม

จากสมการข้างต้นยังสามารถอธิบายว่า เมื่อผู้ที่ได้เข้าสู่อำนาจทางการเมือง (ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเมืองพัทยา) มีคะแนนมาตรฐานด้านการสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย) เท่านั้น มีคะแนนมาตรฐานการแจกเงินหรือสิ่งของเท่านั้น มีคะแนนมาตรฐานคุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษย์สัมพันธ์ (ตัวบุคคล) เท่านั้น มีคะแนนมาตรฐานการใช้นโยบายในการหาเสียงเท่านั้น และมีคะแนนมาตรฐานการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคมเท่านั้น ถ้าผู้ที่ได้เข้าสู่อำนาจทางการเมือง (ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเมืองพัทยา) มีคะแนนมาตรฐานการใช้ระบบอุปถัมภ์

การมีมนุษย์สัมพันธ์ (ตัวบุคคล) เท่ากัน ถ้าผู้ที่ได้เข้าสู่อำนาจทางการเมือง (ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเมืองพัทยา) มีคะแนนมาตรฐานการใช้นโยบายในการหาเสียงเพิ่มขึ้น คาดว่าผู้ที่ได้เข้าสู่อำนาจทางการเมือง (ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเมืองพัทยา) จะได้คะแนนมาตรฐานของการได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งลดลง .016

เมื่อผู้ที่ได้เข้าสู่อำนาจทางการเมือง (ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเมืองพัทยา) มีคะแนนมาตรฐานการใช้นโยบายเท่ากัน มีคะแนนมาตรฐานการสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย) เท่ากัน มีคะแนนมาตรฐานการแจกเงินหรือสิ่งของเท่ากัน มีคะแนนมาตรฐานคุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษย์สัมพันธ์ (ตัวบุคคล) เท่ากัน และมีคะแนนมาตรฐานการใช้นโยบายในการหาเสียงเท่ากัน ถ้าผู้ที่ได้เข้าสู่อำนาจทางการเมือง (ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเมืองพัทยา) มีคะแนนมาตรฐานการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคมเพิ่มขึ้น คาดว่าผู้ที่ได้เข้าสู่อำนาจทางการเมือง (ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเมืองพัทยา) จะได้คะแนนมาตรฐานของการได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งเพิ่มขึ้น .008

สรุปผลจากตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเชิงปริมาณ

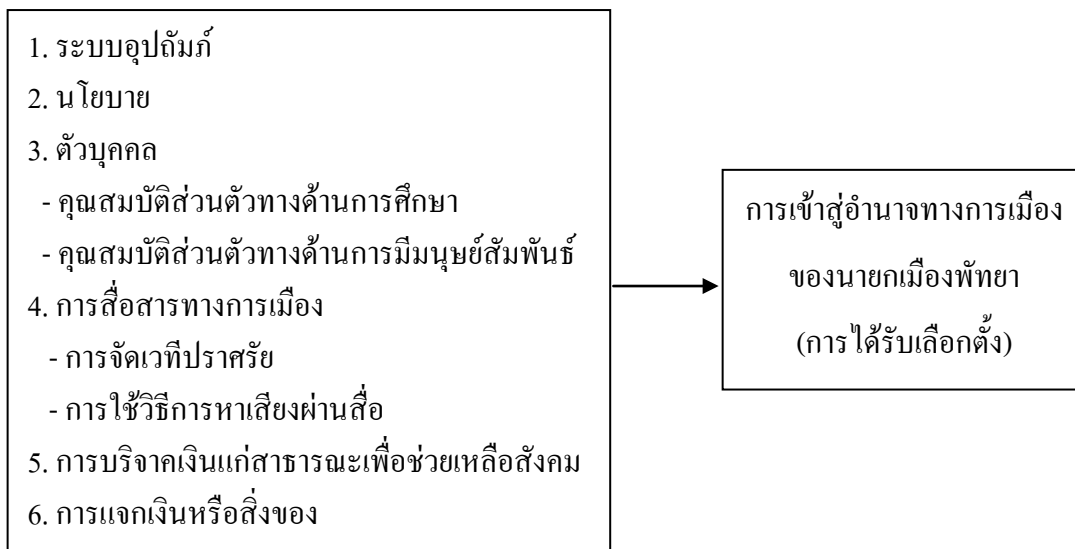
อธิบายได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยาที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านระบบอุปถัมภ์ รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย, ปัจจัยด้านการแจกเงินหรือสิ่งของ, ปัจจัยด้านตัวบุคคล (คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษย์สัมพันธ์), ปัจจัยด้านนโยบาย, และปัจจัยด้านการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคมตามลำดับ

จากสมการจะสังเกตเห็นได้ว่า ตัวแปรด้านระบบอุปถัมภ์, ตัวแปรด้านการสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย), ตัวแปรด้านตัวบุคคล (คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษย์สัมพันธ์), และตัวแปรด้านการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม ตัวแปรจะมีค่าเป็นบวก ส่วนตัวแปรด้านการแจกเงินหรือสิ่งของ, และตัวแปรด้านนโยบาย ตัวแปรจะมีค่าติดลบ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ผู้ที่ได้เข้าสู่อำนาจทางการเมือง (ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเมืองพัทยา) นั้น จะต้องใช้ระบบอุปถัมภ์เป็นหลัก ซึ่งจะสังเกตเห็นได้ว่าในพื้นที่ของเมืองพัทยานั้นเป็นพื้นที่ของการผูกขาดอำนาจทางการเมืองท้องถิ่น มีการสร้างเครือข่ายพรรคพวกไว้อย่างหนาแน่น มีการจัดตั้งกลุ่มการเมือง โดยใช้ชื่อว่า “ทีมเรารักพัทยา” เพื่อสร้างความเป็นเอกภาพให้กับกลุ่มการเมือง บริบทแวดล้อม โดยรอบของสังคมเป็นไปในลักษณะการอุปถัมภ์ซึ่งกันและกัน ประชาชนขาดการมีส่วนร่วม เพราะว่าประชาชนส่วนใหญ่ที่มาอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เมืองพัทยาดังมีความมุ่งหมายที่จะมาประกอบอาชีพต่าง ๆ มากกว่าที่จะมารับรู้หรือมีส่วนร่วมกับท้องถิ่นที่ตนเองมาอาศัยอยู่

ส่วนตัวแปรที่มีค่าเป็นบวกในลำดับรองลงมาคือ ตัวแปรด้านการสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย), ตัวแปรด้านตัวบุคคล (คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษย์สัมพันธ์), และ ตัวแปรด้านการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม ตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้มีผลทำให้การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง) มีโอกาสมากขึ้น แต่มีมากขึ้นในระดับที่ไม่มากนัก และเนื่องจากทั้ง 3 ตัวแปรนี้มีระดับการเพิ่มขึ้นของคะแนนที่ใกล้เคียงกัน จึงสามารถกล่าวได้ว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย), ปัจจัยด้านตัวบุคคล (คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษย์สัมพันธ์), และปัจจัยด้านการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง) เพิ่มขึ้น แต่ไม่มากนักเมื่อเทียบกับปัจจัยด้านระบบอุปถัมภ์

ตัวแปรที่มีค่าติดลบคือ ตัวแปรด้านการแจกเงินหรือสิ่งของ, และตัวแปรด้านนโยบาย ตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้มีผลทำให้การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง) มีโอกาสน้อยลง ซึ่งเป็นเรื่องที่แปลกพอสมควรหากเทียบกับท้องถิ่นอื่น ๆ โดยผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการที่ปัจจัยด้านการแจกเงินหรือสิ่งของมีผลทำให้การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง) มีโอกาสน้อยลงนั้น เป็นเพราะว่าในท้องถิ่นเมืองพัทยาคือสังคมที่อยู่กันแบบอุปถัมภ์ซึ่งกันและกัน ผู้ที่มีต้นทุนทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองมากกว่าจะเป็นผู้ดูแลอุปถัมภ์ผู้ที่มีต้นทุนทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองน้อยกว่า เมื่อเกิดการดูแลกันก็ต้องมีการตอบแทนกันเกิดขึ้น เช่น การไปลงคะแนนเสียงให้เมื่อมีการร้องขอจากผู้ที่ทำให้การอุปถัมภ์ ซึ่งจะนำไปในลักษณะการตอบแทนซึ่งกันและกัน การแจกเงินหรือสิ่งของเพื่อหวังผลที่จะเข้าสู่อำนาจทางการเมือง โดยที่ไม่เคยอุปถัมภ์ช่วยเหลือกันมาก่อนจึงเป็นเรื่องที่ยากที่จะได้เข้าสู่อำนาจทางการเมืองในเขตท้องถิ่นเมืองพัทยา ดังนั้นการแจกเงินหรือสิ่งของโดยไม่เคยอุปถัมภ์ช่วยเหลือกันมาก่อนจะทำให้โอกาสในการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง) น้อยลงนั่นเอง

ส่วนปัจจัยด้านนโยบาย สามารถอธิบายได้ว่าการใช้นโยบายในการหาเสียงมีผลทำให้การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยาลดลง ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่านโยบายต่าง ๆ ที่ผ่านมาและที่ใช้ในการหาเสียงครั้งล่าสุดไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งผลงานโดยรวมที่ผ่านมาจากการใช้นโยบายต่าง ๆ ขับเคลื่อนการบริหารงานยังไม่มีมีความโดดเด่นมากพอ ด้วยเหตุดังกล่าวเมื่อผู้สมัครนายกเมืองพัทยามีการใช้นโยบายต่าง ๆ ในการหาเสียง จึงทำให้ไม่ได้รับความสนใจที่มากพอ

ภาพที่ 3 ผลก่อนการทดสอบสมมติฐาน วิเคราะห์ข้อมูลการถอดแบบพหุคูณแบบขั้นตอน
ของผู้ที่ได้เข้าสู่อำนาจทางการเมืองและได้ดำรงตำแหน่งนายกเมืองพัทยา
(การได้รับเลือกตั้ง)

จากภาพที่ 3 อธิบายได้ว่าสมมติฐานก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลการถอดแบบพหุคูณแบบ
ขั้นตอน มีรายละเอียดดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ระบบอุปถัมภ์มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

สมมติฐานที่ 2 นโยบายมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

สมมติฐานที่ 3 ตัวบุคคลมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

- คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการศึกษามีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมือง

ของนายกเมืองพัทยา

- คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษย์สัมพันธ์มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทาง

การเมืองของนายกเมืองพัทยา

สมมติฐานที่ 4 การสื่อสารทางการเมืองมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายก

เมืองพัทยา

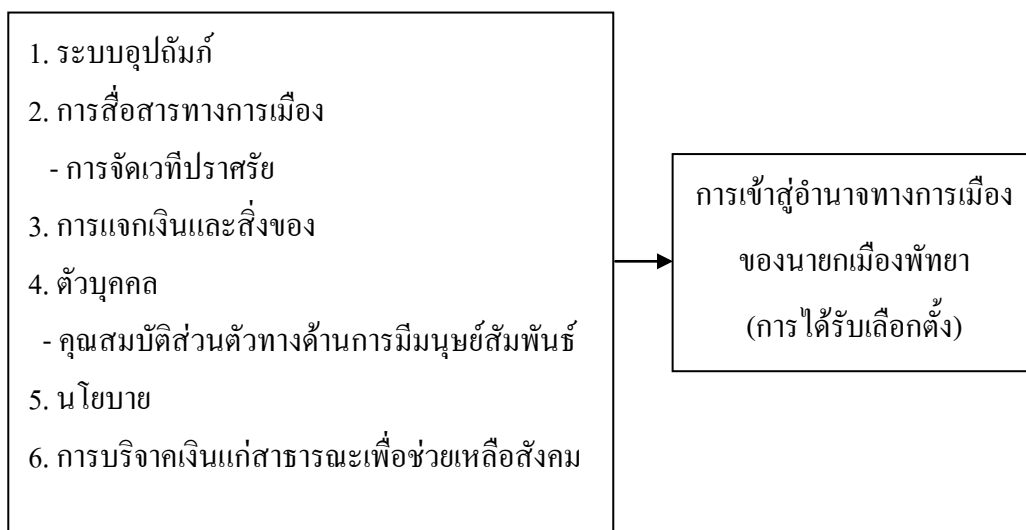
- การจัดเวทีปราศรัยมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

- การใช้วิธีการหาเสียงผ่านสื่อมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายก

เมืองพัทยา

สมมติฐานที่ 5 การบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคมมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

สมมติฐานที่ 6 การแจกเงินหรือสิ่งของมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

ภาพที่ 4 ผลหลังการทดสอบสมมติฐาน วิเคราะห์ข้อมูลการถดถอยแบบพหุคูณแบบขั้นตอน

จากภาพที่ 4 แสดงให้เห็นถึงการทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ข้อมูลการถดถอยแบบพหุคูณแบบขั้นตอน ซึ่งผลการทดสอบพบว่า ระบบอุปถัมภ์, นโยบาย, ตัวบุคคล (คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษยสัมพันธ์), การสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย), การบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม, และการแจกเงินหรือสิ่งของ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง) อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Sig.)	ผลการทดสอบสมมติฐาน
ระบบอุปถัมภ์มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา	.000	เป็นไปตามสมมติฐาน
การสื่อสารทางการเมืองมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา - การจัดเวทีปราศรัยมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา	.000	เป็นไปตามสมมติฐาน
การแจกเงินหรือสิ่งของมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา	.000	เป็นไปตามสมมติฐาน
ตัวบุคคลมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา - คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการเมืองมีมนุษย์สัมพันธ์มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา	.000	เป็นไปตามสมมติฐาน
นโยบายมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา	.000	เป็นไปตามสมมติฐาน
การบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคมมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา	.030	เป็นไปตามสมมติฐาน
ตัวบุคคลมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา - คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการศึกษา มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา	.081	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 14 (ต่อ)

สมมติฐาน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (Sig.)	ผลการทดสอบสมมติฐาน
การสื่อสารทางการเมืองมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา - การใช้วิธีการหาเสียงผ่านสื่อมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา	.279	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ทำให้ทราบผลของข้อมูลว่ามีปัจจัยใดบ้างและมีระดับปัจจัยมากน้อยเพียงใดที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา ซึ่งเป็นการตอบวัตถุประสงค์ของงานวิจัยใน 2 ข้อแรก แต่มิได้ตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 กล่าวคือวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ของงานวิจัยต้องการทราบวิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการสัมภาษณ์เพื่อให้ทราบถึงวิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณเป็นแนวทางของข้อมูลที่จะได้จากการสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อทำการวิเคราะห์และตีความหมายของข้อมูล (Data) ในภาพรวมเพื่อสนับสนุนการวิจัยเชิงปริมาณ โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาใช้ในการอ้างอิงและอธิบายประเด็นการศึกษา ซึ่งแนวทางการสัมภาษณ์จะสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีการใช้จำนวนคนในการสัมภาษณ์ทั้งสิ้น 14 คน

คำถามการสัมภาษณ์จะเป็นคำถามการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยให้ผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถตอบคำถามได้อย่างอิสระตามความคิดเห็นของตนเอง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

จากผลการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (ได้รับเลือกตั้ง) มีอยู่ 6 ปัจจัย ซึ่งมีความสำคัญแตกต่างกัน ลดหลั่นกันลงมา กล่าวคือปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยาที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ระบบอุปถัมภ์ รองลงมาคือ การสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย), การแจกเงินหรือ

สิ่งของ, ตัวบุคคล(คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษยสัมพันธ์), นโยบาย, และการบริจาคเงินแก่สาธารณชนเพื่อช่วยเหลือสังคม ตามลำดับ

ดังนั้นการสัมภาษณ์จะสัมภาษณ์ทั้งแบบรายบุคคล และการสัมภาษณ์แบบเป็นกลุ่มบุคคล ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 14 คน โดยประเด็นที่ใช้ในการสัมภาษณ์จะสัมภาษณ์เฉพาะประเด็นที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (ได้รับเลือกตั้ง) ซึ่งประเด็นดังกล่าวเป็นผลมาจากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณแบบขั้นตอน โดยสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ

Model		Unstandardized		Standardized	t	Sig.
		Coefficients		Coefficients		
		B	Std. Error	Beta		
6	(Constant)	-2.540	.517		-4.915	.000
	patronage	.933	.004	.976	229.558	.000
	campaign	.032	.007	.021	4.576	.000
	money	-.014	.004	-.013	-3.751	.000
	relation	.038	.008	.023	4.629	.000
	policy	-.016	.004	-.016	-4.253	.000
	donation	.008	.004	.008	2.176	.030

เขตพื้นที่เมืองพัทยา The Entering to the political power = - 2.540 + .933 Patronage + .032 Campaign - .014 Money + .038 Relation - .016 Policy + .008 Donation

เมื่อ The Entering to the political power = การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง)

Patronage = ระบบอุปถัมภ์

Campaign = การสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย)

Money = การแจกเงินหรือสิ่งของ

Relation = ตัวบุคคล(คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษยสัมพันธ์)

Policy = นโยบาย

Donation = การบริจาคเงินแก่สาธารณชนเพื่อช่วยเหลือสังคม

อธิบายได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยาที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านระบบอุปถัมภ์ รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย, ปัจจัยด้านการแจกเงินหรือสิ่งของ, ปัจจัยด้านตัวบุคคล (คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษยสัมพันธ์), ปัจจัยด้านนโยบาย, และปัจจัยด้านการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคมตามลำดับ

จากสมการจะสังเกตเห็นได้ว่า ตัวแปรด้านระบบอุปถัมภ์, ตัวแปรด้านการสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย), ตัวแปรด้านตัวบุคคล (คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษยสัมพันธ์), และตัวแปรด้านการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม ตัวแปรจะมีค่าเป็นบวก ส่วนตัวแปรด้านการแจกเงินหรือสิ่งของ, และตัวแปรด้านนโยบาย ตัวแปรจะมีค่าติดลบ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ผู้ที่ได้เข้าสู่อำนาจทางการเมือง (ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเมืองพัทยา) นั้น จะต้องใช้ระบบอุปถัมภ์เป็นหลัก ซึ่งจะสังเกตเห็นได้ว่าในพื้นที่ของเมืองพัทยานั้นเป็นพื้นที่ของการผูกขาดอำนาจทางการเมืองท้องถิ่น มีการสร้างเครือข่ายพรรคพวกไว้อย่างหนาแน่น มีการจัดตั้งกลุ่มการเมือง โดยใช้ชื่อว่า “ทีมเรารักพัทยา” เพื่อสร้างความเป็นเอกภาพให้กับกลุ่มการเมือง บริบทแวดล้อมโดยรอบของสังคมเป็นไปในลักษณะการอุปถัมภ์ซึ่งกันและกัน ประชาชนขาดการมีส่วนร่วม เพราะว่าประชาชนส่วนใหญ่ที่มาอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เมืองพัทยาดังกล่าวมีความมุ่งหมายที่จะมาประกอบอาชีพต่าง ๆ มากกว่าที่จะมารับรู้หรือมีส่วนร่วมเกี่ยวกับท้องถิ่นที่ตนเองมาอาศัยอยู่

ส่วนตัวแปรที่มีค่าเป็นบวกในลำดับรองลงมาคือ ตัวแปรด้านการสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย), ตัวแปรด้านตัวบุคคล (คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษยสัมพันธ์), และตัวแปรด้านการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม ตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้มีผลทำให้การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง) มีโอกาสมากขึ้น แต่มีมากขึ้นในระดับที่ไม่มากนัก และเนื่องจากทั้ง 3 ตัวแปรนี้มีระดับการเพิ่มขึ้นของคะแนนที่ใกล้เคียงกัน จึงสามารถกล่าวได้ว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย), ปัจจัยด้านตัวบุคคล (คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษยสัมพันธ์), และปัจจัยด้านการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง) เพิ่มขึ้น แต่ไม่มากนักเมื่อเทียบกับปัจจัยด้านระบบอุปถัมภ์

ตัวแปรที่มีค่าติดลบคือ ตัวแปรด้านการแจกเงินหรือสิ่งของ, และตัวแปรด้านนโยบาย ตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้มีผลทำให้การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง) มีโอกาสน้อยลง ซึ่งเป็นเรื่องที่แปลกพอสมควรหากเทียบกับท้องถิ่นอื่น ๆ โดยผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการที่ปัจจัยด้านการแจกเงินหรือสิ่งของมีผลทำให้การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง) มีโอกาสน้อยลงนั้น เป็นเพราะว่าในท้องถิ่นเมืองพัทยาเป็นสังคมที่อยู่กัน

แบบอุปถัมภ์ซึ่งกันและกัน ผู้ที่มีต้นทุนทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองมากกว่าจะเป็นผู้ดูแลอุปถัมภ์ผู้ที่มีต้นทุนทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองน้อยกว่า เมื่อเกิดการดูแลกันก็ต้องมีการตอบแทนกันเกิดขึ้น เช่น การไปลงคะแนนเสียงให้เมื่อมีการร้องขอจากผู้ที่ทำให้การอุปถัมภ์ ซึ่งจะนำไปในลักษณะการตอบแทนซึ่งกันและกัน การแจกเงินหรือสิ่งของเพื่อหวังผลที่จะเข้าสู่อำนาจทางการเมือง โดยที่ไม่เคยอุปถัมภ์ช่วยเหลือกันมาก่อนจึงเป็นเรื่องที่ยากที่จะได้เข้าสู่อำนาจทางการเมืองในเขตท้องถิ่นเมืองพัทยา ดังนั้นการแจกเงินหรือสิ่งของโดยไม่เคยอุปถัมภ์ช่วยเหลือกันมาก่อนจะทำให้โอกาสในการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา(การได้รับเลือกตั้ง) น้อยลงนั่นเอง

ส่วนปัจจัยด้านนโยบาย สามารถอธิบายได้ว่าการใช้นโยบายในการหาเสียงมีผลทำให้การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยาลดลง ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า นโยบายต่าง ๆ ที่ผ่านมาและที่ใช้ในการหาเสียงครั้งล่าสุดไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งผลงานโดยรวมที่ผ่านมาจากการใช้นโยบายต่าง ๆ ขับเคลื่อนการบริหารงานยังไม่มีความโดดเด่นมากพอ ด้วยเหตุดังกล่าวเมื่อผู้สมัครนายกเมืองพัทยามีการใช้นโยบายต่าง ๆ ในการหาเสียง จึงทำให้ไม่ได้รับความสนใจที่มากพอ

การสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา โดยสัมภาษณ์ประชาชนในหลากหลายพื้นที่เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมมากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอที่ละเอียดประณีตเพื่อง่ายต่อการทำความเข้าใจ โดยผู้วิจัยจะนำเสนอบทสัมภาษณ์เกี่ยวกับระบบอุปถัมภ์, การสื่อสารทางการเมือง, การแจกเงินหรือสิ่งของ, ตัวบุคคล, นโยบาย, และการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคมตามลำดับ เพื่อหาคำตอบว่าวิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยามีวิธีการอย่างไร

ทั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเป็นแนวทางในการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลวิจัยเชิงคุณภาพที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

เขตพื้นที่เมืองพัทยา The Entering to the political power = - 2.540 + .933 Patronage + .032 Campaign - .014 Money + .038 Relation - .016 Policy + .008 Donation

เมื่อ The Entering to the political power = การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา(การได้รับเลือกตั้ง)

Patronage = ระบบอุปถัมภ์

Campaign = การสื่อสารทางการเมือง(การจัดเวทีปราศรัย)

Money	= การแจกเงินหรือสิ่งของ
Relation	= ตัวบุคคล(คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษย์สัมพันธ์)
Policy	= นโยบาย
Donation	= การบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม

จากสมการข้างต้น (The entering to the political power) แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา(การได้รับเลือกตั้ง) มีอยู่ 6 ปัจจัย ซึ่งมีความสำคัญแตกต่างกัน ลดหลั่นกันลงมา กล่าวคือปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยาที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ระบบอุปถัมภ์(Patronage) รองลงมาคือ การสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัยหรือ Campaign), การแจกเงินหรือสิ่งของ (Money), ตัวบุคคล (คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษย์สัมพันธ์ หรือ Relation), นโยบาย (Policy), และการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม (Donation) ตามลำดับ

ระบบอุปถัมภ์

บทสัมภาษณ์แรกจะสัมภาษณ์ประเด็นเกี่ยวกับระบบอุปถัมภ์ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการสัมภาษณ์มาจากองค์ความรู้แนวคิดและทฤษฎี เพื่อสร้างเป็นบทสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งได้วิเคราะห์มาจากองค์ความรู้แนวคิดและทฤษฎีดังนี้

นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2536, หน้า 171-172) ได้อธิบายว่า เป็นระบบความสัมพันธ์ของคน 2 ฝ่าย ซึ่งไม่เท่าเทียมกันในหลาย ๆ ด้าน ต่างฝ่ายต่างก็มาแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการของกันและกัน แต่เป็นการแลกเปลี่ยนที่ไม่เหมือนกัน ผู้ใหญ่อาจให้สินค้าแก่ผู้น้อย ในขณะที่ผู้น้อยให้บริการแก่ผู้ใหญ่หรือกลับกันตามแต่กรณี ความสัมพันธ์ลักษณะนี้ดำรงอยู่ได้ไม่ใช่เพียงเพราะต่างฝ่ายต่างได้ประโยชน์เท่านั้น แต่ต้องมีอุดมการณ์ที่ช่วยจรรโลงความสัมพันธ์อย่างนี้เอาไว้

ลิขิต ธีรเวคิน (2549, หน้า 514) ได้อธิบายว่า ระบบอุปถัมภ์ เป็นฐานของสถาบันสังคมการเมืองการปกครองบริหารของไทยมาตั้งแต่สมัยโบราณ กล่าวคือ ภายใต้ระบบดังกล่าวจะมีผู้อุปถัมภ์คอยให้คุณให้โทษกับคนที่ติดตามให้การสนับสนุนตน หรือที่เรียกว่าผู้อยู่ใต้อุปถัมภ์ โดยต่างคนได้ประโยชน์จากกันและกัน ในทำนองน้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่า ส่วนใหญ่ผู้อุปถัมภ์จะเป็นผู้ซึ่งมีฐานะทางสังคมสูง มีอำนาจและบารมีทั้งในทางการเงินและการปกครองบริหาร ขณะเดียวกันบุคคลซึ่งอยู่ในฐานะดังกล่าวก็ต้องมีลูกน้องคอยประดับบารมี รวมตลอดทั้งคอยช่วยเหลือในการทำงาน ทำราชการ เพราะจะอยู่โดดเดี่ยวแต่ผู้เดียวไม่ได้

สุภรัตน์ เลิศพานิชย์กุล (2538, หน้า 101-102) ได้อธิบายเพิ่มเติมถึงลักษณะของความสัมพันธ์นี้ว่า เป็นความสัมพันธ์ที่มีฐานะไม่เท่าเทียมกัน ฝ่ายที่เหนือกว่าจะอยู่ในฐานะผู้อุปถัมภ์ และฝ่ายที่อยู่ต่ำกว่าจะเป็นผู้รับอุปถัมภ์ ทั้ง 2 ฝ่ายมีความผูกพันกันเป็นการส่วนตัว

มีการแสวงหา และแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ระหว่างกัน ผู้อุปถัมภ์จะให้ประโยชน์ในความคุ้มครอง ส่วนผู้รับอุปถัมภ์ก็จะให้ผลประโยชน์ตอบแทนในรูปของความจงรักภักดี แรงงานและของกำนัล

อคิน รพีพัฒน์ (2518, หน้า 79) ที่เห็นว่า ระบบอุปถัมภ์ เป็นความสัมพันธ์ส่วนตัว ระหว่างผู้ที่เหนือกว่า คือ มีทรัพยากร หรือ มีอำนาจมากกว่า กับผู้ที่ด้อยกว่า คือ ผู้ที่มีทรัพยากร หรือ มีอำนาจน้อยกว่า โดยผู้ที่เหนือกว่าให้การอุปการะช่วยเหลือคุ้มครองป้องกันให้แก่ผู้ที่ด้อยกว่า และ ผู้ที่ด้อยกว่าให้การสนับสนุน ทำงานให้โดยยอมรับใช้และเชื่อฟังเป็นการตอบแทน และเป็นการ แสดงถึงความกตัญญูทดแทน

Scott (1997 อ้างถึงใน อมรา พงศาพิชญ์ และปรีชา คุวินทร์พันธ์, 2539, หน้า 47) ได้ อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับอุปถัมภ์และผู้อุปถัมภ์ อาจนิยามได้ดีในกรณีของความสัมพันธ์คู่ (ระหว่าง 2 คน) ที่ความสัมพันธ์มีลักษณะเป็นกลไก (Instrumental relationship) โดยบุคคลหนึ่งมี สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจสูงกว่า (ผู้อุปถัมภ์) จะใช้อิทธิพลทรัพยากรของตนในการช่วย ปกป้องคุ้มครองหรือให้ประโยชน์หรือทั้งสองอย่างแก่บุคคลที่มีสภาพต่ำกว่า (ผู้รับอุปถัมภ์) ซึ่ง จะต้องตอบแทนโดยการให้การสนับสนุน ให้ความช่วยเหลือหรือการให้บริการส่วนตัวต่อผู้ อุปถัมภ์ เงื่อนไขอีก 3 ประการ ของลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์และผู้รับอุปถัมภ์ คือ ความไม่เท่าเทียมกัน ความสัมพันธ์ส่วนตัว และความยึดหยุ่นไม่เฉพาะเจาะจง

สนิท สมัครการ (2533, หน้า 32) แบ่งระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทยได้เป็น 4 รูปแบบ คือ

1. ระบบอุปถัมภ์ในหมู่ญาติ นับว่าเป็นระบบที่เก่าแก่มากระบบหนึ่งในสังคมไทยตาม วัฒนธรรมความสัมพันธ์ระหว่างญาติอาวุโส (พี่ พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย) กับญาติผู้น้อง (น้อง ลูก หลาน หลาน) เป็นความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์อย่างชัดเจน และน่าจะเป็นระบบที่คงทนถาวรที่สุด ด้วย

2. ระบบอุปถัมภ์ในหมู่มิตรสหาย ความเป็นเพื่อนในสังคมไทยปรากฏออกมาได้หลาย รูปแบบ เช่น เพื่อนเล่น เพื่อนร่วมรุ่น เพื่อนร่วมชั้น เพื่อนสถานศึกษา และเพื่อนตาย เป็นต้น ความ คาดหวังระหว่างเพื่อนมีความลึกซึ้งและมากกว่าบางสังคม เพื่อนในสังคมไทยคาดหวังต่อกัน มากกว่า ความเป็นเพื่อนแท้มักจะวัดกัน ได้ด้วยพฤติกรรมความช่วยเหลือเกื้อกูลกันหรือทางที่เพื่อน ซึ่งมีฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจสูงกว่าให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อนผู้ด้อยฐานะอย่างสม่ำเสมอ ความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อนก็จะแน่นแฟ้นยิ่งขึ้นจนถึงขั้นกลายเป็นญาติสนิทกันก็ได้ เพื่อนผู้ที่ได้รับ ความอุปถัมภ์ทางด้านวัตถุก็จะตอบแทนด้วยความจงรักภักดี การรู้จักบุญคุณ คอยป้องกันเพื่อนผู้ให้ ความอุปถัมภ์ด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามสติปัญญา และความสามารถที่ตนมีอยู่ การตอบแทนบุญคุณ บางครั้งก็แสดงออกด้วยการนำสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ มาให้ในโอกาสอันควร

3. ระบบอุปถัมภ์ในองค์กรต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็นของรัฐหรือของเอกชนก็ตาม มักจะถูกมองในแง่ลบอยู่ตลอดเวลาว่าระบบอุปถัมภ์ทำให้ระบบบริหารขาดประสิทธิภาพ ซึ่งก็มีส่วนจริงอยู่บ้าง การใช้ระบบอุปถัมภ์มากเกินไปก็อาจจะทำให้เกิดความระส่ำระสาย เกิดการเสียขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอยู่นอกวงอุปถัมภ์ได้เช่นกัน

4. ระบบอุปถัมภ์ระหว่างอาชีพ เป็นระบบอุปถัมภ์ที่น่าจะมีลักษณะคงทนน้อยกว่าแบบอื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้ว แต่ลักษณะอื่น ๆ ของระบบอุปถัมภ์ก็ยังมีครบ ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องของการปฏิบัติต่างตอบแทน ความสูงศักดิ์ของผู้อุปถัมภ์และความจงรักภักดีของผู้รับอุปถัมภ์ สำหรับสังคมไทย ระบบอุปถัมภ์ระหว่างอาชีพหรือข้ามอาชีพนี้ อาจจำแนกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่มข้าราชการ พ่อค้า กับกลุ่มนักการเมือง ชาวไร่ ชาวนา การอุปถัมภ์ระหว่างข้าราชการและพ่อค้าเป็นไปในรูปของการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ทางด้านวัตถุประสงค์ระหว่างกันมากกว่า คือว่าฝ่ายราชการจะอำนวยความสะดวกประโยชน์ให้แก่พ่อค้า นักธุรกิจ ซึ่งจะเป็นฝ่ายทดแทนบุญคุณหรือตอบแทนด้วยการให้เงินทองหรือทรัพย์สินมีค่าอย่างอื่น

จากองค์ความรู้แนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์และกำหนดบทสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับประเด็นระบบอุปถัมภ์ได้ดังนี้

บทสัมภาษณ์ที่ 1. ญาติพี่น้อง พวกพ้อง รวมถึงคนรู้จัก ได้แนะนำชักชวน ให้ท่านลงคะแนนเสียงให้ผู้สมัครนายกเมืองพัทยาหรือไม่ อย่างไร

- ท่านคิดว่าญาติพี่น้อง พวกพ้อง รวมถึงคนรู้จัก ที่แนะนำชักชวนให้ท่านลงคะแนนเสียง มีผลสืบเนื่องต่อความมั่นคงในการดำรงตำแหน่งของนายกเมืองพัทยาหรือไม่ อย่างไร

จากคำถามดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์บุคคลทั้งหมด 4 คน ซึ่งได้รับคำตอบดังนี้

“เราเองก็ไม่ค่อยสนใจเกี่ยวกับการบ้านการเมืองมากนัก เขาให้ไปเลือกก็ไปเลือก เขาว่าดีเราก็ว่าดี เราก็เลือกตามที่พรรคพวกเขาบอกมา และโดยส่วนตัวคิดว่าระบบอุปถัมภ์มีผลนะ เพราะเท่าที่ผ่านมามีพรรคพวกที่เคยมาชวนไปลงคะแนน พวกเขาก็มักจะได้รับการดูแลอย่างดีมากกว่าชาวบ้านคนอื่น” (แม่ค้าตลาดพัทยาใต้, 15 กรกฎาคม 2560, สัมภาษณ์)

“เท่าที่ผ่านมาก็พรรคพวกกันนี่แหละแนะนำกันมาตลอด ยิ่งญาติพี่น้องนะยิ่งขึ้นชอบกันเป็นพิเศษ แต่เราเองโดยส่วนตัวก็ขึ้นชอบนายกเขาอยู่แล้ว ก็เลยเลือกเขา ถ้าถามว่าระบบอุปถัมภ์มีผลต่อการดำรงตำแหน่งไหม ตอบได้เลยว่ามีผลอย่างแน่นอน ไม่เชื่อคุณลองไปดูสิแถวนี้ผู้นำชุมชนแต่ละคนญาติมิตรเยอะกันทั้งนั้น รู้จักกันไปหมดทั่วพัทยา ฐานเสียงเขาทั้งนั้น”

(พ่อค้าตลาดพัทยากลาง, 15 กรกฎาคม 2560, สัมภาษณ์)

“การที่จะไปลงคะแนนเสียงให้ใครเนี่ย เราไม่มีทางรู้จริง ๆ หรือว่าเขาดีหรือไม่ดี แต่ถ้าถามว่าที่ผ่านมามีใครไปลงคะแนนให้เพราะอะไร ก็เพราะญาติที่เป็นผู้นำชุมชนเขาแนะนำให้ไปลงคะแนนเสียง และญาติพี่น้องรวมถึงเพื่อนฝูงก็เป็นหัวคะแนนให้กับนายกทั้งนั้น ได้เป็นนายกก็คงจะเพราะการอุปถัมภ์จากพวกพ้องที่เป็นหัวคะแนนหรือผู้นำชุมชนเหล่านี้”

(อดีตข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเมืองพัทยา, 2560, 15 กรกฎาคม, สัมภาษณ์)

“เพื่อนฝูงเราก็เป็นคนแนะนำให้ไปลงคะแนนเสียงให้นายกนะ เรายังก็ลงคะแนนตามที่เพื่อนเราบอก เพราะว่าเพื่อนเราเขาก็เป็นอดีตสมาชิกสภาเมืองพัทยา ก็เลยเชื่อเขา และการมีพรรคพวกหรือญาติพี่น้องเยอะ ๆ เนี่ย มันย่อมมีผลต่อการดำรงตำแหน่งอยู่แล้ว เพราะระบบอุปถัมภ์มันมีอยู่ทุกหนทุกแห่งในสังคมไทย ผมว่าเรื่องนี้ใครเขาก็รู้ และยิ่งในสังคมท้องถิ่นของเมืองพัทยา ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมอย่างมาก ระบบอุปถัมภ์จึงเป็นเครื่องมือชั้นดีเลยต่อการรักษาอำนาจทางการเมือง”

(เจ้าของธุรกิจสปา, 15 กรกฎาคม 2560, สัมภาษณ์)

จากการให้คำสัมภาษณ์จากบุคคลทั้ง 4 คน ได้คำตอบเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือผู้ที่ให้สัมภาษณ์ทั้ง 4 คน ได้ไปลงคะแนนเสียงให้ผู้สมัครนายกเมืองพัทยา เพราะว่าญาติพี่น้อง พวกพ้อง รวมถึงคนรู้จัก ได้แนะนำชักชวนให้ไปลงคะแนนเสียง และคนที่ชักชวนให้ไปลงคะแนนเสียงมักจะเป็นผู้นำชุมชน จากการให้คำสัมภาษณ์ดังกล่าวผู้วิจัยสามารถตีความได้ว่าวิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยาเกิดจากญาติพี่น้อง พวกพ้อง รวมถึงคนรู้จัก ซึ่งมักจะเป็นไปในลักษณะผู้นำชุมชน และมีการสร้างระบบอุปถัมภ์ดูแลผู้นำชุมชนอันเปรียบเสมือนหัวคะแนนให้ได้รับการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อให้เกิดเป็นเครือข่ายสร้างฐานเสียงให้แน่นหนา

การสื่อสารทางการเมือง

บทสัมภาษณ์ที่ 2 จะสัมภาษณ์ประเด็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมือง ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการสัมภาษณ์มาจากองค์ความรู้แนวคิดและทฤษฎี เพื่อสร้างเป็นบทสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งได้วิเคราะห์มาจากองค์ความรู้แนวคิดและทฤษฎีดังนี้

Denton and Woodward (1990 อ้างถึงใน เสถียร เขยประทับ, 2551, หน้า 22-23) ให้ความหมายการสื่อสารทางการเมืองหมายถึง การอภิปรายสาธารณะ (Public discussion) เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรสาธารณะ โดย อำนาจที่เป็นทางการที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตัดสินใจ ในทางนิติบัญญัติและทางการบริหาร ตลอดจนการอนุมัติ หรือการลงโทษที่เป็นทางการ และยังรวมถึงวาทกรรมทางการเมืองที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน ซึ่งเป็นการสื่อสารที่ผู้ส่งสารมีเจตนาที่จะมีอิทธิพลต่อสภาพแวดล้อมทางการเมือง ความสำคัญของการสื่อสารขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2545, หน้า 27) ได้ให้ความหมายการสื่อสารทางการเมืองไว้ว่าเป็นกระบวนการในการชี้แนะ และตรวจสอบพลังความพยายามของมนุษย์เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ทั้งปวง คำนึงถึงพลังของประชาชน การสื่อสารทางการเมืองจึงไม่เชื่อในเรื่องชะตากรรม แต่เชื่อมั่นในความสามารถและการกระทำของมนุษย์ที่อาศัยผลประโยชน์จากธรรมชาติของการเมือง การสื่อสารทางการเมืองจึงเป็นเรื่องของมนุษย์ที่แสวงหาประโยชน์ เสมือนเกษตรกรอาศัยความสามารถและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของตนในการเพาะปลูกและการเก็บเกี่ยวข้าวซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของผลผลิตในธรรมชาติ

เสรี วงษ์มณฑา (2546, หน้า 721-724) ได้นำเสนอบทบาทของการสื่อสารในกระบวนการทางการเมือง ดังนี้

1. การสร้างทัศนคติทางการเมือง การพูดคุย การเผยแพร่ การประชุม การอบรม การแจกใบปลิว การติดป้ายประกาศ การแจกแผ่นพับ ข่าว และบทความทางวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือหนังสือพิมพ์และนิตยสาร สามารถที่จะช่วยสร้างสำนึกทางการเมือง ค่านิยมทางการเมือง และทัศนคติทางการเมืองให้แก่ประชาชนได้ การชี้ให้ประชาชนเห็นผลงานของรัฐบาลนั้น นอกจากจะสร้างความนิยมในตัวรัฐบาลแล้ว ยังทำให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นในระบบการปกครองที่เรา กำลังใช้อยู่ในขณะนี้ด้วย ในทางตรงกันข้าม ถ้าข่าวคราวที่ออกมามีแต่คำต่อว่ารัฐบาล ชี้ความล้มเหลวของรัฐบาล ประชาชนก็จะเสื่อมศรัทธาในรัฐบาลและในบางครั้งอาจหมายถึง การเสื่อมศรัทธาในระบบการปกครองที่เรา กำลังใช้อยู่ด้วยก็ได้ ข่าวคราวที่เกี่ยวกับนักการเมืองจะสร้างความรู้สึกให้แก่ประชาชนว่าเขาศรัทธานักการเมืองเพียงใด และจะทำให้เขารู้สึกต่อไปด้วยว่าเขาควรจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมืองมากน้อยเพียงใด

2. สร้างความสนใจในการเมือง ในสมัยก่อนนั้นคนส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจการเมืองนัก เพราะไม่ค่อยได้รู้ข่าวคราวของการเมือง ไม่ค่อยพบเห็นนักการเมืองหรือผู้บริหาร แต่ในปัจจุบันนี้ข่าวคราวของรัฐบาลมีให้อ่านกันเป็นประจำนักการเมืองจะเป็นข่าวให้เห็นทั้งในหนังสือพิมพ์ วิทยุโทรทัศน์ เสียงพูดของเขาจะมีให้ได้ยินทางวิทยุกระจายเสียง เรื่องราวของเขาจะถูกวิพากษ์วิจารณ์ทางนิตยสารอยู่เป็นประจำเพราะฉะนั้นคนยุคนี้ก็จะสนใจข่าวสารบ้านการเมืองเพิ่มมากขึ้น

3. สร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเมือง นอกเหนือจากการสร้างความสนใจแล้ว การสื่อสารยังถูกนำมาใช้สร้างความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองได้อย่างมาก การเผยแพร่ประชาธิปไตย โดยสื่อบุคคลก็ดี โดยสื่อมวลชนก็ดี ได้ทำให้ประชาชนเข้าใจดีขึ้นว่า ประชาธิปไตยคืออะไร การพูดหมายถึงกฎหมายการออกพระราชบัญญัติต่าง ๆ ในปัจจุบันประชาชนมีความรู้ความเข้าใจยิ่งขึ้น

4. สร้างบทบาททางการเมือง ความสนใจที่ก่อให้เกิดความรู้และทัศนคตินั้น ได้นำไปสู่ การกำหนดบทบาททางการเมือง ประชาชนในปัจจุบันได้รู้ถึงบทบาท สิทธิและหน้าที่ของตนเองใน ในฐานะที่เป็นประชาชนดีขึ้น การเขียนจดหมายถึงสื่อมวลชนก็เป็นการแสดงบทบาททางการเมือง การเดินขบวน การร้องเรียนรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ก็เป็นการ ใช้การสื่อสารแสดงบทบาททางการเมือง การลงคะแนนเสียงถือเป็นการสื่อสารรูปแบบหนึ่งที่บอก ให้นักการเมืองรู้ว่าเราต้องการใครหรือไม่ต้องการใคร ว่าเราสนใจเลือกตัวบุคคลหรือพรรค การได้ รับข่าวสารทำให้เรารู้บทบาททางการเมืองและการแสดงบทบาททางการเมืองก็เป็นการส่งข่าวสาร ไปยังผู้บริหารเช่นกัน

5. การสื่อสารเป็นการนำเอารัฐบาลไปอยู่ในบ้านของประชาชน ในปัจจุบันนี้แม้เราจะไม่ เคยพบผู้บริหารรัฐบาลเลย แต่เราก็มีความรู้สึกเขาเหล่านั้นอยู่ในบ้านของเรา เขาอยู่ในหนังสือพิมพ์ ที่เราอ่าน เขาอยู่ในข่าวโทรทัศน์ที่เราดู เขาอยู่ในวิทยุที่เราฟัง การสื่อสารจึงกลายเป็นแหล่งความรู้ที่ ดีเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของรัฐบาล

6. การสื่อสารมวลชนทำให้ความสนใจของประชาชนมีลักษณะเป็นนานาชาติ ในปัจจุ บันนี้โทรทัศน์ การส่งข่าวผ่านดาวเทียมทำให้ความสนใจของประชาชนเปลี่ยนไป แทนที่จะ สนใจแต่เพียงสิ่งที่อยู่รอบตัวใกล้ตัวเท่านั้น กลับไปสนใจสิ่งที่ไกลตัว มีความเป็นสากลกันมาก ยิ่งขึ้น ทำให้รัฐบาลต้องตื่นตัวกับการตอบสนอง

7. การสื่อสารถูกนำมาใช้ในการรับรองสถานภาพ ก่อนที่จะเป็นนักการเมืองคนบางคน ไม่เป็นที่รู้จักเลย แต่การที่สื่อมวลชนเขียนถึงเขาบ่อย ๆ ในวงสนทนามีคนพูดถึงเขาบ่อย ๆ คนที่มี ความสำคัญก็มีความสำคัญขึ้น สถานภาพเขาเป็นอะไรก็จะได้รับการยอมรับขึ้น เพราะฉะนั้นในการ เสนอนักการเมืองให้รับใช้ประชาชนนั้น พรรคการเมืองจะสร้างการยอมรับโดยการเสนอบุคคลดัง กล่าวนั้นในสื่อมวลชนด้วยความถี่สูง ให้นักรู้จักคุณสมบัติ และผลงานต่าง ๆ ของเขา

จากองค์ความรู้แนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์และกำหนดบทสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับประเด็นการสื่อสารทางการเมือง ได้ดังนี้

บทสัมภาษณ์ที่ 2. ท่านรู้จักผู้สมัครนายกเมืองพัทยาด้วยวิธีการณรงค์หาเสียงผ่านสื่อ รูปแบบใด อย่างไร

เมื่อผู้สมัครได้ดำรงตำแหน่งนายกเมืองพัทยา ท่านได้รับทราบข่าวสารต่าง ๆ ของนายก เมืองพัทยาผ่านสื่อรูปแบบใด อย่างไร

จากคำถามดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์บุคคลทั้งหมด 2 คน ซึ่งได้รับคำตอบ ดังนี้

“ตอนเขาหาเสียงก็มีตั้งแต่ไปปลิว การเดินมาที่ทททตามบ้าน แต่ที่แฉะเด่น ๆ นะก็ตอนที่หาเสียงช่วง โกงสูงสุดท้ายนะเขายกขบวนจัดเวทีปราศรัยแล้วก็แห่ไปทั่วพททเลย และพอเขาได้เป็นนายกเขาก็ยังมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีกับชาวบ้านนะ บางทีเขาก็แวะเวียนมาที่ททท มาอุดหนุนซื้อของกัน มีข่าวสารกิจกรรมอะไรเขาก็บอกตลอดนะ เราก็รู้ว่าได้ก็ด้วยการบอกจากเขาแหละ”

(แม่ค้าตลาดนาเกลือ, 16 กรกฎาคม 2560, สัมภาษณ์)

“จริง ๆ แล้วยังรู้จักผ่านหลาย ๆ สื่อะทางเฟสบุ๊คก็เคยเห็น แต่ที่มีสีสันหน่อยก็คงเป็นการจัดเวทีปราศรัยแล้วก็แห่ขบวนไปรอบ ๆ เมืองนี้แหละ แต่โดยส่วนตัวแล้วก็รู้จักกับพวกผู้นำชุมชน คนพวกนี้ก็จะมาบอกข่าวสารต่าง ๆ กับเราว่าเมืองพททเขามีข่าวสารหรือกิจกรรมอะไรบ้าง”

(เจ้าของธุรกิจเครื่องใช้ไฟฟ้า, 16 กรกฎาคม 2560, สัมภาษณ์)

จากการให้คำสัมภาษณ์จากบุคคลทั้ง 2 คน ได้คำตอบเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ผู้ที่ให้สัมภาษณ์ทั้ง 2 คน ต่างให้คำสัมภาษณ์ว่าได้รับรู้การหาเสียงผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างหลากหลาย แต่ที่มีสีสันก็คือ การจัดเวทีปราศรัยและมีขบวนแห่หาเสียงไปรอบ ๆ เมืองพทท ส่วนคำถามเรื่องการได้รับข่าวสารจากนายกเมืองพททด้วยสื่อรูปแบบใดนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ให้คำตอบเป็นไปในทิศทางเดียวกันคือได้รับข่าวสารจากผู้นำชุมชน จากการให้คำสัมภาษณ์ดังกล่าวผู้วิจัยสามารถตีความได้ว่าวิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพททได้ใช้สื่อหลากหลายรูปแบบ แต่ที่ดีที่สุดจะต้องเป็นวิธีการจัดเวทีปราศรัยและมีขบวนแห่หาเสียงที่มีสีสัน ส่วนในเรื่องการเผยแพร่ข่าวสารนั้น นายกเมืองพททก็ยังคงใช้วิธีการเผยแพร่ข่าวสารโดยการบอกผ่านผู้นำชุมชน และให้ผู้นำชุมชนไปบอกต่อชาวบ้าน ซึ่งวิธีการของนายกเมืองพททดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่องมาจากระบบอุปถัมภ์ทั้งสิ้น

การแจกเงินและสิ่งของ

บทสัมภาษณ์ที่ 3 จะสัมภาษณ์ประเด็นเกี่ยวกับการแจกเงินและสิ่งของ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการสัมภาษณ์มาจากองค์ความรู้แนวคิดและทฤษฎี เพื่อสร้างเป็นบทสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งได้วิเคราะห์มาจากองค์ความรู้แนวคิดและทฤษฎีดังนี้

จักรพันธ์ มิตรฝักแว่น (2549, หน้า 41) ได้กล่าวว่า เงิน นับว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

กระมล ทองธรรมชาติ และคณะ (2531, หน้า 6) ได้กล่าวว่า ในการเลือกตั้งนั้น เราปฏิเสธไม่ได้ว่า เงินมีบทบาท ทั้งโดยตรงและทางอ้อม บทบาทที่เห็นได้ชัดเจนที่สุด ได้แก่การใช้เงินในการรณรงค์ในการหาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งในแต่ละครั้งนั้นผู้สมัครแต่ละคนจะต้องใช้เงินในการดำเนินกิจกรรมการหาเสียงต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นค่าพิมพ์ป้ายโฆษณา แผ่นพับ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปหาเสียงตามหมู่บ้านต่าง ๆ เพื่อเข้าถึงประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู หรือค่าจ้าง

ห้วคะแนน ตลอดจนการซื้อที่โฆษณาในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือซื้อเวลาโฆษณาในวิทยุและโทรทัศน์ก็จำเป็นที่จะต้องใช้เงิน ผู้สมัครบางคนยอมเสียเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในเขตเลือกตั้งของตน เช่น สร้างหรือซ่อมวัด โรงเรียน สะพาน และเส้นทางคมนาคมต่าง ๆ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในงานสังคมเพื่อเสริมสร้างบารมีของตน เช่น งานมงคลสมรส งานบวช งานทอดผ้าป่า เป็นต้น นอกจากนั้นผู้สมัครอาจต้องเสียค่าใช้จ่ายในรายการอื่น ๆ อีก

จากองค์ความรู้แนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์และกำหนดบทสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับประเด็นการแจกเงินและสิ่งของได้ดังนี้

บทสัมภาษณ์ที่ 3. ท่านเคยได้รับเงินหรือสิ่งของในช่วงการหาเสียงจากพรรคพวกผู้สมัครนายกเมืองพัทยาหรือไม่ อย่างไร และถ้าหากท่านได้รับเงินหรือสิ่งของท่านจะลงคะแนนให้หรือไม่อย่างไร

ท่านคิดว่าเมื่อนายกเมืองพัทยาแจกสิ่งของหรือเงินจำนวนเล็กน้อยในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น งานเลี้ยงปีใหม่ เป็นต้น มีผลต่อการได้รับความนิยมนายกเมืองพัทยาหรือไม่ อย่างไร

จากคำถามดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์บุคคลทั้งหมด 2 คน ซึ่งได้รับคำตอบดังนี้

“โดยส่วนตัวไม่เคยได้รับเงินนะ แต่ถ้าเอามาให้ก็อานะ แต่ไม่เลือกหรือก แต่ถ้าเป็นการให้เป็นสินน้ำใจ เช่น วันเกิดแล้วแจกของขวัญเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างนี้ฉันคิดว่าเป็นการสร้างมิตรภาพที่ดีต่อกัน”

(พนักงานร้านสะดวกซื้อ, 16 กรกฎาคม 2560, สัมภาษณ์)

“เคยได้รับเงินเหมือนกันแต่เราก็ไม่เลือกนะ เพราะเขาไม่จริงใจกับประชาชน แต่ถ้าแจกเงินเล็ก ๆ น้อยในวันสำคัญต่าง ๆ โดยส่วนตัวแล้วคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีนะเป็นการแสดงความมีน้ำใจต่อกัน”

(พนักงานบัญชีบริษัทเอกชน, 16 กรกฎาคม 2560, สัมภาษณ์)

จากการให้คำสัมภาษณ์จากบุคคลทั้ง 2 คน ได้คำตอบเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือผู้ที่ให้สัมภาษณ์ทั้ง 2 คน ต่างให้คำสัมภาษณ์ว่าไม่เลือกคนที่เอาเงินมาแจก แต่รับได้ถ้าหากเป็นของขวัญหรือของกำนัลเล็ก ๆ น้อย ๆ ในวันสำคัญต่าง ๆ จากการให้คำสัมภาษณ์ดังกล่าวผู้วิจัยสามารถตีความได้ว่าประชาชนในท้องถิ่นเมืองพัทยาไม่ได้นิยมชื่นชมการแจกเงินของผู้สมัครนายกเมืองพัทยา แต่ถ้าเป็นการให้ของขวัญหรือของกำนัลเล็ก ๆ น้อยประชาชนจะให้ความนิยมชมชอบ จึงสรุปได้ว่าวิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยาหากใช้เงินจะเป็นวิธีที่ไม่สามารถ

ใช้ได้ผลกับการได้รับคะแนนเสียง ผู้สมัครนายกเมืองพัทยาจึงควรเลือกใช้วิธีอื่นแทน ส่วนเรื่องการ
ใช้วิธีการแจกของขวัญเล็ก ๆ น้อย ๆ จะเป็นผลดีต่อการได้รับความนิยมในตัวนายกเมืองพัทยา

ตัวบุคคล

บทสัมภาษณ์ที่ 4 จะสัมภาษณ์ประเด็นเกี่ยวกับตัวบุคคล ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการ
สัมภาษณ์มาจากองค์ความรู้แนวคิดและทฤษฎี เพื่อสร้างเป็นบทสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งได้
วิเคราะห์มาจากองค์ความรู้แนวคิดและทฤษฎีดังนี้

จักรพันธ์ มิตรพิภพ (2549, หน้า 41) ได้กล่าวว่าตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งหมายความว่า
รวมถึงคุณสมบัติส่วนตัว รูปร่างหน้าตา บุคลิกลักษณะ อาชีพ ความรู้ความสามารถ ความพร้อมทั้ง
ทางด้านร่างกายและจิตใจ การตัดสินใจ การเลือกใช้คน ผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ละคนมีจุดอ่อนจุด
แข็งไม่เหมือนกัน บางคนพูดเก่ง บางคนมีฐานะดี บางคนมีความรู้ดีซึ่งเป็นคุณสมบัติส่วนตัวที่
ผู้สมัครต้องนำมาสร้างความนิยมให้เกิดขึ้น

จากองค์ความรู้แนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์และกำหนดบทสัมภาษณ์
แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับประเด็นตัวบุคคลได้ดังนี้

บทสัมภาษณ์ที่ 4. บุคลิกหรือลักษณะเด่นอะไรบ้างที่ทำให้ท่านลงคะแนนเสียงให้
ผู้สมัครนายกเมืองพัทยา

เมื่อผู้สมัครได้ดำรงตำแหน่งนายกเมืองพัทยามุขหรือลักษณะเด่นต่าง ๆ ที่ท่านชื่น
ชอบยังคงมีอยู่ในตัวบุคคลที่เป็นนายกเมืองพัทยาหรือไม่ อย่างไร

จากคำถามดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์บุคคลทั้งหมด 2 คน ซึ่งได้รับคำตอบ
ดังนี้

“แถวนี้ใคร ๆ เขาก็รู้ว่าท่านนายกเป็นคนอหฺยาศัยดี พุดจาดี เป็นกันเอง มีอะไรก็เข้าถึงง่าย
พอเขาหมาหาเสียงอีกรอบก็เลยเลือกเขา แล้วพอได้เป็นนายกเมืองพัทยาแล้วนะ เคยเป็นยังงี้ก็ยังเป็น
อย่างนั้น ไม่ได้เปลี่ยนแปลงเลย ยังดีเสมอต้นเสมอปลาย และเป็นกันเองมาก ๆ ครับ”

(ช่างไฟที่โรงแรมแห่งหนึ่งในพัทยา, 22 กรกฎาคม 2560, สัมภาษณ์)

“ความเป็นกันเอง พุดจาดี อ่อนน้อมถ่อมตน เป็นบุคลิกที่โดยส่วนตัวแล้วชอบมาก ๆ ก็
เลยเลือกที่จะลงคะแนนให้กับคนที่มีบุคลิกแบบนี้ พอเขาได้เป็นนายกก็ยังมีบุคลิกเหมือนเดิมนะ คือ
ยังเป็นกันเอง พุดจาดี ยังเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลง”

(คุณครูโรงเรียนเมืองพัทยา 9, 22 กรกฎาคม 2560, สัมภาษณ์)

จากการให้คำสัมภาษณ์จากบุคคลทั้ง 2 คน ได้คำตอบเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ
ผู้ที่ให้สัมภาษณ์ทั้ง 2 คน ต่างให้คำสัมภาษณ์ว่าชื่นชอบนายกเมืองพัทยาเพราะว่ามีมนุษย์สัมพันธ์ที่
ดี ตอนหาเสียงเป็นผู้สมัครนายกเมืองพัทยามีมนุษย์สัมพันธ์ดีอย่างไร ตอนเป็นนายกเมืองพัทยาก็ยัง

มีมนุษย์สัมพันธ์ดีเหมือนเดิม ผู้วิจัยจึงตีความได้ว่าวิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา โดยใช้วิธีการมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีเป็นวิธีการที่ได้ผลประชาชนชื่นชอบ ส่วนการที่นายกเมืองพัทยาเป็นคนที่มนุษย์สัมพันธ์ที่ดีเสมอดันเสมอปลายย่อมเป็นผลดีต่อความมั่นคงในการดำรงตำแหน่งนายกเมืองพัทยาเช่นกัน

นโยบาย

บทสัมภาษณ์ที่ 5 จะสัมภาษณ์ประเด็นเกี่ยวกับนโยบาย ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการสัมภาษณ์มาจากองค์ความรู้แนวคิดและทฤษฎี เพื่อสร้างเป็นบทสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งได้วิเคราะห์มาจากองค์ความรู้แนวคิดและทฤษฎีดังนี้

กุลธนา ธนาพงศธร (2535, หน้า 563) ให้ความหมายว่า นโยบายสาธารณะ หมายถึง แนวทางกว้าง ๆ ที่รัฐบาล (ไม่ว่าระดับใดก็ตาม) หนึ่ง ๆ ได้กำหนดขึ้นไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางชี้้นำให้มีการกระทำต่าง ๆ เกิดขึ้นตามมา ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้นั่นเอง

ถวัลย์ วรเทพพิพิพจน์ (2540, หน้า 10) อธิบายว่า นโยบายสาธารณะเป็นแนวทางปฏิบัติของรัฐบาลเพื่อแก้ไขปัญหาในปัจจุบันเช่นกัน แต่ขยายเพิ่มเติมว่า การกำหนดนโยบายก็เพื่อป้องกันและหลีกเลี่ยงปัญหาในอนาคต และเพื่อก่อให้เกิดผลที่พึงปรารถนา

สุกัญญา ยวาระประภาส (2538, หน้า 3) กล่าวว่านโยบายสาธารณะเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรมของรัฐบาล ซึ่งรวมถึงกิจกรรมที่ผ่านมาในอดีต กิจกรรมที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบัน และกิจกรรมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

วิจิตร ศรีสอ้าน (2551, หน้า 8) เปรียบเทียบไว้ว่านโยบายเป็นเสมือนเข็มทิศและหางเสือ ทั้งสองอย่างมีความสำคัญในการเดินเรือ เข็มทิศบอกทิศทาง หางเสือทำให้ถูกทาง เข็มทิศและหางเสือสำคัญต่อการเดินเรือฉันใด นโยบายก็สำคัญต่อการบริหารและการดำเนินการฉันนั้น

ประชุม รอดประเสริฐ (2547, หน้า 16-17) กล่าวว่านโยบายมีความสำคัญการบริหารโดยสรุป คือ นโยบาย 1. ช่วยให้ผู้บริหารทราบว่า จะทำอะไร อย่างไร 2. ช่วยให้ผู้บุคลากรทุกระดับชั้นในองค์กรหรือหน่วยงานได้เข้าใจถึงภารกิจของหน่วยงานที่ตนสังกัด 3. ก่อให้เกิดเป้าหมายในการปฏิบัติงาน 4. ส่งเสริมการใช้อำนาจของผู้บริหารให้เป็นไปโดยถูกต้อง มีเหตุผล และมีความยุติธรรม และ 5. ช่วยให้เกิดการพัฒนาทางการบริหาร

จากองค์ความรู้แนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์และกำหนดบทสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับประเด็นนโยบายได้ดังนี้

บทสัมภาษณ์ที่ 5. ท่านชื่นชอบนโยบายของนายกเมืองพัทยา ที่ใช้ในการหาเสียงหรือไม่อย่างไร

เมื่อผู้สมัครได้ดำรงตำแหน่งนายกเมืองพัทยา นโยบายที่ใช้ในการหาเสียงสามารถนำมาปฏิบัติและเกิดขึ้นจริงหรือไม่ อย่างไร

จากคำถามดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์บุคคลทั้งหมด 2 คน ซึ่งได้รับคำตอบดังนี้

“ถ้ามองโดยรวมก็ชอบนะ แต่ก็ถือว่าเป็นอะไรที่ไม่ถึงจุดสักเท่าไร เพราะว่ามันเป็นอะไรที่คล้าย ๆ กันกับคนสมัครคนอื่น ๆ แต่พอเขามาเป็นนายกนโยบายต่าง ๆ ก็เกิดขึ้นจริงนะ แต่ก็ได้ผลบ้างไม่ได้ผลบ้าง ก็ว่ากันไป”

(คุณครูโรงเรียนเมืองพัทยา 8, 23 กรกฎาคม 2560, สัมภาษณ์)

“นโยบายต่าง ๆ ที่มาหาเสียงก็ดีนะ มีอะไรบางอย่างเป็นแนวคิดใหม่ ๆ ดี เช่นนโยบายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดก็ดีนะ เพราะเราเองก็ขายของที่ชายหาด ก็น่าจะเป็นผลดีกับเรา พอเขาได้เป็นนายกแล้วนโยบายที่ได้หาเสียงไว้ เขาก็มาทำนะ แต่ถ้าถามว่าเปลี่ยนแปลงมากไหม ก็ไม่นะ แต่ก็ไม่ได้เลวร้ายอะไร”

(แม่ค้าขายส้มตำริมหาดพัทยา, 28 กรกฎาคม 2560, สัมภาษณ์)

จากการให้คำสัมภาษณ์จากบุคคลทั้ง 2 คน ได้คำตอบเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือผู้ที่ให้สัมภาษณ์ทั้ง 2 คน ต่างให้คำสัมภาษณ์ว่าไม่ได้รู้สึกว่านโยบายต่าง ๆ ที่ผู้สมัครนายกเมืองพัทยาใช้ในการหาเสียงเป็นที่ดึงดูดใจ และเมื่อนำนโยบายต่าง ๆ มาปฏิบัติก็รู้สึกว่าจะไม่ได้มีอะไรเปลี่ยนแปลงมากนัก จากการให้คำสัมภาษณ์ดังกล่าวผู้วิจัยจึงตีความได้ว่าวิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยาโดยใช้นโยบายในการหาเสียงจะเป็นวิธีที่ไม่ได้รับความสนใจจากประชาชนมากนัก ผู้สมัครนายกเมืองพัทยาจึงไม่ควรเน้นการหาเสียงไปที่ตัวนโยบาย

การบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม

บทสัมภาษณ์ที่ 6 จะสัมภาษณ์ประเด็นเกี่ยวกับการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการสัมภาษณ์มาจากองค์ความรู้แนวคิดและทฤษฎี เพื่อสร้างเป็นบทสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งได้วิเคราะห์มาจากองค์ความรู้แนวคิดและทฤษฎีดังนี้

กรมล ทองธรรมชาติ และคณะ (2531, หน้า 6) ได้กล่าวว่า ในการเลือกตั้งนั้น เราปฏิเสธไม่ได้ว่า เงินมีบทบาท ทั้งโดยตรงและทางอ้อม บทบาทที่เห็นได้ชัดเจนที่สุด ได้แก่การใช้เงินในการรณรงค์ในการหาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งในแต่ละครั้งนั้นผู้สมัครแต่ละคนจะต้องใช้เงินในการดำเนินกิจกรรมการหาเสียงต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นค่าพิมพ์ป้ายโฆษณา แผ่นพับ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปหาเสียงตามหมู่บ้านต่าง ๆ เพื่อเข้าถึงประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู หรือค่าจ้างห้วกะแนน ตลอดจนการซื้อที่โฆษณาในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือซื้อเวลาโฆษณาในวิทยุและโทรทัศน์ก็จำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายเงิน ผู้สมัครบางคนยอมเสียเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อพัฒนา

ท้องถิ่นในเขตเลือกตั้งของตน เช่น สร้างหรือซ่อมวัด โรงเรียน สะพาน และเส้นทางคมนาคมต่าง ๆ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในงานสังคมเพื่อเสริมสร้างบารมีของตน เช่น งานมงคลสมรส งานบวช งานทอดผ้าป่า เป็นต้น นอกจากนั้นผู้สมัครอาจต้องเสียค่าใช้จ่ายในรายการอื่น ๆ อีก

จากองค์ความรู้แนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์และกำหนดบทสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับประเด็นการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคมได้ดังนี้

บทสัมภาษณ์ที่ 6. เมื่อผู้สมัครนายกเมืองพัทยาได้บริจาคเงินแก่ชุมชน งานการกุศล และสิ่งสาธารณะต่าง ๆ มีผลทำให้ท่านลงคะแนนเสียงให้หรือไม่ อย่างไร

ท่านคิดว่าการที่เมืองพัทยาจัดตั้งจุดรับบริจาคเพื่อช่วยเหลือสังคมในด้านต่าง ๆ มีผลต่อการได้รับความนิยมนายกเมืองพัทยาหรือไม่ อย่างไร

จากคำถามดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์บุคคลทั้งหมด 2 คน ซึ่งได้รับคำตอบดังนี้

“เวลาเขาบริจาคมันก็จะออกข่าวใช่ไหม เราเองก็รู้จักเขาตรงนั้นเหมือนกันนะ ก็เห็นว่าเขาทำสิ่งดี ๆ ให้สังคม ก็น่าจะได้รับการเลือกให้เป็นนายกเมืองพัทยา พอเขาได้เป็นนายกเมืองพัทยาเขาก็มีการตั้งจุดรับบริจาคช่วยเหลือผู้ประสบภัยต่าง ๆ อันนี้ถือว่าเป็นเรื่องที่ดีและน่าชื่นชม นะ”

(พนักงานฝ่ายการตลาดบริษัทเอกชน, 28 กรกฎาคม 2560, สัมภาษณ์)

“เคยเห็นเขาบริจาคเงินช่วยเหลือสังคมมาเยอะเหมือนกันนะ เราเองก็คิดว่าเขาเป็นคนดีคนหนึ่งนะ ก็เลือกเขาเพราะส่วนนี้เหมือนกัน และโดยส่วนตัวคิดว่าการที่นายกสั่งการให้มาตั้งจุดรับบริจาคเนี่ยเป็นสิ่งที่ดีนะ เป็นการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน คนก็น่าจะรักท่านนายกในส่วนนี้เหมือนกัน”

(พนักงานห้างสรรพสินค้า, 29 กรกฎาคม 2560, สัมภาษณ์)

จากการให้คำสัมภาษณ์จากบุคคลทั้ง 2 คน ได้คำตอบเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือผู้ที่ให้สัมภาษณ์ทั้ง 2 คน ต่างให้คำสัมภาษณ์ว่ารู้จักนายกเมืองพัทยาได้ด้วยวิธีการบริจาคแล้วออกสื่อ และประชาชนก็รู้สึกชื่นชมเมื่อนายกเมืองพัทยาจัดตั้งจุดรับบริจาคเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยต่าง ๆ ซึ่งมองว่าเป็นเรื่องที่แสดงความมีน้ำใจเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงตีความได้ว่าวิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยาโดยใช้วิธีการบริจาคช่วยเหลือผู้ประสบภัยต่าง ๆ ย่อมเป็นผลดีที่จะทำให้มีโอกาสนในการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองมากขึ้น ส่วนวิธีการที่นายกเมืองพัทยาดังกล่าวจัดตั้งจุดรับบริจาคเพื่อช่วยเหลือสังคมในด้านต่าง ๆ เป็นวิธีการที่ทำให้ได้รับความนิยมนายกเมืองพัทยาเป็นอย่างมาก

สรุปวิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณเป็นแนวทางของข้อมูลที่จะได้จากการสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อทำการวิเคราะห์และตีความหมายของข้อมูล(Data) ในภาพรวมเพื่อสนับสนุนการวิจัยเชิงปริมาณ โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาใช้ในการอ้างอิงและอธิบายประเด็นการศึกษา ซึ่งแนวทางการสัมภาษณ์จะสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีการใช้จำนวนคนในการสัมภาษณ์ทั้งสิ้น 14 คน โดยแบ่งเป็นประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับระบบอุปถัมภ์ 4 คน ประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมือง 2 คน ประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการแจกเงินหรือสิ่งของ 2 คน ประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับตัวบุคคล 2 คน ประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับนโยบาย 2 คน และประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการบริจาคเงินและสิ่งของ 2 คน การแบ่งประเด็นการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้เลือกใช้จำนวนคนตามความเหมาะสม(ตามค่าที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ) กล่าวคือประเด็นเกี่ยวกับระบบอุปถัมภ์ผลการวิจัยเชิงปริมาณระบบอุปถัมภ์มีค่ามากที่สุดหรือมีอิทธิพลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยามากที่สุด ผู้วิจัยจึงเลือกการสัมภาษณ์ประเด็นนี้โดยใช้จำนวนคนในการสัมภาษณ์มากกว่าประเด็นอื่น ส่วนประเด็นด้านการสื่อสารทางการเมือง, การแจกเงินหรือสิ่งของ, ตัวบุคคล, นโยบาย, และการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม ผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้มีอิทธิพลรองลงมาจากตัวแปรระบบอุปถัมภ์ลดหลั่นกันลงมาตามลำดับ ผู้วิจัยจึงเลือกการสัมภาษณ์ประเด็นนี้โดยใช้จำนวนคนในการสัมภาษณ์น้อยกว่าประเด็นระบบอุปถัมภ์ โดยเลือกใช้วิธีการสัมภาษณ์ประเด็นละ 2 คนเท่านั้น ซึ่งเป็นไปตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณ

จากการสัมภาษณ์แบบรายบุคคลทั้ง 14 คน สามารถกล่าวสรุปโดยรวมได้อีกว่า วิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา มีการใช้วิธีการอุปถัมภ์, การสื่อสารทางการเมือง, การแจกเงินหรือสิ่งของ, ตัวบุคคล, นโยบาย, และการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม ซึ่งวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยายะเชื่อมโยงกับวิธีการใช้ระบบอุปถัมภ์ เช่น เมื่อผู้วิจัยสัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็นการสื่อสารทางการเมืองก็จะได้รับทราบเกี่ยวกับการที่ผู้นำชุมชนเป็นผู้มาบอกข่าวสารต่าง ๆ ให้กับชาวบ้าน หรือการสัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็นการแจกเงินหรือสิ่งของที่ประชาชนรู้สึกยินดีถ้าเป็นการแจกของขวัญหรือของกำนัลในวันสำคัญต่าง ๆ เป็นต้น โดยทุก ๆ ประเด็นที่ได้รับคำสัมภาษณ์คำตอบจะเชื่อมโยงเกี่ยวกับระบบอุปถัมภ์ไม่มากก็น้อย นั่นแสดงว่าระบบอุปถัมภ์เป็นวิธีการสำคัญอย่างมากในการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา จะสังเกตเห็นได้ว่าในพื้นที่ของเมืองพัทยานั้นเป็นพื้นที่ของการผูกขาดอำนาจทางการเมืองท้องถิ่น มีการสร้างเครือข่ายพรรคพวกไว้อย่างหนาแน่น มีการจัดตั้งกลุ่มการเมือง โดยใช้ชื่อว่า “ทีมเรารักพัทยา” เพื่อสร้างความเป็นเอกภาพให้กับกลุ่มการเมือง บริบท

แวดล้อมโดยรอบของสังคมเป็นไปในลักษณะการอุปถัมภ์ซึ่งกันและกัน ประชาชนขาดการมีส่วนร่วม เพราะว่าประชาชนส่วนใหญ่ที่มาอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เมืองพัทยาต่างมีความมุ่งหมายที่จะมาประกอบอาชีพต่าง ๆ มากกว่าที่จะมารับรู้หรือมีส่วนร่วมกับท้องถิ่นที่ตนเองมาอาศัยอยู่ ซึ่งผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพในครั้งนี้มีความสอดคล้องและตรงกับผลการวิจัยเชิงปริมาณอย่างยิ่ง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้ได้ตั้งคำถามการวิจัยว่า 1. ปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา 2. ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยามีระดับมากน้อยเพียงใด 3. การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยามีวิธีการอย่างไร กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ 3 ข้อดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา
2. เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา
3. เพื่อศึกษาวิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

ในการวิจัยครั้งนี้ได้สำรวจ ทบทวน แนวความคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาประมวลผลวิเคราะห์ จนสุดท้ายได้นำผลการวิจัยข้อค้นพบเหล่านี้มาตั้งเป็นสมมติฐานของการวิจัยดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ระบบอุปถัมภ์มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

สมมติฐานที่ 2 นโยบายมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

สมมติฐานที่ 3 ตัวบุคคลมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการศึกษา มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษย์สัมพันธ์มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

สมมติฐานที่ 4 การสื่อสารทางการเมืองมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

การจัดเวทีปราศรัยมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

การใช้วิธีการหาเสียงผ่านสื่อมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

สมมติฐานที่ 5 การบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคมมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

สมมติฐานที่ 6 การแจกเงินหรือสิ่งของมีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

เพื่อให้ได้คำตอบตามคำถามและวัตถุประสงค์ของการวิจัยและเป็นการทดสอบสมมติฐาน จึงได้เลือกเก็บข้อมูลในเขตพื้นที่เมืองพัทยา ประกอบด้วย 4 ตำบล คือ ตำบลนาเกลือ ตำบลหนองปรือ ตำบลห้วยใหญ่ ตำบลหนองปลาไหล

วัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้มีทั้งหมด 3 ข้อ โดย 2 ข้อแรก คือ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา 2. เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา โดยวัตถุประสงค์ทั้ง 2 ข้อ ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณเพื่อที่จะได้ทราบว่าปัจจัยใดบ้างและมีระดับปัจจัยมากน้อยเพียงใดที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการถดถอยแบบพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ .05 แล้วนำมาสร้างเป็นสมการทางคณิตศาสตร์

ส่วนวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาวิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักแบบเจาะลึก แล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ในภาพรวมเพื่อสนับสนุนการวิจัยเชิงปริมาณ

สรุปผล

การวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยาที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านระบบอุปถัมภ์ รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการสื่อสารทางการเมือง(การจัดเวทีปราศรัย, ปัจจัยด้านการแจกเงินหรือสิ่งของ, ปัจจัยด้านตัวบุคคล(คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการเมืองมีมนุษยสัมพันธ์), ปัจจัยด้านนโยบาย, และปัจจัยด้านการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคมตามลำดับ โดยสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

เขตพื้นที่เมืองพัทยา The Entering to the political power = - 2.540 + .933 Patronage + .032 Campaign - .014 Money + .038 Relation - .016 Policy + .008 Donation

เมื่อ The Entering to the political power = การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา(การได้รับเลือกตั้ง)

Patronage = ระบบอุปถัมภ์

Campaign = การสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย)

Money = การแจกเงินหรือสิ่งของ

Relation = ตัวบุคคล (คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการเมืองมีมนุษยสัมพันธ์)

Policy = นโยบาย

Donation = การบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม

จากสมการจะสังเกตเห็นได้ว่า ตัวแปรด้านระบบอุปถัมภ์, ตัวแปรด้านการสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย), ตัวแปรด้านตัวบุคคล (คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษยสัมพันธ์), และตัวแปรด้านการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม ตัวแปรจะมีค่าเป็นบวก ส่วนตัวแปรด้านการแจกเงินหรือสิ่งของ, และตัวแปรด้านนโยบาย ตัวแปรจะมีค่าติดลบ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ผู้ที่ได้เข้าสู่อำนาจทางการเมือง (ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเมืองพัทยา) นั้น จะต้องใช้ระบบอุปถัมภ์เป็นหลักซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ผู้ที่ได้เข้าสู่อำนาจทางการเมือง (ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเมืองพัทยา) นั้น จะต้องใช้ระบบอุปถัมภ์เป็นหลัก ซึ่งจะสังเกตเห็นได้ว่าในพื้นที่ของเมืองพัทยานั้นเป็นพื้นที่ของการผูกขาดอำนาจทางการเมืองท้องถิ่น มีการสร้างเครือข่ายพรรคพวกไว้อย่างหนาแน่น มีการจัดตั้งกลุ่มการเมือง โดยใช้ชื่อว่า “ทีมเรารักษ์พัทยา” เพื่อสร้างความเป็นเอกภาพให้กับกลุ่มการเมือง บริบทแวดล้อมโดยรอบของสังคมเป็นไปในลักษณะการอุปถัมภ์ซึ่งกันและกัน ประชาชนขาดการมีส่วนร่วม เพราะว่าประชาชนส่วนใหญ่ที่มาอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เมืองพัทยาดังกล่าวมีความมุ่งหมายที่จะมาประกอบอาชีพต่าง ๆ มากกว่าที่จะมารับรู้หรือมีส่วนร่วมท้องถิ่นที่ตนเองมาอาศัยอยู่

ส่วนตัวแปรที่มีค่าเป็นบวกในลำดับรองลงมาคือ ตัวแปรด้านการสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย), ตัวแปรด้านตัวบุคคล (คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษยสัมพันธ์), และตัวแปรด้านการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม ตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้มีผลทำให้การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง) มีโอกาสมากขึ้น แต่มีมากขึ้นในระดับที่ไม่มากนัก และเนื่องจากทั้ง 3 ตัวแปรนี้มีระดับการเพิ่มขึ้นของคะแนนที่ใกล้เคียงกัน จึงสามารถกล่าวได้ว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย), ปัจจัยด้านตัวบุคคล (คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษยสัมพันธ์), และปัจจัยด้านการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง) เพิ่มขึ้น แต่ไม่มากนักเมื่อเทียบกับปัจจัยด้านระบบอุปถัมภ์

ตัวแปรที่มีค่าติดลบคือ ตัวแปรด้านการแจกเงินหรือสิ่งของ, และตัวแปรด้านนโยบาย ตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้มีผลทำให้การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง) มีโอกาสน้อยลง ซึ่งเป็นเรื่องที่แปลกพอสมควรหากเทียบกับท้องถิ่นอื่น ๆ โดยผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการที่ปัจจัยด้านการแจกเงินหรือสิ่งของมีผลทำให้การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง) มีโอกาสน้อยลงนั้น เป็นเพราะว่าในท้องถิ่นเมืองพัทยานั้นเป็นสังคมที่อยู่กันแบบอุปถัมภ์ซึ่งกันและกัน ผู้ที่มีต้นทุนทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองมากกว่าจะเป็นผู้ดูแลอุปถัมภ์ผู้ที่มีต้นทุนทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองน้อยกว่า เมื่อเกิดการดูแลกันก็ต้องมีการตอบแทนกันเกิดขึ้น เช่น การไปลงคะแนนเสียงให้เมื่อมีการร้องขอจากผู้ที่ทำให้การอุปถัมภ์ ซึ่งจะเป็นไป

ในลักษณะการตอบแทนซึ่งกันและกัน การแจกเงินหรือสิ่งของเพื่อหวังผลที่จะเข้าสู่อำนาจทางการเมือง โดยที่ไม่เคยอุปถัมภ์ช่วยเหลือกันมาก่อนจึงเป็นเรื่องที่ยากที่จะได้เข้าสู่อำนาจทางการเมือง ในเขตท้องถิ่นเมืองพัทยา ดังนั้นการแจกเงินหรือสิ่งของโดยที่ไม่เคยอุปถัมภ์ช่วยเหลือกันมาก่อนจะทำให้โอกาสในการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา (การได้รับเลือกตั้ง) น้อยลงนั่นเอง

ส่วนปัจจัยด้านนโยบาย สามารถอธิบายได้ว่าการใช้นโยบายในการหาเสียงมีผลทำให้การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยาลดลง ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่านโยบายต่าง ๆ ที่ผ่านมาและที่ใช้ในการหาเสียงครั้งล่าสุดไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งผลงานโดยรวมที่ผ่านมาจากการใช้นโยบายต่าง ๆ ขับเคลื่อนการบริหารงานยังไม่มีมีความโดดเด่นมากพอ ด้วยเหตุดังกล่าวเมื่อผู้สมัครนายกเมืองพัทยามีการใช้นโยบายต่าง ๆ ในการหาเสียง จึงทำให้ไม่ได้รับความสนใจที่มากพอ

การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณเป็นแนวทางของข้อมูลที่จะได้จากการสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อทำการวิเคราะห์และตีความหมายของข้อมูล ในภาพรวมเพื่อสนับสนุนการวิจัยเชิงปริมาณ โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาใช้ในการอ้างอิงและอธิบายประเด็นการศึกษา ซึ่งแนวทางการสัมภาษณ์จะสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีการใช้จำนวนคนในการสัมภาษณ์ทั้งสิ้น 14 คน โดยแบ่งเป็นประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับระบบอุปถัมภ์ 4 คน ประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมือง 2 คน ประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการแจกเงินหรือสิ่งของ 2 คน ประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับตัวบุคคล 2 คน ประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับนโยบาย 2 คน และประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการบริจาคเงินและสิ่งของ 2 คน การแบ่งประเด็นการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้เลือกใช้จำนวนคนตามความเหมาะสม (ตามค่าที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ) กล่าวคือประเด็นเกี่ยวกับระบบอุปถัมภ์ผลการวิจัยเชิงปริมาณระบบอุปถัมภ์มีค่ามากที่สุดหรือมีอิทธิพลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยามากที่สุด ผู้วิจัยจึงเลือกการสัมภาษณ์ประเด็นนี้โดยใช้จำนวนคนในการสัมภาษณ์มากกว่าประเด็นอื่น ส่วนประเด็นด้านการสื่อสารทางการเมือง, การแจกเงินหรือสิ่งของ, ตัวบุคคล, นโยบาย, และการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม ผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้มีอิทธิพลรองลงมาจากตัวแปรระบบอุปถัมภ์ลดหลั่นกันลงมาตามลำดับ ผู้วิจัยจึงเลือกการสัมภาษณ์ประเด็นนี้โดยใช้จำนวนคนในการสัมภาษณ์น้อยกว่าประเด็นระบบอุปถัมภ์ โดยเลือกใช้วิธีการสัมภาษณ์ประเด็นละ 2 คนเท่านั้น ซึ่งเป็นไปตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณ

จากการสัมภาษณ์แบบรายบุคคลทั้ง 14 คน สามารถกล่าวสรุปโดยรวมได้อีกว่า วิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา มีการใช้วิธีการอุปถัมภ์, การสื่อสารทางการเมือง, การแจกเงินหรือสิ่งของ, ตัวบุคคล, นโยบาย, และการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม ซึ่งวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยาจะเชื่อมโยงกับวิธีการใช้ระบบอุปถัมภ์ เช่น เมื่อผู้วิจัยสัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็นการสื่อสารทางการเมืองก็จะได้รับทราบเกี่ยวกับการที่ผู้นำชุมชนเป็นผู้มาบอกข่าวสารต่าง ๆ ให้กับชาวบ้าน หรือการสัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็นการแจกเงินหรือสิ่งของที่ประชาชนรู้สึกยินดีถ้าเป็นการแจกของขวัญหรือของกำนัลในวันสำคัญต่าง ๆ เป็นต้น โดยทุก ๆ ประเด็นที่ได้รับคำสัมภาษณ์คำตอบจะเชื่อมโยงเกี่ยวกับระบบอุปถัมภ์ไม่ว่ามากก็น้อย นั่นแสดงว่าระบบอุปถัมภ์เป็นวิธีการสำคัญอย่างมากในการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา จะสังเกตเห็นได้ว่าในพื้นที่ของเมืองพัทยานั้นเป็นพื้นที่ของการผูกขาดอำนาจทางการเมืองท้องถิ่น มีการสร้างเครือข่ายพรรคพวกไว้อย่างหนาแน่น มีการจัดตั้งกลุ่มการเมือง โดยใช้ชื่อว่า “ทีมเรารักพัทยา” เพื่อสร้างความเป็นเอกภาพให้กับกลุ่มการเมือง บริบทแวดล้อมโดยรอบของสังคมเป็นไปในลักษณะการอุปถัมภ์ซึ่งกันและกัน ประชาชนขาดการมีส่วนร่วม เพราะประชาชนส่วนใหญ่ที่มาอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เมืองพัทยาต่างมีความมุ่งหมายที่จะมาประกอบอาชีพต่าง ๆ มากกว่าที่จะมารับรู้หรือมีส่วนร่วมกับท้องถิ่นที่ตนเองมาอาศัยอยู่ ซึ่งผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพในครั้งนี้มีความสอดคล้องและตรงกับผลการวิจัยเชิงปริมาณอย่างยิ่ง

อภิปรายผล

การวิจัยเชิงปริมาณ

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยาที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านระบบอุปถัมภ์ รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย, ปัจจัยด้านการแจกเงินหรือสิ่งของ, ปัจจัยด้านตัวบุคคล (คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษยสัมพันธ์), ปัจจัยด้านนโยบาย, และปัจจัยด้านการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม ตามลำดับ

การวิจัยเชิงคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์แบบรายบุคคลทั้ง 14 คน สามารถกล่าวสรุปโดยรวมได้อีกว่า วิธีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา มีการใช้วิธีการอุปถัมภ์, การสื่อสารทางการเมือง, การแจกเงินหรือสิ่งของ, ตัวบุคคล, นโยบาย, และการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม ซึ่งวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยาจะเชื่อมโยงกับวิธีการใช้ระบบอุปถัมภ์ เช่น เมื่อผู้วิจัยสัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็นการสื่อสารทางการเมืองก็จะได้รับทราบ

เกี่ยวกับการที่ผู้นำชุมชนเป็นผู้มาบอกข่าวสารต่าง ๆ ให้กับชาวบ้าน หรือการสัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็นการแจกเงินหรือสิ่งของที่ประชาชนรู้สึกยินดีถ้าเป็นการแจกของขวัญหรือของกำนัลในวันสำคัญต่าง ๆ เป็นต้น โดยทุก ๆ ประเด็นที่ได้รับคำสัมภาษณ์คำตอบจะเชื่อมโยงเกี่ยวกับระบบอุปถัมภ์ไม่มากนักน้อย นั่นแสดงว่าระบบอุปถัมภ์เป็นวิธีการสำคัญอย่างมากในการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา จะสังเกตเห็นได้ว่าในพื้นที่ของเมืองพัทยานั้นเป็นพื้นที่ของการผูกขาดอำนาจทางการเมืองท้องถิ่น มีการสร้างเครือข่ายพรรคพวกไว้อย่างหนาแน่น มีการจัดตั้งกลุ่มการเมือง โดยใช้ชื่อว่า “ทีมเรารักพัทยา” เพื่อสร้างความเป็นเอกภาพให้กับกลุ่มการเมือง บริบทแวดล้อมโดยรอบของสังคมเป็นไปในลักษณะการอุปถัมภ์ซึ่งกันและกัน ประชาชนขาดการมีส่วนร่วม เพราะว่าประชาชนส่วนใหญ่ที่มาอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เมืองพัทยาต่างมีความมุ่งหมายที่จะมาประกอบอาชีพต่าง ๆ มากกว่าที่จะมารับรู้หรือมีส่วนร่วมกับท้องถิ่นที่ตนเองมาอาศัยอยู่ ซึ่งผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพในครั้งนี้มีความสอดคล้องและตรงกับผลการวิจัยเชิงปริมาณอย่างยิ่ง

การอภิปรายผลผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยที่มีคำตอบหรือผลการวิจัยที่สอดคล้องกันมาเทียบเคียงกับงานวิจัยของผู้วิจัย ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการวิจัยที่พบว่าระบบอุปถัมภ์มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมือง คือ

จิตรา สมบัติรัตนานันท์ (2557) ได้วิจัยเรื่อง วัฒนธรรมทางการเมืองของชนชั้นกลางในจังหวัดชลบุรี: กรณีศึกษากลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการก่อรูป และพัฒนาการของชนชั้นกลางในกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น รวมถึงการก่อรูป พลวัต ปัจจัย และเงื่อนไขเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองของชนชั้นกลางในกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชลบุรี วิธีการศึกษาจะใช้การวิจัยเชิงคุณภาพแนวประวัติศาสตร์โดยใช้การวิจัยเอกสาร และการสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่า การก่อรูปและพัฒนาการของกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชลบุรีเป็นส่วนหนึ่งที่อยู่ในกระบวนการทางประวัติศาสตร์ของการก่อรูปและขยายตัวชนชั้นกลางในจังหวัดชลบุรี วัฒนธรรมทางการเมืองของกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดชลบุรีเป็นวัฒนธรรมแบบทุนนิยมเชิงอุปถัมภ์ กล่าวคือ เป็นระบบความคิดความเชื่อที่มองพื้นที่สาธารณะทางการเมืองเป็นพื้นที่สำหรับการสะสมทุน โดยเข้าไปมีอำนาจทางการเมืองจะใช้ระบบอุปถัมภ์ผ่านกระบวนการเลือกตั้ง วัฒนธรรมทางการเมืองของกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น เป็นผลลึกลับทางประวัติศาสตร์มาจากวัฒนธรรมทางการเมืองของชนชั้นกลางที่มีการก่อรูปมาตั้งแต่สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น โดยมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือ อุดมการณ์สะสมทุนบนฐานระบบเครือญาติของชาวจีนอพยพ และระบบไพร่ ในช่วงต้นรัตนโกสินทร์ วัฒนธรรมทางการเมืองดังกล่าวมีพลวัตรจากสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นไปสู่ยุคปฏิรูปการปกครองหลังสนธิสัญญาเบาว์ริง หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 และหลังเหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 มาจนถึงปัจจุบันนั้นเกิดจากกระบวนการผลิตซ้ำทาง

วัฒนธรรม โดยมีปัจจัยและเงื่อนไขที่มีผลต่อการผลิตซ้ำคือ การเปลี่ยนระบอบการเมืองและเงื่อนไขเสริมทางเศรษฐกิจและ/หรือทางการเมืองในแต่ละยุค

ธนัญญ์ ศรีโอบัญ (2556) ได้วิจัยเรื่อง พลวัตของเครือข่ายอำนาจท้องถิ่นในจังหวัดชลบุรี ในยุคของการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพลวัต ปัจจัยที่มีผล และผลกระทบของเครือข่ายอำนาจท้องถิ่นในจังหวัดชลบุรีในยุคของการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น การวิจัยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพโดยใช้การวิจัยเอกสารและการสัมภาษณ์ประกอบกับการวิเคราะห์ตีความ ในเชิงคุณภาพ ผลการศึกษาพบว่า พลวัตของเครือข่ายกระจายอำนาจของจังหวัดชลบุรี ได้ปรับเปลี่ยนจากเครือข่ายอุปถัมภ์ในแบบดั้งเดิมในรุ่น นาย ก เป็นผู้นำมาสู่เครือข่ายอุปถัมภ์ในแบบสมัยใหม่ในรุ่นลูกของครอบครัว ก พลวัตการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นผลมาจากปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการ คือ การปรับเปลี่ยนโครงสร้างอำนาจทางการเมืองระดับชาติ การปรับรูปแบบการสะสมทุนของครอบครัว ก และความแตกต่างของภาวะการณ์นำอุปถัมภ์ระหว่าง นาย ก กับคนในรุ่นลูก ส่วนผลกระทบที่สำคัญของเครือข่ายกระจายอำนาจในจังหวัดชลบุรี ได้แก่ เครือข่ายกระจายอำนาจที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาประชาธิปไตยท้องถิ่นในจังหวัดชลบุรี และการสร้างความไม่เป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรในท้องถิ่น

ศิวัช บุญเกิด (2556) ได้วิจัยเรื่อง พัฒนาการเครือข่ายอำนาจท้องถิ่นหลังการเปลี่ยนแปลง 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516: กรณีศึกษาจังหวัดราชบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการก่อรูปและการก้าวขึ้นสู่อำนาจ การสร้าง การสืบทอดอำนาจและการเปลี่ยนแปลงเครือข่ายของกลุ่มอำนาจท้องถิ่นจังหวัดราชบุรีหลังการเปลี่ยนแปลง 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 วิธีการศึกษาใช้การวิจัยเชิงคุณภาพแนวประวัติศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า เดิมทีเครือข่ายอำนาจท้องถิ่นจังหวัดราชบุรีมี 4 เครือข่าย คือ เครือข่ายอำนาจจอมพล ป.พิบูลสงคราม เครือข่ายอำนาจจอมพลถนอมและจอมพลประภาส เครือข่ายอำนาจหลวงสิทธิเทพการ และเครือข่ายอำนาจของพรรคประชาธิปัตย์ เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงวันที่ 14 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2516 เป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในโครงสร้างท้องถิ่นจังหวัดราชบุรี กล่าวคือ เครือข่ายอำนาจจอมพลถนอมและจอมพลประภาส ได้สลายตัวและเสื่อมอำนาจลง และก่อเกิดกลุ่มเครือข่ายใหม่ คือ เครือข่ายอำนาจของนายทวีข กลิ่นประทุม และเครือข่ายอำนาจของนายจรูญ วัฒนากกร ขึ้น สำหรับเครือข่ายอำนาจของพรรคประชาธิปัตย์นั้นได้สืบทอดอำนาจผ่านแกนนำรุ่นก่อตั้ง และการศึกษาในครั้งนี้ยังพบว่าเครือข่ายอำนาจของหลวงสิทธิเทพการก็มีการปรับเปลี่ยนและสืบทอดอำนาจผ่านนายวินิจ วังตาล สำหรับเครือข่ายจอมพล ป.พิบูลสงคราม ได้เสื่อมอำนาจและสลายตัวลง สำหรับการสร้างเครือข่ายของกลุ่มอำนาจท้องถิ่นในจังหวัดราชบุรีนั้นมี 3 ลักษณะ คือ 1. การสร้างเครือข่ายโดยการแลกเปลี่ยนทรัพยากรภายในเครือข่าย 2. การสร้างเครือข่ายโดยการแลกเปลี่ยนทรัพยากรกับเครือข่ายอื่น 3. การสร้างเครือข่าย

โดยการผลิตข้าวอุดมการณ์ ต่อมาหลังปี พ.ศ. 2539 เครือข่ายอำนาจหลัง 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 ได้มีการสืบทอดและเปลี่ยนแปลงขึ้นอีกครั้ง กล่าวคือ เครือข่ายนายทวิช กลิ่นประทุม ได้สืบทอดอำนาจมายังนายสรอรรถ กลิ่นประทุม เครือข่ายพรรคประชาธิปไตยสืบทอดมายังแก่นนำรุ่งต่อมา สำหรับเครือข่ายนายวินิจ วังตาล นั้น ได้เสื่อมอำนาจและล่มสลายลง นอกจากนั้นแล้วยังมีกลุ่มเครือข่ายใหม่ที่อยู่ในท้องถิ่นแตกตัวขึ้นมาอีก 3 เครือข่าย คือ เครือข่ายพ่อค้าฟาร์มสุกร เครือข่ายผู้รับเหมาท้องถิ่น และเครือข่ายตลาดศรีเมือง สำหรับปัจจัยที่นำไปสู่การแตกตัวของกลุ่มเครือข่ายใหม่หลังปี พ.ศ. 2539 มี 3 ปัจจัย คือ 1. การเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดราชบุรีอย่างก้าวกระโดดหลังปี พ.ศ. 2531 2. การจัดสรรทรัพยากรไม่ลงตัวของกลุ่มข่ายเก่า 3. การเบียดเบียนการเมืองรูปแบบเก่าของสังคมท้องถิ่นราชบุรี

พิรภัทร จันทร์พรหม (2555) ได้วิจัยเรื่อง โครงสร้างอำนาจในชุมชนกับการเมืองท้องถิ่น: ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลคลองจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. โครงสร้างอำนาจทางการเมืองของกลุ่มต่าง ๆ 2. บทบาทของกลุ่มการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจในการกำหนดนโยบายสาธารณะและการดำเนินกิจการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองจินดา 3. ปัญหาและอุปสรรคทางการเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองจินดา การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 15 คน ประกอบด้วยกลุ่มผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กลุ่มพนักงานส่วนท้องถิ่น และกลุ่มตัวแทนภาคประชาชน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยใช้แบบสัมภาษณ์และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1. โครงสร้างอำนาจในตำบลคลองจินดา มีกลุ่มอำนาจทางการเมือง 4 กลุ่มประกอบด้วย กลุ่มสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มผู้นำท้องถิ่น กลุ่มนักธุรกิจ และกลุ่มประชาชน โดยกลุ่มสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทในการใช้อำนาจทางการเมืองมากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มผู้นำท้องถิ่น ทั้งสองกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่แสดงบทบาททางการเมืองท้องถิ่นเป็นหลัก ส่วนกลุ่มนักธุรกิจ และกลุ่มประชาชนไม่แสดงออกถึงการใช้อำนาจทางการเมืองโดยตรง โดยรวมลักษณะโครงสร้างอำนาจทางการเมืองเป็นแบบเครือข่าย 2. กลุ่มสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทสำคัญที่สุดในการกำหนดนโยบายสาธารณะและการดำเนินกิจการสาธารณะ ส่วนกลุ่มผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการให้คำปรึกษาและจำกัดบทบาทไม่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจกำหนดนโยบายโดยตรง นอกจากนี้การจัดสรรแบ่งปันงบประมาณเป็นไปตามกฎหมายท้องถิ่นโดยเน้นการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เปิดโอกาสให้กลุ่มต่าง ๆ ได้เข้ามาในลักษณะของการประชุมปรึกษาหารือ ให้ความสำคัญเห็นและข้อเสนอแนะ 3. ปัญหาและอุปสรรคทางการเมืองท้องถิ่นตำบลคลองจินดา มีลักษณะของการใช้ระบบอุปถัมภ์อันเนื่องจากระบบเครือข่ายที่เข้มแข็งทำให้เกิดการผูกขาดอำนาจทางการเมือง โดยเฉพาะกลุ่มสมาชิกสภาองค์การบริหาร

ส่วนตำบลมีการสืบทอดอำนาจทางการเมือง ส่งผลให้การเมืองท้องถิ่น ไม่มีการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะในเรื่องถ่วงดุลอำนาจ

ลักษณะ ถักดินถนาก (2553) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ในการเมืองท้องถิ่น ไทย: ศึกษากรณีความสัมพันธ์ของนักการเมืองกับผู้นำชุมชนในเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. ลักษณะความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ระหว่างนักการเมืองกับผู้นำชุมชนในเขตคลองสาน 2. รูปแบบความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ระหว่างนักการเมืองกับผู้นำชุมชนในเขตคลองสาน และ 3. ผลกระทบจากความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ระหว่างนักการเมืองกับผู้นำชุมชนในเขตคลองสาน กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตคลองสาน จำนวน 1 คน สมาชิกสภากรุงเทพมหานครเขตคลองสาน จำนวน 1 คน สมาชิกสภาเขตคลองสาน จำนวน 2 คน และผู้นำชุมชนในเขตคลองสาน จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ แบบเก็บข้อมูลจากการสังเกตการณ์ และแบบเก็บข้อมูลจากเอกสาร การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1. ลักษณะความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ระหว่างนักการเมืองกับผู้นำชุมชนในเขตคลองสานมีการช่วยเหลือกันอย่างต่อเนื่อง ผู้อุปถัมภ์หรือผู้ให้ให้มากกว่ารับ ลักษณะการให้ไม่ได้มีการแลกเปลี่ยนกันครั้งต่อครั้ง แต่เป็นการให้เพื่อหวังประโยชน์ระยะยาว 2. รูปแบบความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์เป็นความสัมพันธ์โดยทางอ้อม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะติดต่อผ่านนักการเมืองท้องถิ่นหรือเลขานุการ สมาชิกสภากรุงเทพมหานครจะติดต่อผ่านสมาชิกสภาเขตหรือเลขานุการ ส่วนสมาชิกสภาเขตมีความสัมพันธ์เป็นเพียงตัวกลางระหว่างผู้อุปถัมภ์กับผู้รับการอุปถัมภ์ และ 3. ผลกระทบจากความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ระหว่างนักการเมืองกับผู้นำชุมชนในเขตคลองสานมีทั้งด้านบวกและด้านลบ ผลกระทบในด้านลบ คือ เป็นจุดเริ่มต้นของการคอร์รัปชัน เกิดแบบอย่างของการยึดผลประโยชน์แลกเปลี่ยนระหว่างกันของคนภายในชุมชนที่ไม่คำนึงถึงคุณธรรม จริยธรรม การได้รับความช่วยเหลือจากนักการเมืองเกิดความไม่เท่าเทียมกันระหว่างชุมชน ผู้นำชุมชนมีบทบาทในการชี้นำทางการเมือง การเลือกตั้งขาดความโปร่งใสทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการทางการเมือง เกิดผลเสียต่อการพัฒนาทางการเมืองแบบประชาธิปไตย มีการแบ่งสรรผลประโยชน์ทางการเมืองไม่เท่าเทียมกัน โดยยึดความสัมพันธ์ส่วนตัวเป็นหลัก นักการเมืองขาดความร่วมมือกันในการทำงานเพื่อประชาชนและเกิดการผูกขาดทางการเมือง ส่วนผลกระทบในด้านบวก คือ ทำให้ชุมชนมีแหล่งความช่วยเหลือแหล่งอื่นที่นอกเหนือจากราชการและได้รับการพัฒนาด้านสาธารณูปโภคทันต่อความต้องการของชุมชน นักการเมืองและชุมชนได้เรียนรู้ความต้องการของกันและกัน เกิดผู้นำในการพัฒนาชุมชนทำให้ประชาคมท้องถิ่นที่มีความร่วมมือกัน ประชาชนสนใจการเมืองท้องถิ่นเกิดเรียนรู้การทำงานทาง

การเมืองและสร้างนักรการเมืองท้องถิ่น เกิดเครือข่ายทางการเมืองที่ทำงานทางการเมืองให้กับท้องถิ่น

ฤกษ์ชัย พูลสวัสดิ์ (2552) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของกลุ่มธุรกิจในการเมืองระดับท้องถิ่นของไทย: ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบลกะรน จังหวัดภูเก็ต มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. วิธีการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น 2. ปัจจัยในการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ชนชั้นนำ และสมาชิกของกลุ่มธุรกิจในชุมชนเขตพื้นที่เทศบาลตำบลกะรน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง 6 กลุ่ม จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1. วิธีการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองในท้องถิ่นของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นมี 4 วิธี คือ การให้ผลประโยชน์ตอบแทนโดยแบ่งเป็นการตอบแทนภายในองค์กรเทศบาล และภายนอกองค์กรเทศบาล การให้การศึกษอบรมเพิ่มความรู้ในด้านอาชีพ การใช้ระบบอุปถัมภ์ เป็นการอุปถัมภ์อย่างชอบธรรมโดยใช้อำนาจหน้าที่ การใช้ความสัมพันธ์ทางเครือญาติที่มีลักษณะในเชิงอุปถัมภ์ 2. ปัจจัยในการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองในท้องถิ่น ได้แก่ ความมีภาวะการณเป็นผู้นำของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ความอาวุโสของหัวหน้ากลุ่มที่ได้รับการเลือกตั้งมาหลายสมัย และการที่กลุ่มการเมืองท้องถิ่นมีเครือข่ายอาศัยอยู่ในพื้นที่ ทำให้การปฏิสัมพันธ์ของนักรการเมืองท้องถิ่นกับประชาชนเป็นไปในลักษณะที่ติดต่อกัน

จากการนำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเทียบเคียงในประเด็นเรื่องระบบอุปถัมภ์ ผู้วิจัยจึงสามารถอภิปรายผลการวิจัยในประเด็นนี้ได้ว่า ผลการวิจัยมีความสอดคล้องหรือเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของผู้วิจัย กล่าวคือผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่นำมาเทียบเคียงนั้นสามารถแบ่งแยกลักษณะการใช้ระบบอุปถัมภ์เพื่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองได้เป็น 4 ประเด็น 1. การใช้ระบบอุปถัมภ์ผ่านกระบวนการเลือกตั้ง 2. การปรับเปลี่ยนรูปแบบการใช้เครือข่ายระบบอุปถัมภ์ตามยุคสมัย 3. โครงสร้างอำนาจทางการเมืองเป็นแบบเครือญาติ มีการผูกขาดอำนาจทางการเมือง และ 4. ความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ระหว่างนักรการเมืองกับผู้นำชุมชน ซึ่งทั้ง 4 ประเด็นที่ได้กล่าวมานั้นมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการวิจัยของผู้วิจัยในประเด็นที่ใช้ปัจจัยด้านระบบอุปถัมภ์ในการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

ผลการวิจัยที่พบว่า การสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย) มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมือง คือ

ไพฑูรย์ โพธิ์สว่าง และ วิเชียร ต้นศิริคงคล (2556) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งของผู้นำทางการเมืองในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงปัจจัย

สำคัญที่มีผลต่อการได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งของผู้นำทางการเมืองในประเทศไทย แล้วนำมาสร้างเป็นสมการทางคณิตศาสตร์ เพื่อให้ทราบว่า การได้รับคะแนนเสียงนั้นเกิดจากปัจจัยใดบ้าง และแต่ละปัจจัยมีความสำคัญมากน้อยเพียงใดและอย่างไร จึงได้ทำการสุ่มตัวอย่างผู้มีสิทธิเลือกตั้งจากเขตเลือกตั้ง 4 ภาค ในภาคเหนือซึ่งเป็นเขตเลือกตั้ง ส.ส. จำนวน 423 ตัวอย่าง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นเขตเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านจำนวน 302 ตัวอย่าง ภาคกลางซึ่งเป็นเขตเลือกตั้งนายกเทศมนตรี 393 ตัวอย่าง และภาคใต้ซึ่งเป็นเขตเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 404 ตัวอย่าง มาทำการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า ในภาคเหนือ ปัจจัยที่ผลต่อการได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งของผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นอันดับ 1 ซึ่งชนะการเลือกตั้งและได้เป็น ส.ส.คือ คุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด (Personal) รองลงมาคือ กลยุทธ์การหาเสียง (Campaign) และกลโกง การพนันและการติดสินบนของเจ้าหน้าที่ (Fraud) ซึ่งสามารถนำมาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ ภาคเหนือ Obtaining the vote 1 = 45.93 + .14 Personal + .08 Campaign - .05 Fraud ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นอันดับ 1 และได้เป็นผู้ใหญ่บ้านมีปัจจัยสำคัญคือ การสังกัดกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมือง (Party) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมาคือ คุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครรับเลือกตั้ง (Personal) กลยุทธ์การหาเสียง ญาติมิตรช่วยเหลือแนะนำ (Patronage) การแจกจ่ายทรัพย์สินและเงิน (Money) การบริจาคแก่ชุมชน (Donation) และกลโกง การพนัน และการติดสินบนเจ้าหน้าที่ (Fraud) ตามลำดับ ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ Obtaining the vote 1 = 29.68 + .96 Party - .63 Personal + .20 Campaign - .47 Patronage + .18 Money + .29 Donation + .24 Fraud ในภาคกลาง ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นอันดับ 1 ได้เป็นนายกเทศมนตรี มีปัจจัยสำคัญคือ กลยุทธ์การหาเสียง กลโกง การพนันและการติดสินบนเจ้าหน้าที่ และคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งสามารถนำมาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ ภาคกลาง Obtaining the vote 1 = 50.65 + .42 Campaign - .14 Fraud + .06 Personal และสุดท้ายคือ ภาคใต้ ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นอันดับ 1 ได้เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล มีปัจจัยสำคัญคือ คุณสมบัติส่วนตัวของผู้รับสมัครเลือกตั้ง การแจกจ่ายทรัพย์สินและเงิน (Money) ซึ่งสามารถนำมาเขียนสมการได้ดังนี้ ภาคใต้ Obtaining the vote 1 = 53.09 + .382 Personal - .07 Money

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยนี้ คือ หน่วยงานที่ทำหน้าที่จัดการเลือกตั้ง ควรหาวิธีการป้องกันกลโกง การพนัน และการติดสินบนเจ้าหน้าที่ และป้องกันการแจกจ่ายทรัพย์สินเงินทองให้แก่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพื่อให้ได้รับคะแนนเสียงเพิ่มขึ้น ส่วนนักการเมืองและพรรคการเมืองควรพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ในสมการว่าปัจจัยใดที่จะมีผลทำให้ตนเองและตัวแทนพรรคของตนได้รับชัยชนะใน

การเลือกตั้ง สำหรับนักวิจัยควรนำวิธีการวิจัยนี้ไปขยายขอบเขตการวิจัยให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น จนสามารถนำมาสร้างเป็นทฤษฎีทางการเมืองยุคใหม่ได้

เชษฐา ไชยสัจย์ (2555) ได้วิจัยเรื่อง การสื่อสารทางการเมืองที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การออกเสียงเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่น: กรณีศึกษา การเลือกตั้งท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาการสื่อสารทางการเมือง และพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งท้องถิ่นใน จังหวัดอุบลราชธานี 2. ศึกษากลยุทธ์การใช้สื่อสารทางการเมืองในการหาเสียงเลือกตั้งท้องถิ่นใน จังหวัดอุบลราชธานี 3. ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล และการสื่อสารทางการเมือง ที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี และ 4. เปรียบเทียบระดับอิทธิพล ของการสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งท้องถิ่น ในจังหวัด อุบลราชธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ประชาชนผู้มีสิทธิ เลือกตั้งท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 400 คน และผู้สมัครรับเลือกตั้งท้องถิ่นในจังหวัด อุบลราชธานี จำนวน 16 คน โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติ ที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยค่า ท (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ตัวอย่าง โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) และค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 26-35 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ และมีรายได้ 10,001-15,000 บาท
2. ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี เห็นว่าการสื่อสารทางการเมืองมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่น ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยเห็นว่าสื่อบุคคลมีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมาคือ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อเฉพาะกิจ
3. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่นทุกครั้ง ส่วนใหญ่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่นครั้งล่าสุด ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งเนื่องจากการคมนาคมไม่สะดวก และไปลงคะแนนเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่นด้วยจิตสำนึก
4. เพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับอิทธิพลของการสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อ พฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งท้องถิ่น ในภาพรวม และด้านสื่อเฉพาะกิจ แตกต่างกัน
5. ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับอิทธิพลของ การสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งท้องถิ่น ด้านสื่อบุคคล แตกต่าง กัน

6. อาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับอิทธิพลของการสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งท้องถิ่น ด้านสื่อเฉพาะกิจ แตกต่างกัน

7. เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สื่อบุคคล และสื่อสิ่งพิมพ์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งท้องถิ่น ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่น

8. อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สื่อบุคคล และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีความสัมพันธ์พฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งท้องถิ่น ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่น ครั้งล่าสุด

9. กลยุทธ์ในการใช้การสื่อสารทางการเมืองในการหาเสียงเลือกตั้ง มีดังนี้ กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ตนเอง การประเมินผลหาเสียง เกี่ยวกับทีมงาน การสร้างเงื่อนไขกับทีมงาน การสื่อสารด้วยคำขวัญ นโยบายการหาเสียง การใช้หวัะแนน และการปราศรัย

จากการนำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเทียบเคียงในประเด็นเรื่องการสื่อสารทางการเมือง (การจัดเวทีปราศรัย) ผู้วิจัยจึงสามารถอภิปรายผลการวิจัยในประเด็นนี้ได้ว่า ผลการวิจัยมีความสอดคล้องหรือเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของผู้วิจัย กล่าวคืองานวิจัยของไพฑูรย์ โภธิสว่าง และ วิเชียร ต้นศิริคงคล (2556) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งของผู้นำทางการเมืองในประเทศไทย ผลการวิจัย (เฉพาะภาคกลาง) พบว่า ในภาคกลางผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นอันดับ 1 ได้เป็นนายกเทศมนตรี มีปัจจัยสำคัญคือ กลยุทธ์การหาเสียง (Campaign) กลโกง การพนันและการติดสินบนเจ้าหน้าที่ (Fraud) และคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครรับเลือกตั้ง (Personal) ซึ่งสามารถนำมาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ ภาคกลาง $Obtaining\ the\ vote\ 1 = 50.65 + .42\ Campaign - .14\ Fraud + .06\ Personal$ ส่วนเชษฐา ไชยศักดิ์ (2555) ได้วิจัยเรื่องการสื่อสารทางการเมืองที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่น: กรณีศึกษา การเลือกตั้งท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่าประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี เห็นว่าการสื่อสารทางการเมืองมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่น ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยเห็นว่าสื่อบุคคลมีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมาคือ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อเฉพาะกิจ จะสังเกตเห็นได้ว่าจากงานวิจัยที่นำมาเทียบเคียงและอภิปรายผลนั้นมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการวิจัยของผู้วิจัยในประเด็นที่ใช้ปัจจัยด้านการสื่อสารทางการเมือง(การจัดเวทีปราศรัย)ในการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

ผลการวิจัยที่พบว่า การแจกเงินหรือสิ่งของ มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมือง คือ

ไพฑูรย์ โพธิสว่าง และ วิเชียร ตันศิริคงคล (2556) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งของผู้นำทางการเมืองในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งของผู้นำทางการเมืองในประเทศไทย แล้วนำมาสร้างเป็นสมการทางคณิตศาสตร์ เพื่อให้ทราบว่า การได้รับคะแนนเสียงนั้นเกิดจากปัจจัยใดบ้าง และแต่ละปัจจัยมีความสำคัญมากน้อยเพียงใดและอย่างไร จึงได้ทำการสุ่มตัวอย่างผู้มีสิทธิเลือกตั้งจากเขตเลือกตั้ง 4 ภาค ในภาคเหนือซึ่งเป็นเขตเลือกตั้ง ส.ส. จำนวน 423 ตัวอย่าง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเป็นเขตเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านจำนวน 302 ตัวอย่าง ภาคกลางซึ่งเป็นเขตเลือกตั้งนายกเทศมนตรี 393 ตัวอย่าง และภาคใต้ซึ่งเป็นเขตเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 404 ตัวอย่าง มาทำการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า ในภาคเหนือ ปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งของผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นอันดับ 1 ซึ่งขณะการเลือกตั้งและได้เป็น ส.ส. คือคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด (Personal) รองลงมาคือกลยุทธ์การหาเสียง (Campaign) และกลโกง การพนันและการติดสินบนของเจ้าหน้าที่ (Fraud) ซึ่งสามารถนำมาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ ภาคเหนือ Obtaining the vote 1 = $45.93 + .14 \text{ Personal} + .08 \text{ Campaign} - .05 \text{ Fraud}$ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นอันดับ 1 และได้เป็นผู้ใหญ่บ้านมีปัจจัยสำคัญคือ การสังกัดกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมือง (Party) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมา คือ คุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครรับเลือกตั้ง กลยุทธ์การหาเสียง ญาติมิตรช่วยเหลือแนะนำ (Patronage) การแจกจ่ายทรัพย์สินและเงิน (Money) การบริจาคแก่ชุมชน (Donation) และกลโกง การพนัน และการติดสินบนเจ้าหน้าที่ตามลำดับ ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ Obtaining the vote 1 = $29.68 + .96 \text{ Party} - .63 \text{ Personal} + .20 \text{ Campaign} - .47 \text{ Patronage} + .18 \text{ Money} + .29 \text{ Donation} + .24 \text{ Fraud}$ ในภาคกลาง ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นอันดับ 1 ได้เป็นนายกเทศมนตรี มีปัจจัยสำคัญคือ กลยุทธ์การหาเสียง กลโกง การพนันและการติดสินบนเจ้าหน้าที่ และคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งสามารถนำมาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ ภาคกลาง Obtaining the vote 1 = $50.65 + .42 \text{ Campaign} - .14 \text{ Fraud} + .06 \text{ Personal}$ และสุดท้ายคือ ภาคใต้ ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นอันดับ 1 ได้เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล มีปัจจัยสำคัญคือ คุณสมบัติส่วนตัวของผู้รับสมัครเลือกตั้ง การแจกจ่ายทรัพย์สินและเงิน (Money) ซึ่งสามารถนำมาเขียนสมการได้ดังนี้ ภาคใต้ Obtaining the vote 1 = $53.09 + .382 \text{ Personal} - .07 \text{ Money}$ ข้อเสนอแนะจากการวิจัยนี้คือ หน่วยงานที่ทำหน้าที่จัดการเลือกตั้ง ควรหาวิธีการป้องกันกลโกง การพนัน และการติดสินบนเจ้าหน้าที่ และป้องกันการแจกจ่ายทรัพย์สินเงินทองให้แก่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพื่อให้ได้รับคะแนนเสียงเพิ่มขึ้น ส่วนนักการเมืองและพรรคการเมืองควรพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ในสมการว่า

ปัจจัยใดที่จะมีผลทำให้ตนเองและตัวแทนพรรคของตนได้รับชัยชนะในการเลือกตั้ง สำหรับนักวิจัยควรนำวิธีการวิจัยนี้ไปขยายขอบเขตการวิจัยให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น จนสามารถนำมาสร้างเป็นทฤษฎีทางการเมืองยุคใหม่ได้

จากการนำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเทียบเคียงในประเด็นเรื่องการแจกเงินและสิ่งของผู้วิจัยจึงสามารถอภิปรายผลการวิจัยในประเด็นนี้ได้ว่า ผลการวิจัยมีความสอดคล้องหรือเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของผู้วิจัย กล่าวคืองานวิจัยของไพฑูรย์ โปธิสว่าง และวิเชียร ตันศิริคงคล (2556) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งของผู้นำทางการเมืองในประเทศไทย ผลการวิจัย(เฉพาะภาคใต้) พบว่า ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นอันดับ 1 ได้เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล มีปัจจัยสำคัญคือ คุณสมบัติส่วนตัวของผู้รับสมัครเลือกตั้ง (Personal) การแจกจ่ายทรัพย์สินและเงิน (Money) ซึ่งสามารถนำมาเขียนสมการได้ดังนี้ ภาคใต้ $Obtaining\ the\ vote\ 1 = 53.09 + .382\ Personal - .07\ Money$ จากผลการวิจัยดังกล่าวจะสังเกตเห็นได้ว่าเงิน(Money) มีผลต่อการได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งแต่มีผลในลักษณะที่ตัวแปรติดลบ(ดูจากสมการ) ดังนั้นจากงานวิจัยที่นำมาเทียบเคียงและอภิปรายผลนั้นมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการวิจัยของผู้วิจัยในประเด็นที่ใช้ปัจจัยด้านการแจกเงินและสิ่งของการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

ผลการวิจัยที่พบว่าตัวบุคคล(คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษย์สัมพันธ์)มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมือง คือ

ไพฑูรย์ โปธิสว่าง และ วิเชียร ตันศิริคงคล (2556) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งของผู้นำทางการเมืองในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งของผู้นำทางการเมืองในประเทศไทย แล้วนำมาสร้างเป็นสมการทางคณิตศาสตร์ เพื่อให้ทราบว่า การได้รับคะแนนเสียงนั้นเกิดจากปัจจัยใดบ้าง และแต่ละปัจจัยมีความสำคัญมากน้อยเพียงใดและอย่างไร จึงได้ทำการสุ่มตัวอย่างผู้มีสิทธิเลือกตั้งจากเขตเลือกตั้ง 4 ภาค ในภาคเหนือซึ่งเป็นเขตเลือกตั้ง ส.ส. จำนวน 423 ตัวอย่าง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเป็นเขตเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านจำนวน 302 ตัวอย่าง ภาคกลางซึ่งเป็นเขตเลือกตั้งนายกเทศมนตรี 393 ตัวอย่าง และภาคใต้ซึ่งเป็นเขตเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 404 ตัวอย่าง มาทำการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า ในภาคเหนือ ปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งของผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นอันดับ 1 ซึ่งชนะการเลือกตั้งและได้เป็น ส.ส. คือคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด (Personal) รองลงมาคือกลยุทธ์การหาเสียง (Campaign) และกลโกง การพนันและการติดสินบนของเจ้าหน้าที่ (Fraud) ซึ่งสามารถนำมาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ ภาคเหนือ $Obtaining\ the\ vote\ 1 =$

45.93 + .14 Personal + .08 Campaign - .05 Fraud ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นอันดับ 1 และได้เป็นผู้ใหญ่บ้านมีปัจจัยสำคัญคือ การสังกัดกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมือง (Party) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมา คือ คุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครรับเลือกตั้ง กลยุทธ์การหาเสียง ญาติมิตรช่วยเหลือแนะนำ (Patronage) การแจกจ่ายทรัพย์สินและเงิน (Money) การบริจาคแก่ชุมชน (Donation) และกลโกง การพนัน และการติดสินบนเจ้าหน้าที่ตามลำดับ ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ Obtaining the vote 1 = 29.68 + .96 Party - .63 Personal + .20 Campaign - .47 Patronage + .18 Money + .29 Donation + .24 Fraud ในภาคกลาง ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นอันดับ 1 ได้เป็นนายกเทศมนตรี มีปัจจัยสำคัญคือ กลยุทธ์การหาเสียง กลโกง การพนันและการติดสินบนเจ้าหน้าที่ (Fraud) และคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งสามารถนำมาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ ภาคกลาง Obtaining the vote 1 = 50.65 + .42 Campaign - .14 Fraud + .06 Personal และสุดท้ายคือ ภาคใต้ ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นอันดับ 1 ได้เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล มีปัจจัยสำคัญคือ คุณสมบัติส่วนตัวของผู้รับสมัครเลือกตั้ง การแจกจ่ายทรัพย์สินและเงิน ซึ่งสามารถนำมาเขียนสมการได้ดังนี้ ภาคใต้ Obtaining the vote 1 = 53.09 + .382 Personal - .07 Money ข้อเสนอแนะจากการวิจัยนี้ คือ หน่วยงานที่ทำหน้าที่จัดการเลือกตั้ง ควรหาวิธีการป้องกันกลโกง การพนัน และการติดสินบนเจ้าหน้าที่ และป้องกันการแจกจ่ายทรัพย์สินเงินทองให้แก่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพื่อให้ได้รับคะแนนเสียงเพิ่มขึ้น ส่วนนักการเมืองและพรรคการเมืองควรพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ในสมการว่าปัจจัยใดที่จะมีผลทำให้ตนเองและตัวแทนพรรคของตนได้รับชัยชนะในการเลือกตั้ง สำหรับนักวิจัยควรนำวิธีการวิจัยนี้ไปขยายขอบเขตการวิจัยให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น จนสามารถนำมาสร้างเป็นทฤษฎีทางการเมืองยุคใหม่ได้

พินสุดา วงศ์อนันต์ (2554) ได้วิจัยเรื่อง การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองระดับท้องถิ่นของชุมชนที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์: กรณีศึกษาตำบลแม่สลองนอก อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของชุมชนตั้งแต่ พ.ศ. 2540-2552 2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของชุมชน และ 3. เพื่ออธิบายและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลง ทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของชุมชนที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองระดับท้องถิ่นตั้งแต่ พ.ศ. 2540-2552 โดยเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informant) ประกอบกับการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม (Participation observation) การสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participation observation) ตลอดจนการศึกษาจากเอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษาพบว่า ชุมชนตำบลแม่สลองนอกมีการเปลี่ยนแปลงทาง ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอย่างเป็นพลวัต (Dynamic) ทั้งที่เกิดจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก โดยเฉพาะสถานการณ์ทางการเมืองระหว่างประเทศและการเมืองภายในประเทศในช่วง ตั้งแต่ พ.ศ. 2527 เป็นต้นมา ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการกำหนดนโยบายของประเทศไทยต่อชุมชนแห่งนี้ ทั้งนี้ ผลจากการกำหนดนโยบายของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นโยบายการผสมกลมกลืน (Assimilation) ผ่านระบบการศึกษาสมัยใหม่ นโยบายการพิจารณาให้สัญชาติ การส่งเสริมการประกอบอาชีพที่สุจริตและการสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว ทำให้ชุมชนแห่งนี้มีการเปลี่ยนแปลง ทางด้านการเมืองจากเดิมที่ปกครองโดยทหารสู่การปกครองส่วนท้องถิ่นและการปกครองส่วน ท้องถิ่น ด้านเศรษฐกิจก็เปลี่ยนจากอดีตโดยเน้นระบบทุนนิยม และพึ่งพาการท่องเที่ยวเป็นหลัก สำหรับในด้านสังคมและวัฒนธรรมมีการปรับตัวและรับการเปลี่ยนแปลงแบบสมัยใหม่จาก ภายนอกเข้าสู่ชุมชนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์

ทั้งนี้ ผลพวงของการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของ ชุมชนได้ก่อให้เกิดการแตกตัวทางชนชั้นคือเกิดกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่ได้รับการศึกษาสมัยใหม่ ได้รับ สัญชาติ ต่างก็ต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งลักษณะเช่นนี้ จึงส่งผลโดยตรงต่อการ เปลี่ยนแปลงทางการเมืองระดับท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนตำบล) ของชุมชนคือ อดีต โครงสร้าง อำนาจของชุมชนมีลักษณะโครงสร้างอำนาจแบบผูกขาดในการตัดสินใจ (Monolithic structure of power) โดยกลุ่มชนชั้นนำที่เป็นกลุ่มลูกหลานอดีตทหารจีนคณะชาติเท่านั้น แต่เมื่อ โครงสร้างของ ชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงและมีการแตกตัวทางชนชั้น ประกอบกับการกระจายอำนาจสู่รัฐท้องถิ่น ซึ่งเป็นการเปิดพื้นที่ทางการเมืองให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยตรง ทำให้การ เข้าสู่อำนาจทางการเมืองมีการเปลี่ยนแปลงในด้านของตัวบุคคล อีกนัยหนึ่งหมายความว่า โครงสร้างอำนาจของชุมชนเริ่มมีการกระจายอำนาจหรือหลากศูนย์อำนาจ (Polycentric structure of power) มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการเป็นชนชั้นนำ ในทางการเมือง (Governing elite) ก็พบว่า บุคลิกลักษณะส่วนบุคคล (Personality) ความสัมพันธ์ แบบเครือญาติ (Kinship relation) ความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ (Patron-Client relation) ความเป็นชาติพันธุ์ (Ethnicity) และอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ (Ethnic identity) ตลอดจนการเป็นพันธมิตรทาง การเมือง (Alliance /Faction) เป็นปัจจัยสำคัญในการเข้าสู่การมีอำนาจในรัฐท้องถิ่น

อภิญญา โภธิไสย (2552) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างฐานอำนาจกับการเมืองท้องถิ่น :

กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนกอง จังหวัดนนทบุรี มีวัตถุประสงค์ 4 ข้อ คือ 1. เพื่อ ศึกษาความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการเลือกตั้งและวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในพื้นที่ เขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนกอง 2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นของ

ประชาชนในพื้นที่เขต 3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างฐานอำนาจกับการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่เขต และ 4. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง พฤติกรรมทางการเมืองที่เหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น

จากการศึกษาพบว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบางขุนทอง สร้างฐานอำนาจจากตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งเอง ซึ่งเป็นผู้ใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่ เป็นที่รู้จักและได้รับความไว้วางใจจากประชาชน นอกจากนี้ ยังมีผลงานที่สนองตอบความต้องการของประชาชนในด้านต่าง ๆ และยังทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก โดยไม่เลือกปฏิบัติ

สำหรับข้อเสนอแนะต่อผู้สมัครรับเลือกตั้งและสมาชิกในกลุ่มการเมืองท้องถิ่น(องค์การบริหารส่วนตำบล) เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ และนำมาซึ่งความสำเร็จในทางการเมือง คือ 1. ควรเร่งการประชาสัมพันธ์ของกลุ่มตนเอง เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้และเข้าใจในตัวผู้สมัครและสมาชิกในกลุ่มได้มากและชัดเจนขึ้น 2. ควรเพิ่มกิจกรรมที่ทำร่วมกันในกลุ่มของตัวเองเพื่อเป็นการสร้างความผูกพันยิ่งขึ้น และยังคงมีการจัดองค์กรภายในกลุ่มการเมืองในท้องถิ่นให้ชัดเจน 3. ควรจัดให้มีการอบรมสัมมนา ให้ความรู้ และเพิ่มบทบาททางการเมือง ให้แก่สมาชิกในกลุ่มให้มากขึ้น 4. ควรเพิ่มความถี่ในการพบปะกับประชาชนให้มากยิ่งขึ้น 5. ควรส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถในการใช้สื่อของสื่อมวลชนในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสรับรู้ข่าวสารจากหลาย ๆ ช่องทางมากขึ้น 6. ควรดำเนินกิจกรรมเพื่อช่วยพัฒนาท้องถิ่นอย่างจริงจัง ยึดมั่นในประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน จนทำให้ประชาชนในพื้นที่เกิดความไว้วางใจ เชื่อมั่น และยอมรับ

จากการนำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเทียบเคียงในประเด็นเรื่องตัวบุคคล(คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการเมืองมีมนุษย์สัมพันธ์) ผู้วิจัยจึงสามารถอภิปรายผลการวิจัยในประเด็นนี้ได้ว่า ผลการวิจัยมีความสอดคล้องหรือเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของผู้วิจัย กล่าวคือ งานวิจัยของไพฑูรย์ โพธิสว่าง และวิเชียร ต้นศิริคงคล (2556) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งของผู้นำทางการเมืองในประเทศไทย ผลการวิจัย (เฉพาะภาคเหนือ) พบว่าในภาคเหนือ ปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งของผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นอันดับ 1 ซึ่งชนะการเลือกตั้งและได้เป็น ส.ส. คือ คุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด (Personal) รองลงมาคือกลยุทธ์การหาเสียง (Campaign) และกล โกง การพนันและการติดสินบนของเจ้าหน้าที่ (Fraud) ซึ่งสามารถนำมาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ ภาคเหนือ Obtaining the vote 1 = 45.93 + .14 Personal + .08 Campaign - .05 Fraud

พินสุดา วงศ์อนันต์ (2554) ได้วิจัยเรื่อง การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองระดับท้องถิ่นของชุมชนที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์: กรณีศึกษาตำบลแม่สลอนนอก อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัด

เชิงขั้ว ผลการวิจัยพบว่า บุคลิกลักษณะส่วนบุคคล (Personality) ความสัมพันธ์แบบเครือญาติ (Kinship relation) ความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ (Patron-Client relation) ความเป็นชาติพันธุ์ (Ethnicity) และอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ (Ethnic identity) ตลอดจนการเป็นพันธมิตรทางการเมือง (Alliance/Faction) เป็นปัจจัยสำคัญในการเข้าสู่การมีอำนาจในรัฐท้องถิ่น

อภิญา โภธิไสย (2552) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างฐานอำนาจกับการเมืองท้องถิ่น :

กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทอง จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า นายกองค้ำกร บริหารส่วนตำบลบางขุนทอง สร้างฐานอำนาจจากตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งเอง ซึ่งเป็นผู้ใกล้ชิดกับ ประชาชนในพื้นที่ เป็นที่รู้จักและได้รับความไว้วางใจจากประชาชน นอกจากนี้ ยังมีผลงานที่ สนองตอบความต้องการของประชาชนในด้านต่าง ๆ และยังทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก โดยไม่เลือกปฏิบัติ

ดังนั้นจากงานวิจัยที่นำมาเทียบเคียงและอภิปรายผลนั้นมีความสอดคล้องและเป็นไปใน ทิศทางเดียวกันกับผลการวิจัยของผู้วิจัยในประเด็นที่ใช้ตัวบุคคล (คุณสมบัติส่วนตัวทางด้าน การมี มนุษย์สัมพันธ์) ในการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

ผลการวิจัยที่พบว่านโยบาย มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมือง คือ

กฤตยาณี พิรุณเนตร (2557) ได้วิจัยเรื่อง นักการเมืองและโครงสร้างอำนาจในจังหวัด สมุทรปราการ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาถึงการ เปลี่ยนแปลงทาง เศรษฐกิจและสังคมในจังหวัดสมุทรปราการ ช่วงปี พ.ศ. 2538-2555 2. ศึกษาถึงการ เปลี่ยนแปลง บทบาทของกลุ่มนักการเมืองดั้งเดิมในจังหวัดสมุทรปราการ 3. ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของ การ เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมในจังหวัดสมุทรปราการ กับการเกิดขึ้นของกลุ่มนักการเมือง ใหม่ โดยการศึกษาในครั้งนี้ใช้วิธีการศึกษาวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยอาศัยการเก็บรวบรวมเอกสาร เพื่อนำมาวิจัยในส่วนที่เป็นแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

จากการศึกษาพบว่า สภาพเศรษฐกิจและสังคมในจังหวัดสมุทรปราการ มีการพัฒนาขึ้น อย่าง ต่อเนื่อง โดยเห็นได้ชัดเจนจากการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของ จังหวัด ไม่ว่าจะ เป็นภาคการเกษตรหรือภาคอุตสาหกรรม มีการขยายตัวของหมู่บ้านจัดสรร รวมไปถึง การเพิ่มขึ้นของ จำนวนประชากรในจังหวัดสมุทรปราการ

ในส่วนของกลุ่มการเมืองดั้งเดิมนั้น ภายหลังจากที่นายวัฒนา อัสวเหม หัวหน้ากลุ่มอัสว เหม แพ้การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 ประกอบกับเรื่องคดีทุจริตที่ดิน คลองด่าน ทำให้นายวัฒนา อัสวเหม และกลุ่มอัสวเหมไม่มีบทบาททางการเมืองในสมุทรปราการ อย่างสิ้นเชิง ถึงแม้ว่าบทบาททางการเมืองในระดับชาติของกลุ่มอัสวเหมจะลดลงอย่างมาก แต่ อย่่างไรก็ตาม กลุ่ม อัสวเหมยังคงมีบทบาทในการเมืองระดับท้องถิ่นอยู่มากเช่นกัน

ส่วนเรื่องการเกิดขึ้นของกลุ่มการเมืองใหม่นั้น มีบทบาททางการเมืองภายหลังจากมีการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปี พ.ศ. 2544 เป็นต้นมา เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้แนวคิดของประชาชนเปลี่ยนแปลงไปด้วย ประชาชนให้ความสำคัญกับนโยบายของพรรคการเมือง ก่อให้เกิดกระแสความนิยมพรรคไทยรักไทยขึ้น จึงนำไปสู่การเกิดขึ้นของกลุ่มการเมืองใหม่ ในจังหวัดสมุทรปราการ

มงคล เกษประทุม (2552) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอศรีเมือง จังหวัดสุโขทัย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1. กระบวนการและขั้นตอนในการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของนักการเมืองส่วนท้องถิ่นในอำเภอศรีเมือง จังหวัดสุโขทัย และ 2. ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของนักการเมืองส่วนท้องถิ่นในอำเภอศรีเมือง จังหวัดสุโขทัย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่าง 24 คน ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบล 6 คน นักการเมืองในองค์การบริหารส่วนตำบล 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า 1. กระบวนการและขั้นตอนในการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอศรีเมือง จังหวัดสุโขทัย จำแนกออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนก่อนสมัครรับเลือกตั้ง นักการเมืองอุทิศเวลาให้กับงานส่วนรวม งานสังคม หรือช่วยงานตามหมู่บ้าน งานศาสนพิธี เพื่อเป็นการแสวงหาผู้สนับสนุน ขั้นตอนระหว่างการสมัครรับเลือกตั้ง นักการเมืองมีกระบวนการรณรงค์หาเสียงโดยการพูดคุยกันในหมู่ญาติ พี่ น้อง หรือเพื่อนก่อน แล้วจึงพูดคุยเป็นวงกว้างขึ้น ขั้นตอนระหว่างการดำรงตำแหน่ง นักการเมืองท้องถิ่นใช้อำนาจกำหนดนโยบายตลอดจนทบทวน แก้ไขเพิ่มเติมนโยบายต่าง ๆ พัฒนาท้องถิ่นให้ตรงตามที่ตนหาเสียง และตอบสนองต่อความต้องการของผู้สนับสนุน และขั้นตอนเตรียมความพร้อมในการสมัครรับเลือกตั้งครั้งใหม่ คือการติดต่อประสานงาน ประสานความร่วมมือกับผู้สนับสนุนอย่างสม่ำเสมอ แสวงหาผู้สนับสนุนใหม่จากการออกงานชุมชนหมู่บ้านที่เป็นส่วนรวมมากขึ้น 2. ปัจจัยที่ผลต่อการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอศรีเมือง จังหวัดสุโขทัย จำแนกออกเป็น 6 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านครอบครัว เป็นปัจจัยพื้นฐานของนักการเมืองท้องถิ่นรองจากปัจจัยด้านครอบครัว ซึ่งหากได้รับการสนับสนุนจากเครือญาตินักการเมืองจะประสบความสำเร็จในการเลือกตั้ง ปัจจัยด้านเพื่อน เป็นปัจจัยที่ช่วยนักการเมืองลงพื้นที่ ช่วยในการแสวงหาผู้สนับสนุนให้นักการเมืองได้รับการเลือกตั้ง ปัจจัยด้านผู้อุปถัมภ์ เป็นทั้งปัจจัยภายใน และปัจจัยเสริมจากภายนอกที่ช่วยสนับสนุนนักการเมืองให้ประสบความสำเร็จจากบารมีของผู้อุปถัมภ์ โดยเฉพาะผู้อุปถัมภ์เป็นรัฐมนตรี นักการเมืองระดับประเทศ ข้าราชการระดับสูงในจังหวัด ปัจจัยด้านผู้รับอุปถัมภ์เป็นปัจจัย

ที่สนับสนุนนักการเมือง โดยการรักษาสถานะแนบในที่ ตามหมู่บ้าน หรือกลุ่มบ้าน และปัจจัยด้านเงินทุน เป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนนักการเมืองให้ประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งและการดำรงตำแหน่งทางการเมือง แหล่งที่มาของเงินทุนมาจากครอบครัว หรือผู้ให้การอุปถัมภ์

จากการนำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเทียบเคียงในประเด็นเรื่องนโยบาย ผู้วิจัยจึงสามารถอภิปรายผลการวิจัยในประเด็นนี้ได้ว่า ผลการวิจัยมีความสอดคล้องหรือเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของผู้วิจัย กล่าวคืองานวิจัยของ กฤตยาณี พิรุณเนตร (2557) ได้วิจัยเรื่อง นักการเมืองและโครงสร้างอำนาจในจังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้แนวคิดของประชาชนเปลี่ยนแปลงไปด้วย ประชาชนให้ความสำคัญกับนโยบายของพรรคการเมือง ก่อให้เกิดกระแสความนิยมพรรคไทยรักไทยขึ้น จึงนำไปสู่การเกิดขึ้นของกลุ่มการเมืองใหม่ ในจังหวัดสมุทรปราการ ส่วนงานวิจัยของ มงคล เกษประทุม (2552) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอศรีเมือง จังหวัดสุโขทัย ผลการวิจัยพบว่า ขั้นตอนระหว่างการดำรงตำแหน่ง นักการเมืองท้องถิ่นใช้อำนาจกำหนดคนนโยบายตลอดจนทบทวน แก้ไขเพิ่มเติมนโยบายต่าง ๆ พัฒนาท้องถิ่นให้ตรงตามที่ตนหาเสียง และตอบสนองต่อความต้องการของผู้สนับสนุน ดังนั้นจากงานวิจัยที่นำมาเทียบเคียงและอภิปรายผลนั้นมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการวิจัยของผู้วิจัยในประเด็นที่ใช้นโยบายในการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

ผลการวิจัยที่พบว่าการบริหารการเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมือง คือ

มงคล เกษประทุม (2552) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอศรีเมือง จังหวัดสุโขทัย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1. กระบวนการและขั้นตอนในการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของนักการเมืองส่วนท้องถิ่นในอำเภอศรีเมือง จังหวัดสุโขทัย และ 2. ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของนักการเมืองส่วนท้องถิ่นในอำเภอศรีเมือง จังหวัดสุโขทัย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่าง 24 คน ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลตำบล 6 คน นักการเมืองในองค์การบริหารส่วนตำบล 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า 1. กระบวนการและขั้นตอนในการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอศรีเมือง จังหวัดสุโขทัย จำแนกออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนก่อนสมัครรับเลือกตั้ง นักการเมืองอุทิศเวลาให้กับงานส่วนรวม งานสังคม หรือช่วยงานตามหมู่บ้าน

งานศาสนพิธี เพื่อเป็นการแสวงหาผู้สนับสนุน ขึ้นตอนระหว่างการสมัครรับเลือกตั้ง นักการเมืองมีกระบวนการรณรงค์หาเสียงโดยการพูดคุยกันในหมู่ญาติ พี่น้อง หรือเพื่อนก่อน แล้วจึงพูดคุยเป็นวงกว้างขึ้น ขึ้นตอนระหว่างการดำรงตำแหน่ง นักการเมืองท้องถิ่นใช้อำนาจกำหนดนโยบาย ตลอดจนทบทวน แก้ไขเพิ่มเติมนโยบายต่าง ๆ พัฒนาท้องถิ่นให้ตรงตามที่ตนหาเสียง และตอบสนองต่อความต้องการของผู้สนับสนุน และขึ้นตอนเตรียมความพร้อมในการสมัครรับเลือกตั้งครั้งใหม่ คือการติดต่อประสานงาน ประสานความร่วมมือกับผู้สนับสนุนอย่างสม่ำเสมอ แสวงหาผู้สนับสนุนใหม่จากการออกงานชุมชนหมู่บ้านที่เป็นส่วนรวมมากขึ้น 2. ปัจจัยที่ผลต่อการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอศรีมหาศ จังหวัดสุโขทัย จำแนกออกเป็น 6 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านครอบครัว เป็นปัจจัยพื้นฐานของนักการเมืองท้องถิ่นรองจากปัจจัยด้านครอบครัว ซึ่งหากได้รับการสนับสนุนจากเครือญาตินักการเมืองจะประสบความสำเร็จในการเลือกตั้ง ปัจจัยด้านเพื่อน เป็นปัจจัยที่ช่วยนักการเมืองลงพื้นที่ ช่วยในการแสวงหาผู้สนับสนุนให้นักการเมืองได้รับการเลือกตั้ง ปัจจัยด้านผู้อุปถัมภ์ เป็นทั้งปัจจัยภายใน และปัจจัยเสริมจากภายนอกที่ช่วยสนับสนุนนักการเมืองให้ประสบความสำเร็จจากบารมีของผู้อุปถัมภ์ โดยเฉพาะผู้อุปถัมภ์เป็นรัฐมนตรี นักการเมืองระดับประเทศ ข้าราชการระดับสูงในจังหวัด ปัจจัยด้านผู้รับอุปถัมภ์เป็นปัจจัยที่สนับสนุนนักการเมือง โดยการรักษานะคนในพื้นที ตามหมู่บ้าน หรือกลุ่มบ้าน และปัจจัยด้านเงินทุน เป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนนักการเมืองให้ประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งและการดำรงตำแหน่งทางการเมือง แหล่งที่มาของเงินทุนมาจากครอบครัว หรือผู้ให้การอุปถัมภ์

จากการนำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเทียบเคียงในประเด็นเรื่องการบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม ผู้วิจัยจึงสามารถอภิปรายผลการวิจัยในประเด็นนี้ได้ว่า ผลการวิจัยมีความสอดคล้องหรือเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของผู้วิจัย กล่าวคืองานวิจัยของมงคล เกษประทุม (2552) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอศรีเมือง จังหวัดสุโขทัย ผลการวิจัยพบว่าขึ้นตอนก่อนสมัครรับเลือกตั้ง นักการเมืองอุทิศเวลาให้กับงานส่วนรวม งานสังคม หรือช่วยงานตามหมู่บ้าน งานศาสนพิธี เพื่อเป็นการแสวงหาผู้สนับสนุน ดังนั้นจากงานวิจัยที่นำมาเทียบเคียงและอภิปรายผลนั้นมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการวิจัยของผู้วิจัยในประเด็นที่ใช้การบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคมในการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพิทยา

จากการอภิปรายผลวิจัยสามารถสรุปได้ว่า ผู้วิจัยได้นำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเทียบเคียงกับผลวิจัยที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทั้งจากผลการวิจัยเชิงปริมาณและผลการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งการเทียบเคียงงานวิจัยหรือการอภิปรายผลนั้นมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ

ผลการวิจัยของผู้วิจัยในประเด็นต่าง ๆ คลอบคลุมทั้ง 6 ตัวแปร ที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

ทั้งนี้ในบางงานวิจัยมีผลการวิจัยออกมาคลอบคลุมตัวแปรที่มากกว่า 1 ตัว กล่าวคือบางงานวิจัยมีผลการวิจัยที่กล่าวถึงในลักษณะที่เทียบเคียงได้หลายตัวแปรที่มีผลต่อการเข้าสู่อำนาจทางการเมือง ซึ่งผู้วิจัยได้นำผลวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องมาทำการอภิปรายผล โดยการแยกออกเป็นทีละประเด็นของผลการวิจัย ดังจะสังเกตเห็นได้ว่าบางงานวิจัยที่นำมาเทียบเคียงนั้น ได้มีการนำมาเทียบเคียงกับผลการวิจัยที่มากกว่า 1 ตัวแปร หรือมากกว่า 1 ประเด็นนั่นเอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรนำผลวิจัยในครั้งนี้ไปขยายขอบเขตการวิจัยเพื่อศึกษาเกี่ยวกับประเด็นเรื่องการเมืองท้องถิ่นในบริบทของท้องถิ่นอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบและวิเคราะห์ จินนำไปสู่การพัฒนาทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ

2. ควรนำผลวิจัยในครั้งนี้ไปขยายขอบเขตการวิจัยในมิติต่าง ๆ ของรัฐศาสตร์ให้ครอบคลุมสังคมไทยหรือเชื่อมโยงกับสถานการณ์ของโลก เพื่อให้เกิดมุมมองต่าง ๆ ที่กว้างมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ภาครัฐจะต้องสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนให้เกิดขึ้น โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย เพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กิจกรรมทางการเมืองท้องถิ่นและพัฒนาไปสู่การเกิดปฏิสัมพันธ์กิจกรรมทางการเมืองระดับชาติต่อไป

2. การดำเนินงานของภาครัฐรวมถึงผู้มีอำนาจในภาครัฐควรมุ่งเน้นและปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อประโยชน์สูงสุดกับประชาชน

3. ภาครัฐหรือผู้มีอำนาจในภาครัฐจะต้องเป็นผู้ที่ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับประชาชน รวมถึงคอยให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชนในเรื่องที่เกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป

1. เมื่อใกล้ถึงเวลาการเลือกตั้งนายกเมืองพัทยา ผู้สมัครนายกเมืองพัทยาควรที่จะศึกษาบริบทของท้องถิ่นเมืองพัทยาอีกครั้ง โดยการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ก่อนลงสมัครรับเลือกตั้ง เพื่อที่จะได้เข้าใจว่าประชาชนต้องการสิ่งใดและไม่ต้องการสิ่งใด ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนากลยุทธ์ทางการเมืองและนำไปสู่ชัยชนะในการเลือกตั้ง

2. ผู้สมัครนายกเมืองพัทยาควรนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปเป็นตัวแบบในการเข้าสู่อำนาจ และการรักษาอำนาจทางการเมือง เพื่อจะได้เป็นการประเมินผลในเบื้องต้นก่อนการลงสมัครรับเลือกตั้ง และสามารถที่จะใช้เป็นตัวแบบในการสร้างเสถียรภาพทางการเมืองท้องถิ่นให้มีความมั่นคง

บรรณานุกรม

- กฤตยานี พิรุณเนตร. (2557). *นักการเมืองและโครงสร้างอำนาจในจังหวัดสมุทรปราการ*.
วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครอง, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระมล ทองธรรมชาติ และคณะ. (2531). *หลักประชาธิปไตย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุลชน ชนาพงศธร. (2535). *หน่วยที่ 12 การศึกษาทางรัฐศาสตร์แนวทฤษฎีนโยบายสาธารณะ*
(พิมพ์ครั้งที่ 6). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- โกวิท พวงงาม. (2555). *การปกครองท้องถิ่นไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- คุณครูโรงเรียนเมืองพัทยา 8. (2560, 23 กรกฎาคม). สัมภาษณ์.
- คุณครูโรงเรียนเมืองพัทยา 9. (2560, 22 กรกฎาคม). สัมภาษณ์.
- จักรพันธ์ มิตรพักแว่น. (2549). *ปัจจัยที่ผลต่อการได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร: กรณีศึกษาการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขต
เลือกตั้งที่ 16 กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเมือง
การปกครอง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เจ้าของธุรกิจเครื่องใช้ไฟฟ้า. (2560, 16 กรกฎาคม). สัมภาษณ์.
- เจ้าของธุรกิจสปา. (2560, 15 กรกฎาคม). สัมภาษณ์.
- จิตรา สมบัติรัตนานันท์. (2557). *วัฒนธรรมทางการเมืองของชนชั้นกลางในจังหวัดชลบุรี*:
กรณีศึกษากลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ช่างไฟที่โรงแรมแห่งหนึ่งในพัทยา. (2560, 22 กรกฎาคม). สัมภาษณ์.
- ชัยอนันต์ สมุทวนิช. (2520). *การเมือง*. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- เชษฐา ไชยศักดิ์. (2555). *การสื่อสารทางการเมืองที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมออกเสียงเลือกตั้ง
การเมืองท้องถิ่น: กรณีศึกษา การเลือกตั้งท้องถิ่นในจังหวัดราชบุรี*. วิทยานิพนธ์
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเมืองการปกครอง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- ถวัลย์ วรเทพพิพัฒน์. (2540). *การกำหนดและวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ: ทฤษฎีและการ
ประยุกต์ใช้*. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- ธนัญฐ ศรีโอบุส. (2556). *พลวัตของเครือข่ายอำนาจท้องถิ่นในจังหวัดชลบุรี ในยุคของการกระจาย
อำนาจสู่ท้องถิ่น*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาคณะศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาไทยศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยบูรพา.

- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2536). *มองอนาคต: บทวิเคราะห์เพื่อปรับเปลี่ยนทิศทางของสังคมไทย*.
กรุงเทพฯ: มูลนิธิภูมิปัญญา.
- ปธาน สุวรรณมงคล. (2554). *การเมืองท้องถิ่น : การเมืองของใคร โดยใคร เพื่อใคร*. นนทบุรี:
จตุพร ดีไซน์.
- ประชุม รอดประเสริฐ. (2547). *นโยบายและการวางแผน: หลักการและทฤษฎี* (พิมพ์ครั้งที่ 8).
กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.
- พนักงานบัญชีบริษัทเอกชน. (2560, 16 กรกฎาคม). สัมภาษณ์.
- พนักงานฝ่ายการตลาดบริษัทเอกชน. (2560, 28 กรกฎาคม). สัมภาษณ์.
- พนักงานห้างสรรพสินค้า. (2560, 29 กรกฎาคม). สัมภาษณ์.
- พนักงานร้านสะดวกซื้อ. (2560, 16 กรกฎาคม). สัมภาษณ์.
- พ่อค้าตลาดพืชมักกลาง. (2560, 15 กรกฎาคม). สัมภาษณ์.
- พินสุดา วงศ์อนันต์. (2554). *การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองระดับท้องถิ่นของชุมชนที่มีความ
หลากหลายทางชาติพันธุ์: กรณีศึกษาตำบลแม่สองนอก อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัด
เชียงราย*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิรภัทร จันทร์พรหม. (2555). *โครงสร้างอำนาจในชุมชนกับนักการเมืองท้องถิ่น : ศึกษากรณี
องค์การบริหารส่วนตำบลคลองจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม*.
วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ไพฑูรย์ โปธิสว่าง. (2559). *หลักการเมืองเปรียบเทียบ : แนวคิด ทฤษฎี อดีต ปัจจุบัน อนาคต
(ปรับปรุงใหม่)*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไพฑูรย์ โปธิสว่าง และ วิเชียร ต้นศิริคงคล. (2556). *รายงานการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับ
คะแนนเสียงเลือกตั้งของผู้นำทางการเมืองในประเทศไทย*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มงคล เกษประทุม. (2552). *การสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น : กรณีศึกษา
เทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอศรีมาศ จังหวัดสุโขทัย*.
วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- แม่ค้าขายส้มตำริมหาดพัทยา. (2560, 28 กรกฎาคม). สัมภาษณ์.
- แม่ค้าตลาดนาเกลือ. (2560, 16 กรกฎาคม). สัมภาษณ์.
- แม่ค้าตลาดพืชมักใต้. (2560, 15 กรกฎาคม). สัมภาษณ์.

- เมืองพัทยา. (2559). *ทำเนียบนายกเมืองพัทยา*. เข้าถึงได้จาก <http://www.pattaya.go.th/>.
- ฤกษ์ชัย พูลสวัสดิ์. (2552). *การสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของกลุ่มธุรกิจในการเมืองระดับท้องถิ่นของไทย: ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ในเทศบาลตำบลกะรน จังหวัดภูเก็ต*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ลักขณา ภัคดินฤนาถ. (2553). *ความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ในการเมืองท้องถิ่นไทย: ศึกษากรณีความสัมพันธ์ของนักการเมืองกับผู้นำชุมชนในเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ลิขิต ชีรเวคิน. (2549). *การเมืองการปกครองของไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วัชรวิทย์ ไชยสาร. (2541). *ระบบการเลือกตั้งกับการเมืองไทยยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: นิติธรรม.
- วาโร เฟิงสวัสดิ์. (2555). การวิจัยเกี่ยวกับการใช้พลังอำนาจของผู้บริหาร. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 5, 3-7.
- วิจิตร ศรีสอ้าน และ ทองอินทร์ วงศ์โสธร. (2551). *แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับนโยบาย*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิสุทธิ โพธิ์แท่น. (2524). *ประชาธิปไตย : แนวความคิดและตัวแบบประชาธิปไตย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิวัช บุญเกิด. (2556). *พัฒนาการเครือข่ายอำนาจท้องถิ่นหลังการเปลี่ยนแปลง 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 : กรณีศึกษาจังหวัดราชบุรี*. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาไทยศึกษา, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศุภชัย ยาวะประภาส. (2538). *นโยบายสาธารณะ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภรัตน์ เลิศพานิชย์กุล. (2538). *ความสัมพันธ์ของคนในสังคม: พื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมการเมืองไทย*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมเกียรติ วันทะนะ. (2557). *ทฤษฎีอำนาจ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สนิท สมัครการ. (2533). ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวเครือญาติกับระบบอุปถัมภ์. *วารสารสังคมไทย*, 6, 50-53.
- สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2559). *การปฏิรูปการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ: การปฏิรูปเมืองพัทยา*. เข้าถึงได้จาก <http://www.parliament.go.th/library/Jun2559-1.pdf>

- สุระพงษ์ โสธรเสถียร. (2545). *สื่อสารการเมือง* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ประสิทธิ์กันต์แอนด์พรีนติ้ง.
- เสถียร เขยประทับ. (2551). *การสื่อสาร การเมืองและประชาธิปไตยในสังคมพัฒนาแล้ว*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสริมศักดิ์ วิจารณ์. (2536). *ภาวะผู้นำ*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2546). *การประยุกต์ทฤษฎีในการสื่อสาร* (พิมพ์ครั้งที่ 20). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- อมรา พงศาพิชญ์ และปรีชา คุณินทร์พันธ์. (2539). *ระบบอุปถัมภ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์.
- อมรา พงศาพิชญ์. (2543). *การเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญฉบับปฏิรูปการเมืองกับกรณีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อกิน รพีพัฒน์. ม.ร.ว.. (2518). *สังคมไทยในสมัยต้นรัตนโกสินทร์ (พ.ศ. 2325 - 2416)*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.
- อดีตข้าราชการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเมืองพัทยา. (2560, 15 กรกฎาคม). สัมภาษณ์.
- อภิญา โพธิ์ไธย. (2552). *การสร้างฐานอำนาจกับการเมืองท้องถิ่น: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนทอง จังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Almond, G., Bingham, P. & Russell, J. (2004). *Comparative politics: A theoretical framework*. New York: Longman.
- Daft, R. L. (1992). *Organization theory and design* (4th ed.). Singapore: West.
- Flippo, E. B. (1970). *Principle of personnel management*. New York: Mc Graw-Hall.
- Gordon, J. R. (1990). *Management and organizational behavior*. Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Lowi, T. (1964). *American bussiness. public policy: Case studies and political science*. n.p.
- Lussier, R. N. (1996). *Human relations in organizations: A skill-building approach*. Ohio: Malloy Lichographing.
- Luthans, F. (1985). *Organizational behavior* (4th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Olsen, M. E. & Martin, N. (1993). *Power in modern societies*. Boulder: Westview Press.
- Owens, R. N. (1995). *Organizational behavior in education* (5th ed.). Boston: Allyn and Bacon.

- Raven, B. H. & Gruglanski, A. (1975). *Power: The inner experience*. New York: Irrington.
- Robbin, S. P. (1989). *Organization behavior concepts controversiers and applications* (4th ed.). Englewood Cliff, NJ: Prentice-Hall.
- Vecchio, R. P. (1995). *Organizational behavior* (3rd ed.). Florida: Dryden Press.
- Weber, M. (1947). *The theory of social and economic organization*. New York: Oxford University Press.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). Tokyo: Harper International Edition.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเกี่ยวกับการวิจัย

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้เป็นการศึกษาทางวิชาการ ไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบไม่ว่ากรณีใด ๆ จึงขอความร่วมมือให้ท่านตอบตามความเป็นจริง โดยการเติม **ตัวเลข** ลงในช่อง (.....) ที่กำหนดให้

คำถามส่วนที่ 1 : ท่านคิดว่าปัจจัยใดต่อไปนี้มีผลทำให้ท่านตัดสินใจลงคะแนนเสียงให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเมืองพัทยา ท่านให้น้ำหนักกี่เปอร์เซ็นต์ ซึ่งคำถามจะมีทั้งหมด 9 ข้อ โดยให้ท่านผู้ตอบแบบสอบถามเติมตัวเลขตั้งแต่ 0 – 100% (เช่น 10, 40, 50, 80, 95.....) ตามความเห็นของท่านลงในช่อง (.....%) ของแต่ละข้อ ดังต่อไปนี้

1. ญาติพี่น้องหรือเพื่อนฝูงแนะนำ ชักชวน ร้องขอ หรือขอร้อง

มีผลต่อการตัดสินใจ ลงคะแนน	ให้น้ำหนัก
(.....%)	

2. นโยบายและผลงานโดยรวมที่ผ่านมา

มีผลต่อการตัดสินใจ ลงคะแนน	ให้น้ำหนัก
(.....%)	

3. คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการศึกษา

มีผลต่อการตัดสินใจ ลงคะแนน	ให้น้ำหนัก
(.....%)	

4. คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษย์สัมพันธ์

มีผลต่อการตัดสินใจ ลงคะแนน	ให้น้ำหนัก
(.....%)	

5. การจัดเวทีปราศรัยของผู้สมัครนายกเมืองพัทยา

มีผลต่อการตัดสินใจ ลงคะแนน	ให้น้ำหนัก
(.....%)	

6. การใช้วิธีการหาเสียงผ่านสื่อต่าง ๆ (อินเทอร์เน็ต, เคมเบิลทีวี)ของผู้สมัครนายกเมืองพัทยา

มีผลต่อการตัดสินใจ ลงคะแนน ให้นำหน้า
(.....%)

7. ผู้สมัครนายกเมืองพัทยาได้รับจากเงินแก่ชุมชน สิ่งสาธารณะ และเด็กกำพร้า
มีผลต่อการตัดสินใจ ลงคะแนน ให้นำหน้า
(.....%)

8. การได้รับทรัพย์สินเงินทองจากพรรคพวกผู้สมัคร
มีผลต่อการตัดสินใจ ลงคะแนน ให้นำหน้า
(.....%)

9. โดยสรุปแล้วท่านได้ลงคะแนนให้นายกเมืองพัทยา ให้นำหน้า
(.....%)

คำถามส่วนที่ 2 : ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ 1. (.....) ชาย 2. (.....) หญิง

2. อายุปี

3. ระดับการศึกษาสูงสุด 1. (.....) ประถมศึกษา, มัธยมศึกษา, ปวช.
2. (.....) อนุปริญญา, ปวส., ปวท.
3. (.....) ปริญญาตรีขึ้นไป

4. อาชีพหลัก 1. (.....) ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ พนักงานของรัฐ
2. (.....) พนักงานบริษัทเอกชน ค้าขายธุรกิจส่วนตัว อิสระ อื่น ๆ
3. (.....) เกษตรกร ทำนา - ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....บาท (โดยประมาณ)

ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือ
ว่าที่ ร.ต. เทพศักดิ์ อมรวัฒนวงษ์

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview)

การวิจัยเรื่อง การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

คำชี้แจง : แบบสัมภาษณ์นี้เป็นการสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการเข้าสู่

อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

การสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์จะไม่ทำการเปิดเผยชื่อของผู้ถูกสัมภาษณ์โดยเด็ดขาด เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยจะใช้นามสมมติแทนชื่อจริง

คำถามการสัมภาษณ์

ข้อที่ 1 ญาติพี่น้อง พวกพ้อง รวมถึงคนรู้จัก ได้แนะนำชักชวน ให้ท่านลงคะแนนเสียงให้ผู้สมัครนายกเมืองพัทยาหรือไม่ อย่างไร

- ท่านคิดว่าญาติพี่น้อง พวกพ้อง รวมถึงคนรู้จัก ที่แนะนำชักชวนให้ท่านลงคะแนนเสียงมีผลสืบเนื่องต่อความมั่นคงในการดำรงตำแหน่งของนายกเมืองพัทยาหรือไม่ อย่างไร

ข้อที่ 2 ท่านชื่นชอบนโยบายของนายกเมืองพัทยา ที่ใช้ในการหาเสียงหรือไม่ อย่างไร

- เมื่อผู้สมัครได้ดำรงตำแหน่งนายกเมืองพัทยา นโยบายที่ใช้ในการหาเสียงสามารถนำมาปฏิบัติและเกิดขึ้นจริงหรือไม่ อย่างไร

ข้อที่ 3 บุคลิกหรือลักษณะเด่นอะไรบ้างที่ทำให้ท่านลงคะแนนเสียงให้ผู้สมัครนายกเมืองพัทยา

- เมื่อผู้สมัครได้ดำรงตำแหน่งนายกเมืองพัทยามุขหรือลักษณะเด่นต่าง ๆ ที่ท่านชื่นชอบยังคงมีอยู่ในตัวบุคคลที่เป็นนายกเมืองพัทยาหรือไม่ อย่างไร

ข้อที่ 4 ท่านรู้จักผู้สมัครนายกเมืองพัทยาด้วยวิธีการณรงค์หาเสียงผ่านสื่อรูปแบบใดอย่างไร

- เมื่อผู้สมัครได้ดำรงตำแหน่งนายกเมืองพัทยา ท่านได้รับทราบข่าวสารต่าง ๆ ของนายกเมืองพัทยาผ่านสื่อรูปแบบใด อย่างไร

ข้อที่ 5 เมื่อผู้สมัครนายกเมืองพัทยาได้รับบริจาคเงินแก่ชุมชน งานการกุศล และสิ่งสาธารณณะต่าง ๆ มีผลทำให้ท่านลงคะแนนเสียงให้หรือไม่ อย่างไร

- ท่านคิดว่าการที่เมืองพัทยาจัดตั้งจุดรับบริจาคเพื่อช่วยเหลือสังคมในด้านต่าง ๆ มีผลต่อการได้รับความนิยมนายกเมืองพัทยาหรือไม่ อย่างไร

ข้อที่ 6 ท่านเคยได้รับเงินหรือสิ่งของในช่วงการหาเสียงจากพรรคพวกผู้สมัครนายกเมืองพัทยาหรือไม่ อย่างไร และถ้าหากท่านได้รับเงินหรือสิ่งของท่านจะลงคะแนนให้หรือไม่ อย่างไร

- ท่านคิดว่าเมื่อนายกเมืองพัทยาแจกสิ่งของหรือเงินจำนวนเล็กน้อยในวันสำคัญต่างๆ เช่น งานเลี้ยงปีใหม่ เป็นต้น มีผลต่อการได้รับความนิยมนายกเมืองพัทยาหรือไม่ อย่างไร

ข้อที่ 7 ท่านคิดว่าปัจจัยโดยรวมทางด้าน ระบบอุปถัมภ์, นโยบาย, ตัวบุคคล, การสื่อสารทางการเมือง, การบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม, และการแจกเงินหรือสิ่งของ เป็นปัจจัยที่มีผลในการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยาหรือไม่ อย่างไร

ข้อที่ 8 ท่านคิดว่านายกเมืองพัทยาใช้อำนาจทางการเมืองโดยการสั่งการ อนุญาต อนุมัติเกี่ยวกับเรื่องการบริหารราชการแผ่นดินต่าง ๆ โดยมีผู้คนยินยอมปฏิบัติตามหรือไม่ อย่างไร

ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์

ด้วยความเคารพ

ว่าที่ ร.ต. เทพศักดิ์ อมรวัฒนวงษ์

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. รศ.ดร.ไพฑูรย์ โพธิ์สว่าง

อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2. ผศ. ร.ต.อ. ดร. วิเชียร ต้นศิริคงคล

อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

3. ดร.โชติลา ขาวสนิท

อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

4. ผศ.ดร.วงพัทตร์ ภูพันธ์ศรี

อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิประจำภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

5. ดร. วัลลภ ศัพท์พันธ์

อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิประจำภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาคผนวก ค

- ค่าความเชื่อมั่น
- ทดสอบ (Try out)

Reliability

Warnings

The space saver method is used. That is, the covariance matrix is not calculated or used in the analysis.

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded(a)	0	.0
	Total	30	100.0

a Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.726	9

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
patronage	68.03	29.870	30
policy	61.80	19.913	30
education	59.50	19.755	30
relation	64.33	15.797	30
campaign	64.17	17.473	30
media	60.27	19.513	30
donation	60.67	22.389	30
money	28.33	26.760	30
score	65.20	27.139	30

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
patronage	464.27	9655.513	.395	.708
policy	470.50	11730.948	.171	.736
education	472.80	10608.303	.459	.693
relation	467.97	11117.482	.450	.699
campaign	468.13	11724.878	.221	.727
media	472.03	10348.171	.539	.680
donation	471.63	10801.757	.336	.713
money	503.97	8877.206	.649	.647
score	467.10	9773.059	.439	.695

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
532.30	12866.976	113.433	9

Intraclass Correlation Coefficient

	Intraclass Correlation(a)	95% Confidence Interval		F Test with True Value 0			
		Lower Bound	Upper Bound	Value	df1	df2	Sig
		Single Measures	.227(b)	.119	.389	3.644	29.0
Average Measures	.726(c)	.550	.852	3.644	29.0	232	.000

Two-way mixed effects model where people effects are random and measures effects are fixed.
 a Type C intraclass correlation coefficients using a consistency definition-the between-measure variance is excluded from the denominator variance.

b The estimator is the same, whether the interaction effect is present or not.

c This estimate is computed assuming the interaction effect is absent, because it is not estimable otherwise.

แบบสอบถามเกี่ยวกับการวิจัย

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้เป็นการศึกษาทางวิชาการ ไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบไม่ว่ากรณีใด ๆ จึงขอความร่วมมือให้ท่านตอบตามความเป็นจริง โดยการเติม **ตัวเลข** ลงในช่อง (.....) ที่กำหนดให้

คำถามส่วนที่ 1 : ท่านคิดว่าปัจจัยใดต่อไปนี้ มีผลทำให้ท่านตัดสินใจลงคะแนนเสียงให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเมืองพัทยา ท่านให้น้ำหนักกี่เปอร์เซ็นต์ ซึ่งคำถามจะมีทั้งหมด 9 ข้อ โดยให้ท่านผู้ตอบแบบสอบถามเติมตัวเลขตั้งแต่ 0 – 100% (เช่น 10, 40, 50, 80, 95.....) ตามความเห็นของท่าน ลงในช่อง (.....%) ของแต่ละข้อ ดังต่อไปนี้

1. ญาติพี่น้องหรือเพื่อนฝูงแนะนำ ชักชวน ร้องขอ หรือขอร้อง
มีผลต่อการตัดสินใจ ลงคะแนน ให้น้ำหนัก
(.....%)
2. นโยบายและผลงานโดยรวมที่ผ่านมา
มีผลต่อการตัดสินใจ ลงคะแนน ให้น้ำหนัก
(.....%)
3. คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการศึกษา
มีผลต่อการตัดสินใจ ลงคะแนน ให้น้ำหนัก
(.....%)
4. คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษย์สัมพันธ์
มีผลต่อการตัดสินใจ ลงคะแนน ให้น้ำหนัก
(.....%)
5. การจัดเวทีปราศรัยของผู้สมัครนายกเมืองพัทยา
มีผลต่อการตัดสินใจ ลงคะแนน ให้น้ำหนัก
(.....%)
6. การใช้วิธีการหาเสียงผ่านสื่อต่าง ๆ (อินเทอร์เน็ต, เคมเบิลทีวี)ของผู้สมัครนายกเมืองพัทยา
มีผลต่อการตัดสินใจ ลงคะแนน ให้น้ำหนัก
(.....%)
7. ผู้สมัครนายกเมืองพัทยาได้บริจาคเงินแก่ชุมชน สิ่งสาธารณะ และเด็กกำพร้า
มีผลต่อการตัดสินใจ ลงคะแนน ให้น้ำหนัก
(.....%)

8. การได้รับทรัพย์สินเงินทองจากพรรคพวกผู้สมัคร
มีผลต่อการตัดสินใจ ลงคะแนน ให้นำน้ำหนัก
(.....%)
9. โดยสรุปแล้วท่านได้ลงคะแนนให้นายกเมืองพัทยา ให้นำน้ำหนัก
(.....%)

คำถามส่วนที่ 2 : ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ 1. (.....) ชาย 2. (.....) หญิง
2. อายุปี
3. ระดับการศึกษาสูงสุด 1. (.....) ประถมศึกษา, มัธยมศึกษา, ปวช.
2. (.....) อนุปริญญา, ปวส., ปวท.
3. (.....) ปริญญาตรีขึ้นไป
4. อาชีพหลัก 1. (.....) ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ พนักงานของรัฐ
2. (.....) พนักงานบริษัทเอกชน ค้าขายธุรกิจส่วนตัว อิสระ อื่น ๆ
3. (.....) เกษตรกร ทำนา - ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....บาท (โดยประมาณ)

ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือ
ว่าที่ ร.ต. เทพศักดิ์ อมรวัฒนวงษ์

ภาคผนวก ง

ผลการทดสอบความแม่นยำตรงเชิงเนื้อหาของข้อมูล

แบบตรวจสอบความสอดคล้องของหัวข้อกับวัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์ (IOC)

การวิจัยเกี่ยวกับการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

คำถามส่วนที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเมืองพัทยา

คำถาม	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	$IOC = \sum R/n$
1. ญาติพี่น้องหรือเพื่อนฝูงแนะนำชักชวน ร้องขอ หรือขอร้อง	5	0	0	1.0
2. นโยบายและผลงานโดยรวมที่ผ่านมา	5	0	0	1.0
3. คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการศึกษา	5	0	0	1.0
4. คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านการมีมนุษย์สัมพันธ์	5	0	0	1.0
5. การจัดเวทีปราศรัยของผู้สมัครนายกเมืองพัทยา	5	0	0	1.0
6. การใช้วิธีการหาเสียงผ่านสื่อต่าง ๆ (อินเทอร์เน็ต, เคเบิลทีวี)ของผู้สมัครนายกเมืองพัทยา	5	0	0	1.0
7. ผู้สมัครนายกเมืองพัทยาได้รับบริจาคเงินแก่ชุมชน สิ่งสาธารณะ และเด็กกำพร้า	5	0	0	1.0
8. การได้รับทรัพย์สินเงินทองจากพรรคพวกผู้สมัคร	5	0	0	1.0
9. โดยสรุปแล้วท่านได้ลงคะแนนให้แก่นายกเมืองพัทยา	5	0	0	1.0

คำถามส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำถาม	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	$IOC = \sum R/n$
1. เพศ	5	0	0	1.0
2. อายุ	5	0	0	1.0
3. ระดับการศึกษาสูงสุด	5	0	0	1.0
4. อาชีพหลัก	5	0	0	1.0
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	5	0	0	1.0

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview)

การวิจัยเรื่อง การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยา

คำถาม	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	$IOC = \sum R/n$
1.1 ญาติพี่น้อง พวกพ้อง รวมถึงคนรู้จัก ได้แนะนำชักชวน ให้ท่านลงคะแนนเสียงให้ผู้สมัครนายกเมืองพัทยาหรือไม่ อย่างไร	5	0	0	1.0
1.2 ท่านคิดว่าญาติพี่น้อง พวกพ้อง รวมถึงคนรู้จัก ที่แนะนำชักชวนให้ท่านลงคะแนนเสียงมีผลสืบเนื่องต่อความมั่นคงในการดำรงตำแหน่งของนายกเมืองพัทยาหรือไม่ อย่างไร	5	0	0	1.0
2.1 ท่านชื่นชอบนโยบายของนายกเมืองพัทยา ที่ใช้ในการหาเสียงหรือไม่ อย่างไร	5	0	0	1.0
2.2 เมื่อผู้สมัครได้ดำรงตำแหน่งนายกเมืองพัทยานโยบายที่ใช้ในการหาเสียงสามารถนำมาปฏิบัติและเกิดขึ้นจริงหรือไม่ อย่างไร	5	0	0	1.0
3.1 บุคลิกหรือลักษณะเด่นอะไรบ้างที่ทำให้ท่านลงคะแนนเสียงให้ผู้สมัครนายกเมืองพัทยา	5	0	0	1.0

คำถาม	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	$IOC = \sum R/n$
3.2 เมื่อผู้สมัครได้ดำรงตำแหน่งนายกเมืองพัทยา บุคลิกหรือลักษณะเด่นต่าง ๆ ที่ท่านชื่นชอบยังคงมีอยู่ในตัวบุคคลที่เป็นนายกเมืองพัทยาหรือไม่ อย่างไร	5	0	0	1.0
4.1 ท่านรู้จักผู้สมัครนายกเมืองพัทยาด้วยวิธีการรณรงค์หาเสียงผ่านสื่อรูปแบบใด อย่างไร	5	0	0	1.0
4.2 เมื่อผู้สมัครได้ดำรงตำแหน่งนายกเมืองพัทยา ท่านได้รับทราบข่าวสารต่าง ๆ ของนายกเมืองพัทยาผ่านสื่อรูปแบบใด อย่างไร	5	0	0	1.0
5.1 เมื่อผู้สมัครนายกเมืองพัทยาได้บริจาคเงินแก่ชุมชน งานการกุศล และสิ่งสาธารณณะต่าง ๆ มีผลทำให้ท่านลงคะแนนเสียงให้หรือไม่ อย่างไร	5	0	0	1.0
5.2 ท่านคิดว่ากรณีที่เมืองพัทยาจัดตั้งจุดรับบริจาคเพื่อช่วยเหลือสังคมในด้านต่าง ๆ มีผลต่อการได้รับความนิยมนายกเมืองพัทยาหรือไม่ อย่างไร	5	0	0	1.0

คำถาม	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	$IOC = \sum R/n$
6.1 ท่านเคยได้รับเงินหรือสิ่งของในช่วงการหาเสียงจากพรรคพวกผู้สมัครนายกเมืองพัทยาหรือไม่ อย่างไร และถ้าหากท่านได้รับเงินหรือสิ่งของท่านจะลงคะแนนให้หรือไม่ อย่างไร	5	0	0	1.0
6.2 ท่านคิดว่าเมื่อนายกเมืองพัทยาแจกสิ่งของหรือเงินจำนวนเล็กน้อยในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น งานเลี้ยงปีใหม่ เป็นต้น มีผลต่อการได้รับความนิยมนายกเมืองพัทยาหรือไม่ อย่างไร	5	0	0	1.0
7. ท่านคิดว่าปัจจัยโดยรวมทางด้าน ระบบอุปถัมภ์, นโยบาย, ตัวบุคคล, การสื่อสารทางการเมือง, การบริจาคเงินแก่สาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคม, และการแจกเงินหรือสิ่งของ เป็นปัจจัยที่มีผลในการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนายกเมืองพัทยาหรือไม่ อย่างไร	5	0	0	1.0

คำถาม	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	$IOC = \sum R/n$
8. ท่านคิดว่านายกเมืองพัทยา มีอำนาจทางการเมือง โดยการสั่งการ อนุญาต อนุมัติ เกี่ยวกับเรื่องการบริหารราชการแผ่นดินต่าง ๆ โดยมีผู้คนยินยอมปฏิบัติตามหรือไม่ อย่างไร	5	0	0	1.0

ภาคผนวก จ
ผลวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

Regression

Variables Entered/Removed(a)

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	patronage	.	Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter \leq .050, Probability-of-F-to-remove \geq .100).
2	campaign	.	Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter \leq .050, Probability-of-F-to-remove \geq .100).
3	money	.	Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter \leq .050, Probability-of-F-to-remove \geq .100).
4	relation	.	Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter \leq .050, Probability-of-F-to-remove \geq .100).
5	policy	.	Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter \leq .050, Probability-of-F-to-remove \geq .100).
6	donation	.	Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter \leq .050, Probability-of-F-to-remove \geq .100).

a Dependent Variable: score

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.997(a)	.995	.995	1.019
2	.998(b)	.996	.996	.931
3	.998(c)	.996	.996	.917
4	.998(d)	.996	.996	.904
5	.998(e)	.996	.996	.888
6	.998(f)	.996	.996	.884

a Predictors: (Constant), patronage

b Predictors: (Constant), patronage, campaign

c Predictors: (Constant), patronage, campaign, money

d Predictors: (Constant), patronage, campaign, money, relation

e Predictors: (Constant), patronage, campaign, money, relation, policy

f Predictors: (Constant), patronage, campaign, money, relation, policy, donation

ANOVA(g)

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	77333.623	1	77333.623	74495.243	.000(a)
	Residual	412.126	397	1.038		
	Total	77745.749	398			
2	Regression	77402.366	2	38701.183	44631.350	.000(b)
	Residual	343.383	396	.867		
	Total	77745.749	398			
3	Regression	77413.670	3	25804.557	30693.866	.000(c)
	Residual	332.079	395	.841		
	Total	77745.749	398			
4	Regression	77423.656	4	19355.914	23677.084	.000(d)
	Residual	322.093	394	.817		
	Total	77745.749	398			
5	Regression	77435.687	5	15487.137	19629.715	.000(e)
	Residual	310.063	393	.789		
	Total	77745.749	398			
6	Regression	77439.386	6	12906.564	16514.300	.000(f)
	Residual	306.363	392	.782		
	Total	77745.749	398			

a Predictors: (Constant), patronage

b Predictors: (Constant), patronage, campaign

c Predictors: (Constant), patronage, campaign, money

d Predictors: (Constant), patronage, campaign, money, relation

e Predictors: (Constant), patronage, campaign, money, relation, policy

f Predictors: (Constant), patronage, campaign, money, relation, policy, donation

g Dependent Variable: score

Coefficients(a)

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	.438	.331		1.324	.186
	patronage	.954	.003	.997	272.938	.000
	campaign					
	money					
	relation					
	policy					
2	(Constant)	-2.133	.418		-5.102	.000
	patronage	.942	.003	.985	272.122	.000
	campaign	.050	.006	.032	8.904	.000
	money					
	relation					
	policy					
3	(Constant)	-1.845	.419		-4.401	.000
	patronage	.941	.003	.984	275.379	.000
	campaign	.050	.006	.032	9.018	.000
	money	-.013	.004	-.012	-3.667	.000
	relation					
	policy					
4	(Constant)	-2.669	.476		-5.609	.000
	patronage	.937	.004	.980	266.285	.000
	campaign	.034	.007	.022	4.803	.000
	money	-.012	.004	-.012	-3.547	.000

	relation	.028	.008	.017	3.495	.001
	policy					
	donation					
5	(Constant)	-2.145	.486		-4.412	.000
	patronage	.930	.004	.973	238.310	.000
	campaign	.032	.007	.020	4.476	.000
	money	-.011	.003	-.010	-3.169	.002
	relation	.039	.008	.023	4.661	.000
	policy	-.014	.004	-.014	-3.905	.000
	donation					
6	(Constant)	-2.540	.517		-4.915	.000
	patronage	.933	.004	.976	229.558	.000
	campaign	.032	.007	.021	4.576	.000
	money	-.014	.004	-.013	-3.751	.000
	relation	.038	.008	.023	4.629	.000
	policy	-.016	.004	-.016	-4.253	.000
	donation	.008	.004	.008	2.176	.030

a Dependent Variable: score

Excluded Variables(g)

Model		Beta In	t	Sig.	Partial Correlation	Collinearity Statistics
1	policy	-.005(a)	-1.170	.243	-.059	.870
	education	.009(a)	2.355	.019	.118	.907
	relation	.032(a)	8.341	.000	.387	.786
	campaign	.032(a)	8.904	.000	.408	.851
	media	.023(a)	5.780	.000	.279	.789
	donation	.001(a)	.202	.840	.010	.826
	money	-.012(a)	-3.397	.001	-.168	.993
2	policy	-.010(b)	-2.693	.007	-.134	.850
	education	-.009(b)	-2.249	.025	-.112	.676
	relation	.017(b)	3.617	.000	.179	.465
	campaign					
	media	-.006(b)	-1.028	.305	-.052	.336
	donation	.001(b)	.222	.825	.011	.826
	money	-.012(b)	-3.667	.000	-.181	.993
3	policy	-.009(c)	-2.423	.016	-.121	.844
	education	-.007(c)	-1.822	.069	-.091	.665
	relation	.017(c)	3.495	.001	.173	.464
	campaign					
	media	-.008(c)	-1.338	.182	-.067	.334
	donation	.007(c)	1.684	.093	.085	.716
	money					
4	policy	-.014(d)	-3.905	.000	-.193	.749
	education	-.008(d)	-1.908	.057	-.096	.665
	relation					
	campaign					
	media	-.008(d)	-1.457	.146	-.073	.333

	Model	Beta In	t	Sig.	Partial Correlation	Collinearity Statistics
5	donation	.005(d)	1.398	.163	.070	.710
	money					
	policy					
	education	-.008(e)	-1.927	.055	-.097	.665
6	relation					
	campaign					
	media	-.008(e)	-1.514	.131	-.076	.333
	donation	.008(e)	2.176	.030	.109	.687
	money					
	policy					
	education	-.007(f)	-1.748	.081	-.088	.660
	relation					
campaign						
media	-.006(f)	-1.083	.279	-.055	.318	
donation						
money						

a Predictors in the Model: (Constant), patronage

b Predictors in the Model: (Constant), patronage, campaign

c Predictors in the Model: (Constant), patronage, campaign, money

d Predictors in the Model: (Constant), patronage, campaign, money, relation

e Predictors in the Model: (Constant), patronage, campaign, money, relation, policy

f Predictors in the Model: (Constant), patronage, campaign, money, relation, policy, donation

g Dependent Variable: score

Frequency Table

patronage

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	0	3	.8	.8	.8
	10	1	.3	.3	1.0
	20	2	.5	.5	1.5
	40	6	1.5	1.5	3.0
	50	7	1.8	1.8	4.8
	70	2	.5	.5	5.3
	80	6	1.5	1.5	6.8
	90	30	7.5	7.5	14.3
	91	10	2.5	2.5	16.8
	92	21	5.3	5.3	22.1
	93	21	5.3	5.3	27.3
	94	4	1.0	1.0	28.3
	95	20	5.0	5.0	33.3
	96	2	.5	.5	33.8
	97	28	7.0	7.0	40.9
	98	81	20.3	20.3	61.2
	99	55	13.8	13.8	74.9
	100	100	25.1	25.1	100.0
	Total	399	100.0	100.0	

policy

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	10	4	1.0	1.0	1.0
	20	22	5.5	5.5	6.5
	22	10	2.5	2.5	9.0
	25	10	2.5	2.5	11.5
	30	42	10.5	10.5	22.1
	31	4	1.0	1.0	23.1
	32	15	3.8	3.8	26.8
	33	25	6.3	6.3	33.1
	34	20	5.0	5.0	38.1
	35	5	1.3	1.3	39.3
	36	6	1.5	1.5	40.9
	37	4	1.0	1.0	41.9
	38	25	6.3	6.3	48.1
	39	4	1.0	1.0	49.1
	40	39	9.8	9.8	58.9
	41	4	1.0	1.0	59.9
	42	21	5.3	5.3	65.2
	45	16	4.0	4.0	69.2
	46	2	.5	.5	69.7
	47	8	2.0	2.0	71.7
	48	15	3.8	3.8	75.4
	50	49	12.3	12.3	87.7
	55	12	3.0	3.0	90.7
	57	4	1.0	1.0	91.7
	58	2	.5	.5	92.2
	59	2	.5	.5	92.7
	60	11	2.8	2.8	95.5

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
70	6	1.5	1.5	97.0
80	3	.8	.8	97.7
90	7	1.8	1.8	99.5
100	2	.5	.5	100.0
Total	399	100.0	100.0	

education

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 0	3	.8	.8	.8
10	1	.3	.3	1.0
30	2	.5	.5	1.5
50	6	1.5	1.5	3.0
60	88	22.1	22.1	25.1
61	2	.5	.5	25.6
62	55	13.8	13.8	39.3
63	16	4.0	4.0	43.4
64	16	4.0	4.0	47.4
65	58	14.5	14.5	61.9
66	45	11.3	11.3	73.2
67	12	3.0	3.0	76.2
68	65	16.3	16.3	92.5
69	6	1.5	1.5	94.0
70	18	4.5	4.5	98.5
80	4	1.0	1.0	99.5
85	2	.5	.5	100.0
Total	399	100.0	100.0	

relation

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	10	2	.5	.5	.5
	20	2	.5	.5	1.0
	50	1	.3	.3	1.3
	60	1	.3	.3	1.5
	68	1	.3	.3	1.8
	70	7	1.8	1.8	3.5
	80	102	25.6	25.6	29.1
	81	5	1.3	1.3	30.3
	82	36	9.0	9.0	39.3
	83	7	1.8	1.8	41.1
	84	12	3.0	3.0	44.1
	85	45	11.3	11.3	55.4
	86	31	7.8	7.8	63.2
	87	43	10.8	10.8	73.9
	88	42	10.5	10.5	84.5
	89	50	12.5	12.5	97.0
	90	8	2.0	2.0	99.0
	100	4	1.0	1.0	100.0
Total		399	100.0	100.0	

campaign

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	0	2	.5	.5	.5
	20	3	.8	.8	1.3
	50	5	1.3	1.3	2.5
	60	10	2.5	2.5	5.0
	70	127	31.8	31.8	36.8
	71	10	2.5	2.5	39.3
	72	17	4.3	4.3	43.6
	73	6	1.5	1.5	45.1
	74	13	3.3	3.3	48.4
	75	78	19.5	19.5	67.9
	76	2	.5	.5	68.4
	77	20	5.0	5.0	73.4
	78	45	11.3	11.3	84.7
	79	40	10.0	10.0	94.7
	80	6	1.5	1.5	96.2
	82	4	1.0	1.0	97.2
	85	4	1.0	1.0	98.2
	87	2	.5	.5	98.7
	90	3	.8	.8	99.5
	100	2	.5	.5	100.0
	Total	399	100.0	100.0	

media

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	0	2	.5	.5	.5
	20	2	.5	.5	1.0
	40	2	.5	.5	1.5
	50	9	2.3	2.3	3.8
	60	4	1.0	1.0	4.8
	70	54	13.5	13.5	18.3
	71	2	.5	.5	18.8
	72	13	3.3	3.3	22.1
	73	4	1.0	1.0	23.1
	74	6	1.5	1.5	24.6
	75	83	20.8	20.8	45.4
	77	8	2.0	2.0	47.4
	78	44	11.0	11.0	58.4
	79	123	30.8	30.8	89.2
	80	31	7.8	7.8	97.0
	82	4	1.0	1.0	98.0
	85	2	.5	.5	98.5
	89	4	1.0	1.0	99.5
	90	2	.5	.5	100.0
Total		399	100.0	100.0	

donation

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	10	36	9.0	9.0	9.0
	15	9	2.3	2.3	11.3
	20	80	20.1	20.1	31.3
	22	4	1.0	1.0	32.3
	24	2	.5	.5	32.8
	25	18	4.5	4.5	37.3
	29	4	1.0	1.0	38.3
	30	86	21.6	21.6	59.9
	32	4	1.0	1.0	60.9
	33	16	4.0	4.0	64.9
	35	8	2.0	2.0	66.9
	36	4	1.0	1.0	67.9
	38	5	1.3	1.3	69.2
	40	34	8.5	8.5	77.7
	43	2	.5	.5	78.2
	44	10	2.5	2.5	80.7
	45	12	3.0	3.0	83.7
	46	4	1.0	1.0	84.7
	48	6	1.5	1.5	86.2
	50	36	9.0	9.0	95.2
	55	2	.5	.5	95.7
	60	2	.5	.5	96.2
	70	8	2.0	2.0	98.2
	80	4	1.0	1.0	99.2
	90	2	.5	.5	99.7
	100	1	.3	.3	100.0
Total		399	100.0	100.0	

money

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	0	74	18.5	18.5	18.5
	5	28	7.0	7.0	25.6
	10	98	24.6	24.6	50.1
	12	17	4.3	4.3	54.4
	13	4	1.0	1.0	55.4
	14	10	2.5	2.5	57.9
	15	14	3.5	3.5	61.4
	16	4	1.0	1.0	62.4
	19	4	1.0	1.0	63.4
	20	73	18.3	18.3	81.7
	25	12	3.0	3.0	84.7
	28	4	1.0	1.0	85.7
	30	22	5.5	5.5	91.2
	33	4	1.0	1.0	92.2
	40	22	5.5	5.5	97.7
	50	7	1.8	1.8	99.5
	95	2	.5	.5	100.0
	Total	399	100.0	100.0	

ภาคผนวก จ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา
พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒”

มาตรา ๒^[๑] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑

(๒) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ พ.ศ. ๒๕๒๓

(๓) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๔ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ ประกาศ หรือคำสั่งใดที่ได้กำหนดเป็นอำนาจหน้าที่ของนายกเมืองพัทยาหรือปลัดเมืองพัทยาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖/ตอนที่ ๑๒๐ ก/หน้า ๒๑/๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

ข้อบัญญัติ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น อ้างถึงประธานสภาเมืองพัทยาหรือนายกเมืองพัทยาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภาเมืองพัทยา

“ข้อบัญญัติ” หมายความว่า ข้อบัญญัติเมืองพัทยา

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้งเมืองพัทยา

มาตรา ๗ ให้จัดตั้งเมืองพัทยาเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอาณาเขตตามเขตเมืองพัทยาที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้เมืองพัทยามีฐานะเป็นนิติบุคคล

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงเขตเมืองพัทยาให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

หมวด ๒

การบริหารเมืองพัทยา

มาตรา ๘ การบริหารเมืองพัทยาประกอบด้วย

(๑) สภาเมืองพัทยา

(๒) นายกเมืองพัทยา

ส่วนที่ ๑

สภาเมืองพัทยา

มาตรา ๕ สภาเมืองพัทยาประกอบด้วยสมาชิกจำนวนยี่สิบสี่คน ซึ่งเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเมืองพัทยา

ในกรณีที่ตำแหน่งสมาชิกว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมิได้มีการเลือกตั้งสมาชิกขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภาเมืองพัทยาประกอบด้วยสมาชิกเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๑๐ บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิก

(๑) มีสัญชาติไทย แต่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ ๑ มกราคมของปีที่มีการเลือกตั้ง และ

(๓) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเมืองพัทยาเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง

มาตรา ๑๑ บุคคลผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ในวันเลือกตั้งเป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง

(๑) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๒) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๓) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือ โดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๔) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

มาตรา ๑๒ บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิก

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง และ

(๓) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเมืองพัทยาเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง หรือเป็นผู้มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเมืองพัทยาในวันสมัครรับเลือกตั้งและได้เสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน หรือกฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่ ให้เมืองพัทยาในปีที่สมัครหรือในปีก่อนปีที่สมัครหนึ่งปี

มาตรา ๑๓ บุคคลผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิก

(๑) เป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามมาตรา ๑๑ (๑) (๒) หรือ (๔)

- (๒) คติยาเสพติดให้โทษ
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (๕) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไปโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปีในวันเลือกตั้ง เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
- (๖) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
- (๗) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะรื้อรายผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
- (๘) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ
- (๙) เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา
- (๑๐) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ หรือของรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น หรือเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ
- (๑๑) อยู่ในระหว่างต้องห้ามหรือตัดสิทธิมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
- (๑๒) เคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งถูกให้พ้นจากตำแหน่งเนื่องจากกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ
- (๑๓) เคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งราษฎรลงคะแนนเสียงให้พ้นจากตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และยังไม่พ้นกำหนดห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งครั้งหลังสุดจนถึงวันเลือกตั้ง
- มาตรา ๑๔ การเลือกตั้งสมาชิกให้กระทำโดยวิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ
- หลักเกณฑ์และวิธีการสมัครรับเลือกตั้งและการเลือกตั้ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น
- มาตรา ๑๕ อายุของสภาเมืองพัทยามีกำหนดคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกภาพของสมาชิกเริ่มตั้งแต่วันที่เลือกตั้ง
- มาตรา ๑๖ ก่อนเข้ารับหน้าที่ สมาชิกต้องปฏิญาณตนในที่ประชุมสภาเมืองพัทยาด้วยถ้อยคำดังต่อไปนี้
- “ข้าพเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอบปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตตามความเห็นของข้าพเจ้าโดยบริสุทธิ์ใจ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม”

มาตรา ๑๗ สมาชิกเป็นผู้แทนของประชาชนในเขตเมืองพัทยา และต้องปฏิบัติหน้าที่ตามความเห็นของตนโดยบริสุทธิ์ใจ ไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติมอบหมายใด ๆ

มาตรา ๑๘ สมาชิกต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ในสัญญาที่เมืองพัทยาคือเป็นผู้สัญญาหรือในกิจการที่กระทำให้แก่เมืองพัทยาหรือที่เมืองพัทยาระทำ

มาตรา ๑๙ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ถึงคราวออกตามอายุของสภาเมืองพัทยาหรือมีการยุบสภาเมืองพัทยา

(๒) ตาย

(๓) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานสภาเมืองพัทยา

(๔) กระทำการอันต้องห้ามตามมาตรา ๑๘

(๕) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓

(๖) ขาดประชุมสภาเมืองพัทยาสามครั้งติดต่อกัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๗) สภาเมืองพัทยามีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะมีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียหรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่เมืองพัทยา หรือกระทำการอันเสื่อมเสียประโยชน์ของสภาเมืองพัทยา โดยมีสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่เข้าชื่อเสนอให้สภาเมืองพัทยาพิจารณา และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่ ทั้งนี้ ให้สมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่สภาเมืองพัทยามีมติ

(๘) ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเมืองพัทยาได้ลงคะแนนเสียงให้พ้นจากตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

เมื่อมีกรณีสงสัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (๔) (๕) หรือ (๖) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนและวินิจฉัยโดยเร็ว คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงตาม (๘) พร้อมกัน ให้ถือว่าเป็นการยุบสภาเมืองพัทยา

มาตรา ๒๐ เมื่อตำแหน่งสมาชิกว่างลงเพราะถึงคราวออกตามอายุของสภาเมืองพัทยา หรือมีการยุบสภาเมืองพัทยา หรือถือว่ามีสภาเมืองพัทยาดำเนินการตามมาตรา ๑๙ วรรคสาม ให้มีการเลือกตั้งภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ครบอายุของสภาเมืองพัทยา หรือวันที่มีการยุบสภาเมืองพัทยา หรือวันที่ถือว่ามีสภาเมืองพัทยา แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๑ เมื่อตำแหน่งสมาชิกว่างลงให้มีการเลือกตั้งสมาชิกขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง เว้นแต่อายุของสภาเมืองพัทยาเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ให้สมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าอายุของสภาเมืองพัทยาที่เหลืออยู่

ในกรณีที่ตำแหน่งสมาชิกว่างลงเกินครึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานเสนอรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาตั้งยุบสภาเมืองพัทยาก็ได้

มาตรา ๒๒ ให้สภาเมืองพัทยาเลือกสมาชิกเป็นประธานสภาเมืองพัทยาคณหนึ่ง และรองประธานสภาเมืองพัทยาจำนวนสองคน แล้วเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง

การเลือกประธานสภาเมืองพัทยาและรองประธานสภาเมืองพัทยาให้กระทำในการประชุมสภาเมืองพัทยาคั้งแรกภายหลังจากการเลือกตั้งทั่วไป

มาตรา ๒๓ ประธานสภาเมืองพัทยาและรองประธานสภาเมืองพัทยา อยู่ในตำแหน่งจนครบอายุของสภาเมืองพัทยา หรือมีการยุบสภาเมืองพัทยา หรือถือว่ามีการยุบสภาเมืองพัทยามาตรา ๑๕ วรรคสาม

มาตรา ๒๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๓ ประธานสภาเมืองพัทยา และรองประธานสภาเมืองพัทยาลพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) พ้นจากสมาชิกภาพแห่งสภาเมืองพัทยา

(๒) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ตำแหน่งประธานสภาเมืองพัทยาหรือรองประธานสภาเมืองพัทยาว่างลง เพราะเหตุใดเหตุหนึ่งตามมาตรา ๒๔ ให้สภาเมืองพัทยาเลือกสมาชิกขึ้นเพื่อดำรงตำแหน่งที่ว่างแทนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

มาตรา ๒๖ ประธานสภาเมืองพัทยามีหน้าที่ดำเนินการประชุมและดำเนินกิจการอื่นให้เป็นไปตามข้อบังคับเมืองพัทยา

รองประธานสภาเมืองพัทยามีหน้าที่ช่วยประธานสภาเมืองพัทยาปฏิบัติการตามหน้าที่และกระทำกิจการตามที่ประธานสภาเมืองพัทยามอบหมาย

ในกรณีที่ไม่มีประธานสภาเมืองพัทยาหรือประธานสภาเมืองพัทยาไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ ให้รองประธานสภาเมืองพัทยาคณหนึ่งที่หนึ่งปฏิบัติหน้าที่แทน และในกรณีที่ไม่มีประธานสภาเมืองพัทยาและรองประธานสภาเมืองพัทยาคณหนึ่งที่หนึ่ง หรือประธานสภาเมืองพัทยาและรองประธานสภาเมืองพัทยาคณหนึ่งที่หนึ่งไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ ให้รองประธานสภาเมืองพัทยาคณที่สองปฏิบัติหน้าที่แทน

ในการประชุมครั้งใดถ้าไม่มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม ให้สมาชิกเลือกกันเองเพื่อทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมสำหรับการประชุมครั้งนั้น

ในการประชุมครั้งใด ถ้าผู้ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมสั่งปิดประชุมก่อนหมดระเบียบวาระการประชุม แต่สมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของสมาชิกเท่าที่มีอยู่เสนอให้เปิดประชุม ให้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุมนั้นต่อไป จนกว่าสมาชิกจะมีมติให้ปิดประชุม และให้นำความในวรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับกับกรณีดังกล่าว

มาตรา ๒๗ ประธานสภาเมืองพัทยาอาจแต่งตั้งเลขานุการประธานสภาเมืองพัทยาและผู้ช่วยเลขานุการประธานสภาเมืองพัทยาไม่เกินจำนวนรองประธานสภาเมืองพัทยา เพื่อช่วยเหลือกิจการตามที่ได้รับมอบหมาย

บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขานุการประธานสภาเมืองพัทยาหรือผู้ช่วยเลขานุการประธานสภาเมืองพัทยา ต้องมิใช่รองนายกเมืองพัทยา เลขานุการนายกเมืองพัทยา ผู้ช่วยเลขานุการนายกเมืองพัทยา ประธานที่ปรึกษาหรือที่ปรึกษา

เลขานุการประธานสภาเมืองพัทยา และผู้ช่วยเลขานุการประธานสภาเมืองพัทยาพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ประธานสภาเมืองพัทยาพ้นจากตำแหน่ง
- (๒) ประธานสภาเมืองพัทยามีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง
- (๓) ตาย
- (๔) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานสภาเมืองพัทยา
- (๕) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล

มาตรา ๒๘ ให้ปลัดเมืองพัทยาทำหน้าที่เลขานุการสภาเมืองพัทยา มีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการและการจัดประชุมและงานอื่นใดตามที่สภาเมืองพัทยามอบหมาย

มาตรา ๒๙ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกอันเป็นการเลือกตั้งทั่วไป ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเรียกประชุมสภาเมืองพัทยารั้งแรก

ในปีปฏิทินหนึ่งให้มีสมัยประชุมสามัญของสภาเมืองพัทยาไม่น้อยกว่าสองสมัย แต่ต้องไม่เกินสี่สมัย จำนวนสมัยประชุมสามัญและวันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปีแต่ละสมัยให้สภาเมืองพัทยากำหนด แต่สภาเมืองพัทยาจะกำหนดจำนวนสมัยประชุมและวันเริ่มสมัยประชุมสำหรับปีแรกเป็นการเฉพาะก็ได้

สมัยประชุมสามัญให้มีกำหนดสามสิบวัน แต่ถ้ามีกรณีจำเป็นสภาเมืองพัทยาก็มีมติขยายสมัยประชุมสามัญออกไปอีกก็ได้แต่ต้องไม่เกินสามสิบวัน

มาตรา ๓๐ เมื่อมีกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งเมืองพัทยา นายกเมืองพัทยาหรือสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่ อาจยื่นคำร้องต่อประธานสภาเมืองพัทยาขอให้เปิดประชุมสมัชชาวิสามัญได้ และให้ประธานสภาเมืองพัทยาเรียกประชุมสมัชชาวิสามัญโดยกำหนดวันประชุมภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำร้อง

สมัชชาประชุมวิสามัญให้มีกำหนดสิบห้าวัน

มาตรา ๓๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ ให้ประธานสภาเมืองพัทยาเรียกประชุมสภาเมืองพัทยาดำเนินการตามสมัชชาประชุม

ในกรณีที่ไม่มีประธานสภาเมืองพัทยาหรือประธานสภาเมืองพัทยาไม่เรียกประชุมตามกฎหมาย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้เรียกประชุมและนัดให้สมาชิกมาประชุมในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่มีสิทธิยื่นคำร้องต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ขอให้เรียกประชุมสภาเมืองพัทยาได้ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเรียกประชุมสภาเมืองพัทยา ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำร้อง

(๒) กรณีที่ไม่มีการประชุมภายในระยะเวลาเจ็ดวันนับแต่วันเริ่มกำหนดให้มีการประชุมตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๓๐ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้เรียกประชุมสภาเมืองพัทยา ประธานสภาเมืองพัทยา และรองประธานสภาเมืองพัทยา จะทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมมิได้และให้สมาชิกเลือกกันเองเพื่อทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมสำหรับการประชุมครั้งนั้น

มาตรา ๓๒ การประชุมสภาเมืองพัทยา ต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

นายกเมืองพัทยา รองนายกเมืองพัทยา หรือผู้ซึ่งนายกเมืองพัทยามอบหมายมีสิทธิเข้าประชุมสภาเมืองพัทยา และมีสิทธิแถลงข้อเท็จจริงตลอดจนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานในหน้าที่ของตนต่อที่ประชุม แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

มาตรา ๓๓ การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษาให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ เว้นแต่ที่บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัตินี้

สมาชิกคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๔ สภาเมืองพัทยาจะกระทำการใดอันมิใช่เป็นอำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยาไม่ได้

มาตรา ๓๕ การประชุมสภาเมืองพัทยาต้องกระทำโดยเปิดเผยตามลักษณะที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมสภาเมืองพัทยา แต่ถ้านายกเมืองพัทยาหรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่ร้องขอให้ประชุมลับ ก็ให้ประชุมลับ

มาตรา ๓๖ ในที่ประชุมสภาเมืองพัทยา สมาชิกมีสิทธิตั้งกระทู้ถามนายกเมืองพัทยาในเรื่องที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่ของนายกเมืองพัทยา

มาตรา ๓๗ สมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปในที่ประชุมสภาเมืองพัทยาเพื่อให้นายกเมืองพัทยาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในปัญหาอันเกี่ยวกับการบริหารราชการเมืองพัทยาโดยไม่มีการลงมติ

ญัตติตามวรรคหนึ่งให้ยื่นต่อประธานสภาเมืองพัทยา และให้ประธานสภาเมืองพัทยากำหนดวันสำหรับการอภิปรายทั่วไป ซึ่งต้องไม่เร็วกว่าห้าวันและไม่ช้ากว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับญัตติ แล้วแจ้งให้นายกเมืองพัทยาทราบ

มาตรา ๓๘ สภาเมืองพัทยามีอำนาจเลือกสมาชิกตั้งเป็นคณะกรรมการสามัญของสภาเมืองพัทยา และมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญของสภาเมืองพัทยาเพื่อกระทำกิจการหรือพิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาเมืองพัทยาแล้วรายงานต่อสภาเมืองพัทยา

ในการตั้งคณะกรรมการวิสามัญตามวรรคหนึ่ง นายกเมืองพัทยามีสิทธิเสนอชื่อบุคคลผู้เป็นหรือมิได้เป็นสมาชิก เพื่อให้สภาเมืองพัทยาแต่งตั้งเป็นกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญได้ไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด

คณะกรรมการที่สภาเมืองพัทยาดำเนินตามวรรคหนึ่ง จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

มาตรา ๓๙ สภาเมืองพัทยามีอำนาจตราข้อบังคับเกี่ยวกับจรรยาบรรณของสมาชิก ข้อบังคับการประชุมเกี่ยวกับการเลือกและการปฏิบัติหน้าที่ของประธานสภาเมืองพัทยา รองประธานสภาเมืองพัทยา คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการของสภาเมืองพัทยา วิธีการประชุม การเสนอและพิจารณาร่างข้อบัญญัติ การเสนอญัตติ การปรึกษา การอภิปราย การลงมติ การตั้งและตอบกระทู้ถาม การเปิดอภิปรายทั่วไป การรักษาระเบียบและความเรียบร้อย และกิจการอื่นอันเป็นหน้าที่ของสภาเมืองพัทยา

มาตรา ๔๐ เงินประจำตำแหน่ง เงินค่าเบี้ยประชุม และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานสภาเมืองพัทยา รองประธานสภาเมืองพัทยา สมาชิก เลขานุการประธานสภาเมืองพัทยา

ผู้ช่วยเลขานุการประธานสภาเมืองพัทยา กรรมการสามัญหรือกรรมการวิสามัญที่สภาเมืองพัทยา
ตั้งขึ้น หรืออนุกรรมการที่คณะกรรมการตั้งขึ้น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ส่วนที่ ๒

นายกเมืองพัทยา

มาตรา ๔๑ ให้เมืองพัทยานายกเมืองพัทยานคนหนึ่งซึ่งเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิ
เลือกตั้งในเขตเมืองพัทยา

การเลือกตั้งนายกเมืองพัทยาให้กระทำโดยวิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ
หลักเกณฑ์และวิธีการสมัครรับเลือกตั้งและการเลือกตั้งนายกเมืองพัทยา ให้
เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

มาตรา ๔๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับกับผู้มีสิทธิ
เลือกตั้งนายกเมืองพัทยาโดยอนุโลม

มาตรา ๔๓ บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายก
เมืองพัทยา

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง
- (๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และ
- (๔) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเมืองพัทยาเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง หรือเป็นผู้มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเมืองพัทยาในวันสมัครรับ
เลือกตั้งและได้เสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน หรือกฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุง
ท้องที่ ให้เมืองพัทยาในปีที่สมัครหรือในปีก่อนปีที่สมัครหนึ่งปี

มาตรา ๔๔ บุคคลผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๑๓ เป็นบุคคล
ต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเมืองพัทยา

มาตรา ๔๕ 2[๒] ให้นายกเมืองพัทยาดำรงตำแหน่งนับตั้งแต่วันเลือกตั้ง และมี
ระยะเวลาดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง

2[๒] มาตรา ๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา (ฉบับที่

เมื่อนายกเมืองพัทยาพ้นจากตำแหน่ง ให้จัดให้มีการเลือกตั้งขึ้นใหม่ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๔๖ ให้มีการมอบหมายงานในหน้าที่นายกเมืองพัทยาภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้มีการประกาศผลการเลือกตั้งนายกเมืองพัทยา

นายกเมืองพัทยาอาจแต่งตั้งรองนายกเมืองพัทยาจำนวนไม่เกินสี่คนซึ่งมิใช่สมาชิกเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของเมืองพัทยาดำเนินการตามที่นายกเมืองพัทยามอบหมาย

มาตรา ๔๗ รองนายกเมืองพัทยาต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๓ (๑) (๒) และ (๓) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๔

มาตรา ๔๘ นายกเมืองพัทยามีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและรับผิดชอบในการบริหารราชการของเมืองพัทยาให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบัญญัติ และนโยบาย

(๒) สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการของเมืองพัทยา

(๓) แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกเมืองพัทยา เลขานุการนายกเมืองพัทยา ผู้ช่วยเลขานุการนายกเมืองพัทยา ประธานที่ปรึกษา ที่ปรึกษาหรือคณะที่ปรึกษา

(๔) วางระเบียบเพื่อให้งานของเมืองพัทยาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย หรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายกเมืองพัทยาหรือนายกเทศมนตรีหรือคณะเทศมนตรี

มาตรา ๔๙ นายกเมืองพัทยาและรองนายกเมืองพัทยาต้องไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่อื่นใดในการพาณิชย์ของเมืองพัทยา หรือบริษัทที่เมืองพัทยาลือหุ้น เว้นแต่ตำแหน่งที่ต้องดำรงตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๒) เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่ทำกับเมืองพัทยา หรือการพาณิชย์ของเมืองพัทยา หรือบริษัทที่เมืองพัทยาลือหุ้น

มาตรา ๕๐ นายกเมืองพัทยาพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ถึงคราวออกตามวาระ

(๒) ตาย

(๓) เมื่อมีการยุบสภาเมืองพัทยาดำเนินการตามมาตรา ๗๖

(๔) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

(๕) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๓ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๔

(๖) กระทบการฝ่าฝืนมาตรา ๔๕

(๓) รัฐมนตรีพิจารณาสอบสวนและสั่งให้ออกจากตำแหน่ง เพราะมีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียหรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่เมืองพัทยา หรือปฏิบัติการหรือละเลยไม่ปฏิบัติการอันควรปฏิบัติในลักษณะที่จะเป็นเหตุให้เสียหายอย่างร้ายแรงแก่เมืองพัทยา หรือแก่ราชการ โดยส่วนรวมหรือแก่ความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน

(๔) ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเมืองพัทยา ได้ลงคะแนนเสียงให้พ้นจากตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

ในระหว่างที่ไม่มีนายกเมืองพัทยา ให้ปลัดเมืองพัทยาปฏิบัติหน้าที่ของนายกเมืองพัทยาเท่าที่จำเป็นได้เป็นการชั่วคราวจนกว่านายกเมืองพัทยาซึ่งได้รับเลือกตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่

เมื่อมีกรณีสงสัยว่าความเป็นนายกเมืองพัทยาลิ้นสุดลงตาม (๕) หรือ (๖) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนและวินิจฉัยโดยเร็ว คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๑ รองนายกเมืองพัทยาพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) นายกเมืองพัทยาพ้นจากตำแหน่ง

(๒) นายกเมืองพัทยามีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

(๓) ตาย

(๔) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายกเมืองพัทยา

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๓

(๖) กระทบการฝ่าฝืนมาตรา ๔๕

ให้นำความในวรรคสามของมาตรา ๕๐ มาใช้บังคับกับกรณีรองนายกเมืองพัทยาด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๕๒ นายกเมืองพัทยาอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกเมืองพัทยาและผู้ช่วยเลขานุการนายกเมืองพัทยาไม่เกินจำนวนรองนายกเมืองพัทยา และอาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นประธานที่ปรึกษาและที่ปรึกษาได้จำนวนรวมกันแล้วไม่เกินห้าคน เพื่อช่วยเหลือในการบริหารราชการเมืองพัทยาตามที่นายกเมืองพัทยามอบหมาย

บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งเป็นเลขานุการนายกเมืองพัทยา ผู้ช่วยเลขานุการนายกเมืองพัทยา ประธานที่ปรึกษาหรือที่ปรึกษาต้องมีใช้สมาชิก และให้นำมาตรา ๕๑ (๑) (๒) (๓) และ (๔) มาใช้บังคับกับการพ้นจากตำแหน่งของบุคคลดังกล่าวด้วย

มาตรา ๕๓ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของ นายกเมืองพัทยา รองนายกเมืองพัทยา เลขานุการนายกเมืองพัทยา ผู้ช่วยเลขานุการนายกเมืองพัทยา ประธานที่ปรึกษาหรือที่ปรึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

หมวด ๓

ระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา

มาตรา ๕๔ ให้นายกเมืองพัทยาควคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของ เมืองพัทยาและเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเมืองพัทยาและลูกจ้างเมืองพัทยา

มาตรา ๕๕ เมืองพัทยาแบ่งส่วนราชการดังต่อไปนี้

(๑) สำนักปลัดเมืองพัทยา

(๒) ส่วนราชการอื่น ตามที่นายกเมืองพัทยาประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบ ของกระทรวงมหาดไทย

การกำหนดอำนาจหน้าที่ของสำนักปลัดเมืองพัทยา และส่วนราชการอื่นตามวรรค หนึ่ง ให้เป็นไปตามที่นายกเมืองพัทยาประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๕๖ ให้มีปลัดเมืองพัทยาคคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเมืองพัทยา และลูกจ้างเมืองพัทยารองจากนายกเมืองพัทยา และรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำของเมือง พัทยาให้เป็นไปตามนโยบาย และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่มิกฎหมายกำหนดหรือตามที่นายกเมือง พัทยามอบหมาย

การบริหารงานบุคคลของเมืองพัทยาให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการเมืองพัทยาที่จะต้อง อาศัยข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นมาปฏิบัติงานชั่วคราว นายกเมืองพัทยาอาจขอยืมตัวผู้นั้นมาช่วยปฏิบัติ ราชการของเมืองพัทยาเป็นการชั่วคราวโดยมีกำหนดเวลาให้กระทำได้ แต่ต้องทำความตกลงกับ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นก่อน และเมื่อ หมดความจำเป็นเมื่อใดให้รีบส่งตัวผู้นั้นคืนสังกัดเดิม

ให้ถือว่าข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่เป็น พนักงานเมืองพัทยาตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ขาดจากสถานภาพเดิม และคงได้รับเงินเดือนหรือ ค่าจ้าง แล้วแต่กรณี จากสังกัดเดิม

มาตรา ๕๘ อำนาจหน้าที่ในการสั่งหรือการปฏิบัติราชการของรองนายกเมือง พัทยา ให้เป็นไปตามที่นายกเมืองพัทยามอบหมาย

ในกรณีที่นายกเมืองพัทยาไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองนายกเมืองพัทยา ตามลำดับที่นายกเมืองพัทยাজัดไว้เป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีรองนายกเมืองพัทยาหรือมีแต่ไม่ อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ปลัดเมืองพัทยาเป็นผู้รักษาราชการแทน

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่นายกเมืองพัทยา จะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งใด หรือมติ ของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งนั้น หรือมติ ของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นไม่ได้กำหนดในเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น นายกเมืองพัทยา อาจมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้รองนายกเมืองพัทยาเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนนายกเมือง พัทยาก็ได้ แต่ถ้ามอบให้ปลัดเมืองพัทยาหรือรองปลัดเมืองพัทยาศึกษาปฏิบัติราชการแทน ให้ทำเป็น คำสั่งและประกาศให้ประชาชนทราบ

การปฏิบัติราชการแทนนายกเมืองพัทยาตามวรรคสาม ต้องกระทำภายใต้การ กำกับดูแลและกรอบนโยบายที่นายกเมืองพัทยากำหนดไว้

มาตรา ๕๙ ในกรณีที่มิีรองปลัดเมืองพัทยา อำนาจในการสั่งหรือการปฏิบัติ ราชการของรองปลัดเมืองพัทยา ให้เป็นไปตามที่ปลัดเมืองพัทยามอบหมาย

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งปลัดเมืองพัทยาหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ รองปลัดเมืองพัทยาเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองปลัดเมืองพัทยหลายคนให้รองปลัดเมือง พัทยาผู้มีอาวุโสตามระเบียบแบบแผนของราชการเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง รองปลัดเมืองพัทยาหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้นายกเมืองพัทยาแต่งตั้งหัวหน้าส่วน ราชการของเมืองพัทยาหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าเป็นผู้รักษาราชการแทน

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่ปลัดเมืองพัทยา จะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งใด หรือมติ ของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งนั้น หรือมติ ของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นไม่ได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น ปลัดเมืองพัทยาอาจ มอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้รองปลัดเมืองพัทยาศึกษาปฏิบัติราชการแทนปลัดเมืองพัทยาได้ แต่ถ้า

จะมอบให้หัวหน้าส่วนราชการของเมืองพัทยาหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าปฏิบัติราชการแทน ให้
 ทำเป็นคำสั่งและประกาศให้ประชาชนทราบ

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการของเมืองพัทยาหรือ
 ผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ปลัดเมืองพัทยาแต่งตั้งพนักงานเมือง
 พัทยาคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนได้ ทั้งนี้ ให้ทำเป็นคำสั่งและประกาศให้ประชาชนทราบ

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่หัวหน้าส่วน
 ราชการของเมืองพัทยาหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าจะพึงปฏิบัติ หรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ
 ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ
 ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้น ไม่ได้กำหนดเรื่อง
 การมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หัวหน้าส่วนราชการของเมืองพัทยาหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า
 อาจมอบอำนาจได้เป็นอย่างอื่น หัวหน้าส่วนราชการของเมืองพัทยาหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า
 อาจมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้พนักงานเมืองพัทยาคนหนึ่งปฏิบัติราชการแทนได้
 แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้นายกเมืองพัทยา รองนายกเมืองพัทยา และ
 พนักงานเมืองพัทยาเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยา

มาตรา ๖๒ ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของกฎหมาย เมืองพัทยามีอำนาจหน้าที่
 ดำเนินการในเขตเมืองพัทยาในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การรักษาความสงบเรียบร้อย
- (๒) การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
- (๓) การคุ้มครองและดูแลรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- (๔) การวางผังเมืองและการควบคุมการก่อสร้าง
- (๕) การจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม
- (๖) การจัดการจราจร
- (๗) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- (๘) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และการบำบัดน้ำเสีย
- (๙) การจัดให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
- (๑๐) การจัดให้มีการควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ และที่จอดรถ

(๑๑) การควบคุมอนามัยและความปลอดภัยในร้านจำหน่ายอาหาร โรงแรมสห และสถานบริการอื่น

(๑๒) การควบคุมและส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว

(๑๓) การบำรุงรักษาศิลปะ จาริตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

(๑๔) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นของเทศบาลนครหรือของเมืองพัทยา

มาตรา ๖๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายที่บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยาหรือข้อบัญญัติ ให้นายกเมืองพัทยา รองนายกเมืองพัทยา ปลัดเมืองพัทยา รองปลัดเมืองพัทยา หัวหน้าส่วนราชการของเมืองพัทยา หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า และพนักงานเมืองพัทยา ซึ่งนายกเมืองพัทยาแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว และให้มีฐานะเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งให้มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในอาคารหรือบริเวณที่ตั้งอาคารที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบัญญัติ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงหรือสั่งให้แสดงเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบัญญัติ

(๓) ยึดหรืออายัดเอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะ หรือสิ่งใด ๆ เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดี

(๔) จับกุมผู้กระทำความผิดตามกฎหมาย หรือข้อบัญญัติเพื่อดำเนินคดี

หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่นายกเมืองพัทยากำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงมหาดไทย

ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามกฎหมาย หรือข้อบัญญัติตามวรรคหนึ่ง นายกเมืองพัทยา ปลัดเมืองพัทยา หรือหัวหน้าส่วนราชการของเมืองพัทยา หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าแล้วแต่กรณี เห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษจำคุก ให้มีอำนาจเปรียบเทียบ และเมื่อผู้กระทำความผิดชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่ยอมเปรียบเทียบ หรือเมื่อยอมแล้วแต่ไม่ชำระค่าปรับภายในกำหนดเวลา ให้พนักงานเมืองพัทยาซึ่งนายกเมืองพัทยาแต่งตั้งมีอำนาจในการสอบสวนและมีฐานะเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เมื่อทำการสอบสวนเสร็จให้ส่งรายงานการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ เพื่อดำเนินคดีในศาลต่อไป โดยให้ถือว่ารายงานการสอบสวนนั้นเป็นสำนวนการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เงินค่าปรับให้เป็นรายได้ของเมืองพัทยา

มาตรา ๖๔ เมืองพัทยาอาจให้บริการแก่บุคคล หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น โดยมีค่าตอบแทนได้ เมื่อบริการนั้นโดยปกติเป็นบริการที่มีค่าตอบแทน

การประกอบการพาณิชย์ของเมืองพัทยาให้ตราเป็นข้อบัญญัติ

การประกอบกิจการใดที่เมืองพัทยามีรายได้หรือผลพลอยได้อันเกิดจากการกระทำตามอำนาจหน้าที่จะไม่ตราเป็นข้อบัญญัติก็ได้

มาตรา ๖๕ เมืองพัทยาอาจดำเนินกิจการนอกเขตเมืองพัทยา เมื่อการนั้นจำเป็นต้องทำและเป็นการที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่อยู่ภายในเขตเมืองพัทยา หรือเป็นประโยชน์แก่เมืองพัทยา

การดำเนินกิจการตามวรรคหนึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาเมืองพัทยา และได้รับความยินยอมจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะเข้าไปดำเนินการ

ในกรณีที่มิได้รับความยินยอมจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคสอง ให้นายกเมืองพัทยารายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อพิจารณา ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าการดำเนินกิจการนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนเป็นส่วนรวม ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการให้นายกเมืองพัทยาและผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมาประชุม เพื่อหาข้อยุติร่วมกัน

มาตรา ๖๖ ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดดำเนินการใดที่อยู่นอกเขตเมืองพัทยาอันมีลักษณะที่จะมีผลกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อย หรือความปลอดภัยของประชาชนในเขตเมืองพัทยา ให้นายกเมืองพัทยาเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อพิจารณาปัญหาดังกล่าวร่วมกัน

เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับข้อเสนอของนายกเมืองพัทยาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่งภายในสิบห้าวันนับแต่ได้รับข้อเสนอ และถ้าคณะกรรมการได้พิจารณาและมีมติอย่างใดแล้ว ให้เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อแจ้งให้เมือง

พญาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามมติของคณะกรรมการต่อไป ในกรณีที่ทำข้อยุติไม่ได้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้ชี้ขาด

คณะกรรมการตามวรรคสอง ให้ประกอบด้วยผู้แทนเมืองพญา ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และบุคคลอื่นตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควร

มาตรา ๖๗ ในกรณีที่หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ดำเนินกิจการใดที่อยู่นอกเขตเมืองพญาอันมีลักษณะที่จะมีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือความปลอดภัยของประชาชนในเขตเมืองพญา ให้นายกเมืองพญารายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อแจ้งให้หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องพิจารณาและหาข้อยุติร่วมกัน

มาตรา ๖๘ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการให้บริการแก่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและลดภาระทางการเงินของเมืองพญา เมืองพญาอาจมอบให้บุคคลอื่นหรือเข้าร่วมกับบุคคลอื่นกระทำการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของเมืองพญาได้ ในกรณีเช่นนั้น ผู้กระทำการมีสิทธิเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบริการ หรือค่าตอบแทน ที่เกี่ยวข้องกับกิจการนั้นแทนเมืองพญาตามอัตราที่ได้ทำความตกลงกับเมืองพญาได้

การกระทำการตามวรรคหนึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาเมืองพญา และรัฐมนตรีก่อน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกระทำการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติ ทั้งนี้ ข้อบัญญัติดังกล่าวต้องไม่มีลักษณะที่อาจเป็นผลให้ประชาชนผู้ใช้หรือรับบริการต้องเสียค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายอื่นสูงขึ้น

มาตรา ๖๙ เมืองพญาอาจร่วมกับหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น จัดตั้งองค์การขึ้นเรียกว่า สหการ มีฐานะเป็นนิติบุคคล เพื่อทำกิจการใดอันอยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของเมืองพญาได้

การจัดตั้งสหการจะทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยระบุชื่อ อำนาจหน้าที่ และวิธีการบริการและการดำเนินงานไว้ และเมื่อจะยุบเลิกสหการ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยระบุวิธีจัดการทรัพย์สินไว้ด้วย

หมวด ๕

ข้อบัญญัติเมืองพัทยา

มาตรา ๗๐ เมืองพัทยามีอำนาจตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การปฏิบัติให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยา
- (๒) เมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้เมืองพัทยามีอำนาจตราข้อบัญญัติได้
- (๓) การให้บริการโดยมีค่าตอบแทนตามมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง
- (๔) การพาณิชย์ตามมาตรา ๖๔ วรรคสอง
- (๕) การคลัง การงบประมาณ การเงิน ทรัพย์สิน การจัดหาผลประโยชน์จาก

ทรัพย์สิน การจ้าง และการพัสดุ

ในข้อบัญญัติตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดโทษจำคุกหรือโทษปรับหรือทั้งจำและปรับผู้ละเมิดข้อบัญญัติไว้ด้วยก็ได้ แต่จะกำหนดโทษจำคุกเกินหกเดือนและโทษปรับเกินหนึ่งหมื่นบาทไม่ได้

ข้อบัญญัติตาม (๕) ต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานกลางที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อบัญญัติตามวรรคหนึ่งจะตราขึ้นได้ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาเมืองพัทยา มาตรา ๗๑ ร่างข้อบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยนายกเมืองพัทยา สมาชิก หรือราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเมืองพัทยาดำเนินการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น

ในกรณีที่สมาชิกเป็นผู้เสนอร่างข้อบัญญัติ ต้องมีสมาชิกลงนามรับรองไม่น้อยกว่าสองคน

ร่างข้อบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน สมาชิกจะเสนอได้ต่อเมื่อมีคำรับรองของนายกเมืองพัทยา

มาตรา ๗๒ ร่างข้อบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน หมายความว่าร่างข้อบัญญัติว่าด้วยเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดเก็บ ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบ การบังคับอันเกี่ยวกับภาษีอากร
- (๒) การเก็บรักษาเงิน การจ่ายเงิน หรือการโอนงบประมาณของเมืองพัทยา
- (๓) การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้เงินกู้

(๔) การคลัง การงบประมาณ การเงิน ทรัพย์สิน การจัดหาผลประโยชน์จาก
ทรัพย์สิน การจ้าง และการพัสดุ

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างข้อบัญญัติใดเป็นร่างข้อบัญญัติเกี่ยวกับการเงินที่จะต้อง
มีคำรับรองของนายกเมืองพัทยา ให้ประธานสภาเมืองพัทยาเป็นผู้วินิจฉัย

มาตรา ๗๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๗๖ ร่างข้อบัญญัติที่สภาเมืองพัทยาไม่เห็นชอบ
ด้วยให้เป็นอันตกไป

ร่างข้อบัญญัติที่ตกไปตามวรรคหนึ่ง จะเสนอใหม่ได้เมื่อพ้นหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
นับแต่วันที่ร่างข้อบัญญัตินั้นตกไป

มาตรา ๗๔ งบประมาณรายจ่ายประจำปีของเมืองพัทยาต้องตราเป็นข้อบัญญัติ ใน
กรณีข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีออกไม่ทันปีงบประมาณใหม่ ให้ใช้ข้อบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีงบประมาณก่อนนั้น ไปพลางก่อน

ในกรณีที่งบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ตั้งไว้ไม่พอสำหรับการใช้จ่าย หรือมีความ
จำเป็นที่จะต้องตั้งรายจ่ายขึ้นใหม่ระหว่างปีงบประมาณ ให้ตราเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
เพิ่มเติม

มาตรา ๗๕ ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีและร่างข้อบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม สภาเมืองพัทยาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่
สภาเมืองพัทยาได้รับร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายนั้น

ถ้าสภาเมืองพัทยาพิจารณาร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายไม่เสร็จภายใน
กำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าสภาเมืองพัทยาได้ให้ความเห็นชอบในร่างข้อบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายนั้น และให้นายกเมืองพัทยาลงนามใช้บังคับเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
ต่อไป

ในการพิจารณาร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของสภาเมืองพัทยา การเสนอ
การแปรญัตติ หรือการกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกมีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม
ในการใช้งบประมาณรายจ่าย จะกระทำมิได้

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่สภาเมืองพัทยาไม่เห็นชอบด้วยกับร่างข้อบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้สภาเมืองพัทยาดัง
คณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วยกรรมการจำนวนสิบห้าคน เพื่อพิจารณาหาข้อยุติความขัดแย้ง
ในสาระสำคัญที่บัญญัติไว้ในร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายนั้น

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งสภาเมืองพัทยาแต่งตั้ง
จำนวนเจ็ดคนและบุคคลซึ่งเป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกซึ่งนายกเมืองพัทยาเสนอจำนวนเจ็ดคน และ

ให้กรรมการทั้งสิบสี่คนร่วมกันปรึกษาและเสนอบุคคลซึ่งมิได้เป็นกรรมการและมีได้เป็นสมาชิกคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานคณะกรรมการดังกล่าวภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่กรรมการครบจำนวนสิบสี่คน

ในกรณีที่ไม่สามารถเสนอบุคคลที่จะทำหน้าที่เป็นประธานได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตั้งบุคคลซึ่งมิได้เป็นกรรมการและมีได้เป็นสมาชิกขึ้นทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการดังกล่าว

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งพิจารณาและรายงานผลการพิจารณาต่อสภาเมืองพัทยาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่แต่งตั้งประธานคณะกรรมการ ในกรณีที่คณะกรรมการไม่สามารถพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ประธานคณะกรรมการรวบรวมผลการพิจารณา แล้ววินิจฉัยชี้ขาดและรายงานต่อสภาเมืองพัทยาโดยเร็ว

ถ้าสภาเมืองพัทยายังไม่เห็นชอบด้วยกับผลการพิจารณาของคณะกรรมการ หรือผลการวินิจฉัยของประธานคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี ให้ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายนั้นเป็นอันตกไปและให้รัฐมนตรีสั่งยุบสภาเมืองพัทยา

มาตรา ๘๗ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่สภาเมืองพัทยามีมติเห็นชอบด้วยกับร่างข้อบัญญัติใดให้ประธานสภาเมืองพัทยาส่งร่างข้อบัญญัตินั้นให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา

ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องพิจารณาร่างข้อบัญญัติตามวรรคหนึ่งให้เสร็จและส่งคืนประธานสภาเมืองพัทยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบัญญัตินั้น ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบด้วยกับร่างข้อบัญญัติดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบด้วยกับร่างข้อบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งให้นายกเมืองพัทยาลงนามใช้บังคับเป็นข้อบัญญัติต่อไป แต่ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นชอบด้วยให้ส่งร่างข้อบัญญัตินั้นพร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่เห็นชอบด้วยคืนไปยังสภาเมืองพัทยาเพื่อพิจารณาใหม่ ถ้าสภาเมืองพัทยามีมติยืนยันตามร่างข้อบัญญัติเดิมด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของสมาชิกเท่าที่มีอยู่ ให้ประธานสภาเมืองพัทยาแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบและส่งร่างข้อบัญญัตินั้นให้นายกเมืองพัทยาลงนามใช้บังคับเป็นข้อบัญญัติต่อไป

มาตรา ๘๘ ข้อบัญญัตินั้นให้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ศาลาว่าการเมืองพัทยาและให้มีผลใช้บังคับได้ ดังนี้

(๑) ถ้าเป็นข้อบัญญัติว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไปหรือตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินั้น

(๒) ถ้าเป็นข้อบัญญัติอื่น ให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นเจ็ดวันนับแต่วันประกาศ เว้นแต่ข้อบัญญัตินั้นจะกำหนดไว้เป็นประการอื่น แต่ต้องไม่เร็วกว่าวันถัดจากวันประกาศ

ให้ปลัดเมืองพัทยาเป็นผู้รับผิดชอบในการประกาศข้อบัญญัติตามวรรคหนึ่ง และให้ระบุนวันที่ที่ประกาศไว้ด้วย

มาตรา ๘๕ ให้เมืองพัทยาจัดให้มีสำเนาข้อบัญญัติไว้ ณ ศาลาว่าการเมืองพัทยา เพื่อให้ประชาชนตรวจดูได้ และหากประชาชนประสงค์จะได้สำเนาข้อบัญญัติใด ๆ ให้เมืองพัทยาจัดให้โดยคิดค่าตอบแทนได้ไม่เกินค่าใช้จ่ายตามที่จ่ายจริงในการดำเนินการดังกล่าว

หมวด ๖

รายได้และรายจ่าย

มาตรา ๘๖ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย และอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมรวมถึงผลประโยชน์อื่นอันเกิดจากการฆ่าสัตว์ในเขตเมืองพัทยา ให้เมืองพัทยาจัดเก็บเป็นรายได้ของเมืองพัทยาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๘๗ กิจการใดที่มีกฎหมายมอบหน้าที่ให้เทศบาลหรือนายกเทศมนตรีเป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการหรือกำหนดให้แบ่งรายได้ให้เทศบาล ถ้ากิจการนั้นอยู่ในเขตเมืองพัทยา ให้เมืองพัทยาหรือนายกเมืองพัทยาเป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการหรือให้เมืองพัทยาได้รับส่วนแบ่งรายได้ตามกฎหมายนั้นและบรรดาค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับเนื่องในกิจการเช่นว่านั้น ให้เป็นรายได้ของเมืองพัทยา

มาตรา ๘๘ เมืองพัทยามีอำนาจออกข้อบัญญัติเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นไม่เกินร้อยละสิบของภาษีอากรและค่าธรรมเนียมประเภทใดประเภทหนึ่งหรือทุกประเภทดังต่อไปนี้

(๑) ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร ซึ่งสถานประกอบการอยู่ในเขตเมืองพัทยา

(๒) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ซึ่งร้านขายสุราอยู่ในเขตเมืองพัทยา

(๓) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในการเล่นการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน ซึ่งสถานที่เล่นการพนันอยู่ในเขตเมืองพัทยา

ในการเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรานี้เศษของหนึ่งบาทให้ปัดทิ้ง

ภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๖๖ ให้ถือเป็นภาษีอากรและค่าธรรมเนียม ตามกฎหมายว่าด้วยภาษ่นั้น

มาตรา ๖๗ เมืองพัทยาที่มีอำนาจออกข้อบัญญัติเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยให้กำหนด เป็นอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มขึ้นจากอัตราที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละศูนย์ ให้เมือง พัทยาเก็บอัตราร้อยละศูนย์

(๒) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราอื่น ให้เมืองพัทยา เก็บหนึ่งในเก้าของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร

ภาษีมูลค่าเพิ่มที่เก็บเพิ่มขึ้นตามมาตรา ๖๖ ให้ถือเป็นภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวล รัษฎากร

มาตรา ๖๘ เมื่อเมืองพัทยายกข้อบัญญัติตามมาตรา ๖๗ (๑) หรือมาตรา ๖๗ (๒) ให้เป็นหน้าที่ของกรมสรรพากรที่จะจัดเก็บภาษีดังกล่าวให้เมืองพัทยา

มาตรา ๖๙ เมืองพัทยาจะมอบให้กระทรวง ทบวง กรม ซึ่งมีหน้าที่จัดเก็บภาษี อากร ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าตอบแทน หรือรายได้อื่นใด เพื่อเมืองพัทยาก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายไม่เกินร้อยละหนึ่งตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว ให้กระทรวง ทบวง กรม นั้น ส่งมอบให้แก่เมืองพัทยา

มาตรา ๗๐ ในการปฏิบัติตามมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ หรือข้อบัญญัติที่ออกตาม มาตรา ๖๒ (๒) หรือ (๓) ให้เมืองพัทยามีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ และให้เจ้าหน้าที่ซึ่ง ได้รับแต่งตั้งมีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยภาษ่นั้น

ในการบังคับเรียกเก็บภาษีค้างตามมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ (๒) หรือ (๓) หรือมาตรา ๖๓ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากนายกเมืองพัทยา ให้ปลัดเมืองพัทยามีอำนาจสั่งยึด และสั่งขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบภาษีอากร โดยมีต้องขอให้ศาลออกหมายยึดหรือ สั่ง แต่ถ้าจะขายทอดตลาดต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดด้วย

วิธีการขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคสอง ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น ให้หักค่าธรรมเนียมกับค่าใช้จ่ายใน การยึดและขายและเงินภาษีอากรค้าง ถ้ามีเงินเหลือให้คืนให้แก่เจ้าของทรัพย์สิน

มาตรา ๗๑ ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อนที่จัดเก็บได้ในจังหวัด ชลบุรี ให้จัดสรรให้แก่เมืองพัทยาโดยให้ถือว่าเมืองพัทยาคือเทศบาล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยภาษ่นั้น

มาตรา ๘๘ ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้จัดสรรหรือแบ่งรายได้อันเกิดจากภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต หรือค่าปรับใด ๆ ให้แก่เทศบาลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ให้เมืองพัทยาได้รับส่วนแบ่งรายได้ดังกล่าวด้วย เช่นเดียวกับเทศบาลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น และเพื่อประโยชน์ในการนี้ ให้ถือว่าเมืองพัทยาเป็นเทศบาลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น แล้วแต่กรณี

มาตรา ๘๙ เมืองพัทยาอาจมีรายได้อื่นดังต่อไปนี้

(๑) ภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต หรือค่าปรับใด ตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้

(๒) รายได้จากทรัพย์สินของเมืองพัทยา

(๓) รายได้จากสาธารณูปโภคของเมืองพัทยา

(๔) รายได้จากการพาณิชย์ของเมืองพัทยา

(๕) รายได้จากการจำหน่ายพันธบัตรเมื่อได้รับความเห็นชอบจาก

กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงการคลังร่วมกัน และตราเป็นข้อบัญญัติแล้ว

(๖) เงินกู้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงมหาดไทย และตราเป็นข้อบัญญัติแล้ว ถ้าเป็นเงินกู้จากต่างประเทศต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังด้วย

(๗) เงินอุดหนุนหรือรายได้อื่นตามที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐจัดสรรให้

(๘) เงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ องค์กรต่างประเทศ หรือองค์กรระหว่างประเทศ ถ้าเป็นกรณีที่เงินช่วยเหลือดังกล่าวมีเงื่อนไขหรือข้อผูกพันใด ๆ ต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงการคลังร่วมกันก่อน ถ้ากรณีไม่มีเงื่อนไขหรือข้อผูกพันใด ๆ ให้รายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบ

(๙) เงินช่วยเหลือและค่าตอบแทน

(๑๐) เงินและทรัพย์สินอย่างอื่นที่มีผู้อุทิศให้

(๑๑) รายได้อื่นตามที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นของเมืองพัทยา

มาตรา ๙๐ การตั้งงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนเมืองพัทยา ให้รัฐบาลตั้งให้เมืองพัทยาโดยตรง ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความเหมาะสมของปริมาณงาน และรายได้ของรัฐที่ได้รับจากเมืองพัทยาด้วย

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายอื่น เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดให้แก่เมืองพัทยา รัฐมนตรีจะออกระเบียบเพื่อกำหนดการใช้จ่ายเงินดังกล่าวก็ได้

มาตรา ๙๑ เมืองพัทยาอาจมีรายจ่ายดังต่อไปนี้

(๑) เงินเดือน

- (๒) ค่าจ้าง
- (๓) ค่าตอบแทน
- (๔) ค่าใช้สอย
- (๕) ค่าวัสดุ
- (๖) ค่าครุภัณฑ์
- (๗) ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง
- (๘) เงินอุดหนุน
- (๙) รายจ่ายตามข้อผูกพัน
- (๑๐) รายจ่ายอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ หรือข้อบัญญัติกำหนด

มาตรา ๕๒ การจ่ายเงินของเมืองพัทยา ให้เป็นไปตามที่ได้อนุญาตไว้ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

การจ่ายเงินที่มีได้อนุญาตไว้ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อเป็นกรณีฉุกเฉินและจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาประโยชน์ของเมืองพัทยา หรือการป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ หรือการรักษาความสงบเรียบร้อย ในกรณีเช่นนั้น นายกเมืองพัทยาจะสั่งจ่ายเงินจากเงินสะสมไปก่อนก็ได้ แต่ต้องรายงานให้สภาเมืองพัทยาทราบในการประชุมครั้งแรกหลังจากการสั่งจ่ายเงินและให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายชดใช้เงินสะสมต่อไป ทั้งนี้ การจ่ายเงินสะสมและการตั้งงบประมาณรายจ่ายชดใช้เงินสะสมให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

งบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้เพื่อการใด จะโอนไปเพื่อใช้จ่ายสำหรับการอื่นไม่ได้ เว้นแต่จะมีข้อบัญญัติให้โอนได้

มาตรา ๕๓ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ให้นายกเมืองพัทยาระงับการรับจ่ายเงินประจำปีงบประมาณที่สิ้นสุดลงพร้อมทั้งรายการผูกพันที่เบ็ดเสร็จปีงบประมาณไว้เผยแพร่ให้ประชาชนทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สิ้นสุดปีงบประมาณ

ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบการรับเงิน การจ่ายเงิน การบัญชี การเงินและทรัพย์สินอื่น ๆ ของเมืองพัทยา และทำรายงานผลการตรวจสอบเสนอนายกเมืองพัทยา เพื่อเสนอสภาเมืองพัทยาต่อไป

หมวด ๗
การกำกับดูแล

มาตรา ๕๔ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติราชการของเมืองพัทยา เพื่อการนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงหรือสั่งให้นายกเมืองพัทยาชี้แจงแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของเมืองพัทยาได้

มาตรา ๕๕ บรรดาเรื่องในเมืองพัทยาต้องเสนอไปยังรัฐมนตรีหรือกระทรวง ทบวง กรม ให้นายกเมืองพัทยารายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบด้วย ในการนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดจะทำความเห็นเสนอรัฐมนตรี หรือกระทรวง ทบวง กรม แล้วแต่กรณี เพื่อประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่านายกเมืองพัทยาปฏิบัติราชการในทางที่อาจนำมาซึ่งความเสียหายแก่เมืองพัทยา หรือกระทำการฝ่าฝืนกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือข้อบัญญัติ และผู้ว่าราชการจังหวัดได้ชี้แจง แนะนำ หรือตักเตือนแล้ว แต่นายกเมืองพัทยาไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานให้รัฐมนตรีทราบเพื่อพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร ในกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นรีบด่วนที่จะรอข้ามไม่ได้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจออกคำสั่งระงับการปฏิบัติราชการของนายกเมืองพัทยาไว้ตามที่เห็นสมควรได้

การกระทำของนายกเมืองพัทยาที่ฝ่าฝืนคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรัฐมนตรีแล้วแต่กรณี ตามวรรคหนึ่ง ไม่มีผลผูกพันเมืองพัทยา

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่เมืองพัทยาดำเนินการนอกเขตเมืองพัทยาตามมาตรา ๖๕ และกิจการนั้นมีลักษณะที่อาจนำมาซึ่งความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนในเขตเมืองพัทยา หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อย หรือความปลอดภัยของประชาชนในเขตเมืองพัทยา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจแนะนำให้ปรับปรุงแก้ไขหรือกระทำการใด ๆ ได้ตามสมควร ในกรณีที่เมืองพัทยาไม่ปฏิบัติตามและผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร ผู้ว่าราชการจังหวัดจะออกคำสั่งระงับการดำเนินกิจการดังกล่าวก็ได้

มาตรา ๕๘ เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในเขตเมืองพัทยาหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม ผู้ว่าราชการจังหวัดจะรายงานเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งยุบสภาเมืองพัทยาก็ได้

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือกรณีอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ รัฐมนตรีมีอำนาจยุบสภาเมืองพัทยา และให้แสดงเหตุผลไว้ในคำสั่งด้วย

มาตรา ๘๘ บรรดาอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นสมควร จะทำหนังสือมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติแทนก็ได้ แต่ต้องแจ้งให้เมืองพัทยาทราบและให้รายงานกระทรวงมหาดไทยทราบด้วย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๐๐ ให้สมาชิกสภาเมืองพัทยาตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับพ้นจากตำแหน่ง และให้เลือกตั้งสมาชิกสภาเมืองพัทยาตามพระราชบัญญัตินี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๑ ให้ปลัดเมืองพัทยาตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ พ้นจากตำแหน่ง และให้มีการเลือกตั้งนายกเมืองพัทยาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ไม่มีนายกเมืองพัทยามวรรคหนึ่ง ให้ปลัดเมืองพัทยาซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะนายกเมืองพัทยาเท่าที่จำเป็นได้เป็นการชั่วคราว จนกว่านายกเมืองพัทยาซึ่งได้รับเลือกตั้งจะเข้ารับหน้าที่

ในกรณีที่ไม่มีปลัดเมืองพัทยามวรรคสอง ให้หัวหน้าสำนักปลัดเมืองพัทยา ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงอยู่ในตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ในฐานะนายกเมืองพัทยาเท่าที่จำเป็นได้เป็นการชั่วคราว จนกว่านายกเมืองพัทยาที่ได้รับเลือกตั้งจะเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๐๒ ในระหว่างที่ไม่มีกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้นำกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลมาใช้บังคับกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาเมืองพัทยาหรือนายกเมืองพัทยาเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้ยกเว้นไม่ต้องเรียกเก็บเงินประกันการสมัคร

ในการเลือกตั้งนายกเมืองพัทยา ให้ถือเขตเมืองพัทยาเป็นเขตเลือกตั้ง

ในกรณีที่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเมืองพัทยา และนายกเมืองพัทยาในคราวเดียวกัน ให้ใช้หน่วยเลือกตั้ง ที่เลือกตั้ง เจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้ง คณะกรรมการตรวจคะแนน เจ้าหน้าที่คะแนน และบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งร่วมกันก็ได้

ใบสมัครและบัตรเลือกตั้งสมาชิกสภาเมืองพัทยา หรือนายกเมืองพัทยาให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการเลือกตั้งให้เป็นไปโดยเรียบร้อย
กระทรวงมหาดไทยอาจออกระเบียบกำหนดวิธีปฏิบัติในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเมืองพัทยาหรือ
นายกเมืองพัทยาเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลได้

มาตรา ๑๐๓ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ และเงินงบประมาณของ
เมืองพัทยาที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไปเป็นของเมืองพัทยาดำ
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๔ ให้บรรดาพนักงานเมืองพัทยาและลูกจ้างเมืองพัทยาซึ่งดำรง
ตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นพนักงานเมืองพัทยาหรือลูกจ้างเมือง
พัทยาดำพระราชบัญญัตินี้

ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของพนักงานเมือง
พัทยาและลูกจ้างเมืองพัทยา ให้การบริหารงานบุคคลของพนักงานเมืองพัทยาและลูกจ้างเมืองพัทยา
เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๑๐๕ ให้บรรดาข้อบัญญัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศของเมืองพัทยา
และมติของเมืองพัทยาซึ่งออกโดยสภาเมืองพัทยาดำตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมือง
พัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ และใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นข้อบัญญัติ กฎ
ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และมติของเมืองพัทยาดำตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้ง
กับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๖ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ และ
ประกาศในเรื่องใดที่ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ หรือ
ที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือที่ใช้บังคับกับเมืองพัทยาหรือกิจการของเมืองพัทยา และใช้บังคับอยู่ในวันก่อน
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้
จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศในเรื่องนั้น ตาม
พระราชบัญญัตินี้ขึ้นใช้บังคับแทน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทยกำหนดให้สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้งและคณะผู้บริหารท้องถิ่น
หรือผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนหรือมาจากความเห็นชอบของ
สภาท้องถิ่น แต่เนื่องจากการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบเมืองพัทยาในปัจจุบันซึ่งมีปลัดเมืองพัทยา
ทำหน้าที่บริหารกิจการเมืองพัทยาโดยสัญญาจ้างยังไม่สอดคล้องและเป็นไปตามบทบัญญัติของ
รัฐธรรมนูญดังกล่าว ประกอบกับสมควรจัดระเบียบการปกครองเมืองพัทยาใหม่ให้เหมาะสมกับ

สภาวะการณ์ และเพื่อให้เมืองพัทยามีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลัง สอดคล้องกับหลักการที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒^{3[๓]}}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยามีบทบัญญัติบางประการ ไม่เหมาะสมกับสถานะในปัจจุบัน เป็นการจำกัดสิทธิของประชาชน ทั้งสิทธิของผู้สมัครรับเลือกตั้ง และสิทธิของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง สมควรเปิดกว้างให้เป็นสิทธิและเสรีภาพของประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ชาตินัย/ผู้จัดทำ

๔ สิงหาคม ๒๕๕๔

3[๓] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖/ตอนที่ ๘๕ ก/หน้า ๑๓/๑๓ พุทธศักราช ๒๕๕๒